

I EES-STOFNANIR

1. EES-ráðið

2. Sameiginlega EES-nefndin

2001/EES/26/01	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/65/EB frá 24. júní 1999 um breytingu á tilskipunum ráðsins 86/362/EBE og 90/642/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum og tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum	1
2001/EES/26/02	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/71/EB frá 14. júlí 1999 um breytingu á viðaukum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum, matvælum úr dýraríkinu og tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum	3
2001/EES/26/03	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 864/1999 frá 26. apríl 1999 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 194/97 um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum . . .	12
2001/EES/26/04	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1566/1999 frá 16. júlí 1999 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 194/97 um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum . . .	15
2001/EES/26/05	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 804/1999 frá 16. apríl 1999 um breytingu á I., II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu	16
2001/EES/26/06	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 953/1999 frá 5. maí 1999 um breytingu á II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu	22
2001/EES/26/07	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 954/1999 frá 5. maí 1999 um breytingu á III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu	27
2001/EES/26/08	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 997/1999 frá 11. maí 1999 um breytingu á I., II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu	31

2001/EES/26/09	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 998/1999 frá 11. maí 1999 um breytingu á I. og II. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu.	37
2001/EES/26/10	Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1308/1999 frá 15. júní 1999 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu.	41
2001/EES/26/11	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1942/1999 frá 10. september 1999 um breytingu á I., II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu.	44
2001/EES/26/12	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1943/1999 frá 10. september 1999 um breytingu á I., II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu.	49
2001/EES/26/13	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/535/EB frá 3. september 1998 um sameiginlega tækniforskrift fyrir landstöðvakerfið fyrir flugfjarskipti (TFTS-kerfið).	53
2001/EES/26/14	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/497/EB frá 7. júlí 1999 um sameiginlega tækniforskrift fyrir aukin stafræn þráðlaus fjarskipti (DECT) — DECT/GSM samsettan endabúnað.	56
2001/EES/26/15	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/498/EB frá 7. júlí 1999 um sameiginlega tækniforskrift fyrir búnað fyrir aukin stafræn þráðlaus fjarskipti (DECT) sem tengist stafræna samþætta þjónustunetinu (ISDN-samnetinu) (2. útgáfa).	58
2001/EES/26/16	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/453/EB frá 18. júní 1999 um breytingu á ákvörðunum 96/579/EB og 97/808/EB um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar vegbúnað annars vegar og gólfefni og slitlag hins vegar.	60
2001/EES/26/17	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/454/EB frá 22. júní 1999 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar brunahættandi, brunapétandi og brunaverjandi byggingarvörur.	62
2001/EES/26/18	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/455/EB frá 22. júní 1999 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar samsafn hluta fyrir einingahús úr timbri eða bjálkahús.	66
2001/EES/26/19	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/469/EB frá 25. júní 1999 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar byggingarvörur sem tengjast steinsteypu, steinlími og fúgufyllingarefni.	68
2001/EES/26/20	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/470/EB frá 29. júní 1999 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar lím til nota í húsbyggingar.	73
2001/EES/26/21	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/471/EB frá 29. júní 1999 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar upphitunartæki.	78
2001/EES/26/22	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/472/EB frá 1. júlí 1999 um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar pípur, tanka og fylgihluti sem ekki komast í snertingu við drykkjarvatn.	83

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

2001/EES/26/01

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 1999/65/EB

frá 24. júní 1999

um breytingu á tilskipunum ráðsins 86/362/EBE og 90/642/EBE um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum og tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/82/EB ⁽²⁾, einkum a-lið 4. mgr. 7. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 98/82/EB, einkum a-lið 4. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Samkvæmt a-lið 2. mgr. 7. gr. tilskipunar 86/362/EBE og a-lið 2. mgr. 4. gr. tilskipunar 90/642/EBE ber aðildarríkjunum að senda framkvæmdastjórninni, eigi síðar en 30. júní ár hvert, framvirkar, innlendar eftirlitsáætlanir fyrir næsta ár vegna varnarefnaleifa í og á ávöxtum, matjurtum og kornvörum. Reynsla, sem aðildarríkin hafa aflað við gerð fyrri árlegra eftirlitsáætlana, við að koma þeim á fót, framkvæma, meta og gefa skýrslu um þær, bendir til þess að fyrirnefndur frestur sé óraunhæfur, þar eð ekki gefst nægur tími til þess að taka mið af niðurstöðum fyrra árs við undirbúning þess

næsta. Þrír mánuðir til viðbótar er talinn nægur tími til þess að unnt sé að meta eldri niðurstöður og gera framvirkar, innlendar eftirlitsáætlanir með fullnægjandi hætti.

2) Samkvæmt b-lið 2. mgr. 7. gr. tilskipunar 86/362/EBE og b-lið 2. mgr. 4. gr. tilskipunar 90/642/EBE ber framkvæmdastjórninni að senda fastanefndinni um plöntuheilbrigði, eigi síðar en 30. september ár hvert, drög að tilmælum um að koma á fót samræmdri eftirlitsáætlun bandalagsins, þar sem gert er ráð fyrir sýnatöku af sérstöku tagi sem skal fella inn í eftirlitsáætlunina. Efni slíkra draga að tilmælum er háð þeim upplýsingum sem aðildarríkin láta í té um framvirkar eftirlitsáætlanir sínar. Þriggja mánaða viðbótarfrestur fyrir aðildarríkin til þess að skila framkvæmdastjórninni innlendum áætlunum hefði í för með sér þriggja mánaða töf á því að framkvæmdastjórnin afhendi fastanefndinni um plöntuheilbrigði drög að tilmælum.

3) Í reynd gera framkvæmdastjórnin og aðildarríkin samræmdar eftirlitsáætlanir bandalagsins til margra ára.

4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Ákvæðum 7. gr. tilskipunar 86/362/EBE er breytt sem hér segir:

– í a-lið 2. mgr. komi „30. september“ í stað „30. júní“,

– í b-lið 2. mgr. og 3. mgr. komi „31. desember“ í stað „30. september“.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjóð. EB L 172, 8.7.1999, bls. 40, var nefnd í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 25/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 1.

(1) Stjóð. EB L 221, 7.8.1986, bls. 37.

(2) Stjóð. EB L 290, 29.10.1998, bls. 25.

(3) Stjóð. EB L 350 av 14.12.1990, s. 71.

2. gr.

Ákvæðum 4. gr. tilskipunar 90/642/EBE er breytt sem hér segir:

- í a-lið 2. mgr. komi „30. september“ í stað „30. júní“,
- í b-lið 2. mgr. og 3. mgr. komi „31. desember“ í stað „30. september“.

3. gr.

1. Tilskipun þessi öðlast gildi daginn sem hún er birt.
2. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsluákvæði til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 1999. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

3. Þau skulu beita þessum ráðstöfunum frá og með 1. janúar 2000. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 24. júní 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Franz FISCHLER

framkvæmdastjóri.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 1999/71/EB

2001/EES/26/02

frá 14. júlí 1999

um breytingu á viðaukum við tilskipunir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE um hámarks magn varnarefnaleifa í og á kornvörum, matvælum úr dýraríkinu og tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarks magn varnarefnaleifa í og á kornvörum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/65/EB ⁽²⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/363/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarks magn varnarefnaleifa í og á matvælum úr dýraríkinu ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/82/EB ⁽⁴⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarks magn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 1999/65/EB, einkum 7. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽⁶⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 99/1/EB ⁽⁷⁾, einkum f-lið 1. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Hið nýja, virka efni, asoxýstróbín, var skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/47/EB ⁽⁸⁾ eingöngu til nota sem sveppaeyðir, en án þess að tilgreind væru sérstök skilyrði, sem gætu haft áhrif á uppskeru sem meðhöndluð er með plöntuvarnarefnum er innihalda asoxýstróbín.
- 2) Skráningin í I. viðauka byggðist á mati upplýsinga sem voru lagðar fram vegna fyrirhugaðrar notkunar efnisins sem sveppaeyðis í korn- og vínrækt. Nokkur aðildarríki hafa lagt fram upplýsingar, sem varða notkun í korn-, vín- og bananarækt, í samræmi við kröfur í f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE. Fyrirliggjandi

upplýsingar hafa verið endurskoðaðar og þær nægja til þess að ákvarða megi leyfilegt hámarks magn leifa.

- 3) Séu engin ákvæði í gildi um leyfilegt hámarks magn leifa eða um bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa á vettvangi bandalagsins skulu aðildarríkin fastsetja innlend bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE áður en til leyfisveitingarinnar kemur.
- 4) Með skráningunni í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE lauk tækni- og vísindalegu mati á asoxýstróbíni 22. apríl 1998 í formi endurmatsskýrslu framkvæmdastjórnarinnar fyrir asoxýstróbín. Í þessari endurmatsskýrslu var viðtekinn dagskammtur fyrir asoxýstróbín ákvarðaður 0,1 mg/kg líkamsþyngdar. Ævilöng váhrif matvæla, sem eru meðhöndluð með asoxýstróbíni, á neytendur hafa verið metin í samræmi við þær reglur og venjur, sem farið er eftir innan Evrópubandalagsins, með tilliti til þeirra viðmiðunarreglna sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin hefur gefið út ⁽⁹⁾ og reiknað hefur verið út að ekki sé ástæða til að ætla að leyfilegt hámarks magn leifa, sem fastsett er með þessari tilskipun, fari yfir þennan viðtekna dagskammt.
- 5) Við matið og þá umfjöllun, sem fór fram áður en kom til skráningar asoxýstróbíns í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, varð ekki vart bráðra eituráhrifa, sem kölluðu á að fastsettur yrði viðmiðunarskammtur bráðrar eitrunar.
- 6) Skilyrðin fyrir notkun asoxýstróbíns, hvað varðar tilteknar landbúnaðarafurðir, hafa þegar verið skilgreind þannig að hægt er að fastsetja endanlegt leyfilegt hámarks magn leifa.
- 7) Til að tryggja að neytendur séu nægilega verndaðir gegn váhrifum af völdum leifa í eða á afurðum, sem hafa ekki verið samþykktar, skal í varúðarskyni setja bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa sem miðast við neðri mörk greiningarákvörðunar fyrir allar afurðir sem ákvæði tilskipana ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE gilda um. Setning slíkra bráðabirgðagilda fyrir leyfilegt hámarks magn leifa á vettvangi bandalagsins kemur ekki í veg fyrir að aðildarríkin ákvarði bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 194, 27.7.1999, bls. 36, var nefnd í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 25/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 37.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 172, 8.7.1999, bls. 40.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 43.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 290, 29.10.1998, bls. 25.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 21, 21.1.1999, bls. 21.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 191, 7.7.1998, bls. 50.

⁽⁹⁾ Viðmiðunarreglur um áætlun á magni varnarefnaleifa sem berast með fæðu (endursk.), samdar af Alþjóðlega umhverfiseftirlitinu (GEMS: Global Environment Monitoring System)/Matvælaáætlun, í samræði við Codex-nefndina um varnarefnaleifar, gefnar út af Alþjóðaheilbrigðismálastofnuninni 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

hámarks magn leifa fyrir asoxýstróbín í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE og í samræmi við VI. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, einkum lið 2.4.2.3. í B-hluta. Talið er að fjögur ár nægi til þess að ákvarða flest önnur frekari not asoxýstróbíns. Að þeim tíma liðnum skulu þessi bráðabirgðagildi um leyfilegt hámarks magn leifa verða endanleg.

- 8) Samráð hefur verið haft við viðskiptaaðila bandalagsins, á vettvangi Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar, um þau gildi sem ákvörðuð hafa verið í þessari tilskipun og athugasemdir þeirra þar að lútandi hafa verið teknar til greina. Framkvæmdastjórnin mun

kanna hvort unnt sé að setja vikmörk vegna innflutnings fyrir leyfilegt hámarks magn leifa fyrir tilteknar samsetningar varnarefna og uppskeru ef fullnægjandi gögn eru lögð fram.

- 9) Tekið er tillit til álits vísindanefndarinnar um plöntur, einkum ráð og tilmæli er varða verndun þeirra sem neyta matvæla sem hafa verið meðhöndluð með varnarefnum.
- 10) Þær ráðstafanir, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um plöntuheilbrigði.

SAMBÝKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi varnarefnaleifar bætist við í A-hluta II. viðauka við tilskipun 86/362/EBE:

Varnarefnaleifar	Leyfilegt hámarks magn í mg/kg
Asoxýstróbín	0,3 hveiti, rúgur, rúghveiti, bygg 0,05 (b) (*), annað korn

(*) Segir til um neðri mörk greiningarákvörðunar.

(b) Segir til um bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa.

2. gr.

Eftirfarandi varnarefnaleifar bætist við í B-hluta II. viðauka við tilskipun 86/363/EBE:

Varnarefnaleifar	Leyfilegt hámarks magn í mg/kg
Asoxýstróbín	0,01 (*) Mjólk 0,05 (*), Aðrar afurðir úr dýraríkinu

(*) Segir til um neðri mörk greiningarákvörðunar.

3. gr.

Eftirfarandi varnarefnaleifar bætist við í II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE:

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem ákvæði um leyfilegt hámarks magn leifa gilda um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn (mg/kg)
	Asoxýstróbín
1. Aldin, fersk, þurrkuð eða ósoðin, varin skemmdum með frystingu, án viðbættis sykurs; hnetur	
i) SÍTRUSÁVEXTIR	0,05 (b) (*)
Greipaldin	
Sítrónur	
Súraldin (límónur)	
Mandarínur (þar með taldar klementínur og aðrir blendingar)	

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem ákvæði um leyfilegt hámarks magn leifa gilda um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn (mg/kg)
	Asoxýstróbín
Appelsínur	
Pómelónur	
Annað	
ii) TRJÁHNETUR (í skurn eða án hennar)	0,1 (b) (*)
Möndlur	
Parahnetur	
Kasúhnetur	
Kastaníuhnetur	
Kókoshnetur	
Heslihnetur	
Goðahnetur (makadamíahnetur)	
Pekanhnetur	
Furuhnetur	
Pistasíuhnetur	
Valhnetur	
Annað	
iii) KJARNÁÁVEXTIR	0,05 (b) (*)
Epli	
Perur	
Kveði	
Annað	
iv) STEINALDIN	0,05 (b) (*)
Apríkósar	
Kirsíber	
Ferskjur (þar með taldar nektarínur og áþekkir blendingar)	
Plómur	
Annað	
v) BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN	
a) Vínber og þrúgur	2
Vínber	
Þrúgur	

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem ákvæði um leyfilegt hámarks magn leifa gilda um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn (mg/kg)
	Asoxýstróbín
b) Jarðarber (önnur en villt)	0,05 (b) (*)
c) Klungurber (cane fruit) (önnur en villt)	0,05 (b) (*)
Brómber	
Elgsber	
Logaber	
Hindber	
Annað	
d) Önnur smá aldin og ber (önnur en villt)	0,05 (b) (*)
Aðalbláber (ber af tegundinni <i>Vaccinium myrtillus</i>)	
Trönuber	
Rífsber (rauð og hvít) og sólber	
Garðaber	
Annað	
e) Villt ber og villtir ávextir	0,05 (b) (*)
vi) ÝMISS KONAR ALDIN	
Lárperur	
Bananar	0,1
Döðlur	
Fíkjur	
Kíví	
Kúmhvatar (dvergappelsínur)	
Litkaaldin	
Mangó	
Ólífur	
Píslaraldin	
Ananas	
Granatepli	
Annað	0,05 (b) (*)
2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað	0,05 (b) (*)
i) RÓTARÁVEXTIR OG HNÝÐI	
Rauðrófur	
Gulrætur	
Hnúðsilla (rótselleri)	

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem ákvæði um leyfilegt hámarks magn leifa gilda um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn (mg/kg)
	Asoxýstróbín
Piparrót	
Ætíffíll	
Nípur	
Seljurót	
Radísur	
Hafursrót	
Sætuhnúðar	
Gulrófur	
Næpur	
Kínakartöflur	
Annað	
ii) LAUKAR	
Hvítlaukur	
Laukur	
Skalottlaukur	
Vorlaukur	
Annað	
iii) ALDINGRÆNMETI	
a) Náttskuggaætt	
Tómatar	
Paprikur	
Eggaldin	
Annað	
b) Graskersætt — með ætu hýði	
Gúrkur	
Smágúrkur	
Dvergbítar	
Annað	

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem ákvæði um leyfilegt hámarks magn leifa gilda um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn (mg/kg)
	Asoxýstróbín
c) Graskersætt — með óætu hýði	
Melónur	
Grasker	
Vatnsmelónur	
Annað	
d) Sykurmaís	
iv) KÁL	
a) Blómstrandi kál	
Spergilkál	
Blómkál	
Annað	
b) Kálhöfuð	
Rósakál	
Höfuðkál	
Annað	
c) Blaðkál	
Kínakál	
Grænkál	
Annað	
d) Hnúðkál	
v) BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR	
a) Salat o.fl.	
Karsi	
Lambasalat	
Salat	
Vetrarsalat	
Annað	
b) Spínat o.fl.	
Spínat	
Strandblaðka	
Annað	

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem ákvæði um leyfilegt hámarks magn leifa gilda um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn (mg/kg)
	Asoxýstróbín
c) Brunnperla	
d) Jólasalat	
e) Kryddjurtir	
Kerfill	
Graslaukur	
Steinselja	
Blaðsellerí	
Annað	
vi) BELGÁVEXTIR (ferskir)	
Baunir (með fræbelg)	
Baunir (án fræbelgs)	
Ertur (með fræbelg)	
Ertur (án fræbelgs)	
Annað	
vii) STÖNGULGRÆNMETI (ferskt)	
Spergill	
Salatþistill	
Sellerí	
Fennika	
Ætiþistill	
Blaðlaukur	
Rabarbari	
Annað	
viii) SVEPPIR	
a) Ræktaðir ætisveppir	
b) Villtir ætisveppir	
3. Belgávextir (þurrkaðir)	0,05 (b) (*)
Baunir	
Linsubaunir	
Ertur	
Annað	

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem ákvæði um leyfilegt hámarks magn leifa gilda um	Varnarefnaleifar og leyfilegt hámarks magn (mg/kg)
	Asoxýstróbín
4. Olíufrae	0,05 (b) (*)
Hörfrae	
Jarðhnetur	
Valmúafrae	
Sesamfrae	
Sólblómafrae	
Repjufrae	
Sojabaunir	
Mustarðskorn	
Baðmullarfrae	
Annað	
5. Kartöflur	0,05 (b) (*)
Sumarkartöflur og kartöflur af haustuppskeru	
6. Te (svart te unnið úr laufi <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 (b) (*)
7. Humlar (purrraðir), þar með taldir humlaköggjar og óþykkjað duft	0,1 (b) (*)
(*) Segir til um neðri mörk greiningarákvörðunar. (b) Segir til um bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa.	

4. gr.

1. Fyrir þær landbúnaðarafurðir, sem taldar eru upp í A-hluta II. viðauka við tilskipun 86/362/EBE og í II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE, þar sem leyfilegt hámarks magn leifa fyrir asoxýstróbín er gefið til kynna sem „(b)“, skal líta svo á að gildin séu til bráðabirgða (b) í samræmi við ákvæði f-liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE.

2. Fjórum árum eftir að tilskipun þessi öðlast gildi skulu gildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa hvað varðar asoxýstróbín í viðaukunum eigi lengur vera til bráðabirgða heldur verða endanleg í skilningi 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 86/362/EBE og 86/363/EBE eða 3. gr. tilskipunar 90/642/EBE.

5. gr.

1. Tilskipun þessi öðlast gildi 1. ágúst 1999.

2. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. janúar 2000. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað. Þessar ráðstafanir skulu gilda frá 1. febrúar 2000.

3. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 14. júlí 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Franz FISCHLER

framkvæmdastjóri.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 864/1999

2001/EES/26/03

frá 26. apríl 1999

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 194/97 um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 315/93 frá 8. febrúar 1993 um málsmeðferð fyrir bandalagið vegna mengunarefna í matvælum ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 2. gr.,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 194/97 frá 31. janúar 1997 um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1525/98 ⁽³⁾, er ákveðið leyfilegt hámarksmagn nitrats í spinati, salati og niðurlögðu, djúpfrystu eða frystu spinati.
- 2) Í 3. gr. fyrrnefndrar reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar er mælt fyrir um að framkvæmdastjórnin skuli, fyrir 1. október 1998 og á grundvelli niðurstaðna eftirlits sem aðildarríkin framkvæma, endurskoða hámarksmagn í salati og spinati sem kveðið er á um í viðaukanum.
- 3) Aðildarríkin hafa samþykkt reglur um góðar starfsvenjur með tilliti til þess að minnka nítatmagn í spinati og salati, eins og kveðið er á um í 2. og 3. mgr. 2. gr. fyrrnefndrar reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar. Viðurkennt er að tíminn, sem líður frá því að ráðstafanirnar koma til framkvæmda og þangað til leyfilegt hámarksmagn er endurskoðað, er of skammur til þess að umtalsverð minnkun nítatmagns í spinati og salati eigi sér stað, að teknu tilliti til mikilla áhrifa veðurskilyrða á nítatmagn í salati og spinati.

- 4) Niðurstöður eftirlits, sem aðildarríkin hafa framkvæmt, benda til þess að í allmörgum tilvikum sé farið yfir leyfilegt hámarksmagn nitrata í fersku spinati. Nokkur aðildarríki hafa á aðlögunartímabili leyft markaðssetningu spinats sem er ræktað og ætlað til neyslu á yfirráðasvæði þeirra og inniheldur nítat í ríkari mæli en mælt er fyrir um í lið 1.1 í I. hluta viðaukans. Með tilliti til þess skamma tíma frá því að ráðstafanirnar koma til framkvæmda og þangað til þær eru endurskoðaðar er, eins og stendur, ekki hægt að ákveða eins lágt leyfilegt hámarksmagn nitrata í spinati og vænta mætti að hægt yrði ef reglum um góðar starfsvenjur væri beitt. Því ber að viðhalda núgildandi leyfilegu hámarksmagni nitrata í fersku spinati og kveða á um að þau mörk verði endurskoðuð á þriggja ára fresti. Endurskoðunin verður byggð á eftirliti sem aðildarríkin annast og því að beitt verður reglum um góðar starfsvenjur sem miða að því að minnka nítatmagn.
- 5) Niðurstöður eftirlits, sem aðildarríkin hafa framkvæmt, benda til þess að útilokað sé, eins og er, að minnka leyfilegt hámarksmagn í salati.
- 6) Nokkur aðildarríki hafa enn þörf fyrir aðlögunartímabil til að leyfa markaðssetningu salats sem er ræktað og ætlað til neyslu á yfirráðasvæði þeirra og inniheldur nítat í ríkari mæli en mælt er fyrir um í lið 1.1 í I. hluta viðaukans. Þriðja hvert ár ber að endurskoða leyfilegt hámarksmagn nitrata í salati á grundvelli þess að beitt sé reglum um góðar starfsvenjur sem miða að því að minnka nítatmagn og á grundvelli niðurstaðna eftirlits, sem aðildarríkin annast, í því skyni að ákveða eins lágt leyfilegt hámarksmagn og frekast er unnt.
- 7) Við framkvæmd eftirlitsins og beitingu reglna um góðar starfsvenjur skal notast við aðferðir sem eru í samræmi við sett markmið og niðurstöður sem er aflað með eftirliti, einkum í ljósi þeirrar áhættu sem er fyrir hendi og fenginnar reynslu. Fylgst verður nákvæmlega með beitingu reglna um góðar starfsvenjur í nokkrum aðildarríkjum. Aðildarríkjunum ber því að tilkynna árlega um niðurstöður eftirlits sem þau annast og gefa skýrslu um ráðstafanir sem eru gerðar og um framfarir í kjölfar þess að reglum um góðar starfsvenjur hefur verið beitt í því skyni að minnka nítatmagn og árleg skoðanaskipti við aðildarríkin um fyrrnefndar skýrslur skulu eiga sér stað.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 108, 27.4.1999, bls. 16, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 26/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 3.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 37, 13.2.1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 31, 1.2.1997, bls. 48.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 201, 17.7.1998, bls. 43.

- 8) Lægra hámarks magn er ákveðið í salati sem er ræktað undir berum himni en því sem er ræktað undir gleri og í því skyni að tryggja virkt eftirlit skulu mörkin, sem eru sett fyrir salat sem er ræktað undir berum himni, einnig gilda um salat, sem er ræktað undir gleri, ef ekki er um nákvæmar merkingar að ræða.
- 9) Haft hefur verið samráð við vísindanefndina um matvæli varðandi ákvæði, sem geta haft áhrif á almannaheilbrigði, í samræmi við 3. gr. reglugerðar (EBE) nr. 315/93. Nefndin mælti með því, í álitsgerð sinni um níturat og níturit frá 22. september 1995, að áframhald yrði á þeirri viðleitni að draga úr váhrifum níturata samfara neyslu matvæla og vatns og hvatti til þess að teknar yrðu upp góðar starfsvenjur í landbúnaði til þess að tryggt sé að níturatmagn sé eins lágt og kostur er.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvæli.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EB) nr. 194/97 er breytt sem hér segir:

1. Í stað 3. gr. komi eftirfarandi:

„3. gr.

Aðildarríkin skulu, eigi síðar en 30. júní ár hvert, tilkynna nefndinni um niðurstöður eftirlits þeirra og gefa

skýrslu um ráðstafanir sem hafa verið gerðar og framfarir að því er varðar að beita og endurbæta reglur um góðar starfsvenjur með tilliti til þess að minnka níturatmagn. Þessar upplýsingar skulu og innihalda þau gögn sem reglur þeirra um góðar starfsvenjur eru byggðar á.

Aðildarríki, sem beita ekki ákvæðum 2. mgr. 2. gr. þessarar reglugerðar, skulu við framkvæmd eftirlitsins og beitingu reglna um góðar starfsvenjur notast við aðferðir sem eru í samræmi við sett markmið og niðurstöður sem er aflað með eftirliti, einkum í ljósi þeirrar áhættu sem er fyrir hendi og fenginnar reynslu.

Á grundvelli niðurstaðna eftirlits, sem aðildarríkin annast, í því skyni að ganga úr skugga um að það hámarks magn, sem mælt er fyrir um í viðaukanum, sé virt, skýrslanna um beitingu og endurbætur á reglum um góðar starfsvenjur með tilliti til þess að minnka níturatmagn og mats á gögnunum, sem aðildarríkin hafa byggt reglur sínar um góðar starfsvenjur í landbúnaði á, skal framkvæmdastjórnin hefjast handa, þriðja hvert ár og í fyrsta sinn fyrir 31. desember 2001, við að endurskoða ákvæði þessarar reglugerðar.“

2. Viðaukanum er breytt í samræmi við viðaukann við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 26. apríl 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Franz FISCHLER

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

Í stað liðar „1. Nítröt“ undir fyrirsögninni „I. Mengunarefni í landbúnaði“ í viðaukanum komi eftirfarandi:

„1. Nítröt

1.1. Ferskar matjurtir

Vara	Hámarksnítatmagn ⁽¹⁾ (mg NO ₃ /kg fersk vara)		Sýnatökuaðferð	Tilvísunar- greiningaraðferð
Spínat ⁽⁷⁾ (<i>Spinacia oleracea</i>)	Uppskorið frá 1. nóvember til 31. mars	3 000 ⁽²⁾	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 79/700/EBE ⁽³⁾	
	Uppskorið frá 1. apríl til 31. október	2 500 ⁽²⁾		
Salat (<i>Lactuca sativa</i> L.) (salat, varið og ræktað undir berum himni)	Uppskorið frá 1. október til 31. mars	4 500 ⁽²⁾	Tilskipun 79/700/EBE Þó skal taka minnst 10 stk. sem rannsóknarsýni	
	Uppskorið 1. apríl til 30. september	3 500 ⁽²⁾ ⁽⁸⁾		
	undanskilið salat ræktað undir berum himni uppskorið frá 1. maí til 31. ágúst	2 500 ⁽²⁾ ⁽⁸⁾		

1.2. Aðrar unnar matjurtir til neyslu

Vara	Hámarksnítatmagn ⁽¹⁾ (mg NO ₃ /kg unnin vara)		Sýnatökuaðferð	Tilvísunar- greiningaraðferð
Niðurlagt, djúpfrost eða frost spínat		2 000	Tilskipun 79/700/EBE	

⁽¹⁾ Tilgreint hámarksmagn gildir ekki um matvæli sem eru tilreidd sérstaklega fyrir kornabörn og ung börn.

⁽²⁾ Háð endurskoðun fyrir 31. desember 2001 samkvæmt ákvæðum 3. gr.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 207, 15.8.1979, bls. 26.

⁽⁷⁾ Leyfilegt hámarksmagn í fersku spínati gildir ekki um ferskt spínat sem fara á í vinnslu og er flutt beint í lausri vigt af akri í vinnslustöð.

⁽⁸⁾ Ef viðeigandi merkingar vantar, sem gefa framleiðsluaðferð til kynna, gilda mörkin sem eru ákveðin fyrir salat ræktað undir berum himni.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1566/1999

2001/EES26/04

frá 16. júlí 1999

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 194/97 um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 315/93 frá 8. febrúar 1993 um málsmeðferð fyrir bandalagið vegna mengunarefna í matvælum ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 2. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 194/97 frá 31. janúar 1997 um hámarksmagn tiltekinna mengunarefna í matvælum ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 864/1999 ⁽³⁾, eru fest ákvæði um leyfilegt hámarksmagn aflatoxína í tilteknum matvælum, þar á meðal hnetum, þurrkuðum ávöxtum og korni.
- 2) Endurskoða skal ákvæði um leyfilegt hámarksmagn aflatoxíns B1 og heildarmagn aflatoxína í hnetum, þurrkuðum ávöxtum og korni, sem flokka á eða meðhöndla með öðrum aflrænum aðferðum áður en þær eru notaðar til manneldis eða sem innihaldsefni í matvæli, fyrir 1. júlí 1999 með hliðsjón af framförum á sviði vísinda og tæknipækkingar. Einungis takmarkaðar upplýsingar hafa verið lagðar fram. Aðilar hafa skuldbundið sig til að leggja meira fram af viðeigandi upplýsingum og til að halda yfirstandandi rannsóknum áfram. Þess vegna er viðeigandi að framlengja frestinn til að leggja fram upplýsingar.
- 3) Fyrirhugað er að fyrir 1. júlí 1999 verði ákvarðað sérstakt hámark fyrir korn, sem á að flokka eða meðhöndla með öðrum aflrænum aðferðum, áður en það er notað til manneldis eða sem innihaldsefni í

matvæli. Hvað korn varðar er ekki hægt að útiloka að draga megi úr alfatoxínmengun með flokkun eða öðrum aflrænum aðferðum. Til þess að ganga úr skugga um skilvirkni þessara aðferða var beðið um gögn sem réttlættu það að ákvarðað yrði sérstakt leyfilegt hámarksmagn í óunnu korni. Viðtækt eftirlit hefur ekki leitt í ljós mikið magn alfatoxíns í korni á árunum 1998 til 1999. Þess vegna hefur ekki tekist að sýna fram á raunverulegan árangur þess að draga úr alfatoxínmengun með flokkun eða öðrum aflrænum aðferðum. Þegar þess er gætt að magn mengunarefna getur verið mismunandi milli ára er viðeigandi að framlengja frestinn til að leggja fram þessar upplýsingar.

- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvæli.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í stað dagsetningarinnar „1. júlí 1999“ í neðanmálsgreinum 5 og 6 í viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 194/97 komi „1. júlí 2001“.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún kemur til framkvæmda 30. júní 1999.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 16. júlí 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Franz FISCHLER

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 17, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 26/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 3.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 37, 13.2.1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 31, 1.2.1997, bls. 48.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 108, 27.4.1999, bls. 16.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 804/1999

2001/EES/26/05

frá 16. apríl 1999

um breytingu á I., II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN
HEFUR,

EVRÓPUBANDALAGANNA

eða býflugur skal einnig ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í eggjum, mjólk eða hunangi.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

Bæta ber linkómýsini og seftíofuri í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 508/1999 ⁽²⁾, einkum 6., 7. og 8. gr.,

Bæta ber *melissae aetheroleum*, *centellae asiaticae extractum*, strikníni, 1-metýl-2-pyrrolidóni, etamsýlati, enílkónasóli og sefasetríli í II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Svo að unnt sé að ljúka vísindarannsóknum ber að bæta oxólínsýru, sefasetríli og þíamfeníkóli í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í bandalaginu í dýralyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis.

Svo að unnt sé að ljúka vísindarannsóknum ætti að framlengja gildistíma bráðabirgðahámarks leifa, sem kveðið er á um í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90, fyrir nafsillín og sefapírín.

Ekki skal ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa fyrr en nefndin um dýralyf hefur kannað allar viðeigandi upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif þessara leifa á iðnaðarvinnslu matvæla.

Veita skal 60 daga frest áður en þessi reglugerð öðlast gildi svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á markaðsleyfum sem hafa verið veitt fyrir viðkomandi dýralyf í samræmi við tilskipun ráðsins 81/851/EBE ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 93/40/EBE ⁽⁴⁾.

Við ákvörðun á leyfilegu hámarksmagni dýralyfjaleifa í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundirnar, sem leifarnar kunna að finnast í, magnið, sem má vera í hverjum viðkomandi vef úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvef), og hvaða eiginleikar leifarinnar skipta máli við eftirlit með leifum (leifamerki).

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýralyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Til að auðvelda eftirlitið með leifum, sem kveðið er á um í viðeigandi löggjöf bandalagsins, skal að jafnaði ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í lifur eða nýrum. Hins vegar eru lifur og nýru oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því ætti einnig ávallt að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í vöðva- eða fituvef.

I., II. og III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Þegar um er að ræða dýralyf fyrir varpfugla, mjólkandi dýr

Reglugerð þessi öðlast gildi 60 dögum eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 102, 17.4.1999, bls. 58, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 27/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 4.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 60, 9.3.1999, bls. 16.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 317, 6.11.1981, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 214, 24.8.1993, bls. 31.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 16. apríl 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

A. I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

- 1. Sýkingarlýf
- 1.2. Sýklalyf
- 1.2.2. Sefalósporín

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Seftíófúr	Summa allra leifa sem halda betalaktambyggingu sinni, gefin upp sem desfúróýlseftíófúr	Nautgripir	1 000 µg/kg 2 000 µg/kg 2 000 µg/kg 6 000 µg/kg 100 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk, ekki ætlað til nota í mjólkurkirtla	
		Svín	1 000 µg/kg 2 000 µg/kg 2 000 µg/kg 6 000 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra“	

1.2.9. Linkósamíð

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Linkómýsín	Linkómýsín	Nautgripir	100 µg/kg 50 µg/kg 500 µg/kg 1 500 µg/kg 150 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk“	

B. II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

2. Lífræn efni sambönd

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
„1-metýl-2-pýrrolídon“	Dýr af hestaætt	
Sefasetríl	Nautgripir	Aðeins til nota í mjólkurkirtla og fyrir alla vefi nema mjólk
Enílkónasól	Nautgripir, dýr af hestaætt	Aðeins til staðbundinnar notkunar
Etamsýlat	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelldis	
Stríknín	Nautgripir	Aðeins til inntöku í skammti að 0,1 mg stríkníns/kg líkamsþyngdar

6. Efni úr jurtaríkinu

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
„ <i>Centellae asiaticae extractum</i> “	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelldis	Aðeins til staðbundinnar notkunar“
<i>Melissae aetheroleum</i>	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelldis	

C. III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

- 1. Sýkingaralyf
- 1.2. Sýklalyf
- 1.2.4. Sefalósporín

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Sefasetríl“	Sefasetríl	Nautgripir	125 µg/kg	Mjólk	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa falli úr gildi 1.1. 2001 Aðeins til nota í mjólkurkirtla
Sefapírín	Summa af sefapíríni og desasetýlsefapíríni	Nautgripir	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 100 µg/kg 10 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa falli úr gildi 1.1. 2001“

1.2.6. Kvínólón

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Oxólínsýra	Oxólínsýra	Nautgripir	100 µg/kg	Vöðvi	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa falli úr gildi 1.1. 2001“
			50 µg/kg	Fita	
			150 µg/kg	Lifur	
			150 µg/kg	Nýra	
		Svín	100 µg/kg	Vöðvi	
			50 µg/kg	Húð + fita	
			150 µg/kg	Lifur	
			150 µg/kg	Nýra	
		Kjúklingar	100 µg/kg	Vöðvi	
			50 µg/kg	Húð + fita	
Fiskar með ugum			150 µg/kg	Lifur	
			150 µg/kg	Nýra	
			50 µg/kg	Egg	
			300 µg/kg	Vöðvi og roð í eðlilegum hlutföllum	

1.2.10. Penisillín

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Nafsillín	Nafsillín	Nautgripir	300 µg/kg	Vöðvi	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa falli úr gildi 1.1. 2001“
			300 µg/kg	Fita	
			300 µg/kg	Lifur	
			300 µg/kg	Nýra	
			30 µg/kg	Mjólk	

1.2.11. Flórénikól og skyld efhasambönd

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks­magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Þíamfeníkól	Þíamfeníkól	Nautgripir	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks­magn leifa falli úr gildi 1.1. 2001“
		Svín	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg	Vöðvi Húð + fita Lifur Nýra	
		Fiskar með uggum	50 µg/kg	Vöðvi og roð í eðlilegum hlutföllum	

1.2.13. Linkósamíð

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks­magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Linkómýsín	Linkómýsín	Nautgripir	100 µg/kg 50 µg/kg 500 µg/kg 1 500 µg/kg 150 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks­magn leifa falli úr gildi 1.1. 2001“
		Svín	100 µg/kg 50 µg/kg 500 µg/kg 1 500 µg/kg	Vöðvi Húð + fita Lifur Nýra	
		Kjúklingar	100 µg/kg 50 µg/kg 500 µg/kg 1 500 µg/kg 50 µg/kg	Vöðvi Húð + fita Lifur Nýra Egg	

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 953/1999

2001/EES/26/06

frá 5. maí 1999

um breytingu á II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

ávallt að ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa í
vöðva- eða fituvef.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

5) Þegar um er að ræða dýrallyf fyrir varpfugla, mjólkandi dýr eða býflugur skal einnig ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa í eggjum, mjólk eða hunangi.

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 804/1999 ⁽²⁾, einkum 6., 7. og 8. gr.,

6) Bæta ber parkónasóli við í II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

7) Svo að unnt sé að ljúka vísindarannsóknnum ber að bæta imídókarbi, karasólóli, pirlímýsini, danófloxasíni, jósamýsini og basítrasíni í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

1) Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90, verður smám saman að ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í bandalaginu í dýrallyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis.

8) Veita skal 60 daga frest áður en þessi reglugerð öðlast gildi svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á markaðsleyfum sem hafa verið veitt fyrir viðkomandi dýrallyf í samræmi við tilskipun ráðsins 81/851/EBE ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 93/40/EBE ⁽⁴⁾.

2) Ekki skal ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa fyrir en nefndin um dýrallyf hefur kannað allar viðeigandi upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif þessara leifa á iðnaðarvinnslu matvæla.

9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

3) Við ákvörðun á leyfilegu hámarks magni dýrallyfja-leifa í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundirnar, sem leifarnar kunna að finnast í, magnið, sem má vera í hverjum viðkomandi vef úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvef), og hvaða eiginleikar leifarinnar skipta máli við eftirlit með leifum (leifarmerki).

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Hér með er II. og III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

4) Til að auðvelda eftirlitið með leifum, sem kveðið er á um í viðeigandi löggjöf bandalagsins, skal að jafnaði ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa í lifur eða nýrum. Hins vegar eru lifur og nýru oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því ætti einnig

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 60 dögum eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 118, 6.5.1999, bls. 23, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 27/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 4.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 102, 17.4.1999, bls. 58.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 317, 6.11.1981, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 214, 24.8.1993, bls. 31.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 5. maí 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

VÍÐAUKI

A. II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

2. Lífren efнасambönd

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
„Parkónasól	Perluhænsn“	

B. III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

- 1. Sýkingarlyf
- 1.2. Sýktalyf
- 1.2.2. Makrólíð

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks­magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Íósamýsín	Summa allra efna­skipta-afurða með örveru­fræðilegri virkni, gefin upp sem íósamýsín	Svín	200 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg 400 µg/kg	Vöðvi Húð og fita Lifur Nýra	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks­magn leifa falli úr gildi 1. júlí 2002“

1.2.6. Kínólón

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks­magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Danóflo­xasín	Danóflo­xasín	Svín	100 µg/kg 50 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg	Vöðvi Húð og fita Lifur Nýra	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks­magn leifa falli úr gildi 1. janúar 2000“

1.2.12. Fjölpæptið

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks­magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Basitrasín	Basitrasín	Nautgripir	150 µg/kg	Mjólk	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks­magn leifa falli úr gildi 1. júlí 2001“

1.2.13. Linkósamíð

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks­magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Pírlímýsín	Pírlímýsín	Nautgripir	100 µg/kg 100 µg/kg 1 000 µg/kg 400 µg/kg 100 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks­magn leifa falli úr gildi 1. júlí 2000“

2. Sniklalyf

2.4. Frumdýralyf

2.4.1. Karbanilíð

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks­magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Imídókarb	Imídókarb	Nautgripir, sauðfê	300 µg/kg 50 µg/kg 2 000 µg/kg 1 500 µg/kg 50 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks­magn leifa falli úr gildi 1. janúar 2002“

3. Lyf sem hafa áhrif á taugakerfið

3.2. Lyf sem hafa áhrif á ósjálfráða taugakerfið

3.2.2. And-adrenvirk lyf

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyflegt hámarks- magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Karasólól	Karasólól	Nautgripir	5 µg/kg 5 µg/kg 15 µg/kg 15 µg/kg 1 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk	Bráðabirgðagildi fyrir leyflegt hámarks- magn leifa falli úr gildi 1. janúar 2000*

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 954/1999

2001/EES/26/07

frá 5. maí 1999

um breytingu á III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir
um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr
dýraríkinu(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

ávallt að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í
vöðva- eða fituvef.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá
26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð
til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr
dýraríkinu ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð
framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 953/1999 ⁽²⁾, einkum
7. og 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður
smám saman að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa
allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í
bandalaginu í dýrallyf fyrir dýr sem gefa af sér
afurðir til manneldis.

2) Ekki skal ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa fyrr
en nefndin um dýrallyf hefur kannað allar viðeigandi
upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi
efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og
áhrif þessara leifa á iðnaðarvinnslu matvæla.

3) Við ákvörðun á leyfilegu hámarksmagni dýrallyfja-
leifa í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að
tilgreina dýrategundirnar, sem leifarnar kunna að
finnast í, magnið, sem má vera í hverjum við-
komandi vef úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð
(markvef), og hvaða eiginleikar leifarinnar skipta
máli við eftirlit með leifum (leifamerki).

4) Til að auðvelda eftirlitið með leifum, sem kveðið er
á um í viðeigandi löggjöf bandalagsins, skal að
jafnaði ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í lifur
eða nýrum. Hins vegar eru lifur og nýru oft fjarlægð
úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því ætti einnig

5) Þegar um er að ræða dýrallyf fyrir varpfugla,
mjólkandi dýr eða býflugur skal einnig ákvarða
leyfilegt hámarksmagn leifa í eggjum, mjólk eða
hunangi.

6) Svo að unnt sé að ljúka vísindarannsóknnum ber að
bæta sýpermetríni, alfasýpermetríni og sefkínómi í
III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

7) Veita skal 60 daga frest áður en þessi reglugerð
öðlast gildi svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera
þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar
með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á
markaðsleyfum sem hafa verið veitt fyrir
viðkomandi dýrallyf í samræmi við tilskipun ráðsins
81/851/EBE ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með
tilskipun 93/40/EBE ⁽⁴⁾.

8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari
reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar
um dýrallyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er hér með
breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa
reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 60 dögum eftir að hún birtist í
Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 118, 6.5.1999, bls. 28, var nefnd
í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 27/2000 frá 31. mars
2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar,
prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 4.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 118, 6.5. 1999, bls. 23.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 317, 6.11.1981, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 214, 24.8.1993, bls. 31.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 5. maí 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks­magn leiða	Markvefur	Önnur ákvæði
Sýpermetrín	Sýpermetrín (summa myndbrigða)	Nautgripir, sauðfés, geitur	20 µg/kg 200 µg/kg 20 µg/kg 20 µg/kg 20 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk Virða ber frekari ákvæði í tilskipun ráðsins 93/57/EB (Stjtið. EB L 211, 23.8. 1992, bls. 1)	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks­magn leiða falli úr gildi 1.janúar 2002“
		Svín	20 µg/kg 200 µg/kg 20 µg/kg 20 µg/kg 50 µg/kg	Vöðvi Húð + fíta Lifur Nýra Vöðvi Húð + fíta Lifur Nýra Egg Vöðvi og roð í eðlilegum hlutföllum	
		Kjúklingar	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg		
		Laxfiskar	50 µg/kg 50 µg/kg		

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 997/1999

2001/EES/26/08

frá 11. maí 1999

um breytingu á I., II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

eða nýrum. Hins vegar eru lifur og nýru oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því ætti einnig ávallt að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í vöðva- eða fituvef.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 954/1999 ⁽²⁾, einkum 6., 7. og 8. gr.,

5) Þegar um er að ræða dýrallyf fyrir varpfugla, mjólkandi dýr eða býflugur skal einnig ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í eggjum, mjólk eða hunangi.

6) Bæta ber nítroxíníli í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í bandalaginu í dýrallyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis.

2) Ekki skal ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa fyrr en nefndin um dýrallyf hefur kannað allar viðeigandi upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif þessara leifa á iðnaðarvinnslu matvæla.

3) Við ákvörðun á leyfilegu hámarksmagni dýrallyfjaleifa í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundirnar, sem leifarnar kunna að finnast í, magnið, sem má vera í hverjum viðkomandi vef úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvef), og hvaða eiginleikar leifarinnar skipta máli við eftirlit með leifum (leifamerki).

4) Til að auðvelda eftirlitið með leifum, sem kveðið er á um í viðeigandi löggjöf bandalagsins, skal að jafnaði ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í lifur

7) Bæta ber pýrantelembónati, brómhexíni, merkaptamínhydróklóríði, bíótíni, prasikvanteli, E-vítamíni, natriumglýserófosfati, B1-vítamíni, B2-vítamíni, B3-vítamíni, B5-vítamíni, B6-vítamíni og B12-vítamíni í II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

8) Svo að unnt sé að ljúka vísindarannsóknnum ber að bæta moranteli, halófúgínóni, díflúbensúróni, dífloxasíni og oxýklósaníði í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

9) Veita skal 60 daga frest áður en þessi reglugerð öðlast gildi svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á markaðsleyfum sem hafa verið veitt fyrir viðkomandi dýrallyf í samræmi við tilskipun ráðsins 81/851/EBE ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 93/40/EBE ⁽⁴⁾.

10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 122, 12.5.1999, bls. 24, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 27/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 4.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 118, 6.5.1999, bls. 28.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 317, 6.11.1981, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 214, 24.8.1993, bls. 31.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

2. gr.

1. gr.

I., II. og III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

Reglugerð þessi öðlast gildi 60 dögum eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 11. maí 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

- 2. Sniklalyf
- 2.1. Innsníklalyf
- 2.1.4. Fenólafléiður, þar með talin salisýlaníð

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Nitroxínílf	Nitroxínílf	Nautgripir, sauðfé	400 µg/kg 200 µg/kg 20 µg/kg 400 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra“	

II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

- 1. Ólífren efni

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
„Natriumglyserófosfat	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis“	

- 2. Lifraen efnasambönd

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
„Blótín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis	
Brómhexín	Nautgripir Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér neyslumjólk/mjólk til manneldis Svín Alifuglar Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér egg til manneldis	

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
Merkaptamínínýdróklóríð	Allar tegundir spendýra sem gefa af sér afurðir til mannelis	
Prasikvantel	Sauðfê	
Pýrantelembónat	Dýr af hestaætt	
B1-vítamín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelis	
B12-vítamín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelis	
B2-vítamín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelis	
B3-vítamín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelis	
B5-vítamín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelis	
B6-vítamín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelis	
E-vítamín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelis“	

III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

1. Sýkingarlyf
- 1.2. Sýklalyf
- 1.2.6. Kínólón

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks­magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Difloxasín	Difloxasín	Nautgripir Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér mjólk til mannelis Svín	400 µg/kg 100 µg/kg 1 400 µg/kg 800 µg/kg 400 µg/kg 100 µg/kg 800 µg/kg 800 µg/kg	Vöðvi Fíta Lifur Nýra Vöðvi Húð og fíta Lifur Nýra	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks­magn leifa falli úr gildi 1. 1. 2001“

2. Sníklalyf

2.1. Innsníklalyf

2.1.1. Fenólafléiður, þar með talin salisýlanið

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks­magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Oxýklósanið“	Oxýklósanið	Nautgripir	20 µg/kg 20 µg/kg 500 µg/kg 100 µg/kg 10 µg/kg 20 µg/kg 20 µg/kg 500 µg/kg 100 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk Vöðvi Fita Lifur Nýra	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks­magn leifa falli úr gildi 1.7. 2000“
„Tetrahyðrópýrímið“					

2.1.3. Tetrahyðrópýrímið

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks­magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Morantel“	Summa leifa, sem breyta má með vatnsrofi í N- metýl-1,3-própandíamín, og gefin upp sem jafngildi morantels	Nautgripir, sauðfê	100 µg/kg 100 µg/kg 800 µg/kg 200 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 100 µg/kg 800 µg/kg 200 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk Vöðvi Húð og fita Lifur Nýra	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks­magn leifa falli úr gildi 1.7. 2001“
„Útsníklalyf“					

2.2. Útsníklalyf

2.2.5. Afleiður asýlþvagefnis

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks­magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Díflúbensúron“	Díflúbensúron	Laxfiskar	1 000 µg/kg	Vöðvi og roð í eðlilegum hlutföllum	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks­magn leifa falli úr gildi 1.7. 2000“

2.4. Frumdýralyf

2.4.2. Afleiður kínasólons

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks­magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Halólúgínón	Halólúgínón	Nautgripir	10 µg/kg 25 µg/kg 30 µg/kg 30 µg/kg	Vöðvi Fitu Lifur Nýra	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks­magn leifa falli úr gildi 1.1. 2001“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 998/1999

2001/EES/26/09

frá 11. maí 1999

um breytingu á I. og II. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

ávallt að ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa í
vöðva- eða fituvef.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

5) Þegar um er að ræða dýrallyf fyrir varpfugla, mjólkandi dýr eða býflugur skal einnig ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa í eggjum, mjólk eða hunangi.

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 997/1999 ⁽²⁾, einkum 6. og 8. gr.,

6) Bæta ber danófloxasíni í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

7) Bæta ber tíaprosti, *convallaria majalis*, *atropa belladonna*, *aqua levici* og *adonis vernalis* í II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

1) Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í bandalaginu í dýrallyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis.

8) Veita skal 60 daga frest áður en þessi reglugerð öðlast gildi svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á markaðsleyfum sem hafa verið veitt fyrir viðkomandi dýrallyf í samræmi við tilskipun ráðsins 81/851/EBE ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 93/40/EBE ⁽⁴⁾.

2) Ekki skal ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa fyrr en nefndin um dýrallyf hefur kannað allar viðeigandi upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif þessara leifa á iðnaðarvinnslu matvæla.

9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

3) Við ákvörðun á leyfilegu hámarks magni dýrallyfja-leifa í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundirnar, sem leifarnar kunna að finnast í, magnið, sem má vera í hverjum viðkomandi vef úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvef), og hvaða eiginleikar leifarinnar skipta máli við eftirlit með leifum (leifamerki).

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

4) Til að auðvelda eftirlitið með leifum, sem kveðið er á um í viðeigandi löggjöf bandalagsins, skal að jafnaði ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa í lifur eða nýrum. Hins vegar eru lifur og nýru oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því ætti einnig

2. gr.

I. og II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

Reglugerð þessi öðlast gildi 60 dögum eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 122, 12.5.1999, bls. 30, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 27/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 4.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 122, 12.5.1999, bls. 24.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 317, 6.11.1981, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 214, 24.8.1993, bls. 31.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 11. maí 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

A. I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

- 1. Sýkingarlýf
- 1.2. Sýklalyf
- 1.2.3. Kínólón

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Danófloxacín	Danófloxacín	Nautgripir	200 µg/kg 100 µg/kg 400 µg/kg 400 µg/kg 30 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk	

B. II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

- 2. Lifræn efнасambönd

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
„Tíaprost	Nautgripir, sauðfê, svín, dýr af hestaætti“	

- 4. Efni notuð í smáskammtadýralýf

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
„Adonis vernalis	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis	Eingöngu til nota í smáskammtadýralýf sem búið er til samkvæmt lyfjaskrár fyrir smáskammtalyf, að því tilskildu að styrkleiki í afurðunum sé ekki meiri en einn hundraðshluti.
Aqua leuici	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis	Eingöngu til nota í smáskammtadýralýf sem búið er til samkvæmt lyfjaskrár fyrir smáskammtalyf.

Lyfjafraeðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
Atropa belladonna	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis	Eingöngu til nota í smáskammtadýralyf sem búið eru til samkvæmt lyfjaskrár fyrir smáskammtalyf, að því tilskildu að styrkleiki í afurðunum sé ekki meiri en einn hundraðshluti.
Convallaria majalis	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis	Eingöngu til nota í smáskammtadýralyf sem búið eru til samkvæmt lyfjaskrár fyrir smáskammtalyf, að því tilskildu að styrkleiki í afurðunum sé ekki meiri en einn hundraðshluti.

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 1308/1999

2001/EES/26/10

frá 15. júní 1999

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 37. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Frá því að reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 ⁽⁴⁾ var samþykkt hafa orðið gagngerar breytingar á ákvæðum sem varða dýrallyf, einkum í kjölfar gildistöku reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2309/93 frá 22. júlí þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð við veitingu leyfa fyrir lyfjum sem ætluð eru mönnum og dýrum og eftirlit með þeim og um stofnun Lyfjamálastofnunar Evrópu ⁽⁵⁾ og breytinga sem urðu með tilskipun 93/40/EBE ⁽⁶⁾ á tilskipun ráðsins 81/851/EBE frá 28. september 1981 um samræmingu laga aðildarríkjanna um dýrallyf ⁽⁷⁾ og á tilskipun ráðsins 81/852/EBE frá 28. september 1981 um samræmingu laga aðildarríkjanna um staðla og aðferðarlýsingar fyrir efnagreiningar, lyfja- og eiturefnafræðileg próf og klínískar prófanir á dýrallyfjum ⁽⁸⁾.

- 2) Nefndin um dýrallyf verður framvegis ábyrg gagnvart Lyfjamálastofnun Evrópu og sú skylda hvílir á stofnuninni, í umboði þeirrar nefndar, að skera úr um leyfilegt hámarksmagn leifa dýrallyfja sem telst viðunandi í matvælum úr dýraríkinu í samræmi við reglugerð (EB) nr. 2377/90.

- 3) Með reglugerð ráðsins (EB) nr. 297/95 frá 10. febrúar 1995 um gjöld sem greiða ber til Lyfjamálastofnunar Evrópu ⁽⁹⁾ eru ákveðin þau gjöld sem greiða ber stofnuninni fyrir að yfirfara umsóknir þar sem óskað er eftir að ákveðið verði leyfilegt hámarksmagn leifa, sem og breytingar og rýmkun þar að lútandi.

- 4) Af þessum sökum er nauðsynlegt að breyta reglugerð (EBE) nr. 2377/90 þannig að stofnuninni verði falið að taka til meðferðar umsóknir þar sem óskað er eftir að ákvarðað verði leyfilegt hámarksmagn leifa, sem og breytingar og rýmkun þar að lútandi, og stofnunin sjái til þess að ákvörðunarferlið, sem lýtur að leyfisveitingu og eftirliti með dýrallyfjum, samræmist því sem innleitt var með reglugerð (EBE) nr. 2309/93.

- 5) Með samningnum um að grípa til ráðstafana á sviði heilbrigðis dýra og jurta, sem til varð í kjölfar marghliða viðskiptaviðræðna í Úrúgvælotunni og samþykkt var fyrir hönd bandalagsins með ákvörðun ráðsins 94/800/EB frá 22. desember 1994 um gerð þeirra samninga fyrir hönd Evrópubandalagsins, sem varða málefni á valdsviði þess, sem réðust í marghliða viðskiptaviðræðum í Úrúgvælotunni (1986 til 1994) ⁽¹⁰⁾, verða til skuldbindingar um gagnsæi að

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 156, 23.6.1999, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 28/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 6.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 131, 12.5.1999, bls. 14.

⁽²⁾ Álit var skilað 4. maí 1999 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽³⁾ Álit var skilað 28. apríl 1999 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2728/98 (Stjtið. EB L 343, 18.12.1998, bls. 8).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 214, 24.8.1993, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 649/98 (Stjtið. EB L 88, 24.3.1998, bls. 7).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 214, 24.8.1993, bls. 31.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 317, 6.11.1981, bls. 1.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 317, 6.11.1981, bls. 16.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 35, 15.2.1995, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 2743/98 (Stjtið. EB L 345, 19.12.1998, bls. 3).

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 336, 23.12.1994, bls. 1.

Því er varðar ráðstafanir í heilbrigðismálum. Því ber að breyta reglugerð (EBE) nr. 2377/90 þannig að hún geri bandalaginu kleift að standa við skuldbindingar sínar samkvæmt samningnum.

- 6) Einnig er nauðsynlegt að leiðrétta ýmsar villur í reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

1. Í stað 6. og 7. gr. komi eftirfarandi:

„6. gr.

1. Til þess að setja á skrá í I., II. eða III. viðauka lyfjafræðilega virk efni, sem ætluð eru í lyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis, skal leggja umsóknir, þar sem óskað er eftir að ákveðið verði leyfilegt hámarks magn leifa, fyrir Lyfjamálastofnun Evrópu sem stofnuð var með reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2309/93(*) og verður hér á eftir nefnd „stofnunin“.

Í umsókninni skulu koma fram þær upplýsingar og þau einstöku atriði sem um getur í V. viðauka við þessa reglugerð og tryggja ber að hún samræmist þeim meginreglum sem mælt er fyrir um í tilskipun 81/852/EBE.

2. Umsókninni skal einnig fylgja sú greiðsla sem inna ber af hendi til stofnunarinnar.

7. gr.

1. Því skal fela nefndinni um dýrallyf, sem um getur í 27. gr. reglugerðar (EB) nr. 2309/93, hér eftir kölluð „nefndin“, alla ábyrgð á álitagerð stofnunarinnar um flokkun efna sem um getur í I., II., III. eða IV. viðauka við þessa reglugerð.

2. Ákvæði 52. og 53. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2309/93 skulu gilda að því er varðar þessa reglugerð.

3. Stofnuninni ber að tryggja að álit nefndarinnar skuli skilað innan 120 daga frá móttöku gildrar umsóknar.

Reynist upplýsingar umsækjanda ekki nægja til þess að veita megi slíkt álit getur nefndin farið þess á leit við umsækjanda að hann leggi fram viðbótarupplýsingar innan tiltekinna tímamarka. Veita skal frest til þess að skila álitinu þar til viðbótarupplýsingar hafa borist.

4. Stofnuninni ber að senda álitagerðina til umsækjanda. Umsækjanda er heimilt að senda, innan 15 daga frá móttöku álitagerðarinnar, skriflega tilkynningu

um að hann hyggist áfrýja málinu. Ef svo er skal hann senda stofnuninni rökstudda greinargerð fyrir áfrýjuninni innan 60 daga frá móttöku álitsins. Innan 60 daga frá því að nefndin fær greinargerðina í hendur skal hún fjalla um það hvort álitid skuli endurskoðað og rök fyrir ályktunum hennar skulu fylgja með skýrslunni sem um getur í 5. mgr.

5. Stofnuninni ber að senda bæði framkvæmdastjórninni og umsækjandanum lokaálit nefndarinnar innan 30 daga frá samþykkt þess. Álitagerðinni ber að fylgja skýrsla þar sem gerð er grein fyrir mati nefndarinnar á öryggi viðkomandi efni og skal hún færa rök fyrir ályktunum sínum.

6. Framkvæmdastjórninni ber að semja drög að ráðstöfunum þar sem tillit er tekið til löggjafar bandalagsins og hefja þá málsmeðferð sem kveðið er á um í 8. gr. Nefndin, sem um getur í 8. gr., skal setja sér starfsreglur með hliðsjón af þeim verkefnum sem henni eru falin samkvæmt þessari reglugerð.

(*) Stjtið. EB L 214, 24.8.1993, bls. 1“.

2. Í stað 1. mgr. 8. gr. komi eftirfarandi:

„1. Þegar beita skal málsmeðferð þeirri sem mælt er fyrir um í þessari grein ber formanni að leggja málið án tafar fyrir fastanefndina um dýrallyf, sem nefnist hér á eftir „fastanefndin“, annaðhvort að eigin frumkvæði eða að beiðni fulltrúa aðildarríkis.“

3. Í stað orðliðarins „nefnd-“ í 2. mgr. 8. gr. komi orðliðurinn „fastanefnd-“.

4. Í stað fyrsta málsliðar í 2. mgr. 9. gr. komi eftirfarandi :

„Framkvæmdastjórninni ber að kanna, eins fljótt og auðið er, ástæðurnar sem hlutaðeigandi aðildarríki tilgreinir og síðan, að höfðu samráði við dýrallyfjaneftndina, skila álitinu sínu þegar í stað og gera viðeigandi ráðstafanir. Sá sem annast markaðssetningu kann að vera beðinn um að skýra mál sitt munnlega eða skriflega fyrir nefndinni.“

5. Í 10. gr. komi „fastanefndina“ í stað orðasambandsins „neftndina er sér um að breyta, í samræmi við tækniframfarir, tilskipunum um að ryðja úr vegi tæknilegum hindrunum á dýrallyfjaviðskiptum“ og í stað orðliðarins „neftnd-“ komi orðliðurinn „fastanefnd-“.

6. Í stað 12. gr. komi eftirfarandi:

„12. gr.

Framkvæmdastjórnin birtir, eins fljótt og unnt er eftir að I., II., III. og IV. viðauka hefur verið breytt, samantekt á mati dýrallyfjaneftndar á öryggi viðkomandi efna sem nefndin hefur rannsakað. Fara skal með gögn sem njóta einkaleyfaverndar sem trúnaðarmál. Stofnuninni ber að

sjá til þess að lögbær yfirvöld og framkvæmdastjórnin hafi yfir að ráða heppilegum aðferðum til þess að bera kennsl á lyfjafræðilega virk efni, enda hafi leyfilegt hámarksmagn leifa verið tilgreint fyrir þau í I. og II. viðauka.“

— fram til 1. janúar 1998 fyrir pírasólídón (þar á meðal pírasólídíndíón og fenýlbútasón), nitróímídasólum og arsanílsýru, og“.

2. gr.

7. Í stað fyrsta undirliðar annarrar málsgreinar 14. gr. komi eftirfarandi:

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Lúxemborg 15. júní 1999.

Fyrir hönd ráðsins,

K.-H. FUNKE

forseti.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1942/1999

2001/EES/26/11

frá 10. september 1999

um breytingu á I., II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1931/1999 ⁽²⁾, einkum 6., 7. og 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í bandalaginu í dýrallyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis.
- 2) Ekki skal ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa fyrr en nefndin um dýrallyf hefur kannað allar viðeigandi upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif þessara leifa á iðnaðarvinnslu matvæla.
- 3) Við ákvörðun á leyfilegu hámarksmagni dýrallyfja-leifa í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundirnar, sem leifarnar kunna að finnast í, magnið, sem má vera í hverjum viðkomandi vef úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvef), og hvaða eiginleikar leifarinnar skipta máli við eftirlit með leifum (leifamerki).
- 4) Til að auðvelda eftirlitið með leifum, sem kveðið er á um í viðeigandi löggjöf bandalagsins, skal að jafnaði ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í lifur eða nýrum. Hins vegar eru lifur og nýru oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því ætti einnig ávallt að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í vöðva- eða fituvef.
- 5) Þegar um er að ræða dýrallyf fyrir varpfugla, mjólkandi dýr eða býflugur skal einnig ákvarða

leyfilegt hámarksmagn leifa í eggjum, mjólk eða hunangi.

- 6) Bæta ber klórsúlóni, danófloxasíni, flórfeníkóli og moxidektíni í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 7) Bæta ber levómetadóni, fempípramíðhýdróklóríði, *apogynum cannabinum*, hýdróklórþíasíði, *viola sebifera*, *selenicereus grandiflorus*, *thuja occidentalis*, trikainmesílati, triklorómetíasíði, vinkamíni og *harunga madagascariensis* í II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 8) Til að unnt sé að ljúka vísindarannsóknnum ber að bæta deltametríni í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 9) Veita skal 60 daga frest áður en þessi reglugerð öðlast gildi svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á markaðsleyfum sem hafa verið veitt fyrir viðkomandi dýrallyf í samræmi við tilskipun ráðsins 81/851/EBE ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 93/40/EBE ⁽⁴⁾.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Hér með er I., II. og III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á sextugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 241, 11.9.1999, bls. 4, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 28/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 6.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 240, 10.9.1999, bls. 3.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 317, 6.11.1981, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 214, 24.8.1993, bls. 31.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 10. september 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Karel VAN MIERT

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

1. Sýkingarlýf

1.2. Sýklalyf

1.2.3. Kínólón

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Danófloxacín	Danófloxacín	Svín	100 µg/kg 50 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg	Vöðvi Húð og fita Lifur Nýra“	

1.2.5. Flórfeníkól og skyld efнасambönd

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Flórfeníkól	Summa flórfeníkóls og umbrotsefna þess mæld sem flórfeníkól-amin	Svín	300 µg/kg 500 µg/kg 2 000 µg/kg 500 µg/kg	Vöðvi Húð og fita Lifur Nýra“	

2. Sniklalyf

2.1. Innsniklalyf

2.1.5. Bensensúlfonamíð

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Klórsúlón	Klórsúlón	Nautgripir	35 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg	Vöðvi Lifur Nýra“	

2.3. Inn- og útsníklalyf
2.3.1. Avermektín

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Moxidektín	Moxidektín	Dýr af hestaætt	50 µg/kg 500 µg/kg 100 µg/kg 50 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra“	

II. víðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

2. Lífræn efнасambönd

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
„Fenpíramíðhýdróklóríð	Dýr af hestaætt	Eingöngu til inngjafar í bláæð
Hýdróklórþíastíð	Nautgripir	
Levómétadon	Dýr af hestaætt	Eingöngu til inngjafar í bláæð
Tríkalínmesílat	Fiskar með uggum	Eingöngu til nota í vatni
Tríklórmetíasið	Allar tegundir spendýra sem gefa af sér afurðir til manneldis	Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér neyslunjólk/mjólk til manneldis
Vínkamín	Nautgripir	Eingöngu ætlað nýfæddu ungviði“

4. Efni notuð í smáskammtadýralyf

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
<i>Apogynum cannabinum</i>	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis	Eingöngu til nota í smáskammtadýralyf sem gerð eru samkvæmt lyfjaskrár fyrir smáskammtalyf, að því tilskildu að styrkleiki í afurðunum sé ekki meiri en einn hundraðshluti. Eingöngu til muninnstöku.
<i>Harunga madagascariensis</i>	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis	Eingöngu til nota í smáskammtadýralyf sem gerð eru samkvæmt lyfjaskrár fyrir smáskammtalyf, að því tilskildu að styrkleiki í afurðunum sé ekki meiri en einn þúsundarhluti.

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
<i>Selenicereus grandiflorus</i>	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis	Eingöngu til nota í smáskammtadýralyf sem gerð eru samkvæmt lyfjaskrár fyrir smáskammtalyf, að því tilskildu að styrkleiki í afurðunum sé ekki meiri en einn hundraðshluti.
<i>Thuja occidentalis</i>	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis	Eingöngu til nota í smáskammtadýralyf sem gerð eru samkvæmt lyfjaskrár fyrir smáskammtalyf, að því tilskildu að styrkleiki í afurðunum sé ekki meiri en einn hundraðshluti.
<i>Viola sebilera</i>	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis	Eingöngu til nota í smáskammtadýralyf sem gerð eru samkvæmt lyfjaskrár fyrir smáskammtalyf, að því tilskildu að styrkleiki í afurðunum sé ekki meiri en einn hundraðshluti.

III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

2. Sníklalyf

2.2. Útsniklalyf

2.2.3. Pýretróíð

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks-magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Deltametrín	Deltametrín	Nautgripir	10 µg/kg 50 µg/kg 10 µg/kg 10 µg/kg 20 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks-magn leifa falli úr gildi 1. júlí 2001“
		Sauðfē	10 µg/kg 50 µg/kg 10 µg/kg 10 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra	
		Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér neyslumjólk/mjólk til manneldis	10 µg/kg 50 µg/kg 10 µg/kg 10 µg/kg	Vöðvi Húð + fita Lifur Nýra Egg	
		Kjúklingar	10 µg/kg 50 µg/kg		

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1943/1999

2001/EES/26/12

frá 10. september 1999

um breytingu á I., II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1942/1999 ⁽²⁾, einkum 6., 7. og 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í bandalaginu í dýrallyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis.
- 2) Ekki skal ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa fyrir en nefndin um dýrallyf hefur kannað allar viðeigandi upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif þessara leifa á iðnaðarvinnslu matvæla.
- 3) Við ákvörðun á leyfilegu hámarksmagni dýrallyfjaleifa í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundirnar, sem leifarnar kunna að finnast í, magnið, sem má vera í hverjum viðkomandi vef úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvef), og hvaða eiginleikar leifarinnar skipta máli við eftirlit með leifum (leifamerki).
- 4) Til að auðvelda eftirlitið með leifum, sem kveðið er á um í viðeigandi löggjöf bandalagsins, skal að jafnaði ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í lifur eða nýrum. Hins vegar eru lifur og nýru oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því ætti einnig ávallt að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í vöðva- eða fituvef.

- 5) Þegar um er að ræða dýrallyf fyrir varpfugla, mjólkandi dýr eða býflugur skal einnig ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í eggjum, mjólk eða hunangi.
- 6) Bæta ber eprínómehtíni í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 7) Bæta ber sefóperasóni og atrópíni í II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 8) Til að unnt sé að ljúka vísindarannsóknnum ber að bæta sefóperasóni í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 9) Til að unnt sé að ljúka vísindalegum rannsóknum ætti að framlengja gildistíma bráðabirgðahámarksmagns leifa, sem kveðið er á um í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90, fyrir klavúlansýru.
- 10) Veita skal 60 daga frest áður en þessi reglugerð öðlast gildi svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á markaðsleyfum sem hafa verið veitt fyrir viðkomandi dýrallyf í samræmi við tilskipun ráðsins 81/851/EBE ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 93/40/EBE ⁽⁴⁾.
- 11) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

I., II. og III. viðauka reglugerðar (EBE) nr. 2377/90 er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 241, 11.9.1999, bls. 9, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 28/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 6.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 241, 11.9.1999, bls. 4.

Reglugerð þessi öðlast gildi 60 dögum eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 317, 6.11.1981, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 214, 24.8.1993, bls. 31.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 10. september 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Karel VAN MIERT

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

- 2. Sníklalyf
- 2.3. Inn- og útsníklalyf
- 2.3.1. Avermekín

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Eprínómektín	Eprínómektín B1a	Nautgripir	50 µg/kg 250 µg/kg 1 500 µg/kg 300 µg/kg 20 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk“	

II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

- 2. Lífræn efнасambönd

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
„Atrópín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis	
Sefóperasón	Nautgripir	Eingöngu til nota í mjólkurkirtla mjólkandi kúa og fyrir alla vefi nema mjólk“

III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

1. Sýkingarýf

1.2. Sýklalyf

1.2.1. Betalaktamasa-hemlar

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Klavúlansýra	Klavúlansýra	Nautgripur, sauðfjá Nautgripur, sauðfjá, svín	200 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg 200 µg/kg	Mjólk Vöðvi Fita Lifur Nýra	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa falli úr gildi 1. júlí 2001“

1.2.4. Sefalósporín

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Sefóperasón	Sefóperasón	Nautgripur	50 µg/kg	Mjólk	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa falli úr gildi 1. janúar 2001“

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2001/EES/26/13

frá 3. september 1998

um sameiginlega tækniforskrift fyrir landstöðvakerfið fyrir flugfjarskipti (TFTS-kerfið) (*)

(tilkynnt samkvæmt skjali númer C(1998) 2378)

(98/535/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/13/EB frá 12. febrúar 1998 um endabúnað til fjarskipta og búnað fyrir gervihnattajarðstöðvar og gagnkvæma viðurkenningu á samræmi þeirra⁽¹⁾, einkum annarri undirgrein 2. mgr. 7 gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt ráðstöfun samkvæmt fyrsta undirliði 2. mgr. 7. gr. um það fyrir hvaða gerð endabúnaðar til fjarskipta sameiginleg tækniforskrift skuli gilda, svo og tilheyrandi yfirlýsingu um gildissvið.

Samþykjja ber samsvarandi samhæfða staðla, eða hluta þeirra, til framkvæmdar grunnkröfunum sem breyta á í sameiginlegar tækniforskriftir.

Til að tryggja órofinn aðgang framleiðenda að mörkuðum framleiðendum er nauðsynlegt að gera ráð fyrir bráða-birgðafyrirkomulagi vegna búnaðar sem er viðurkenndur samkvæmt innlendum reglum um gerðarviðurkenningu.

Tillagan hefur verið lögð fyrir samþykkisnefndina (ACTE) samkvæmt 2. mgr. 29. gr.

Sameiginlega tækniforskriftin, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, er í samræmi við álit samþykkisnefndar endabúnaðar (ACTE).

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

1. Þessi ákvörðun gildir um endabúnað sem er ætlaður til að tengja við almennt fjarskiptanet og fellur undir gildissvið samhæfða staðalsins sem um getur í 1. mgr. 2. gr.

2. Í þessari ákvörðun er mælt fyrir um sameiginlega tækniforskrift þar sem tilgreint er hvaða tæknilegir eiginleikar, með tilliti til krafna varðandi rafræna og vélræna skilfleti, og samskiptareglur varðandi aðgang eiga að gilda fyrir endabúnað, sem hægt er að tengja, og sem, samkvæmt upplýsingum framleiðanda eða fulltrúa hans, er gert ráð fyrir að sé notaður í landstöðvakerfi fyrir flugfjarskipti (TFTS-kerfið).

2. gr.

1. Sameiginlega tækniforskriftin tekur til samhæfða staðalsins sem hlutaðeigandi staðlastofnun hefur samið til framkvæmdar grunnkröfunum sem um getur í 5 gr. tilskipunar 98/13/EB. Tilvísun í þennan staðal er tilgreind í viðaukanum.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 251, 11.9.1998, bls. 36, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 29/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 7.

(¹) Stjtið. EB L 74, 12. 3. 1998, bls. 1.

2. Endabúnaður sem fellur undir gildissvið þessarar ákvörðunar skal vera í samræmi við sameiginlegu tækniforskriftina sem um getur í 1. mgr., uppfylla grunnkröfur sem um getur í a- og b-lið 5. gr. tilskipunar 98/13/EB, auk þess að uppfylla kröfur annarra tilskipana sem gilda um búnaðinn, einkum tilskipana ráðsins 73/23/EBE ⁽¹⁾ og 89/336/EBE ⁽²⁾.

3. gr.

Tilkynntir aðilar, sem eru tilnefndir til að koma í framkvæmd þeirri málsmeðferð sem um getur í 10. gr. tilskipunar 98/13/EB, skulu sjá til þess að samhæfði staðallinn, sem er tilgreindur í viðaukanum, sé notaður fyrir endabúnaðinn, sem fjallað er um í 1. mgr. 1. gr. þessarar ákvörðunar, frá og með gildistöku þessarar ákvörðunar.

4. gr.

1. Innlendar reglur um gerðarviðurkenningu sem gilda um búnað sem fellur undir gildissvið samhæfða staðalsins sem

um getur í viðaukanum hætta að gilda þremur mánuðum eftir gildistöku þessarar ákvörðunar.

2. Halda má áfram að setja endabúnað, sem er viðurkenndur samkvæmt innlendum reglum um gerðarviðurkenningu, á innlendan markað og taka hann í notkun.

5. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 3. september 1998.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 77, 26. 3. 1973, bls. 29.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 139, 23. 5. 1989, bls. 19.

*VIÐAUKI***Tilvísun í gildandi samhæðan staðal**

Samhæði staðallinn, sem um getur í 2. gr. ákvörðunarinnar, er:

Electromagnetic compatibility and radio spectrum matters (ERM); terrestrial flight telecommunications system (TFTS); technical requirements for TFTS

(Þættir sem varða rafsegulviðssamhæfi og fjarskiptatíðni, landstöðvakerfi fyrir flugsfjarskipti (TFTS-kerfið), tækniröfufur fyrir TFTS)

ETSI

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu

Aðalskrifstofa ETSI

TBR 23, mars 1998

(að undanskildum formála)

Viðbótarupplýsingar

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu er viðurkennd samkvæmt tilskipun ráðsins 83/189/EEB ⁽¹⁾.

Samhæði staðallinn, sem um getur hér að framan, er saminn samkvæmt umboði sem gefið er út í samræmi við viðeigandi málsmeðferðarreglur tilskipunar ráðsins 83/189/EEB.

Unnt er að fá orðréttan texta framangreinds samhæðs staðals með því að snúa sér til:

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu,
650, route des Lucioles,
F-06921 Sophia Antipolis Cedex

Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna,
DGXIII/A/2 – (BU 31, 1/7)
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B - 1049 Brussels

eða einhverrar annarrar stofnunar sem annast afhendingu ETSI-staðla, en skrá yfir þá má finna á netfanginu www.ispo.cec.be. á Netinu.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 109, 26. 4. 1983, bls. 8.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2001/EES/26/14

frá 7. júlí 1999

um sameiginlega tækniforskrift fyrir aukin stafræn þráðlaus fjarskipti (DECT) —
DECT/GSM samsettan endabúnað(*)

(tilkynnt með númeri C(1999) 2026)

(1999/497/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/13/EB frá 12. febrúar 1998 um endabúnað til fjarskipta og búnað fyrir gervihnattajarðstöðvar og gagnkvæma viðurkenningu á samræmi þeirra ⁽¹⁾, einkum öðrum undirlið 2. mgr. 7. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt ráðstafanir samkvæmt fyrsta undirlið 2. mgr. 7. gr. um það fyrir hvaða gerð endabúnaðar til fjarskipta sameiginleg tækniforskrift skuli gilda, svo og tilheyrandi yfirlýsingu um gildissvið.
- 2) Samþykkja ber samsvarandi samhæfða staðla, eða hluta þeirra, til framkvæmdar grunnkröfunum sem breyta á í sameiginlegar tækniforskriftir.
- 3) Til að tryggja órofinn aðgang framleiðenda að mörkuðum er nauðsynlegt að gera ráð fyrir bráðabirgðafyrirkomulagi vegna búnaðar sem er viðurkenndur samkvæmt innlendum reglum um gerðarviðurkenningu.
- 4) Tillagan hefur verið lögð fyrir samþykkisnefndina (ACTE) samkvæmt 2. mgr. 29. gr.
- 5) Sameiginlega tækniforskriftin, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, er í samræmi við álit samþykkisnefndar endabúnaðar (ACTE).

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

1. Þessi ákvörðun gildir um endabúnað sem er ætlaður til að tengja við almennt fjarskiptanet og fellur undir gildissvið samhæfða staðalsins sem um getur í 1. mgr. 2. gr.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 192, 24.7.1999, bls. 58, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 29/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 7.

(1) Stjtið. EB L 74, 12.3.1998, bls. 1.

2. Í þessari ákvörðun er kveðið á um sameiginlega tækniforskrift fyrir tengikröfur vegna búnaðar fyrir aukin stafræn þráðlaus fjarskipti (DECT) sem er tengdur við GSM-netið.

2. gr.

1. Sameiginlega tækniforskriftin tekur til samhæfða staðalsins sem hlutaðeigandi staðlastofnun hefur samið til framkvæmdar grunnkröfunum sem um getur í c-lið til g-liðar 5. gr. tilskipunar 98/13/EB að því marki sem við á. Tilvísun í þennan staðal er tilgreind í viðaukanum.

2. Endabúnaður, sem fellur undir þessa ákvörðun, skal annaðhvort vera í samræmi við sameiginlegu tækniforskriftina sem um getur í 1. mgr. eða vera í samræmi við sameiginlegu tækniforskriftirnar sem eru skilgreindar í ákvörðunum framkvæmdastjórnarinnar 97/523/EB ⁽²⁾, 97/524/EB ⁽³⁾, 97/525/EB ⁽⁴⁾, 98/574/EB ⁽⁵⁾, 98/542/EB ⁽⁶⁾, 98/575/EB ⁽⁷⁾, 98/543/EB ⁽⁸⁾ eða 1999/310/EB ⁽⁹⁾. Þess utan skal hann uppfylla grunnkröfunar, sem um getur í a- og b-lið 5. gr. tilskipunar 98/13/EB, auk þess að uppfylla kröfur annarra tilskipana sem gilda um búnaðinn, einkum tilskipana ráðsins 73/23/EEB ⁽¹⁰⁾ og 89/336/EEB ⁽¹¹⁾.

3. gr.

Tilkynntir aðilar, sem eru tilnefndir til að koma í framkvæmd þeirri málsmeðferð, sem um getur í 10. gr. tilskipunar 98/13/EB, skulu sjá til þess að samhæfði staðallinn, sem er vísað til í viðaukanum, eða samhæfðu staðlarnir sem um getur í viðaukunum við ákvarðanir 97/523/EB, 97/524/EB, 97/525/EB, 98/574/EB, 98/542/EB, 98/575/EB, 98/543/EB eða 1999/310/EB, séu notaðir fyrir endabúnaðinn sem fjallað er um í 1. mgr. 1. gr. þessarar ákvörðunar.

(2) Stjtið. EB L 215, 7.8.1997, bls. 48.

(3) Stjtið. EB L 215, 7.8.1997, bls. 51.

(4) Stjtið. EB L 215, 7.8.1997, bls. 54.

(5) Stjtið. EB L 278, 15.10.1998, bls. 30.

(6) Stjtið. EB L 254, 16.9.1998, bls. 28.

(7) Stjtið. EB L 278, 15.10.1998, bls. 35.

(8) Stjtið. EB L 254, 16.9.1998, bls. 32.

(9) Stjtið. EB L 119, 7.5.1999, bls. 57.

(10) Stjtið. EB L 77, 26.3.1973, bls. 29.

(11) Stjtið. EB L 139, 23.5.1989, bls. 19.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 7. júlí 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Karel VAN MIERT

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

Tilvísun í gildandi samhæfðan staðal

Samhæfði staðallinn, sem um getur í 2. gr. ákvörðunarinnar, er:

Digital Enhanced Cordless Telecommunications (DECT); Global System for Mobile communications (GSM); attachment requirements for terminal equipment for DECT/GSM dual-mode terminal equipment

(Aukin stafræn þráðlaus fjarskipti (DECT); GSM-farsímakerfi; tengikröfur vegna DECT/GSM samsetts endabúnaðar)

ETSI

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu

Aðalskrifstofa ETSI

EN 301 439 V1.1.1 — janúar 1999

(að undanskildum formála)

Viðbótarupplýsingar

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu er viðurkennd samkvæmt tilskipun ráðsins 98/34/EB.

Samhæfði staðallinn, sem um getur hér að framan, er saminn samkvæmt umboði sem gefið er út í samræmi við viðeigandi málsmeðferðarreglur tilskipunar ráðsins 98/34/EB.

Unnt er að fá orðréttan texta framangreinds samhæfðs staðals með því að snúa sér til:

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu,
650, route des Lucioles,
F-06921 Sophia Antipolis Cedex

eða

Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna,
DGXIII/A/2 – (BU 31, 1/7)
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B - 1049 Brussels

eða einhverrar annarrar stofnunar sem annast afhendingu ETSI-staðla, en skrá yfir þá má finna á netfanginu www.ispo.cec.be. á Netinu.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2001/EES/26/15

frá 7. júlí 1999

um sameiginlega tækniforskrift fyrir búnað fyrir aukin stafræn þráðlaus fjarskipti (DECT) sem tengist stafræna samþætta þjónustunetinu (ISDN-samnetinu) (2. útgáfa) (*)

(tilkynnt með númeri C(1999) 2027)

(1999/498/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/13/EB frá 12. febrúar 1998 um endabúnað til fjarskipta og búnað fyrir gervihnattajarðstöðvar og gagnkvæma viðurkenningu á samræmi þeirra ⁽¹⁾, einkum öðrum undirlið 2. mgr. 7. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt ráðstafanir samkvæmt fyrsta undirlið 2. mgr. 7. gr. um það fyrir hvaða gerð endabúnaðar til fjarskipta sameiginleg tækniforskrift skuli gilda, svo og tilheyrandi yfirlýsingu um gildissvið.
- 2) Samþykkja ber samsvarandi samhæfða staðla, eða hluta þeirra, til framkvæmdar grunnkröfunum sem breyta á í sameiginlegar tækniforskriftir.
- 3) Til að tryggja órofinn aðgang framleiðenda að mörkuðum er nauðsynlegt að gera ráð fyrir bráðabirgðafyrirkomulagi vegna búnaðar sem er viðurkenndur samkvæmt innlendum reglum um gerðarviðurkenningu.
- 4) Tillagan hefur verið lögð fyrir samþykkisnefndina (ACTE) samkvæmt 2. mgr. 29. gr.
- 5) Sameiginlega tækniforskriftin, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, er í samræmi við álit samþykkisnefndar endabúnaðar (ACTE).

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

1. Þessi ákvörðun gildir um endabúnað sem er ætlaður til að tengja við almennt fjarskiptanet og fellur undir

gildissvið samhæfða staðalsins sem um getur í 1. mgr. 2. gr.

2. Í þessari ákvörðun er kveðið á um sameiginlega tækniforskrift fyrir tengikröfur vegna búnaðar fyrir aukin stafræn þráðlaus fjarskipti (DECT) sem tengist stafræna samþætta þjónustunetinu (ISDN-samnetinu).

2. gr.

1. Sameiginlega tækniforskriftin tekur til samhæfða staðalsins sem hlutaðeigandi staðlastofnun hefur samið til framkvæmdar grunnkröfunum sem um getur í c-lið til g-liðar 5. gr. tilskipunar 98/13/EB að því marki sem við á. Tilvísun í þennan staðal er tilgreind í viðaukanum.

2. Endabúnaður, sem fellur undir gildissvið þessarar ákvörðunar, skal annaðhvort vera í samræmi við sameiginlegu tækniforskriftina sem um getur í 1. mgr. eða vera í samræmi við sameiginlegu tækniforskriftirnar sem eru skilgreindar í ákvörðunum framkvæmdastjórnarinnar 98/515/EB ⁽²⁾ og 97/523/EB ⁽³⁾ eða 1999/310/EB ⁽⁴⁾. Þess utan skal hann uppfylla grunnkröfurnar, sem um getur í a- og b-lið 5. gr. tilskipunar 98/13/EB, auk þess að uppfylla kröfur annarra tilskipana sem gilda um búnaðinn, einkum tilskipana ráðsins 73/23/EEB ⁽⁵⁾ og 89/336/EEB ⁽⁶⁾.

3. gr.

Tilkynntir aðilar, sem eru tilnefndir til að koma í framkvæmd þeirri málsmeðferð sem um getur í 10. gr. tilskipunar 98/13/EEB, skulu sjá til þess að samhæfði staðallinn, sem er vísað til í viðaukanum, eða samhæfðu staðlarnir sem um getur í viðaukunum við ákvarðanir 98/515/EB, 97/523/EB eða 1999/310/EB, séu notaðir fyrir endabúnaðinn, sem fjallað er um í 1. mgr. 1. gr. þessarar ákvörðunar.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 192, 24.7.1999, bls. 60, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 29/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 7.

(1) Stjtið. EB L 74, 12.3.1998, bls. 1.

(2) Stjtið. EB L 232, 19.8.1998, bls. 7.

(3) Stjtið. EB L 215, 7.8.1997, bls. 48.

(4) Stjtið. EB L 119, 7.5.1999, bls. 57.

(5) Stjtið. EB L 77, 26.3.1973, bls. 29.

(6) Stjtið. EB L 139, 23.5.1989, bls. 19.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 7. júlí 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Karel VAN MIERT

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

Tilvísun í gildandi samhæðan staðal

Samhæði staðallinn, sem um getur í 2. gr. ákvörðunarinnar, er:

Digital Enhanced Cordless Telecommunications (DECT); Integrated Services Digital Network (ISDN); Attachment requirements for terminal equipment for DECT/ISDN interworking profile applications

(Aukin stafræn þráðlaus fjarskipti (DECT); stafrænt samþætt þjónustunet (ISDN-samnet); tengikröfur vegna endabúnaðar sem er gerður fyrir DECT/ISDN-samvirkni)

ETSI

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu

Aðalskrifstofa ETSI

EN 301 440 V1.2.2 — janúar 1999

(að undanskildum formála)

Viðbótarupplýsingar

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu er viðurkennd samkvæmt tilskipun ráðsins 98/34/EB.

Samhæði staðallinn, sem um getur hér að framan, er saminn samkvæmt umboði sem gefið er út í samræmi við viðeigandi málsmeðferðarreglur tilskipunar ráðsins 98/34/EB.

Unnt er að fá orðréttan texta framangreinds samhæðs staðals með því að snúa sér til:

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu,
650, route des Lucioles,
F-06921 Sophia Antipolis Cedex
eða

Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna,
DGXIII/A/2 – (BU 31, 1/7)
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B - 1049 Brussels

eða einhverrar annarrar stofnunar sem annast afhendingu ETSI-staðla, en skrá yfir þá má finna á netfanginu www.ispo.cec.be. á Netinu.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2001/EES/26/16

frá 18. júní 1999

um breytingu á ákvörðunum 96/579/EB og 97/808/EB um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EEC að því er varðar vegbúnað annars vegar og gólfefni og slitlag hins vegar^(*)

(tilkynnt samkvæmt skjali númer C (1999) 1484)

(99/453/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN
HEFUR,

EVROÞUBANDALAGANNA

„— íblöndunarefni (glerperlur, efni sem auka núningsmótstöðu og samsetningar af þessu tvennu) ;“

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EEC frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EEC ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr. ,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Framkvæmdastjórnin hefur þegar samþykkt flokk ákvarðana um staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EEC. Nauðsynlegt kann að reynast að laga þær ákvarðanir að tækniframförum. Sú er raunin með ákvarðanir 96/579/EB ⁽³⁾ og 97/808/EB ⁽⁴⁾.

2) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvörðun 96/579/EB er breytt sem hér segir:

1) Í II. viðauka bætist eftirfarandi undirliður við á eftir fyrirsögninni „Vörur til að merkja yfirborð vegar“:

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 178, 14.7.1999, bls. 50, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 30/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 8.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 254, 8.10.1996, bls. 52.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 331, 3.12.1997, bls. 18.

2) Í III. viðauka bætist eftirfarandi undirliður við í „vöru“ dálk töflunnar fyrir vöruflokkinn „VEGBÚNAÐUR (1/2)“ á eftir fyrirsögninni „Vörur til að merkja yfirborð vegar“:

„— íblöndunarefni (glerperlur, efni sem auka núningsmótstöðu og samsetningar af þessu tvennu),“

2. gr.

Ákvörðun 97/808/EB er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi málsgrein bætist við I. viðauka:

„Gólfjöfnunarefni til nota utanhúss.

Gólfjöfnunarefni til nota innanhúss sem flokkast í brunaviðbragðaflokka A_{FL}, B_{FL} eða C_{FL} og sem eru þeim eiginleikum gædd að nothæfi þeirra, með tilliti til viðbragða við bruna, breytist ekki í framleiðsluferlinu, í brunaviðbragðaflokka D_{FL}, E_{FL}, F_{FL} og einnig flokk A_{FL} sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB.“

2. Eftirfarandi málsgrein bætist við II. viðauka:

„Gólfjöfnunarefni til nota innanhúss sem flokkast í brunaviðbragðaflokka A_{FL}, B_{FL} eða C_{FL} og sem eru þeim eiginleikum gædd að nothæfi þeirra, með tilliti til viðbragða við bruna, breytist í framleiðsluferlinu, venjulega þau sem verða fyrir efnabreytingum, t.d. eldvarnarefni, eða efni þar sem breyting á samsetningu getur leitt til breytinga á nothæfi með tilliti til viðbragða við bruna.“

3. Eftirfarandi röð bætist í töfluna fyrir vöruflokkinn „GÓLFEFNI OG SLITLAG (2/2)“:

„Gólfjöfnunarefni	Til nota innanhúss	$A_{FL} - B_{FL} - C_{FL}^{(1)}$	1 ⁽²⁾
		$A_{FL} - B_{FL} - C_{FL}^{(3)}$	2 ⁽⁴⁾
		$A_{FL}^{(5)} - D_{FL} - E_{FL} - F_{FL}$	3 ⁽⁴⁾
	Til nota utanhúss		4 ⁽⁶⁾

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 18. júní 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2001/EES/26/17

frá 22. júní 1999

um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar brunaheftandi, brunapéttandi og brunaverjandi byggingarvörur(*)

(tilkynnt með númeri C(1999) 1481)

(1999/454/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Þegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. tilskipunar 89/106/EBE og ætíð velja „auðveldustu aðferðina af þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða vöruflokks, hvort framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum viðurkennds vottunaraðila af ástæðum sem varða viðmiðanirnar í 4. mgr. 13. gr.
- 2) Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin, tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að skilgreina hugtakið vörur eða vöruflokkar eins og það er notað í umboðunum og tækniforskriftunum.
- 3) Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE. Því er nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka, hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt að því er varðar hverja vöru eða vöruflokk þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir önnur í III. viðauka.
- 4) Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og öðrum og þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar

III. viðauka, og aðferðin, sem um getur í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið 2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti, með stöðugu eftirliti, í ii-lið 2. þáttar III. viðauka.

- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í I. viðauka, með aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem framleiðandi starfrækir, þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

2. gr.

Í umboðum fyrir viðmiðunarreglur um evrópskt tæknisamþykki skal tiltekið hvaða aðferð skuli notuð til að staðfesta samræmi samkvæmt II. viðauka.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 22. júní 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 178, 14.7.1999, bls. 52, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 30/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 8.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1.

I. VIÐAUKI

Brunaheftandi og brunapéttandi byggingarvörur ⁽¹⁾:

Brunaverjandi byggingarvörur (þ.m.t. efni til húðunar) ⁽¹⁾ ⁽²⁾:

— ætlaðar til brunahólfunar og/eða brunavarnar eða með nothæfi m.t.t.bruna.

⁽¹⁾ Undanskildar eru vörur úr gífsi (t.d. plötur, blokkir, gífssement), steinullarafurðir, blokkir og tilbúnar og styrktar einingar úr gufusæfðri, loftblandaðri steypu og steypu með léttum íblöndunarefnum, múrsteinslím, steinlím til múrhúðunar/gífsunar, vörur úr kalksandsteini og frauðgleri.

⁽²⁾ Einnig eru undanskildar plötur til brunavarnar fyrir vegg eða loft og samstæður fyrir niðurhengd loft (sem ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/437/EB, um áferðarefni og klæðningar fyrir vegg og loft innanhúss og utan, nær yfir (Stjtið. EB. L 194 10.7.1998, bls. 39)).

II. VIÐAUKI

STAÐFESTING Á SAMRÆMI

Ath.: *Að því er varðar vörur, sem hafa fleiri en eitt þeirra áformuðu notkunargilda sem eru tilgreind í eftirtöldum vöruflokkum, eru verkefnin, sem viðurkenndur aðili tekst á hendur í tengslum við viðkomandi kerfi til staðfestingar á samræmi, uppsöfnuð.*

VÖRUFLOKKUR

BRUNAHEFTANDI, BRUNAPÉTTANDI OG BRUNAVERJANDI BYGGINGARVÖRUR (1/2)**Kerfi til staðfestingar á samræmi**

Evrópusamtök um tæknisamþykki (EOTA) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi viðmiðunarreglum um evrópskt tæknisamþykki fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem talin eru upp hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/ flokkar (brunaþol)	Kerfi til staðfest- ingar á samræmi
Brunaheftandi og brunapétt- andi byggingarvörur Brunaverjandi byggingarvör- ur (þ.m.t. efni til húðunar)	til notkunar sem brunahólfun og/eða brunavörn eða með nothæfi m.t.t. bruna	Allir	1

Kerfi 1: Sjá i-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE án úttektarprófunar á sýnum.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3 í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR

BRUNAHEFTANDI, BRUNAPÉTTANDI OG BRUNAVÉRJANDI BYGGINGARVÖRUR (2/2)**Kerfi til staðfestingar á samræmi**

Evrópusamtök um tæknisamþykki (EOTA) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi viðmiðunarreglum um evrópskt tæknisamþykki fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem talin eru upp hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar (brunaþol)	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Brunaheftandi og brunapéttandi byggingarvörur Brunaverjandi byggingarvörur (þ.m.t. efni til húðunar)	til notkunar sem heyrir undir reglur um brunaviðbrögð.	A ⁽¹⁾ , B ⁽¹⁾ , C ⁽¹⁾	1
		A ⁽²⁾ , B ⁽²⁾ , C ⁽²⁾	3
		A ⁽³⁾ , D, E, F	4

Kerfi 1: Sjá i-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE án úttektarprófunar á sýnum.

Kerfi 3: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

Kerfi 4: Sjá þriðja kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

⁽¹⁾ Efni sem breytast, hvað nothæfi varðar, með tilliti viðbragða við bruna, á meðan á framleiðsluferlinu stendur (venjulega byggingarvörur sem verða fyrir efnabreytingum, t.d. eldvarnarefni, eða byggingarvörur þar sem breyting á samsetningu getur leitt til breytinga á nothæfi með tilliti til bruna).

⁽²⁾ Efni sem breytast ekki, hvað nothæfi varðar, með tilliti viðbragða við bruna, á meðan á framleiðsluferlinu stendur.

⁽³⁾ Efni í flokki A sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. byggingarvöru-tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3 í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2001/EES/26/18

frá 22. júní 1999

um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar samsafn hluta fyrir einingahús úr timbri eða bjálkahús(*)

(tilkynnt með númeri C(1999) 1483)

(1999/455/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Þegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. tilskipunar 89/106/EBE og ætíð velja „auðveldustu aðferðina af þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða vöruflokks, hvort framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum viðurkennds vottunaraðila af ástæðum sem varða viðmiðanirnar í 4. mgr. 13. gr.
- 2) Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin, tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að skilgreina hugtakið vörur eða vöruflokkar eins og það er notað í umboðunum og tækniforskriftunum.
- 3) Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE. Því er nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka, hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt að því er varðar hverja vöru eða vöruflokk þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir önnur í III. viðauka.
- 4) Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr. svarar til kerfanna sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og öðrum og þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka, og aðferðin, sem um getur í b-lið 3. mgr.

13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið 2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti, með stöðugu eftirliti, í ii-lið 2. þáttar III. viðauka.

- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í I. viðauka, með aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem framleiðandi starfrækir, þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

2. gr.

Í umboðum fyrir viðmiðunarreglur um evrópskt tæknisamþykki skal tiltekið hvaða aðferð skuli notuð til að staðfesta samræmi samkvæmt II. viðauka.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 22. júní 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 178, 14.7.1999, bls. 56, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 30/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 8.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1.

*I. VIÐAUKI***Samsafn hluta fyrir einingahús úr timbri eða bjálkahús**

Þessi ákvörðun gildir um þær fjöldaframleiddu samstæður sem eru markaðsettar sem byggingar og eru gerðar úr forhönnuðum og tilbúnum íhlutum ætluðum til raðframleiðslu. Þessi ákvörðun fjallar eingöngu um þær samstæður sem fullnægja neðangreindum lágmarkskröfum. Hlutasamstæður, sem ekki fullnægja þessum lágmarkskröfum, eru utan gildissviðs þessarar ákvörðunar. Lágmarkskröfunar taka til allra eftirtalinna þátta: burðareininga byggingarinnar, grunníhluta veðurhlífarinnar, þ.m.t. allrar nauðsynlegrar hitaeinangrunar, og innri klæðningar að svo miklu leyti sem hún er nauðsynleg til að fullnægja þeim grunnkröfum sem gilda um bygginguna.

Þótt sumir íhlutir kunni að vera útbúnir í mismunandi verksmiðjum fjallar þessi ákvörðun eingöngu um fullfrágengnar samstæður, tilbúnar til afgreiðslu, en ekki hina ýmsu íhluti.

— til notkunar við byggingarframkvæmdir.

*II. VIÐAUKI***STAÐFESTING Á SAMRÆMI****VÖRUFLOKKUR****SAMSAFN HLUTA FYRIR EININGAHÚS ÚR TIMBRI EÐA BJÁLKAHÚS****Kerfi til staðfestingar á samræmi**

Evrópusamtök um tæknisamþykki (EOTA) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi viðmiðunarreglum um evrópskt tæknisamþykki fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem talin eru upp hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/ flokkar (brunaþol)	Kerfi til staðfest- ingar á samræmi
Samsafn hluta fyrir einingahús úr timbri eða bjálkahús (eins og það er skilgreint í I. viðauka)	Til notkunar við byggingar- framkvæmdir	Allir	1

Kerfi 1: Sjá 1-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE án úttektarprófunar á sýnum.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3 í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2001/EES/26/19

frá 25. júní 1999

um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar byggingarvörur sem tengjast steinsteypu, steinlími og fúgufyllingarefni(*)

(tilkynnt með númeri C(1999) 1480)

(1999/469/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Þegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. tilskipunar 89/106/EBE og ætíð velja „auðveldustu aðferðina af þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða vöruflokks, hvort framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum viðurkennds vottunaraðila af ástæðum sem varða viðmiðanirnar í 4. mgr. 13. gr.

2) Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin, tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að skilgreina hugtakið vörur eða vöruflokkar eins og það er notað í umboðunum og tækniforskriftunum.

3) Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst ítarlega í III. viðauka við tilskipun

89/106/EBE. Því er nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka, hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt að því er varðar hverja vöru eða vöruflokk þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir önnur í III. viðauka.

4) Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og öðrum og þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka, og aðferðin, sem um getur í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið 2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti, með stöðugu eftirliti, í ii-lið 2. þáttar III. viðauka.

5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Staðfesta skal samræmi vara og vöruflokka, sem eru tilgreind í I. viðauka, með aðferð þar sem framleiðandi ber einn ábyrgð á framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem tryggir að varan sé í samræmi við viðeigandi tækniforskriftir.

2. gr.

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í II. viðauka, með aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem framleiðandi starfrækir, þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 27, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 30/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 8.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1.

3. gr.

Í umboðum fyrir samhæfða staðla skal tiltekið hvaða aðferð skuli notuð til að staðfesta samræmi samkvæmt III. viðauka.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 25. júní 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

*I. VIÐAUKI***Trefjar**

Til annarra nota en þeirra sem tilgreind eru í II. viðauka.

Byggingarvörur til notkunar sem vörn fyrir steinsteypu og til steypuviðgerða

Til nota þar sem nothæfiskröfur eru lágar, í byggingum og mannvirkjum, og þar sem efnin eru ekki úr flokkum A ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾ eða C ⁽¹⁾, hvað varðar kröfur um nothæfi með tilliti til bruna, séu slíkar kröfur gerðar.

*II. VIÐAUKI***Trefjar**

Til notkunar í burðarvirkjum, í steinsteypu, steinlím og fúgufyllingarefni.

Byggingarvörur til notkunar sem vörn fyrir steinsteypu og til steypuviðgerða

Til annarra nota, í byggingum og mannvirkjum, en þeirra sem tilgreind eru í II. viðauka.

Íbætt efni:**Viðbótarefni (Gerð I)****Viðbótarefni (Gerð II)**

Til notkunar í steinsteypu, steinlím og fúgufyllingarefni.

⁽¹⁾ Efni sem breytast með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar (venjulega byggingarvörur sem verða fyrir efnabreytingum, t.d. eldvarnarefni, eða byggingarvörur þar sem breyting á samsetningu getur leitt til breytinga á nothæfi með tilliti til bruna).

III. VIÐAUKI

Ath.: Að því er varðar vörur, sem hafa fleiri en eitt þeirra áformuðu notkunargilda sem eru tilgreind í eftirtöldum vöruflokkum, eru verkefnin, sem viðurkenndur aðili tekst á hendur í tengslum við viðkomandi kerfi til staðfestingar á samræmi, uppsöfnuð.

VÖRUFLOKKUR:

BYGGINGARVÖRUR SEM TENGJAST STEINSTEYPU, STEINLÍMI OG FÚGUFYLLINGAREFNI (1/2)

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem eru talin upp hér á eftir.

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Íbætt efni	í steinsteypu, steinlím og fúgu-fyllingarefni	—	2+
Viðbótarefni (Gerð I)	í steinsteypu, steinlím og fúgu-fyllingarefni	—	2+
Viðbótarefni (Gerð II)	í steinsteypu, steinlím og fúgu-fyllingarefni	—	1+
Trefjar	til notkunar í burðarvirkjum í steinsteypu, steinlím og fúgu-fyllingarefni	—	1
	til annarra nota í steinsteypu, steinlím og fúgu-fyllingarefni	—	3
Byggingarvörur til notkunar sem vörn fyrir steinsteypu og til steypuviðgerða	til nota þar sem nothæfiskröfur eru lágar, í byggingum og mannvirkjum	—	4
	Til annarra nota, í byggingum og mannvirkjum, en þeirra sem tilgreind eru í II. viðauka	—	2+

Kerfi 1+: Sjá i-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE með úttektarprófun á sýnum.

Kerfi 1: Sjá i-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE án úttektarprófunar á sýnum.

Kerfi 2+: Sjá fyrsta kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, þar með talin vottun samþykks aðila á framleiðslustýringu í verksmiðju á grundvelli fyrstu skoðunar á verksmiðju og á framleiðslustýringu í verksmiðju sem og stöðugs eftirlits, mats og samþykkis á framleiðslustýringu í verksmiðju.

Kerfi 3: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

Kerfi 4+: Sjá þriðja kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3 í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR:

BYGGINGARVÖRUR SEM TENGJAST STEINSTEYPU, STEINLÍMI OG FÚGUFYLLINGAREFNI (2/2)**Kerfi til staðfestingar á samræmi**

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem eru talin upp hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Byggingarvörur til notkunar sem vörn fyrir steinsteypu og til steypuviðgerða	Til notkunar sem heyrir undir reglur um brunaviðbrögð	A ⁽¹⁾ , B ⁽¹⁾ , C ⁽¹⁾	1
		A ⁽²⁾ , B ⁽²⁾ , C ⁽²⁾	3
		A ⁽³⁾ , D, E, F	4

Kerfi 1: Sjá i-lið 2. þáttar í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE án úttektarprófunar á sýnum.

Kerfi 3: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

Kerfi 4: Sjá þriðja kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

⁽¹⁾ Efni sem geta breyst með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar (venjulega byggingarvörur sem verða fyrir efnabreytingum, t.d. eldvarmefni, eða byggingarvörur þar sem breyting á samsetningu getur leitt til breytinga á nothæfi með tilliti til bruna).

⁽²⁾ Efni sem breytast ekki með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar.

⁽³⁾ Efni í flokki A sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3. í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2001/EES/26/20

frá 29. júní 1999

um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar lím til nota í húsbyggingar(*)

(tilkynnt með númeri C(1999) 1478)

(1999/470/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Þegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. tilskipunar 89/106/EBE og ætíð velja „auðveldustu aðferðina af þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða vöruflokks, hvort framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum viðurkennds vottunaraðila af ástæðum sem varða viðmiðanirnar í 4. mgr. 13. gr.

2) Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin, tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að skilgreina hugtakið vörur eða vöruflokkar eins og það er notað í umboðunum og tækniforskriftunum.

3) Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE. Því er nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka, hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt að því er varðar hverja vöru eða vöruflokk þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir önnur í III. viðauka.

4) Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og öðrum og þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka, og aðferðin, sem um getur í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið 2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti, með stöðugu eftirliti, í ii-lið 2. þáttar III. viðauka.

5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Staðfesta skal samræmi vara og vöruflokka, sem eru tilgreind í I. viðauka, með aðferð þar sem framleiðandi ber einn ábyrgð á framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem tryggir að varan sé í samræmi við viðeigandi tækniforskriftir.

2. gr.

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í II. viðauka, með aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem framleiðandi starfrækir, þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 32, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 30/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 8.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1.

3. gr.

Í umboðum fyrir samhæfða staðla skal tiltekið hvaða aðferð skuli notuð til að staðfesta samræmi samkvæmt III. viðauka.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 29. júní 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

*I. VIÐAUKI***Flísalím (einkum vatnsherðandi bindiefni, sementsbindiefni, þeytufjölliður, hvarfherðandi kvoður)**

Til nota innanhúss og utan, í byggingum og öðrum mannvirkjum, að undanskildum þeim sem heyra undir reglur um brunaviðbrögð fyrir byggingarvörur úr efnum í flokkum A ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾ og C ⁽¹⁾.

*II. VIÐAUKI***Flísalím (einkum vatnsherðandi bindiefni, sementsbindiefni, þeytufjölliður, hvarfherðandi kvoður)**

Til nota sem heyra undir reglur um brunaviðbrögð fyrir byggingarvörur í flokkum A ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾ og C ⁽¹⁾.

Lím til notkunar í burðarvirkjum (einkum epoxýkvoða, pólýúretankvoða, akrýlkvoða, amínóplastkvoða, fenólkvoða)

Til notkunar í burðarvirkjum í byggingum og öðrum mannvirkjum.

⁽¹⁾ Efni sem geta breyst með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar (venjulega byggingarvörur sem verða fyrir efnabreytingum, t.d. eldvarnarefni, eða byggingarvörur þar sem breyting á samsetningu getur leitt til breytinga á nothæfi með tilliti til bruna).

III. VIÐAUKI

Ath.: Að því er varðar vörur, sem hafa fleiri en eitt þeirra áformuðu notkunargilda sem eru tilgreind í eftirtöldum vöruflokkum, eru verkefnið, sem viðurkenndur aðili tekst á hendur í tengslum við viðkomandi kerfi til staðfestingar á samræmi, uppsöfnuð.

VÖRUFLOKKUR

LÍM TIL NOTA Í BYGGINGAR (1/2)

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem eru talin upp hér á eftir.

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Lím til notkunar í burðarvirkjum	Til notkunar í burðarvirkjum, í byggingum og öðrum mannvirkjum	—	2+
Flísalím	Til nota innanhúss og utan, í byggingum og öðrum mannvirkjum	—	3

Kerfi 2+: Sjá fyrsta kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, þar með talin vottun samþykks aðila á framleiðslustýringu í verksmiðju á grundvelli fyrstu skoðunar á verksmiðju og á framleiðslustýringu í verksmiðju sem og stöðugs eftirlits, mats og samþykkis á framleiðslustýringu í verksmiðju.

Kerfi 3: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3 í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR

LÍM TIL NOTA Í BYGGINGAR (2/2)

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem eru talin upp hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Lím til notkunar í burðarvirkjum	Til notkunar sem heyrir undir reglur um brunaviðbrögð	A ⁽¹⁾ , B ⁽¹⁾ , C ⁽¹⁾	1
Flisalím		A ⁽²⁾ , B ⁽²⁾ , C ⁽²⁾	3
		A ⁽³⁾ , D, E, F	4

Kerfi 1: Sjá i-lið 2. þáttar í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE, án úttektarprófunar á sýnum.

Kerfi 3: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

Kerfi 4: Sjá þriðja kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

⁽¹⁾ Efni sem geta breyst með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar (venjulega byggingarvörur sem verða fyrir efnabreytingum, t.d. eldvarnarefni, eða byggingarvörur þar sem breyting á samsetningu getur leitt til breytinga á nothæfi með tilliti til bruna).

⁽²⁾ Efni sem breytast ekki með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar.

⁽³⁾ Efni í flokki A sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3 í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2001/EES/26/21

frá 29. júní 1999

um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EBE að því er varðar upphitunartæki(*)

(tilkynnt með númeri C(1999) 1479)

(1999/471/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EBE frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Þegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. tilskipunar 89/106/EBE og ætíð velja „auðveldustu aðferðina af þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða vöruflokks, hvort framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum viðurkennds vottunaraðila af ástæðum sem varða viðmiðanirnar í 4. mgr. 13. gr.

2) Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin, tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að skilgreina hugtakið vörur eða vöruflokkar eins og það er notað í umboðunum og tækniforskriftunum.

3) Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE. Því er nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka, hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt að því er varðar hverja vöru eða vöruflokk þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir önnur í III. viðauka.

4) Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og öðrum og þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka, og aðferðin, sem um getur í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið 2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti, með stöðugu eftirliti, í ii-lið 2. þáttar III. viðauka.

5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Staðfesta skal samræmi vara og vöruflokka, sem eru tilgreind í I. viðauka, með aðferð þar sem framleiðandi ber einn ábyrgð á framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem tryggir að varan sé í samræmi við viðeigandi tækniforskriftir.

2. gr.

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í II. viðauka, með aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem framleiðandi starfrækir, þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 37, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 30/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 8.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 12.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1.

3. gr.

Í umboðum fyrir samhæfða staðla skal tiltekið hvaða aðferð skuli notuð til að staðfesta samræmi samkvæmt III. viðauka.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 29. júní 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Martin BANGEMANN

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Upphitunartæki án innri orkugjafa ⁽¹⁾ (einkum ofnar, iðuhitunartæki, iðuhitunartæki með viftu, þ.m.t. hitaspíralar (element), gólflistahitarar, geislahitunarkerfi fest í loft og aðrir kyrrstæðir hitagjafir, hitunarsamstæður fyrir veggi og gólf)

Til nota í byggingum, að undanskildum þeim sem heyra undir reglur um brunaviðbrögð fyrir byggingarvörur úr efnum í flokkum A ⁽²⁾, B ⁽²⁾ og C ⁽²⁾.

Upphitunartæki sem brenna föstu og fljótandi eldsneyti ⁽³⁾ (einkum olíukyntir ofnar með útblástursrás, eldavélar til heimilisnota, hitatæki til húshitunar, eldstæði, innbyggð hitunartæki, ofnar fyrir gufuböð)

Til nota í byggingum, að undanskildum þeim sem heyra undir reglur um brunaviðbrögð fyrir byggingarvörur úr efnum í flokkum A ⁽²⁾, B ⁽²⁾ og C ⁽²⁾.

II. VIÐAUKI

Upphitunartæki án innri orkugjafa ⁽¹⁾ (einkum ofnar, iðuhitunartæki, iðuhitunartæki með viftu þ.m.t. hitaspíralar (element), gólflistahitarar, geislahitunarkerfi fest í loft og aðrir kyrrstæðir hitagjafir, hitunarsamstæður fyrir veggi og gólf)

Til nota sem heyra undir reglur um brunaviðbrögð fyrir byggingarvörur úr efnum í flokkum A ⁽²⁾, B ⁽²⁾ og C ⁽²⁾.

Upphitunartæki sem brenna föstu og fljótandi eldsneyti ⁽³⁾ (einkum olíukyntir ofnar með útblástursrás, eldavélar til heimilisnota, hitatæki til húshitunar, eldstæði, innbyggð hitunartæki, ofnar fyrir sánaböð)

Til nota sem heyra undir reglur um brunaviðbrögð fyrir byggingarvörur úr efnum í flokkum A ⁽²⁾, B ⁽²⁾ og C ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Að undanskildum rafmagnsupphitunartækjum.

⁽²⁾ Efni sem geta breyst með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar (venjulega byggingarvörur sem verða fyrir efnabreytingum, t.d. eldvarnarefni, eða byggingarvörur þar sem breyting á samsetningu getur leitt til breytinga á nothæfi með tilliti til bruna).

⁽³⁾ Að undanskildum tækjum sem brenna gasi og tækjum sem sérstaklega eru hönnuð til nota við iðnaðarvinnslu sem á sér stað á iðnaðarathafnasvæði.

III. VIÐAUKI

Ath.: Að því er varðar vörur, sem hafa fleiri en eitt þeirra áformuðu notkunargilda sem eru tilgreind í eftirtöldum vöruflokkum, eru verkefnin, sem viðurkenndur aðili tekst á hendur í tengslum við viðkomandi kerfi til staðfestingar á samræmi, uppsöfnuð.

VÖRUFLOKKUR

UPPHITUNARTÆKI (1/2)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem eru talin upp hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Upphitunartæki án innri orkugjafa Upphitunartæki sem brenna föstu og fljótandi eldsneyti	í byggingum	—	3

Kerfi 3: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3 í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR

UPPHITUNARTÆKI (2/2)

1. Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem eru talin upp hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Stig eða flokkur/flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
Upphitunartæki án innri orkugjafa Upphitunartæki sem brenna föstu og fljótandi eldsneyti	til notkunar sem heyrir undir reglur um brunaviðbrögð í byggingum	A ⁽¹⁾ , B ⁽¹⁾ , C ⁽¹⁾	1
		A ⁽²⁾ , B ⁽²⁾ , C ⁽²⁾	3
		A ⁽³⁾ , D, E, F	4

Kerfi 1: Sjá i-lið 2. þáttar í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE án úttektarprófunar á sýnum.

Kerfi 3: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE

Kerfi 4: Sjá þriðja kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE

⁽¹⁾ Efni sem geta breyst með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar (venjulega byggingarvörur sem verða fyrir efnabreytingum, t.d. eldvarnarefni, eða byggingarvörur þar sem breyting á samsetningu getur leitt til breytinga á nothæfi með tilliti til bruna).

⁽²⁾ Efni sem breytast ekki með tilliti til viðbragða við bruna á meðan á framleiðsluferlinu stendur hvað nothæfi varðar.

⁽³⁾ Efni í flokki A sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3 í grunnskjölnum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2001/EES/26/22

frá 1. júlí 1999

um aðferð við staðfestingu á samræmi byggingarvara samkvæmt 2. mgr. 20. gr. tilskipunar ráðsins 89/106/EEC að því er varðar pípur, tanka og fylgihluti sem ekki komast í snertingu við drykkjarvatn(*)

(tilkynnt með númeri C(1999) 1482)

(1999/472/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 89/106/EEC frá 21. desember 1988 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um byggingarvörur⁽¹⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 93/68/EEC⁽²⁾, einkum 4. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Þegar staðfesta á samræmi vöru skal framkvæmdastjórnin velja á milli aðferðanna tveggja sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr. tilskipunar 89/106/EEC og ætíð velja „auðveldustu aðferðina af þeim sem samrýmast öryggissjónarmiðum“. Þetta merkir að nauðsynlegt er að ákveða, með tilliti til ákveðinnar vöru eða vöruflokks, hvort framleiðslustýringarkerfi í verksmiðju, sem framleiðandi ber ábyrgð á, er nauðsynlegt og fullnægjandi skilyrði fyrir staðfestingu á samræmi eða hvort þörf er á afskiptum viðurkennds vottunaraðila af ástæðum sem varða viðmiðanirnar í 4. mgr. 13. gr.

2) Samkvæmt 4. mgr. 13. gr. skal aðferðin, sem þannig er valin, tilgreind í umboðunum og tækniforskriftunum. Því er æskilegt að skilgreina hugtakið vörur eða vöruflokkar eins og það er notað í umboðunum og tækniforskriftunum.

3) Aðferðunum tveimur, sem kveðið er á um í 3. mgr. 13. gr., er lýst ítarlega í III. viðauka við tilskipun 89/106/EEC. Því er nauðsynlegt að tilgreina með skýrum hætti, með hliðsjón af III. viðauka, hvernig þessum tveimur aðferðum skuli beitt að því er varðar hverja vöru eða vöruflokk þar eð ákveðin kerfi eru tekin fram yfir önnur í III. viðauka.

4) Aðferðin, sem um getur í a-lið 3. mgr. 13. gr. svarar til kerfanna sem eru tilgreind í fyrsta kosti, án stöðugs eftirlits, og öðrum og þriðja kosti í ii-lið 2. þáttar III. viðauka, og aðferðin, sem um getur í b-lið 3. mgr. 13. gr., svarar til kerfanna sem eru tilgreind í i-lið 2. þáttar III. viðauka og í fyrsta kosti, með stöðugu eftirliti, í ii-lið 2. þáttar III. viðauka.

5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um byggingarmál.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Staðfesta skal samræmi vara og vöruflokka, sem eru tilgreind í I. viðauka, með aðferð þar sem framleiðandi ber einn ábyrgð á framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem tryggir að varan sé í samræmi við viðeigandi tækniforskriftir.

2. gr.

Staðfesta skal samræmi vara, sem eru tilgreindar í II. Viðauka, með aðferð þar sem gert er ráð fyrir, til viðbótar við framleiðslustýringarkerfi í verksmiðjunni sem framleiðandi starfrækir, þátttöku viðurkennds vottunaraðila við mat og eftirlit með framleiðslustýringunni eða vörunni sjálfri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 42, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 30/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 8.

(¹) Stjtið. EB L 40, 11.2.1989, bls. 12.

(²) Stjtið. EB L 220, 30.8.1993, bls. 1.

3. gr.

Í umboðum fyrir samhæfða staðla skal tiltekið hvaða aðferð skuli notuð til að staðfesta samræmi samkvæmt III. viðauka.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 1. júlí 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Karel VAN MIERT

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Pípusamstæður, pípur, tankar, lekaviðvörðunarkerfi, yfirfallsvörn, tengihlutar, lím, samskeyti, sam-skeytalokunarbúnaður, þéttar, rásir og stokkar til hlífðar, stoðir fyrir pípur eða rásir (lagnir), lokar og kranar, öryggisbúnaður

Til notkunar í flutninga-, dreifingar- eða geymslubúnað fyrir gas eða eldsneyti sem nota á í upphitunar-eða kælikerfum bygginga og er leitt úr ytra geymi eða síðustu þrýstingslækkunareiningu dreifikerfisins að inntaki upphitunar- eða kælikerfis byggingarinnar og í flutninga-, förgunar- eða geymslubúnað, annan en þann sem tilgreindur er í II. viðauka, fyrir vatn sem ekki er drykkjarvatn og nota á í upphitunarkerfi.

II. VIÐAUKI

Tankar, rásir og stokkar til hlífðar

Til notkunar á svæðum sem heyra undir reglur um brunafól, í flutninga-, dreifingar- eða geymslubúnað fyrir gas eða eldsneyti sem nota á í upphitunar- eða kælikerfum bygginga og er leitt úr ytra geymi eða síðustu þrýstingslækkunareiningu dreifikerfisins að inntaki upphitunar- eða kælikerfis byggingarinnar.

Pípusamstæður, pípur, tankar, lekaviðvörðunarkerfi, yfirfallsvörn, tengihlutar, lím, samskeyti, sam-skeytalokunarbúnaður, þéttar, rásir og stokkar til hlífðar, stoðir fyrir pípur eða rásir, lokar og kranar, öryggisbúnaður

Til notkunar á svæðum sem heyra undir reglur um brunaviðbrögð fyrir byggingarvörur í flokkum A ⁽¹⁾, B ⁽¹⁾ og C ⁽¹⁾, í flutninga-, dreifingar- eða geymslubúnað fyrir gas eða eldsneyti sem nota á í upphitunar-eða kælikerfum bygginga og er leitt úr ytra geymi eða síðustu þrýstingslækkunareiningu dreifikerfisins að inntaki upphitunar- eða kælikerfis byggingarinnar og í flutninga-, förgunar- eða geymslubúnað fyrir vatn sem ekki er drykkjarvatn.

⁽¹⁾ Efni sem geta breyst, hvað nothæfi varðar, með tilliti til viðbragða við bruna, á meðan á framleiðsluferlinu stendur (venjulega byggingarvörur sem verða fyrir efnabreytingum, t.d. eldvarnarefni, eða byggingarvörur þar sem breyting á samsetningu getur leitt til breytinga á nothæfi með tilliti til bruna).

III. VIÐAUKI

Ath: Að því er varðar vörur, sem hafa fleiri en eitt þeirra áformuðu notkunargilda sem eru tilgreind í eftirtöldum vöruflokkum, eru verkefnin, sem viðurkenndur aðili tekst á hendur í tengslum við viðkomandi kerfi til staðfestingar á samræmi, uppsöfnuð.

VÖRUFLOKKUR

**PÍPUR, TANKAR OG FYLGIHLUTIR SEM KOMAST EKKI Í SNERTINGU VIÐ
DRYKKJARVATN (1/5)**

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem eru talin upp hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Brunaviðbragða- flokkur/-flokkar	Kerfi til staðfest- ingar á samræmi
<ul style="list-style-type: none"> — Pípusamstæður — pípur — lekaviðvörðunarkerfi og yfirfallsvörn — tengihlutar, lím, samskeyti, samskeytalokunarbúnaður og þéttar — rásir og stokkar til hlífðar — stoðir fyrir pípur eða rásir — lokar og kranar — öryggisbúnaður 	Til notkunar í flutninga-, dreifingar- eða geymslubúnað fyrir gas eða eldsneyti sem nota á í upphitunar- eða kælikerfum bygginga og er leitt úr ytra geymi eða síðustu þrýstingslækkunareiningu dreifikerfisins að inntaki upphitunar- eða kælikerfis byggingarinnar	—	3

Kerfi 3: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/106/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3 í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR

**PÍPUR, TANKAR OG FYLGIHLUTIR SEM KOMAST EKKI Í SNERTINGU VIÐ
DRYKKJARVATN (2/5)****Kerfi til staðfestingar á samræmi**

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem talin eru upp hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Brunaviðbragða- flokkur/-flokkar	Kerfi til staðfest- ingar á samræmi
<ul style="list-style-type: none"> — Pípusamstæður — pípur — lekaviðvörðunarkerfi og yfirfallsvörn — tengihlutar, lím, samskeyti, samskeytalokunarbúnaður og þéttar — rásir og stokkar til hlífðar — stoðir fyrir pípur eða rásir — lokar og kranar — öryggisbúnaður 	Til notkunar í flutninga-, förgunar- eða geymslubúnað fyrir vatn sem ekki er drykkjarvatn	—	4

Kerfi 4: Sjá þriðja kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/160/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3 í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR

**PÍPUR, TANKAR OG FYLGIHLUTIR SEM KOMAST EKKI Í SNERTINGU VIÐ
DRYKKJARVATN (3/5)****Kerfi til staðfestingar á samræmi**

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem talin eru upp hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Brunaþolsflokkar	Kerfi til staðfest- ingar á samræmi
— Tankar — rásir og stokkar til hlífðar	Til notkunar á svæðum sem heyra undir reglur um brunaþol, í flutninga-, dreifingar- eða geymslubúnað fyrir gas eða eldsneyti sem nota á í upphitunar- eða kælikerfum bygginga og er leitt úr ytra geymi eða síðustu þrýstingslækkunareiningu dreifikerfisins að inntaki upphitunar- eða kælikerfis byggingarinnar	Allir	1

Kerfi 1: Sjá i-lið 2. þáttar í III. viðauka við tilskipun 89/106/EEB án úttektarprófunar á sýnum.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/160/EEB og, eftir atvikum, lið 1.2.3 í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR

PÍPUR, TANKAR OG FYLGIHLUTIR SEM KOMAST EKKI Í SNERTINGU VIÐ
DRYKKJARVATN (4/5)

Kerfi til staðfestingar á samræmi

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem talin eru upp hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Brunaviðbragða-flokkur/-flokkar	Kerfi til staðfestingar á samræmi
<ul style="list-style-type: none"> — Pípusamstæður — pípur — lekaviðvörðunarkerfi og yfirfallsvörn — tengihlutar, lím, samskeyti, samskeytalokunarbúnaður og þéttar — rásir og stokkar til hlífðar — stoðir fyrir pípur eða rásir — lokar og kranar — öryggisbúnaður 	Til notkunar, á svæðum sem heyra undir reglur um bruna-viðbrögð, í flutninga-, dreifingar- eða geymslubúnað fyrir gas eða eldsneyti sem nota á í upphitunar- eða kælikerfum bygginga og er leitt úr ytra geymi eða síðustu þrýstings-lækkunareiningu dreifikerfisins að inntaki upphitunar- eða kælikerfis byggingarinnar	Allir	1
	Til notkunar á svæðum sem heyra undir reglur um bruna-viðbrögð, í flutninga-, förgunar- eða geymslubúnað fyrir vatn sem ekki er drykkjarvatn	A ⁽¹⁾ , B ⁽¹⁾ , C ⁽¹⁾	1
		A ⁽²⁾ , B ⁽²⁾ , C ⁽²⁾	3
		A ⁽³⁾ , D, E, F	4

Kerfi 1: Sjá i-lið 2. þáttar í III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE án úttektarprófunar á sýnum.

Kerfi 3: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

Kerfi 4: Sjá þriðja kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

⁽¹⁾ Efni sem geta breyst, hvað nothæfi varðar, með tilliti til viðbragða við bruna, á meðan á framleiðsluferlinu stendur (venjulega byggingarvörur sem verða fyrir efnabreytingum, t.d. eldvarnarefni, eða byggingarvörur þar sem breyting á samsetningu getur leitt til breytinga á nothæfi með tilliti til bruna).

⁽²⁾ Efni sem breytast ekki, hvað nothæfi varðar, með tilliti til viðbragða við bruna, á meðan á framleiðsluferlinu stendur.

⁽³⁾ Efni í flokki A sem ekki er þörf á að prófa með tilliti til viðbragða við bruna samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/603/EB.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/160/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3 í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

VÖRUFLOKKUR

**PÍPUR, TANKAR OG FYLGIHLUTIR SEM EKKI KOMAST Í SNERTINGU VIÐ
DRYKKJARVATN (5/5)****Kerfi til staðfestingar á samræmi**

Staðlasamtök Evrópu/Rafstaðlasamtök Evrópu (CEN/CENELEC) eru beðin að tilgreina eftirfarandi kerfi til staðfestingar á samræmi í viðeigandi samhæfðum stöðlum fyrir þær vörur og þau áformuðu not sem talin eru upp hér á eftir:

Vara/vörur	Áformuð not	Brunaviðbragða- flokkur/-flokkar	Kerfi til staðfest- ingar á samræmi
<ul style="list-style-type: none"> — Pípusamstæður — pípur — lekaviðvörðunarkerfi og yfirfallsvörn — tengihlutar, lím, samskeyti, samskeytalokunarbúnaður og þéttar — rásir og stokkar til hlífðar — stoðir fyrir pípur eða rásir — lokar og kranar — öryggisbúnaður 	Til notkunar sem heyrir undir reglur um orkusparnað, í flutninga-, förgunar- eða geymslubúnað, fyrir vatn sem ekki er drykkjarvatn og nota á í upphitunarkerfi	—	3

Kerfi 3: Sjá annan kost í ii-lið 2. þáttar III. viðauka við tilskipun 89/106/EBE.

Forskriftin fyrir kerfið skal þannig úr garði gerð að hægt sé að nota hana, jafnvel þegar ekki er þörf á að ákvarða nothæfi tiltekins eiginleika, þar sem ekki hafa verið gerðar neinar lögboðnar kröfur um viðkomandi eiginleika í minnst einu aðildarríki (sjá 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 89/160/EBE og, eftir atvikum, lið 1.2.3 í grunnskjölunum). Í slíkum tilvikum má ekki gera þá kröfu til framleiðandans að hann sannprófi viðkomandi eiginleika óski hann ekki eftir að tilgreina nothæfi vörunnar í þeim efnum.

ÁKVÖRÐUN RÁÐSINS

2001/EES/26/23

frá 22. apríl 1999

um reglur bandalagsins um upplýsingar og samráð um kostnað við hráolíukaup og um neysluverð á jarðolíuafurðum(*)

(1999/280/EB)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 213. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins⁽²⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Nauðsynlegt er fyrir fullnægjandi starfsemi innri markaðarins, einkum fyrir frjálsa vöruflutninga innan bandalagsins, að neysluverð á jarðolíuafurðum og upplýsingar um kostnað við hráolíukaup séu gagnsæ.
- 2) Í tilskipun ráðsins 76/491/EBE frá 4. maí 1976 um starfshætti bandalagsins varðandi upplýsingamiðlun og samráð um verð hráolíu- og jarðolíuvara í bandalaginu⁽⁴⁾ er þess krafist af aðildarríkjunum að þau tilkynni framkvæmdastjórninni um upplýsingar sem ekki endurspeglar lengur ríkjandi aðstæður á olíumörkuðunum. Því ber að fella tilskipun 76/491/EBE úr gildi og nýjar reglur bandalagsins um upplýsingar koma í hennar stað.
- 3) Með reglugerð ráðsins (EB) nr. 2964/95 frá 20. desember 1995 um að taka upp skráningu vegna

innflutnings og afgreiðslu á hráolíu í bandalaginu⁽⁵⁾ fær framkvæmdastjórnin upplýsingar um mánaðarlegan kostnað hvers aðildarríkis við olíukaup, eftir tegundum hráolíu, að því er varðar innflutning frá þriðju löndum eða afhendingu frá öðru aðildarríki en gerir henni ekki kleift að ákvarða heildarkostnað við hráolíukaup í bandalaginu.

- 4) Því er æskilegt að settar séu bandalagsreglur um upplýsingar og samráð um kostnað við hráolíukaup og um neysluverð á jarðolíuafurðum.
- 5) Í reglunum er gert ráð fyrir að með reglulegu millibili sé gerð samantekt af tilteknum upplýsingum frá aðildarríkjunum um kostnað við hráolíukaup og neysluverð á jarðolíuafurðum.
- 6) Samkvæmt gildandi venju skulu aðildarríkin halda áfram að tilkynna framkvæmdastjórninni um neysluverð á jarðolíuafurðum á hverjum mánudegi eins og þau hafa gert hingað til að eigin ákvörðun. Aðildarríkin geta haldið sig við núverandi kerfi eða tekið upp nýja aðferð við gagnasöfnunina.
- 7) Með upplýsingunum sem safnað er skal vera hægt að bera saman þróun kostnaðar og olíuverðs sem sett er upp í bandalaginu.
- 8) Skattar sem lagðir eru á jarðolíuafurðir mynda hluta af söluverði þeirra og því er nauðsynlegt, til að tryggja að verð þessara afurða sé gagnsætt og til að bera saman verð sem sett er upp í bandalaginu, að neysluverð

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 110, 28.4.1999, bls. 8, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 31/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á IV. viðauka (Orka) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 232, 24.7.1998, bls. 10.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 313, 12.10.1998, bls. 68.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 407, 28.12.1998, bls. 182.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 140, 28.5.1976, bls. 4.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 310, 22.12.1995, bls. 5.

jarðolíuafurða sé bæði gefið upp að frádregnum tollum og sköttum og að þeim meðtöldum.

- 9) Upplýsingarnar sem safnað er og niðurstöður greininga sem framkvæmdastjórnin lætur gera skulu birtar á vettvangi bandalagsins til að tryggja gagnsæi markaðarins, auk þess sem aðildarríkin og framkvæmdastjórnin skulu hafa samráð um þær.
- 10) Finni framkvæmdastjórnin frávik eða ósamræmi í tölunum, sem henni eru sendar á hún að geta fengið frekari upplýsingar frá viðkomandi aðildarríki.
- 11) Skilgreina skal nánar hvernig tilkynningum skuli háttað.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Aðildarríkin skulu veita framkvæmdastjórninni upplýsingar um kostnað við hráolíukaup (cif-verð) og neysluverð á jarðolíuafurðum á þann hátt sem mælt er fyrir um í 3. gr. Skráin yfir jarðolíuafurðirnar er sett fram í viðauka.

Upplýsingarnar fást með því að taka saman móttæknar upplýsingar og þær skal setja fram þannig að þær gefi eins skýra mynd og mögulegt er af olíumarkaðinum í hverju aðildarríki.

2. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „kostnaður við kaup“: kostnaður við allan innflutning og afhendingu á hráolíu ásamt kostnaði við þá hráolíu sem er framleidd í aðildarríkinu;
2. „innflutt hráolía“: allt magn hráolíu sem er flutt inn í bandalagið í öðrum tilgangi en til umflutnings og sem ætlað er til þarfa aðildarríkis;
3. „afhending hráolíu“: allt magn hráolíu sem er flutt inn á yfirráðasvæði aðildarríkis frá öðru aðildarríki í öðrum tilgangi en til umflutnings og sem ætlað er til þarfa fyrrefnda aðildarríkisins;
4. „hráolía framleidd í aðildarríki“: öll hráolía sem er framleidd og hreinsuð í aðildarríki ef slík framleiðsla er meira en 15% af árlegum heildarhráolíukaupum aðildarríkisins;

5. „neysluverð“: það verð sem best sýnir hvaða verð neytendum í tilteknum flokki er gert að greiða.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu senda til framkvæmdastjórnarinnar upplýsingar um eftirfarandi:

- a) mánaðarlegan kostnað við hráolíukaup (cif-verð) í næsta mánuði á eftir þeim sem um er að ræða;
- b) neysluverð jarðolíuafurða, bæði að frádregnum tollum og sköttum og að meðtöldum öllum sköttum, sem í gildi er 15. dag hvers mánaðar, á næstu 30 dögum eftir 15. dag mánaðarins sem um er að ræða.

2. Samkvæmt núverandi söfnunarkerfum skulu aðildarríkin halda áfram að tilkynna framkvæmdastjórninni um neysluverð á jarðolíuafurðum, sem er í gildi á hverjum mánudegi, að frádregnum tollum og sköttum, í síðasta lagi klukkan 12 á hádegi næsta dag.

4. gr.

Á grundvelli upplýsinganna, sem safnað er samkvæmt þessari ákvörðun, skal framkvæmdastjórnin birta á viðeigandi formi:

- a) í hverjum mánuði, kostnað við hráolíukaup (cif-verð) og neysluverð jarðolíuafurða, sem í gildi eru 15. dag hvers mánaðar, bæði að frádregnum og að meðtöldum tollum og sköttum;
- b) í hverri viku, neysluverð á jarðolíuafurðum sem í gildi er á mánudegi, að frádregnum tollum og sköttum.

5. gr.

Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin skulu hafa samráð sín á milli um mál sem tengjast þessari ákvörðun, svo sem upplýsingarnar sem safnað er samkvæmt henni.

6. gr.

Farið skal með allar upplýsingar, sem eru sendar samkvæmt þessari ákvörðun, sem trúnaðarmál. Þetta ákvæði kemur þó ekki í veg fyrir dreifingu almennra eða samantekinna upplýsinga sem eru þannig settar fram að ekki sé unnt að tengja þær við einstök fyrirtæki, enda verða þær að taka til minnst þriggja fyrirtækja. Aðildarríki mega láta vera að gefa upp upplýsingar tengdar slíkum einstökum fyrirtækjum.

7. gr.

Finni framkvæmdastjórnin frávik eða ósamræmi í upplýsingunum sem henni eru sendar frá aðildarríkjunum getur hún farið þess á leit við aðildarríkin að fá aðgang að reiknings- og matsaðferðum sem heildarupplýsingarnar byggjast á.

8. gr.

Framkvæmdastjórnin skal, innan þeirra takmarkana sem mælt er fyrir um í þessari ákvörðun, samþykkja framkvæmdarákvæði um framsetningu, innihald og alla aðra þætti upplýsinganna sem kveðið er á um í 1. gr.

9. gr.

Tilskipun 76/491/EBE falli úr gildi.

10. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 22. apríl 1999.

Fyrir hönd ráðsins,

W. MÜLLER

forseti.

VIÐAUKI

Skrá yfir jarðolíuafurðir

1. vélaeldsneyti:
 - frá dælu:
 - blýbætt gæðabensín
 - blýlaust Euro 95-gæðabensín (Euro super 95)
 - dísilolía
 - fljótandi olúgas (LPG)
 2. eldsneyti til húsa hitunar:
 - til einkanota:
 - gasolía til upphitunar
 3. eldsneyti til atvinnureksturs:
 - á heildsöluverði:
 - brennsluolía (brennisteinsinnihald meira en 1%)
 - brennsluolía (brennisteinsinnihald ekki meira en 1%)
-

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2001/EES/26/24

frá 26. júlí 1999

um framkvæmd ákvörðunar ráðsins 1999/280/EB um reglur bandalagsins um upplýsingar og samráð um kostnað við hráolíukaup og um neysluverð á jarðolíuafurðum(*)

(tilkynnt með númeri C(1999) 1701)

(1999/566/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af ákvörðun ráðsins 1999/280/EB um reglur bandalagsins um upplýsingar og samráð um kostnað við hráolíukaup og neysluverð jarðolíuafurða ⁽¹⁾, einkum 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Æskilegt er að aðildarríkin setji fram upplýsingarnar, sem fjallað er um í ákvörðun 1999/280/EB, þannig að þær gefi eins skýra mynd og mögulegt er af olíumarkaðinum í hverju aðildarríki.
- 2) Slíkar upplýsingar skal birta á viðeigandi formi.
- 3) Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin skulu hafa með sér samráð um upplýsingarnar sem safnað er.
- 4) Nauðsynlegt er að staðla tæknilega þætti upplýsingakerfisins. Því ber að skilgreina upplýsingarnar sem á að senda.
- 5) Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 77/190/EBE⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, var mælt fyrir um fyrirmynd að spurningalistum sem krafist er að aðildarríkin noti þegar þau veita framkvæmdastjórninni

upplýsingar um verð á hráolíu og jarðolíuafurðum í bandalaginu. Þar sem ný framsetning, samkvæmt skilgreiningum í þessari ákvörðun, kemur í stað þessarar fyrirmyndar að spurningalistum ber þar af leiðandi að fella niður ákvörðun 77/190/EBE.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Upplýsingarnar, sem aðildarríkin skulu veita framkvæmdastjórninni samkvæmt 1. gr. ákvörðunar 1999/280/EB, skulu teknar saman í samræmi við skilgreiningarnar í viðaukanum.

2. gr.

Framkvæmdastjórnin skal, í samræmi við 4. gr. ákvörðunar 1999/280/EB, birta vikulega og mánaðarlega upplýsingarnar, sem aðildarríkin senda henni, í fréttabréfi sem ber heitið „Olíufréttir“.

3. gr.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 216, 14.8.1999, bls. 8, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 31/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á IV. viðauka (Orka) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. EB, L 110, 28.4.1999, bls. 8.

⁽²⁾ Stjtið. EB, L 61, 5.3.1977, bls. 34.

Aðildarríkin skulu hafa með sér samráð innan starfshóps, sem skipaður er fulltrúum aðildarríkjanna, og skiptast á skoðunum með reglulegu millibili um upplýsingarnar sem safnað er og birtar eru samkvæmt ákvörðun 1999/280/EB.

4. gr.

Ákvörðun 77/190/EBE falli hér með brott.

5. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 26. júlí 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Christos PAPOUTSIS

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

Skilgreining á upplýsingunum sem aðildarríkjunum ber að senda framkvæmdastjórn bandalaganna:

1. mánaðarlegur kostnaður við hráolíukaup (cif-verð),
2. neysluverð jarðolíuafurða, sem í gildi er 15. dag hvers mánaðar, bæði að meðtöldum og að frádregnum tollum og sköttum,
3. verð á jarðolíuafurðum, sem í gildi er á hverjum mánudegi, að frádregnum tollum og sköttum.

Mánaðarlegur kostnaður við hráolíukaup (cif-verð)

1. og 2. lína eiga við um heildarkaup í viðkomandi mánuði.

„Kostnaður við kaup“: kostnaður við hráolíuinnflutning, afhendingu frá öðrum aðildarríkjum og hráolíu sem er framleidd í aðildarríkinu.

„Innflutningur“: öll hráolía sem er flutt inn í bandalagið í öðrum tilgangi en til umflutnings og ætluð er til þarfa aðildarríkis.

„Afhendingar“: öll hráolía sem er flutt inn á yfirráðasvæði aðildarríkis frá öðru aðildarríki í öðrum tilgangi en til umflutnings og ætluð er til þarfa aðildarríkisins.

„Hráolía framleidd í aðildarríki“: olía sem er framleidd og hreinsuð í viðkomandi aðildarríki ef slík framleiðsla er meira en 15 % af árlegum heildarhráolíukaupum þess.

Meðalkostnaður miðað við cif-verð merkir veginn meðalkostnað við heildarhráolíukaup á mánuði. Inni í cif-verði er fob-verðmæti (raunverulegt reikningsverð í útskipunarhöfn), flutningskostnaður, váttrygging og tiltekin gjöld vegna umfermingar á hráolíu. Innflutningsvirði hráolíu, sem framleidd er í aðildarríki, er reiknað frítt í uppskipunarhöfn eða frítt við landamæri, þ.e. um leið og hráolían fellur undir tollalögsögu innflutningslandsins.

Aðildarríkin skulu gefa upp *meðalkostnað miðað við cif-verð* í dollurum.

Aðildarríkin skulu senda 1. töflu til framkvæmdastjórnarinnar innan mánaðar frá lokum viðkomandi mánaðar.

Framkvæmdastjórnin skal birta upplýsingarnar, sem eru sendar, í Ólíufréttum í dollurum og í evrum. Mánaðarlegt gengi evrunnar gagnvart dollarnum verður ákveðið í samræmi við opinbert markaðsgengi ⁽¹⁾.

Aðildarríki:		KOSTNAÐUR VIÐ HRÁOLÍUKAUP		1	Tímabil:
Lína nr.		Kostnaður miðað við cif-verð			Athugasemdir
		Heildarrúmmál (í þúsundum tunna og þúsundum tonna)	Meðalkostnaður miðað við cif-verð (á tunnu og á tonn)		
			\$		
1	Heildarkaup í þúsundum tunna og í dollurum á tunnu				
2	Heildarkaup í þúsundum tonna og í dollurum á tonn				

Skilgreining á neysluverði jarðolíuvara sem í gildi er 15. dag hvers mánaðar

Í hverri línu frá 1 til og með 7 eru upplýsingar um neysluverð á jarðolíuafurðum fyrir tiltekna hópa notenda á tilteknum degi.

„Verð til tiltekinna hópa notenda“ merkir:

— dæluverð þegar um er að ræða *eldsneyti fyrir ökutæki*,

⁽¹⁾ Birt í C-deild Stjórnartíðinda Evrópubandalaganna.

- smásöluverð vegna einkanota, þ.e.a.s. fyrir afhendingu á 2000 til 5000 lítrum þegar um er að ræða *eldsneyti til húshaitunar (gasolíu til upphitunar)*; fyrir afhentan skammt undir 2000 lítrum getur atvinnurekstur einnig komið til greina,
- smásöluverð til notenda fyrir afhentan skammt undir 2 000 tonnum á mánuði eða undir 24 000 tonnum á ári þegar um er að ræða *eldsneyti til atvinnureksturs*.

Raunverð merkir það raunverulega verð til notenda sem er í gildi 15. dag hvers mánaðar:

- með *raunmeðalverði* fyrir hverja afurð í 1. til og með 7. línu er átt við það verð sem oftast er notað, þ.e.a.s. vegið meðaltal fyrir verðið í röðinni bæði að meðtöldum og að fráðregnum tollum og sköttum.

Upplýsingarnar, sem eru sendar, skulu birtar í *Olíufréttum* í innlendum gjaldmiðlum og í evrum.

Gengi evrunnar, sem tekið verður tillit til, er það sem er í gildi 31. desember 1998 að því er varðar lönd á evrusvæðinu en fyrir önnur lönd er notað gengið sem Seðlabanki Evrópu birtir 15. hvers mánaðar.

Aðildarríki:	NEYSLUVERÐ JARÐOLÍUAFURÐA	2	Tímabil:
	í innlendum gjaldmiðli		

Lína nr.	Heiti jarðolíuafurðar	Eining	Raunverð		
			Að meðtöldum tollum og sköttum	Tollar og skattar	Að fráðregnum tollum og sköttum
	Vélaeldsneyti				
1	Blýbætt gæðabensín	í þúsundum lítra			
2	Euro-95 gæðabensín	í þúsundum lítra			
3	<i>Disilolía</i>	í þúsundum lítra			
4	<i>Fljótandi olíugas (LPG)</i>	í þúsundum lítra			
	Eldsneyti til húshaitunar				
5	<i>Gasolía til upphitunar</i>	í þúsundum lítra			
	Eldsneyti til atvinnureksturs				
6	<i>Brennsluolía</i> (brennisteinsinnihald > 1%)	í tonnum			
7	<i>Brennsluolía</i> (brennisteinsinnihald ≤ 1%)	í tonnum			

Skilgreining á verði, sem í gildi er á hverjum mánudegi, að fráðregnum tollum og sköttum

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni upplýsingar um verð á jarðolíuafurðum að fráðregnum tollum og sköttum, sem í gildi eru á hverjum mánudegi, eigi síðar en á hádegi á þriðjudegi.

„Jarðolíuafurðir“ merkir:

Vélældsneyti

- blýbætt gæðabensín
- Euro-95 gæðabensín
- dísilolía
- fljótandi olíufugas (LPG)

Eldsneyti til húsahtunar:

- gasolía til upphitunar

Eldsneyti til atvinnureksturs:

- brennsluolía með meira brennisteinsinnihald en 1 %
- brennsluolía með 1 % brennisteinsinnihald eða minna.

„Verð til tiltekinna hópa notenda“ merkir:

- dæluverð á hverja 1000 lítra þegar um er að ræða eldsneyti fyrir ökutæki,
- smásöluverð til notenda fyrir 1000 lítra þegar um er að ræða eldsneyti til húsahtunar (gasolíu til upphitunar); þ.e.a.s. fyrir afhendingar á 2000 til 5000 lítrum; fyrir afhentan skammt undir 2000 lítrum getur atvinnurekstur einnig komið til greina,
- smásöluverð til notenda fyrir afhentan skammt undir 2 000 tonnum á mánuði eða undir 24 000 tonnum á ári þegar um er að ræða eldsneyti til atvinnureksturs.

Verð að fráðregnum tollum og sköttum, sem aðildarríkin senda, er það verð sem oftast er notað og er byggt á vagnu meðaltali. Í aðildarríkjum, þar sem stórar verslanir taka til sín yfir 20 % af landsneyslu, skal tekið tillit til verðs þeirra.

Framkvæmdastjórnin skal birta upplýsingarnar vikulega í Olíufréttum í innlendum gjaldmiðli og í evrum. Gengi evrunnar, sem tekið verður tillit til, er það sem er í gildi 31. desember 1998 að því er varðar lönd á evru-svæðinu en fyrir önnur lönd er notað gengið sem Seðlabanki Evrópu birtir á hverjum mánudegi klukkan 14.15.

Upplýsingar um vikulegt verð að fráðregnum tollum og sköttum verða ekki birtar ef deildir framkvæmdastjórnarinnar eru lokaðar.

Ef mánudagur er lögboðinn frídagur í aðildarríki má fresta birtingu til miðvikudags að beiðni aðildarríkis.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2001/EES/26/25

frá 13. október 1999

um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir fartölvur(*)

(tilkynnt með númeri C(1999) 3278)

(1999/698/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

1. gr.

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 880/92 frá 23. mars 1992 um kerfi um veitingu vistmerkis EB ⁽¹⁾, einkum annarri undirgrein 1. mgr. 5. gr.,

Vöruflokkurinn „fartölvur“ (hér á eftir nefndur „vöruflokkurinn“) er skilgreindur þannig:

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

(1) Í fyrstu undirgrein 1. mgr. 5. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 er kveðið á um að ákveða beri skilyrði fyrir veitingu umhverfismerkis bandalagsins fyrir hvern framleiðsluflokk (vöruflokk) um sig.

— fartölvur, sem eru á almennum markaði og eru sjálfvirkar í þeim skilningi að þær eru ekki háðar stöðugri tengingu við utanaðkomandi hugbúnaðarveitu, vinnslugetu eða rafveitu til þess að geta starfað eðlilega; eru fyrst og fremst ætlaðar til gagnavinnslu og búnar bæði ílags- og frágastækjum.

(2) Í 2. mgr. 10. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 segir að meta skuli áhrif vöru á umhverfið með hliðsjón af tilteknum viðmiðunum fyrir vöruflokkka.

2. gr.

(3) Rétt er að endurskoða viðmiðanirnar innan tveggja ára í því skyni að laga viðmiðanir fyrir orkuþörf að tækninýjungum og markaðsþróun.

Meta skal umhverfisáhrif og notagildi vöruflokksins með hliðsjón af þeim sérstöku vistfræðilegu viðmiðunum sem eru settar fram í viðaukanum við þessa ákvörðun.

(4) Í samræmi við 6. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92 hefur framkvæmdastjórnin haft samráð við helstu hagsmunaaðila á sérstökum samráðsfundum.

3. gr.

(5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem var komið á fót samkvæmt 7. gr. reglugerðar (EBE) nr. 880/92.

Skilgreiningin á vöruflokknum og sérstöku vistfræðilegu viðmiðanirnar fyrir vöruflokkinn skulu gilda til tveggja ára frá fyrsta degi næsta mánaðar eftir að viðmiðanirnar eru samþykktar. Hafi endurskoðaðar vistfræðilegar viðmiðanir ekki verið samþykktar fyrir lok þessa tímabils skal framlengja gildistíma þeirra um eitt ár til viðbótar eða þar til nýjar viðmiðanir hafa verið samþykktar, hvort sem er fyrir.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 276, 27.10.1999, bls. 7, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 33/2000 frá 18. apríl 2000 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 12.

(¹) Stjtið. EB L 99, 11.4.1992, bls. 1.

4. gr.

Í stjórnsýslunni er kenninúmerið „018“ notað fyrir vöruflokkinn.

5. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 13. október 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

RAMMI

Til að hægt sé að veita umhverfismerki fyrir fartölvu verður hún að uppfylla viðmiðanirnar í þessum viðauka en markmiðið með þeim er að stuðla að því að:

- dregið verði úr umhverfisspjöllum eða umhverfishættu tengdri orkunotkun (almennri hækkun hitastigs, súrnun, eyðingu óendurnýjanlegra auðlinda) með því að draga úr orkunotkun,
- dregið verði úr umhverfisspjöllum, sem tengjast nýtingu náttúruauðlinda, með því að hvetja til þess að auðvelt verði að skipta út íhlutum, endurvinnna tölvuna og viðhalda henni,
- dregið verði úr umhverfisspjöllum eða umhverfishættu tengdri notkun hættulegra efna, með því að minnka notkun þessara efna.

Þar fyrir utan er viðmiðuninum ætlað að stuðla að bestu framkvæmd og að efla umhverfisvitund neytenda.

Merking íhluta úr plasti stuðlar enn fremur að endurvinnslu þeirra.

Við mat á umsóknum og eftirlit með því að farið sé eftir viðmiðunum í þessum viðauka er mælt með því að til þess bærar stofnanir taki tillit til þess hvort viðurkenndum umhverfisstjórnunarkerfum, svo sem EMAS eða ISO 14001, er beitt. *(Athugasemd: þess er ekki krafist að slíkum stjórnunarkerfum sé beitt).*

LYKILVIÐMIÐANIR

1. Orkusparnaður

Í dvala (sleep mode) skal hámarksorkunotkun fartölvunnar vera 5 vött.

Þegar slökkt er á fartölvunni skal hámarksorkunotkun hennar vera 3 vött.

Af hálfu framleiðanda skal sjálfgefin stilling vera þannig að fartölvan hverfi sjálfgefið úr vinnslu í dvala að liðnu 15 mínútna aðgerðaleysi. Þessi stilling skal vera virk við afhendingu, en notandi skal geta tekið hana af ef því er að skipta.

2. Lenging endingartíma

Framleiðanda ber að ábyrgjast að fartölvan sé í lagi í þrjú ár hið minnsta. Þessi ábyrgð skal gilda frá þeim degi sem viðskiptavinurinn fær fartölvuna afhenta.

Í fimm ár frá sendingu ber að ábyrgjast að samhæfir íhlutir og þjónusta verði á boðstólum.

Þessu til viðbótar skal fartölvan uppfylla eftirfarandi viðmiðanir:

1. Hún skal vera hönnuð sem einingar þannig að auðvelt sé að komast að öllum íhlutum.
2. Vinnsluminni skal vera unnt að uppfæra. Tryggt skal vera að hægt sé að skipta út að minnsta kosti örgjörvanum, harða disknum og geisladrifinu ef það er fyrir hendi. Örgjörvanum skal vera unnt að skipta út með því að skipta um allt móðurborðið.
3. Minnst ein rauf skal vera laus til afnota.

VIÐMIÐANIR FYRIR BESTU FRAMKVÆMD

3. Endurviðtaka og endurvinnsla

Framleiðanda ber án endurgjalds að taka aftur við fartölvum til endurvinnslu og þeim íhlutum sem skipt hefur verið um, nema um hluti sé að ræða sem hafa mengast hjá notendum (t.d. vegna notkunar á sviði lækninga eða vegna geislunar).

Þessu til viðbótar skal fartölvan uppfylla eftirfarandi viðmiðanir:

1. Hæfur einstaklingur á að geta tekið fartölvuna sundur einsamall.
2. Framleiðandinn skal hafa eftirlit með því þegar tölvukassinn er tekinn sundur og leggja fram skýrslu þar að lútandi. Í skýrslunni skal meðal annars staðfest að tengingar séu:
 - auðfinnanlegar og aðgengilegar,
 - svo staðlaðar sem kostur er,
 - aðgengilegar með algengum verkfærum

3. Ósamrýmanleg og hættuleg efni skulu vera aðskiljanleg.
4. Mögulegt skal vera að endurvinnna 90% (miðað við rúmmál) efna úr plasti og málmum í kassa og grind fartölvunnar. Með endurvinnslu er í þessu samhengi átt við endurnotkun, endurvinnslu efnis eða efnafræðilega endurvinnslu (þ.e. hitasundrun, gösun). Leyfilegt er að málmhúða hluti úr plasti.
5. Ef merkimiða er krafist skal annaðhvort vera mjög auðvelt að fjarlægja þá eða alls ekki hægt að fjarlægja þá.
6. Um hluti úr plasti gildir eftirfarandi:
 - þeir mega hvorki innihalda blý né kadmíum sem af ásettu ráði hefur verið bætt við,
 - þeir skulu vera úr einni fjölliðu eða samrýmanlegum fjölliðum, nema kassi fartölvunnar, sem má ekki vera úr fleiri en tveimur fjölliðum sem eru aðskiljanlegar,
 - í þeim mega ekki vera neinir innfelldir málmhlutir sem ekki er hægt að skilja frá.
7. Hlutir úr plasti sem eru þyngri en 25 g., leiðslur og plast til einangrunar á orkugjafa, rafhlöðum eða öðrum jaðarbúnaði:
 - a) skulu ekki innihalda eftirfarandi logavarnarefni:

Nafn	CAS nr.
dekabrómbífenýl	13654-09-6
mónóbrómdífenýletri	101-55-3
díbrómdífenýletri	2050-47-7
tríbrómdífenýletri	49690-94-0
tetrabrómdífenýletri	40088-47-9
pentabrómdífenýletri	32534-81-9
hexabrómdífenýletri	36483-60-0
heptabrómdífenýletri	68928-80-3
oktabrómdífenýletri	32536-52-0
nónabrómdífenýletri	63936-56-1
dekabrómdífenýletri	1163-19-5
Klórparafrín með 10 til 13 atóma keðjulengd, klórinnihald > 50% miðað við þyngd	85535-84-8

- b) mega ekki innihalda logavarnarefni eða efnablöndur með efnum sem fá eða geta fengið hættusetningarnar H 45 (getur valdið krabbameini), H 46 (getur valdið arfgengum skaða á erfðaeftni), H 50 (mjög eitruð vatnalífverum), H 51 (eitruð vatnalífverum), H 52 (skaðlegt vatnalífverum), H 53 (getur haft skaðleg langtímaáhrif á lífríki í vatns), H 60 (getur dregið úr frjósemi) eða H 61 (getur skaðað barn í móðurkviði), eins og skilgreint er í tilskipun 67/548/EBE⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 98/98/EB⁽²⁾;
 - c) skulu bera varanlega merkingu, sem sýnir um hvaða efni er að ræða, í samræmi við ISO-staðal 11469. Efni úr pressuðu plasti og ljósbeinirinn í flötum skjám eru undanþegin þessari viðmiðun.
8. Rafhlöður skulu ekki innihalda meira en 0,0001% af kvikasilfri, 0,001% af kadmíum eða 0,01% af blýi miðað við þyngd rafhlöðunnar.
9. Bakgrunnslýsing í flötum skjá skal ekki:
 - a) innihalda meira en 5 mg af kvikasilfri í skjám sem eru minni en 12 tommur (30,48 cm, þegar mæld er hornalína hins virka skjáflatar)
 - b) innihalda meira en 10 mg af kvikasilfri í stærri skjám.
4. **Notendaleiðbeiningar**

Selja skal fartölvuna með viðeigandi upplýsingum fyrir notendur þar sem gefin eru ráð um rétta notkun með tilliti til umhverfissjónarmiða, hér er einkum átt við:

 1. Ráðleggingar um notkun orkusparandi stillinga, þar á meðal upplýsingar um að orkunotkun og þar með rekstrarkostnaður geti aukist ef þessar stillingar eru gerðar óvirkar,

⁽¹⁾ Stjóð. EB 196, 16.8.1967, bls. 1.

⁽²⁾ Stjóð. EB L 355, 30.12.1998, bls. 1.

2. Upplýsingar um hámarks- og lágmarksorkunotkun fartölvunnar í vinnslu, dvala og þegar slökkt er á henni, sem og ábendingu þess efnis að orka fengin úr almennri rafmagnsveitu verði alls engin ef fartölvan er tekin úr sambandi eða ef slökkt er á rofa við innstunguna,
3. Upplýsingar um ábyrgð og framboð varahluta. Veita skal upplýsingar varðandi réttar aðferðir þegar og ef neytandinn þarf að uppfæra eða skipta um íhluti.
4. Upplýsingar þess efnis að varan hefur verið hönnuð með endurnotkun íhluta og endurvinnslu í huga og því ætti ekki að henda henni.
5. Ráðleggingar um hvernig neytandinn getur nýtt sér endurviðtökutilboð framleiðanda.
5. **Umhverfisyfirlýsing**

Til notandans:

Vörunni skal fylgja umhverfisyfirlýsing sem er tiltæk fyrir notandann. Skjalið skal vera í samræmi við tilmælin í tækniskýrslu ECMA nr. 70 „Product-related environmental attributes“.

Til þar til bærrar stofnunar:

Leggja skal fram upplýsingar til þar til bærrar stofnunar um öll fljótandi eða loftkennd efni sem fyrirfinnast í meira magni en 0,1 mg. í rafhlöðunni eða vökvakristallsskjánum sem fá eða geta fengið hættusetningarnar H 45 (getur valdið krabbameini), H 46 (getur valdið arfgengum skaða á erfðaeefni), H 50 (mjög eitrað vatnalífverum), H 51 (eitrað vatnalífverum), H 52 (skaðlegt vatnalífverum), H 53 (getur haft skaðleg langtímaáhrif á lífríki í vatns), H 60 (getur dregið úr frjósemi) eða H 61 (getur skaðað barn í móðurkviði), eins og skilgreint er í tilskipun 67/548/EBE, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/98/EB.

PRÓFUN

6. Prófunarstofur

Ef prófunar er krafist skal hún fara fram á kostnað umsækjanda á prófunarstofum sem uppfylla almennu kröfurnar sem mælt er fyrir um í EN 45001 - stöðlunum.

NEYTENDAUPPLÝSINGAR

Eftirfarandi texta skal komið fyrir þar sem neytendur fá auðveldlega komið auga á hann (við hliðina á merkimiðanum, sé þess kostur).

Þessi vara uppfyllir þær kröfur sem eru gerðar vegna umhverfismerkis Evrópusambandsins, þar sem hún er orkunýtin og hönnuð þannig að auðvelt er að skipta út íhlutum, gera við hana, endurvinna og farga henni á vistvænan hátt.

Frekari upplýsingar um hvernig draga má úr umhverfisáhrifum er að finna í upplýsingum til notenda.

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2001/EES/26/26

frá 24. nóvember 1994

varðandi staðlaða fylgibréfið sem um getur í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 259/93 um umsjón og eftirlit með flutningi úrgangs innan, til og út úr Evrópubandalaginu(*)

(94/774/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

henni var síðast breytt með tilskipun 91/692/EBE ⁽³⁾, drög
að þeim ráðstöfunum sem gera skal.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

Nefndin hefur skilað jákvæðu álit um drögin að
ráðstöfunum sem framkvæmdastjórnin lagði fyrir hana.

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 259/93 frá
1. febrúar 1993 um umsjón og eftirlit með flutningi úrgangs
innan, til og út úr Evrópubandalaginu ⁽¹⁾, einkum 1. mgr.
42. gr.,

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1. gr.

Staðlaða fylgibréfið, sem kveðið er á um í reglugerð (EBE)
nr. 259/93, hefur verið útbúið að teknu tilhlýðilegu tilliti til
viðeigandi greina reglugerðarinnar og viðkomandi
alþjóðlegra samninga og samþykkt og ekki síst starfa
Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD).

Staðlaða fylgibréfið, sem fylgir með í viðauka við þessa
ákvörðun og er tilkynningareyðublað ásamt flutnings-
/ferileyðublaði, skal nota til að tilkynna um og rekja
flutning á úrgangi, eins og mælt er fyrir um í reglugerð
ráðsins (EBE) nr. 259/93, og það gegnir hlutverki förgunar-
og endurnýtingarvottorðs.

Fylgibréfið, sem er tilkynningareyðublað og flutnings-/feril-
eyðublað, skal nota til að tilkynna um og rekja flutning á úr-
gangi og það gegnir hlutverki förgunar- og endurnýtingar-
vottorðs.

2. gr.

Fylgibréfið gerir lögbærum yfirvöldum, sem aðildarríkin
tilnefna, kleift að annast þá umsjón og það eftirlit sem þeim
er falið samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 259/93.

Skjalið, sem um getur í 1. gr., skal vera prentað á hvítan
pappír sem er ekki hægt að falska og vegur minnst 40 g/m².
Pappírinn skal vera svo ógagnsær að upplýsingar á annarri
hlið hans hafi ekki áhrif á læsileika upplýsinganna á hinni
hliðinni og svo sterkur að hann krumpist hvorki né rifni við
eðlilega notkun.

Framkvæmdastjórnin hefur lagt fyrir nefndina, sem um
getur í 18. gr. tilskipunar ráðsins 75/442/EBE ⁽²⁾, eins og

Reitirnir skulu byggðir á grunneiningu sem er tíundi hluti úr
tommu lárétt og sjötti hluti úr tommu lóðrétt.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 310, 3.12.1994, bls. 70, var
nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 34/2000 frá 31.
mars 2000 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-
samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna
nr. 27, 15.6.2000, bls. 13.

⁽¹⁾ Stjtið. nr. L 30, 6. 2. 1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. nr. L 194, 25. 7. 1975, bls. 39.

⁽³⁾ Stjtið. nr. L 377, 31. 12. 1991, bls. 48.

Eyðublöðin skulu vera 210×297 mm á stærð og hámarksfrávik á lengdinni má vera mínus 5 mm eða plús 8 mm.

Þessi ákvæði skulu ekki koma í veg fyrir að staðlaða fylgibréfið, sem um getur í 1. gr., sé framleitt í opinberum eða einkareknum gagnavinnslukerfum, samkvæmt þeim skilyrðum sem aðildarríkin mæla fyrir um og á venjulegan pappír ef nauðsyn krefur.

3. gr.

Raðnúmer úrgangsfarmsins, sem færa skal í reit 3 á fylgibréfinu, skal vera landskenni sendingarlandsins ásamt sex stafa tölu sem fylgir þar á eftir.

4. gr.

Endurskoða skal fyrirmyndina að fylgibréfinu á grundvelli fenginnar reynslu og gera á henni breytingar ef með þarf.

5. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi sextíu dögum eftir að tilkynnt er um hana.

6. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 24. nóvember 1994.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Yannis PALEOKRASSAS

framkvæmdastjóri.

*VIÐAUKI***FYRIRMYND AÐ STAÐLAÐA FYLGIBRÉFINU**

útbúið samkvæmt 42. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 259/93 um umsjón og eftirlit með flutningi úrgangs innan, til og út úr Evrópubandalaginu

INNGANGUR

Þetta staðlaða fylgibréf var útbúið til beitingar ákvæðum reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 259/93 um umsjón og eftirlit með flutningi úrgangs innan, til og út úr Evrópubandalaginu.

Það skal vera til reiðu fyrir lögbær yfirvöld, sem aðildarríkin hafa tilnefnt samkvæmt 38. gr. áðurnefndrar reglugerðar, þannig að þau geti beitt viðeigandi aðferð við umsjón og eftirlit með flutningi úrgangs.

Upplýsingarnar í þessu skjali gera lögbærum yfirvöldum kleift að fá vitneskju um eðli úrgangsfarma sem fluttir eru og ráðstöfun þeirra (förgun eða endurnýtingu). Þau geta þar af leiðandi gert nauðsynlegar ráðstafanir til að vernda heilsu manna og umhverfið.

EVROÞUBANDALAGIÐ (a)

FLUTNINGUR ÚRGANGS YFIR LANDAMÆRI
Tilkynningareyðublað

AFRIT HANDA:	1. Tilkynnandi/útflytjandi (nafn, heimilisfang) og skráningarnúmer ef við á: ☐		3. Tilkynning varðandi (1): Nr. 000000	
	Sími: _____ Tengiliður: _____		A i) Einn flutning ☐ ii) Almenna tilkynningu (marga flutninga) ☐ B i) Förgun (engin endurnýting) ☐ ii) Endurnýting ☐ C* Áður viðurkennda endurnýtingarstöð ☐ já ☐ nei * (Fyllist aðeins út ef merkt er við B ii))	
	2. Móttakandi (nafn, heimilisfang) og skráningarnúmer ef við á: Sími: _____ Tengiliður: _____		4. Fyrirhugaður heildarfjöldi farma _____ 5. Fyrirhugað heildarmagn (b) _____ kg _____ lítrar	
	7. Fyrirhugaður/-ir farmflytjandi/-endur* (nafn, heimilisfang) og skráningarnúmer ef við á: Sími: _____ Tengiliður: _____ * (látið fylgja skrá ef fleiri en einn)		6. Fyrsti farmur ekki fyrr en: _____ Brottför síðasta farms ekki síðar en: _____	
	10. Framleiðandi úrgangs (nafn og heimilisfang): Sími: _____ Tengiliður: _____ Vinnsla og framleiðslustaður * (látið fylgja nánari upplýsingar ef með þarf)		8. Förgunar-/endurnýtingarstöð (nafn, staður, heimilisfang): Sími: _____ Skráningarnúmer ef við á og gildistími: _____ Tengiliður: _____	
	13. Heiti úrgangs og efnafræðileg samsetning:		9. Kenninúmer förgunar-/endurnýtingaraðgerðar (2): og tækni sem notuð er: * * (látið fylgja nánari upplýsingar ef með þarf)	
	15. Kennikóði úrgangs – í útflytnings-/sendingarlandi: – í innflytnings-/viðtökulandi: Alþjóðlegur kennikóði fyrir úrgang (International Waste Identification Code, IWIC): Evrópska úrgangsskráin (European Waste Catalogue, EWC): Annað (tilgreinið):		11. Flutningsmáli (2): _____ 12. Gerð(ir) umbúða (2): _____	
	16. Flokkunarkóði OECD (1): gulur ☐ rauður ☐ og númer: _____ annar (*) ☐ _____ * (látið fylgja nánari upplýsingar)		14. Eðliseiginleikar (2): _____ 17. Y-númer: _____ 18. H-númer (2): _____	
	20. Hlutaðeigandi lönd (2), kenninúmer lögbærra yfirvalda (ef við á) og nákvæmlega tilgreindir komu- og brottfararstaðir:		19. SP-kenninúmer og opinbert flutningstákn: _____ SP-flokkur (2): _____	
	Útflytnings-/sendingarland		Umflytningslönd	
Innflytnings-/viðtökuland				
21. Komu- og/eða brottfarartollstöð (EB) Koma: _____ Brottför: _____		23. Yfirlýsing tilkynnanda/útflytjanda: Ég staðfesti að framangreindar upplýsingar eru tæmandi og réttar og gefnar samkvæmt bestu vitund. Ég staðfesti jafnframt að skriflega hefur verið gengist undir löglega aðfararhæfar samningsskuldbindingar og að allar viðeigandi tryggingar eða aðrar fjárhagslegar ábyrgðir eru eða skulu vera í gildi og taka til flutningsins yfir landamæri. Nafn: _____ Undirskrift: _____ Dagsetning: _____		
22. Fjöldi viðauka				
FYLLIST ÚT AF LÖGBÆRUM YFIRVÖLDUM				
24. FYLLIST ÚT AF LÖGBÆRU YFIRVALDI Í INNFLUTNINGS-/VIÐTÖKULANDI Tilkynning móttækin _____ Staðfesting á móttöku send _____ hinn: _____ hinn: _____ Nafn lögbærs yfirvalds, stimpill og/eða undirskrift: _____		25. SAMÞYKKI* FYRIR FLUTNINGNUM VEITT AF LÖGBÆRU YFIRVALDI í: (heiti lands) _____ hinn: _____ Nafn lögbærs yfirvalds, stimpill og/eða undirskrift _____ Samþykki fellur úr gildi hinn: _____ Sérstök skilyrði (1) ☐ nei ☐ já, sjá reit 26 á næstu bls. * (ekki krafist fyrir úrgang á gulri skrá samkvæmt ákvörðun OECD)		

(1) Merkið með x í viðeigandi reit(i). (2) Sjá kóða á bakhlið.
(a) Eyðublað einnig notuð af Efnahags- og framfarastofnuninni (OECD).
(b) Merkið við annan möguleikann. Lögbærum yfirvöldum er heimilt að óska eftir að magnið sé eingöngu gefið upp í kílógrömmum.

Skrá yfir skammstafanir á tilkynningareyðublaðinu

FÖRGUNAR- / ENDURNÝTINGARAÐGERÐIR (reitur 9)

FÖRGUN (ENGIN ENDURNÝTING)

- D1 Losun ofan jarðar sem neðan (t.d. urðun)
- D2 Meðhöndlun í jarðvegi (t.d. lífrænt niðurbrot fljótandi úrgangs eða eðju í jarðvegi)
- D3 Dæling djúpt niður í jarðlög (t.d. dæling fljótandi úrgangsefna í borholur, saltstöpla eða náttúrlegar jarðsprungur)
- D4 Losun til fyllingar (t.d. losun fljótandi úrgangs eða eðju í gryfjur, tjarnir eða lón)
- D5 Losun á sérhönnuðum urðunarstöðum (t.d. í þétt holf eða rými sem eru skilin hvert frá öðru og frá umhverfinu)
- D6 Losun í vatn en þó ekki í sjó
- D7 Losun í sjó, þar með talið niðurgröftur á hafsbotni
- D8 Lífræðileg meðhöndlun, sem er ekki tilgreind annars staðar í þessari skrá, þar sem til verða efnasambönd eða blöndur sem er fargað með einhverjum þeim aðgerðum sem um getur í liðum D1 til D12
- D9 Eðlis- og efnafræðileg meðhöndlun, sem er ekki tilgreind annars staðar í þessari skrá, þar sem til verða efnasambönd eða blöndur sem er fargað með einhverjum þeim aðgerðum sem um getur í liðum D1 til D12 (t.d. uppgufun, þurrkun, glæðingu)
- D10 Brennsla á landi
- D11 Brennsla á sjó
- D12 Varanleg geymsla (t.d. staðsetning gáma í nánum)
- D13 Blöndun áður en gripið er til einhverra þeirra aðgerða sem um getur í liðum D1 til D12
- D14 Umpökkun áður en gripið er til einhverra þeirra aðgerða sem um getur í liðum D1 til D12
- D15 Geymsla þangað til gripið er til einhverra þeirra aðgerða sem um getur í liðum D1 til D12

ENDURNÝTINGARAÐGERÐIR

- R1 Notkun sem eldsneyti (á annan hátt en með beinni brennslu) eða á annan hátt til orkuframleiðslu
- R2 Endurheimt eða endurmyndun leysiefna
- R3 Endurvinnsla eða endurheimt lífrænna efna sem eru ekki notuð sem leysiefni
- R4 Endurvinnsla eða endurheimt málma og málmsambanda
- R5 Endurvinnsla eða endurheimt annarra ólífrænna efna
- R6 Endurmyndun síru eða basa
- R7 Endurnýting efnispátta sem eru notaðir til að draga úr mengun
- R8 Endurnýting efnispátta úr hvötum
- R9 Oliuhreinsun eða önnur endurnotkun oliu
- R10 Dreifing á land til hagsbóta fyrir landbúnað eða vistkerfi
- R11 Notkun úrgangs sem til fellur vegna einhverra þeirra aðgerða sem um getur í liðum R1 til R10
- R12 Skipti á úrgangi með það í huga að gripa til einhverra þeirra aðgerða sem um getur í liðum R1 til R11
- R13 Sófnun efnis í því skyni að nota það til einhverra þeirra aðgerða sem um getur í liðum R1 til R12

ATHUGASEMD: Förgunaraðgerðir („D“) falla ekki undir eftirlitskerfi Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD)

FLUTNINGSMÁTI (reitur 11)		GERÐ UMBÚÐA (reitur 12)	H-NÚMER OG SP-FLOKKUR (reitir 18 og 19)		
R = Á vegum		1. Fat	SP-flokkur	H-númer	Merking
T = Með jámbrautum		2. Trétunna			
S = Sjóleiðis		3. Flatur brúsi	1	H1	Sprengifimt
A = Loftleiðis		4. Kassi	3	H3	Eldfimir vökvar
W = Á skipgengum vatnaleiðum		5. Poki	4.1	H4.1	Eldfim föst efni
		6. Samsettar umbúðir	4.2	H4.2	Efni eða úrgangur sem hætt er við sjálfkviknun
		7. Þrýstigeymir	4.3	H4.3	Efni eða úrgangur sem gefur frá sér eldfimar lofttegundir í snertingu við vatn
		8. Í lausu	5.1	H5.1	Eldnærandi
		9. Annað (tilgreinið)	5.2	H5.2	Lífræn peroxíð
EDLISEIGINLEIKAR (reitur 14)			6.1	H6.1	(Bráð)eitrað
1. Duftkennt/duft	5. Vökvi		6.2	H6.2	Smitnæm efni
2. Fast	6. Loftkennt		8	H8	Ætandi efni
3. Límkennit/seigfljótandi	7. Annað (tilgreinið)		9	H10	Gefur frá sér eiturgufur í snertingu við loft eða vatn
4. Þunnfljótandi			9	H11	Eiturefni (tafin eða langvinn eiturhrif)
			9	H12	Visteitruð efni
			9	H13	Getur eftir förgun gefið frá sér sigvatn eða önnur efni sem búa yfir einhverjum af ofangreindum eiginleikum

LANDSKENNI EFNAHAGS- OG FRAMFARASTOFNUNARINNAR (OECD) (reitur 20)

Austurríki:	AT	Danmörk:	DK	Írland:	IE	Lúxemborg:	LU	Spánn:	ES
Ástralía:	AU	Finnland:	FI	Ísland:	IS	Mexíkó:	MX	Sviss:	CH
Bandaríkin:	US	Frakkland:	FR	Ítalía:	IT	Noregur:	NO	Svíþjóð:	SE
Belgía:	BE	Grikkland:	GR	Japan:	JP	Nýja-Sjáland:	NZ	Tyrkland:	TR
Breska konungsríkið:	GB	Holland:	NL	Kanada:	CA	Portúgal:	PT	Þýskaland:	DE

Fyrir önnur lönd skal nota skammstafanir ISO-staðals 3166.

26. SÉRSTÖK SKILYRÐI FYRIR SAMÞYKKI FLUTNINGSINS

ALÞJÓÐLEGA KENNIKÓÐANN FYRIR ÚRGANG (THE INTERNATIONAL WASTE IDENTIFICATION CODE, IWIC) (IWIC – REITUR 15), SKRÁ EFNAHAGS- OG FRAMFARASTOFNUNARINNAR (OECD) YFIR ÚRGANG ÆTLAÐAN TIL ENDURNÝTINGAR (GULUR, RAUÐUR – REITUR 16) OG EFTIRLITSSKYLDA FLOKKA ÚRGANGS (TAFLA Y – REITUR 17), SVO OG NÁKVÆMARI LEIÐBEININGAR ER AÐ FINNA Í HANDBÓK SEM HÆGT ER AÐ NÁLGAST HJÁ EFNAHAGS- OG FRAMFARASTOFNUNINN.

EVROÞUBANDALAGIÐ (a)

FLUTNINGUR ÚRGANGS YFIR LANDAMÆRI
Flutnings-/ferileyðublað

AFRIT HANDA:	1. Tilkynnandi/útflytjandi (nafn, heimilisfang) og skráningarnúmer ef við á: ☐		3. Svarar til tilkynningar nr. 000000	4. Raðnúmer sendingar:	
	Sími: _____ Bréfasími: _____ Tengiliður: _____		8. Förgunar-/endurnýtingarstöð (nafn, staður, heimilisfang): Sími: _____ Bréfasími: _____ Skráningarnúmer ef við á: _____ og gildistími: _____ Tengiliður: _____		
	2. Móttakandi (nafn, heimilisfang) og skráningarnúmer ef við á: Sími: _____ Bréfasími: _____ Tengiliður: _____		9. Kenninúmer förgunar-/endurnýtingaraðgerðar (2): og tækni sem notuð er:		
	5. Fyrsti farmflytjandi (nafn, heimilisfang): Skráningarnúmer: (ef við á) Sími: _____ Bréfasími: _____	6. Annar farmflytjandi (3) (nafn, heimilisfang): Skráningarnúmer: (ef við á) Sími: _____ Bréfasími: _____	7. Síðasti farmflytjandi (nafn, heimilisfang): Skráningarnúmer: (ef við á) Sími: _____ Bréfasími: _____		
	10. Flutningsmáti: Flutningsdagur: _____ Undirskrift (fulltrúi flytjanda): _____	11. Flutningsmáti: Flutningsdagur: _____ Undirskrift (fulltrúi flytjanda): _____	12. Flutningsmáti: Flutningsdagur: _____ Undirskrift (fulltrúi flytjanda): _____		
	13. Heiti úrgangs og efnafræðileg samsetning:			14. Eðliseiginleikar (2):	
	15. Kennikóði úrgangs – í útflytnings-/sendingarlandi: – í innflytnings-/viðtökulandi: Alþjóðlegur kennikóði fyrir úrgang (International Waste Identification Code, IWIC): Evrópska úrgangsskráin (European Waste Catalogue, EWC): Annað (tilgreinið):			17. Raunmagn (b): kg lítrar	
	16. Flokkunarkóði OECD (1): gulur ☐ rauður ☐ og númer: _____ annar (*) ☐ * (látið fylgja nánari upplýsingar)			18. Fjöldi pakka:	
	19. SP-kenninúmer og opinbert flutningstákn:			SP-flokkur (2):	
	20. Sérstök fyriræli um meðhöndlun:		22. Yfirlýsing tilkynnanda/útflytjanda: Ég staðfesti að upplýsingarnar í reitum 1 til 9 og 13 til 21 eru tæmandi og réttar og gefnar samkvæmt bestu vitund. Ég staðfesti jafnframt að skriflega hefur verið gengist undir löglega aðfararhæfar samningsskuldbindingar og að viðeigandi tryggingar eða aðrar fjárhagslegar ábyrgðir eru í gildi og taka til flutnings yfir landamæri, og að * i) allra nauðsynlegra leyfa hefur verið aflað, eða ii) sendingin er stíluð á endurnýtingarstöð á svæði Efnahags- og framfarastofnunarinnar og engin andmæli hafa borist frá neinu af hlutaðeigandi löndum á þeim 30 dögum sem þegjandi samkomulag er í gildi, eða iii) sendingin er stíluð á endurnýtingarstöð sem hefur verið úthlutað leyfi til að meðhöndla þessa tegund úrgangs á svæði Efnahags- og framfarastofnunarinnar og að þetta leyfi hefur ekki verið numið úr gildi og að hlutaðeigandi lönd hafa ekki hreyft neinum andmælum. Nafn: _____ Undirskrift: _____ Dagsetning: _____ * (strikið yfir þær setningar sem eiga ekki við)		
21. Raunverulegur sendingardagur:					

ÚTFYLLIST AF MÓTTAKANDA EÐA STARFSMANNI FÖRGUNAR- EÐA ENDURNÝTINGARSTÖÐVAR				
23. Móttakandi tekur við sendingu hinn: (ef hvorki förgunar- né endurnýtingarstöð) Magn sem er móttekið (b): _____ kg _____ lítrar Dagsetning: _____ Nafn: _____ Undirskrift: _____ * (hafið samband við lögbær yfirvöld þegar í stað)	25. Ég staðfesti að förgun/endurnýting þess úrgangs sem að framan greinir er lokið* Dagsetning: _____ Nafn: _____ Undirskrift: _____ * (ekki krafist samkvæmt eftirlitskerfi OECD)			
24. Sending móttekin í förgunar-/endurnýtingarstöð hinn: _____ Magn sem er móttekið (b): _____ kg _____ lítrar Dagsetning: _____ Nafn: _____ Undirskrift: _____ Förgun/endurnýtingu ljúki hinn: _____ Aðferð notuð við förgun/endurnýtingu: _____ * (hafið samband við lögbær yfirvöld þegar í stað)				

(1) Merkið með x í viðeigandi reit(i). (2) Sjá kóða á bakhlíð. (3) Ef flytjendur farms eru fleiri en þrír skal færa umbeðnar upplýsingar í reiti 6 og 11.
(a) Eyðublað einnig notuð af Efnahags- og framfarastofnuninni (OECD).
(b) Merkið við annan möguleikann. Lögbærum yfirvöldum er heimilt að óska eftir að magnið sé eingöngu gefið upp í kílógrömmum.

Skrá yfir skammstafanir á flutnings-/ferileyðublaði

FÖRGUN / ENDURNÝTING (reitur 9)

FÖRGUN (ENGIN ENDURNÝTING)

- D1 Losun ofan jarðar sem neðan (t.d. urðun)
- D2 Meðhöndlun í jarðvegi (t.d. lífrænt niðurbrot fljótandi úrgangs eða eðju í jarðvegi)
- D3 Dæling djúpt niður í jarðlög (t.d. dæling fljótandi úrgangsefna í borholur, saltstöpla eða náttúrulegar jarðsprungur)
- D4 Losun til fyllingar (t.d. losun fljótandi úrgangs eða eðju í gryfjur, tjarnir eða lón)
- D5 Losun á sérhönnuðum urðunarstöðum (t.d. í þétt hólfi eða rými sem eru skilin hvert frá öðru og frá umhverfinu)
- D6 Losun í vatn en þó ekki í sjó
- D7 Losun í sjó, þar með talið niðurgroftur á hafsbotni
- D8 Lífræðileg meðhöndlun, sem er ekki tilgreind annars staðar í þessari skrá, þar sem til verða efnasambönd eða blöndur sem er fargað með einhverjum þeim aðgerðum sem um getur í liðum D1 til D2
- D9 Eðlis- og efnafræðileg meðhöndlun, sem er ekki tilgreind annars staðar í þessari skrá, þar sem til verða efnasambönd eða blöndur sem er fargað með einhverjum þeim aðgerðum sem um getur í liðum D1 til D12 (t.d. uppgufun, þurrkun, glæðingu)
- D10 Brennsla á landi
- D11 Brennsla á sjó
- D12 Varanleg geymsla (t.d. staðsetning gáma í námum)
- D13 Blöndun áður en gripið er til einhverra þeirra aðgerða sem um getur í liðum D1 til D12
- D14 Umpökkun áður en gripið er til einhverra þeirra aðgerða sem um getur í liðum D1 til D12
- D15 Geymsla þangað til gripið er til einhverra þeirra aðgerða sem um getur í liðum D1 til D12

ATHUGASEMD: Förgunaraðgerðir („D“) falla ekki undir eftirlitsskerfi Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD)

ENDURNÝTING

- R1 Notkun sem eldsneyti (á annan hátt en með beinni brennslu) eða á annan hátt til orkuframleiðslu
- R2 Endurheimt eða endurmyndun leysiefna
- R3 Endurvinnsla eða endurheimt lífrænna efna sem eru ekki notuð sem leysiefni
- R4 Endurvinnsla eða endurheimt málma og málsambanda
- R5 Endurvinnsla eða endurheimt annarra olífrænna efna
- R6 Endurmyndun síru eða basa
- R7 Endurnýting efnispátta sem eru notaðir til að draga úr mengun
- R8 Endurnýting efnispátta úr hvötum
- R9 Oliuhreinsun eða önnur endurnotkun olíu
- R10 Dreifing á land til hagsbóta fyrir landbúnað eða vistkerfi
- R11 Notkun úrgangs sem til fellur vegna einhverra þeirra aðgerða sem um getur í liðum R1 til R10
- R12 Skipti á úrgangi með það í huga að grípa til einhverra þeirra aðgerða sem um getur í liðum R1 til R11
- R13 Sofnun efnis í því skyni að nota það til einhverra þeirra aðgerða sem um getur í liðum R1 til R12

EDLISEIGINLEIKAR (reitur 14)

1. Duftkennt/duft

2. Fast

3. Límkennit/seigfljótandi

4. Þunnfljótandi
5. Vökvi

6. Loftkennt

7. Annað (tilgreinið)

LANDSKENNI EFNAHAGS- OG FRAMFARASTOFNUNARINNAR (OECD) (reitir 26, 27 og 28)

Austurríki:	AT	Danmörk:	DK	Írland:	IE	Lúxemborg:	LU	Spánn:	ES
Ástralía:	AU	Finnland:	FI	Ísland:	IS	Mexíkó:	MX	Sviss:	CH
Bandaríkin:	US	Frakkland:	FR	Ítalía:	IT	Noregur:	NO	Svíþjóð:	SE
Belgía:	BE	Grikkland:	GR	Japan:	JP	Nýja-Sjáland:	NZ	Tyrkland:	TR
Breska konungsríkið:	GB	Holland:	NL	Kanada:	CA	Portúgal:	PT	Þýskaland:	DE

Fyrir önnur lönd skal nota skammstafanir ISO-staðals 3166.

FYLLIST ÚT AF TOLLYFIRVÖLDUM *			
26. ÚTFLUTNINGS-/SENDINGARLAND EÐA (FYRIR EVRÓPUBANDALAGIÐ) BROTTFARARTOLLSTÖÐ	27. STIMPLAR TOLLSTÖÐVA Í UMFLUTNINGSLÖNDUM		
	Heiti lands (2):		Heiti lands (2):
Úrgangurinn, sem lýst er hér að framan, var fluttur úr landinu/Evrópubandalaginu hinn:	Koma		Brottför
Stimpill:			
Undirskrift:			
28. INNFLUTNINGS-/VIÐTÖKULAND	Heiti lands (2):		Heiti lands (2):
	Koma	Brottför	Koma
Úrgangurinn sem lýst er hér að framan var fluttur inn í landið hinn:			Brottför
Stimpill:			
Undirskrift:			

(2) Sjá landskenni að ofan. * (Ekki krafist samkvæmt eftirlitsskerfi OECD)

ALÞJÓÐLEGA KENNIKÓÐANN FYRIR ÚRGANG (THE INTERNATIONAL WASTE IDENTIFICATION CODE, IWIC) (IWIC – REITUR 15), SKRÁ EFNAHAGS- OG FRAMFARASTOFNUNARINNAR (OECD) YFIR ÚRGANG ÆTLAÐAN TIL ENDURNÝTINGAR (GULUR, RAUÐUR – REITUR 16) OG EFTIRLITSSKYLDA FLOKKA ÚRGANGS, SVO OG NÁKVÆMARI LEIÐBEININGAR ER AÐ FINNA Í HANDBÓK SEM HÆGT ER AÐ NÁLGAST HJÁ EFNAHAGS- OG FRAMFARASTOFNUNINNI.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 761/1999**frá 12. apríl 1999****um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 2676/90 um að ákveða aðferðir bandalagsins við víngræiningu(*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 822/87 frá 16. mars 1987 um sameiginlega skipulagningu vínmarkaðarins ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1627/98 ⁽²⁾, einkum 74. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í viðauka við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2676/90 ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 822/97 ⁽⁴⁾, er greiningaraðferðum lýst. Greiningaraðferðin fyrir D-eplasyru, sem lýst er í 20. kafla, hefur reynst óáreiðanleg og ný og nákvæmari aðferð hefur verið þróuð. Þróuð hefur verið ný greiningaraðferð á sýaníðafleiðum sem er næmari og auðveldari í notkun. Á alþjóðavettvangi hefur verið þróuð ný aðferð til að greina etýlkarbamát í víni. Þessar þrjár aðferðir hafa verið löggiltar í samræmi við alþjóðlega viðurkenndar viðmiðanir. Notkun þessara aðferða getur tryggt betra eftirlit með gæðum víns og því að um ósvikna vöru sé að ræða og komið í veg fyrir deilur vegna beitingar úreltra og óáreiðanlegra greiningaraðferða. Al-

þjóðavínskrifstofan hefur samþykkt lýsingar á nýju aðferðunum. Rétt er að fella þær inn í reglugerðina.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit stjórnarnefndar um vín.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Viðaukanum við reglugerð (EBE) nr. 2676/90 er breytt sem hér segir:

1. Ákvæði I. viðauka við þessa reglugerð komi í stað 20. kafla (D-eplasyra).
2. Ákvæði II. viðauka við þessa reglugerð komi í stað 38. kafla (Sýaníðafleiður).
3. Ákvæði III. viðauka bætist við sem 44. kafli.

2. gr

Reglugerð þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 12. apríl 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Franz FISCHLER

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 99, 14.4.1999, bls. 4, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 35/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á bókun 47 við EES-samninginn um afnám tæknilegra hindrana í viðskiptum með vín. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 20.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 84, 27.3.1987, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 210, 28.7.1998, bls. 10.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 272, 3.10.1990, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 117, 7.5.1997, bls. 10.

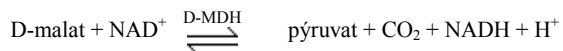
I. VIÐAUKI

„20. D-EPLASÝRA

(aðferð með notkun ensíma)

1. MEGINREGLA

D-eplasýra (D-malat) er oxuð með nikótínamíðadenínínúkleótíði (NAD) yfir í oxalasetat í viðurvist D-malat-vefnissviptis (D-MDH). Oxalasetatíð sem myndast er klofið í píruvat og koltvísýring.

NADH-magnið sem myndast, sem mælt er með aukningu gleypni á bylgjulengdinni 334, 340 eða 365 nm, er í hlutfalli við styrk D-malatsins.

2. PRÓFUNAREFNI

Kaupa má greinisett með prófunarefnum fyrir u.þ.b. 30 greiningar sem í er eftirfarandi:

- Flaska nr. 1 með u.þ.b. 30 ml af Hepes-jafnalausn [N-(2-hýdroxýletýl)píperasín-N'-2-etansúlfonsýra] pH = 9,0 og stöðgurum.
- Flaska nr. 2 með u.þ.b. 210 mg af frostþurrkuðu NAD.
- Þrjár flöskur nr. 3 með frostþurrkuðu D-MDH, u.þ.b. 8 einingar hver.

Tilreiðsla lausnanna

- Innihald flösku nr. 1 er notað óþynnt. Hitastig lausnarinnar er stillt á 20 til 25 °C fyrir notkun.
- Innihald flösku nr. 2 er leyst upp í 4 ml af tvíeimuðu vatni.
- Innihald einnar af flöskunum nr. 3 er leyst upp í 0,6 ml af tvíeimuðu vatni. Hitastig lausnarinnar er stillt á 20 til 25 °C fyrir notkun.

Stöðugleiki lausna

Innihald flösku nr. 1 helst stöðugt í að minnsta kosti eitt ár við +4 °C. Lausn nr. 2 helst stöðug í þrjár vikur við +4 °C en í tvo mánuði við -20 °C. Lausn nr. 3 helst stöðug í fimm daga við +4 °C.

3. BÚNAÐUR

- Rófhljósmælir sem hægt er að mæla með við 340 nm, þ.e. bylgjulengdina þar sem gleypni NADH er í hámarki. Að öðrum kosti má nota rófhljósmæli með ósamfelldan geislagjafa sem hægt er að mæla með við 334 eða 365 nm. Þar sem um er að ræða algildar gleypnimælingar (þ.e. engar kvörðunarlausnir heldur tilvísun til eðlisgleypni NADH) ber að kanna bylgjulengdarskala og rófaggleypni búnaðarins.
 - Glerkúvettur með 1 cm breidd sem ljósið fer gegnum (eða einnota kúvettur).
 - Örpiplar til að pipla vökvamagni á bilinu 0,01 til 2 ml.

4. TILREIÐSLA SÝNISINS

Greining D-malats er yfirleitt framkvæmd beint á víninu, án undangenginnar aflitunar.

Magn D-malats í kúvettunni skal vera á milli 2 og 50 µg. Því verður að þynna vínið til að það gefi af sér D-malatstyrk sem er milli 0,02 og 0,5 g/l annars vegar eða 0,02 og 0,3 g/l hins vegar (eftir því hvaða búnaður er notaður).

Tafla yfir þynningu:

Áætlað magn D-malats/litra		Þynnt með vatni	Þynningarstuðull
Mælt við:			
340 eða 334 nm	365 nm		
< 0,3 g	< 0,5 g	—	1
0,3 – 3,0 g	0,5 – 5,0 g	1 + 9	10

5. ADFERÐ

Rófljósmaðlirinn er stilltur á bylgjulengdina 340 nm og gleypnin er ákvörðuð í 1 cm kúvettunum, annaðhvort með því að nota loft til að stilla gleypni á núll (með enga kúvettu í geislaganginum) eða með því að nota vatn.

Eftirfarandi er píplað í kúvettunum:

	Viðmiðun	Prófun
Lausn nr. 1	1,00 ml	1,00 ml
Lausn nr. 2	0,10 ml	0,10 ml
Tvíeimað vatn	1,80 ml	1,70 ml
Sýni til mælingar	—	0,10 ml

Þessu er blandað saman og eftir u.þ.b. sex mínútur er gleypni viðmiðunar- og prófunarlausna (A_1) mæld.

Bætt er í:

	Viðmiðun	Prófun
Lausn nr. 3	0,05 ml	0,05 ml

Þessu er blandað saman og beðið uns efnahvörfum er lokið (u.þ.b. 20 mínútur) og því næst er gleypni viðmiðunar- og prófunarlausna (A_2) mæld.

Reiknaður er mismunur á gleypni ($A_2 - A_1$) viðmiðunar- (ΔA_T) og prófunarlausna (ΔA_E). Að lokum er reiknaður mismunurinn á þessum mismun: $\Delta A = \Delta A_E - \Delta A_T$.

Ath.: Tíminn sem þarf til að ensímvirkni ljúki getur verið mismunandi langur frá einum hópi til annars. Tíminn, sem gefinn er upp hér að framan, er aðeins til leiðbeiningar og mælt er með því að hann sé ákvarðaður fyrir hvern hóp fyrir sig.

D-eplasýra er fljót að hvarfast. Ensímin umbreyta einnig L-vínsýru, en miklu hægar. Þetta skýrir væg hliðarhvörf sem má leiðrétta með útgiskun (sjá viðbæti A).

6. FRAMSETNING NIÐURSTAÐNA

Almenn formúlan til að reikna út styrk í mg/l er:

$$C = \frac{V \times MM}{\epsilon \times d \times v} \times \Delta A$$

þar sem:

V = rúmmál prófunarlausnarinnar í ml (2,95 ml).

v = rúmmál sýnisins í ml (0,1 ml).

MM = mólmassi efnisins sem á að ákvarða (MM = 134,09 fyrir D-eplasýru)

d = breidd kúvettunnar, sem ljósið fer í gegnum, í cm (1 cm):

ϵ = gleypnistuðull NADH:

við 340 nm = 6,3 (1 mmól⁻¹ cm⁻¹)

við 365 nm = 3,4 (1 mmól⁻¹ cm⁻¹)

við 334 nm = 6,18 (1 mmól⁻¹ cm⁻¹).

Hafi sýnið verið þynnt við tilreiðslu þess eru niðurstöðurnar margfaldaðar með þynningarstuðlinum.

Styrkur D-eplasýrunnar er gefinn upp í milligrömmum á lítra (mg/l) án aukastafa.

7. NÁKVÆMNI

Í viðbæti B eru teknar saman upplýsingar um samanburðarrannsókn mismunandi rannsóknarstofa á nákvæmni aðferðarinnar. Vera kann að gildin, sem fást úr rannsókninni, eigi ekki við um önnur styrkbíl greiniefna og bakgrunna en þau sem eru í viðbæti B.

7.1. Endurtekningarnákvæmni

Tölulegur mismunur tveggja stakra prófniðurstaðna á sama prófunarefni, sem sami aðili fær með sama búnaði með skömmu millibili, má ekki vera hærri en endurtekningarnákvæmngildið r í meira en 5% tilvika.

r = 11 mg/l.

7.2. Samanburðarnákvæmni

Tölulegur mismunur tveggja stakra prófniðurstaðna, sem fengnar eru á sama prófunarefni í tveimur mismunandi rannsóknarstofum, má ekki vera hærri en samanburðarnákvæmngildið R í meira en 5% tilvika.

R = 20 mg/l.

8. ATHUGASEMDIR

Með tilliti til takmarkaðrar nákvæmni þessarar aðferðar skulu gildi D-eplasýru, sem eru undir 50 mg/l, staðfest, ef nauðsyn ber til, með annarri greiningaraðferð sem byggð er á annarri meginreglu við mælingar, svo sem aðferð Przyborskis. (Mitteilungen Klosterneuburg 43, 1993; 215-218. 1993).

Vinsýnið í kúvettunni skal ekki vera stærra en 0,1 ml til að koma í veg fyrir að pólýfenól geti hamlað ensímvirkni.

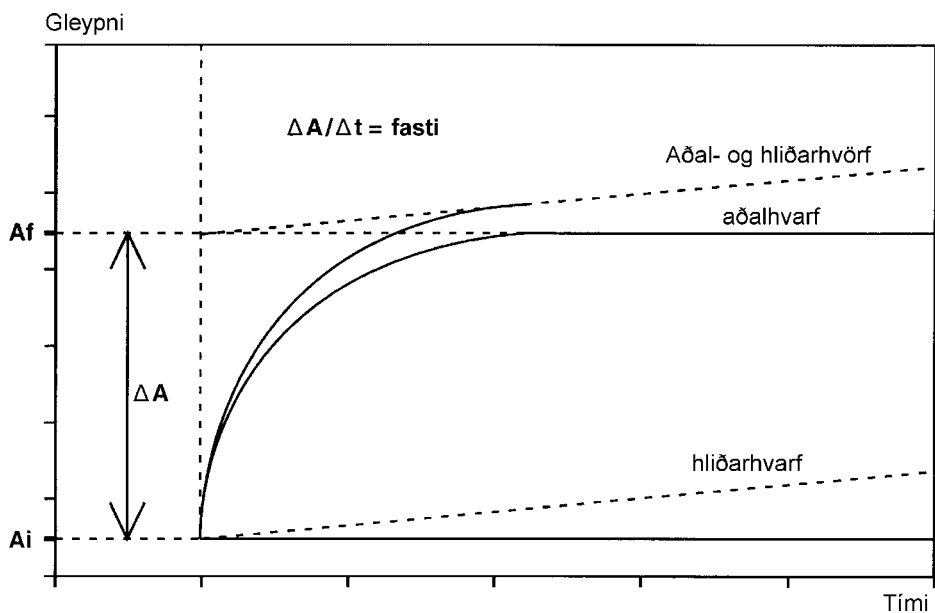
Viðbætur A

Hvernig ber að bregðast við hliðarhvörfum.

Hliðarhvörf stafa yfirleitt af fylgihvörfum ensíma, viðurvist annarra ensíma í heildarsýninu eða milliverkun eins eða fleiri þátta í heildarsýninu og hjálparþáttar í ensímefnahvörfum.

Við eðlileg efnahvörf nær gleypni stöðugu gildi eftir tiltekinn tíma, yfirleitt 10 til 20 mínútur, eftir hraða þessara tilteknu ensímefnahvarfa. Þegar fylgihvörf eiga sér stað nær gleypnin hins vegar ekki stöðugu gildi heldur eykst jafnt og þétt. Þetta ferli er almennt kallað „hliðarhvörf“.

Þegar hliðarhvörf eiga sér stað skal mæla gleypni lausnarinnar með reglulegu millibili (á tveggja til fimm mínútna fresti) eftir þann tíma sem þarf til að staðallausn nái lokagleypni. Ef gleypnin eykst jafnt og þétt skulu gerðar fimm til sex mælingar þannig að útgíska megi, með aðstoð línurits eða útreikninga, og ákvarða þannig gleypni lausnarinnar sem hefði fengist þegar lokaensíminu var bætt í (T_0). Gleypnimismunurinn, sem útgískaður er á þeim tíma ($A_f - A_i$), er notaður til að reikna styrk ensímhvarfefnisins.

T_0 (Lokaensími bætt í)

1. Mynd. Hliðarhvörf

Viðbætur B

Tölfræðilegar niðurstöður samanburðarrannsóknar rannsóknastofa

Ár sem samanburðarrannsókn rannsóknastofanna fór fram: 1995
 Fjöldi rannsóknastofa 8
 Fjöldi sýna 5, að viðbætti D-eplasýru

Sýni	A	B	C	D	E
Fjöldi rannsóknastofa eftir að rannsóknastofur, sem sýndu afbrigðilegar niðurstöður, höfðu verið útilokaðar	7	8	7	8	7
Fjöldi rannsóknastofa sem sýndu afbrigðilegar niðurstöður	1	—	1	—	1
Fjöldi niðurstaðna sem samþykktar voru	35	41	35	41	36
Meðalgildi (\bar{X}) (mg/l)	161,7	65,9	33,1	106,9	111,0
Staðalfrávik frá endurtekningarnákvæmni (s_r) (mg/l)	4,53	4,24	1,93	4,36	4,47
Hlutfallslegt staðalfrávik frá endurtekningarnákvæmni (RSD_r) (%)	2,8	6,4	5,8	4,1	4,00
Endurtekningarnákvæmnismörk (r) (mg/l)	12,7	11,9	5,4	12,2	12,5
Staðalfrávik frá samanburðarnákvæmni (s_R) (mg/l)	9,26	7,24	5,89	6,36	6,08
Hlutfallslegt staðalfrávik frá samanburðarnákvæmni (RSD_R) (%)	5,7	11	17,8	5,9	5,5
Samanburðarnákvæmnismörk (R) (mg/l)	25,9	20,3	16,5	17,8	17,0

Tegundir sýna:

A: rauðvín; B: rauðvín; C: hvítvín; D: hvítvín; E: hvítvín;“

II. VIÐAUKI

„38. SÝANÍÐAFLEIÐUR

(Viðvörðun: Fylgja ber öryggisreglum um meðferð iðefna að því er varðar klóramín T, píridín, kalíumsýaníð, saltsýru og fosförsýru). Farga skal notuðum efnum á viðeigandi hátt í samræmi við gildandi reglur í umhverfismálum. Gæta ber varúðar varðandi blásýru sem myndast við eimun sýrðs víns.

1. MEGINREGLA

Heildarmagn óbundinnar blásýru í víninu losnar við vatnsrof sýru og aðskilst við eimun. Eftir efnahvörf við klóramín T og píridín er glútakondíaldehyðið, sem myndast, ákvarðað með litgreiningu á grundvelli bláa litarins sem kemur fram með 1,3-dímetyl-barbitúrsýru.

2. BÚNAÐUR

2.1. Eimingarbúnaður

Nota skal eimingarbúnaðinn, sem lýst er, til að ákvarða alkóhólinnihald víns

2.2. 500 ml kúlufaska með slíp

2.3. Vatnsbað með hitastillingu sem er stillt á 20 °C

2.4. Rólfjósmaeli sem mælir gleypni á bylgjulengdinni 590 nm

2.5. Glerkúvettur eða einnota kúvettur með 20 mm breidd sem ljósið fer í gegnum

3. PRÓFUNAREFNI

3.1. Fosförsýra (H_3PO_4), 25% (m/v)3.2. Klóramín-T-laun ($\text{C}_7\text{H}_7\text{ClNNa O}_2\text{S}$, $3\text{H}_2\text{O}$), 3 % (m/v)3.3. 1,3-dímetyl-barbitúrsýrulaun: leyst er upp 3,658 g af 1,3-dímetylbarbitúrsýru ($\text{C}_6\text{H}_8\text{N}_2\text{O}_3$) í 15 ml af píridíni og 3 ml af saltsýru ($\rho_{20} = 1,19$ g/ml) og bætt í 50 ml af eimuðu vatni

3.4. Kalíumsýaníð (KCN)

3.5. Kalíumjoðið (KI), 10% laun (m/v)

3.6. Silfurnítratlaun (AgNO_3), 0,1 M

4. AÐFERÐ

4.1. Eimun

25 ml af víni, 50 ml af eimuðu vatni, 1 ml af fosförsýru (3.1) og nokkrar glerkúlur eru settar í 500 ml flöskuna (2.2). Flaskan er strax sett á eimingarbúnaðinn. Mjó pípa er notuð til að leiða eimaða vökvann inn í kvarðaða 50 ml flösku sem inniheldur 10 ml af vatni. Kvörðuðu flöskunni er stungið í ísvatn. 30 til 35 ml af eimuðum vökva (eða alls u.þ.b. 45 ml af vökva) er safnað í kvörðuðu flöskuna.

Mjóá pípan á svalanum er skoluð með nokkrum millilítrum af eimuðu vatni, hitastig eimaða vökvans er stillt á 20°C og flaskan fyllt með eimuðu vatni upp að markinu.

4.2. Mæling

25 ml af eimuðum vökva eru settir í 50 ml keilufloösku með slípuðum glertappa, bætt er í 1 ml af klóramín-T-laun (3.2) og flöskunni lokað með tappanum. Eftir nákvæmlega 60 sekúndur er bætt í 3 ml af 1,3-dímetyl-barbitúrsýrulaun (3.3), lokað með tappanum og látið standa í 10 mínútur. Því næst er gleypnin mæld út frá viðmiðun (25 ml af eimuðu vatni í stað 25 ml af eimuðum vökva) á bylgjulengdinni 590 nm í kúvettum, 20 mm að breidd.

5. ÁKVÖRDUN KVÖRDUNARFERILSINS

5.1. Títrun kalíumsýaníðs með silfurnítrati

Mæld eru nákvæmlega u.þ.b. 0,2 g KCN (3.4) og leyst upp í 100 ml af eimuðu vatni í 300 ml kvarðaðri flösku. Bætt er í 0,2 ml af kalíumjodíðlausn (3.5) og títrað með 0,1 M silfurnítratlausninni (3.6) uns stöðugur, gulleitur litur kemur fram.

Styrkur KCN-sýnisins er reiknaður á þeim forsendum að 1 ml af 0,1 M silfurnítratlausn svari til 13,2 mg af KCN.

5.2. Staðalferill

5.2.1. Tilreiðsla staðallausna

Þegar styrkur KCN hefur verið ákvarðaður með aðferðinni sem mælt er fyrir um í lið 5.1 er útbúin staðallausn sem inniheldur 30 mg/l af blásýru ($30 \text{ mg HCN} \equiv 72,3 \text{ mg KCN}$). Lausnin er þynnt í hlutföllunum 1:10.

Settir eru 1,0 ml, 2,0 ml, 3,0 ml, 4,0 ml og 5,0 ml af þynntu sýnislausninni í 100 ml kvarðaðar flöskur og þær fylltar með eimuðu vatni upp að markinu. Þessar lausnir innihalda hver um sig 30 µg, 60 µg, 90 µg, 120 µg og 150 µg af blásýru á lítra.

5.2.2. Títrun

Tekin eru 25 ml sýni af lausnunum og haldið áfram eins og getið er hér að framan í liðum 4.1 og 4.2.

Gildin fyrir gleypni staðallausnanna, ásamt viðkomandi blásýrumagni, skulu mynda beina línu í gegnum upphafspunktinn.

6. FRAMSETNING NIÐURSTAÐNA

Blásýruinnihaldið er gefið upp í mikrógrömmum á lítra (µg/l) án aukastafa.

6.1. Útreikningsaðferð

Blásýrumagnið er lesið af kvörðunarferlinum. Ef sýnið var þynnt eru niðurstöðurnar margfaldaðar með þynningarstuðlinum.

Endurtekningarnákvæmni (r) og samanburðarnákvæmni (R)

Hvítvín = r = 3,1 µg/l eða u.þ.b. 6% · x_i

 R = 12 µg/l eða u.þ.b. 25% · x_i

Rauðvín = r = 6,4 µg/l eða u.þ.b. 8% · x_i

 R = 23 µg/l eða u.þ.b. 29% · x_i

x_i = meðalstyrkur HCN í víninu

x_i = 48,4 µg/l í hvítvíni

x_i = 80,5 µg/l í rauðvíni.“

III. VIÐAUKI

44. ÁKVÖRÐUN ETÝLKARBAMATS Í VÍNI: SÉRTÆK GREININGARADFERÐ ÞAR SEM NOTUÐ ER GASSKILJUN/MASSAGREINING

(Má nota til að ákvarða etýlkarbamát með styrknum 10 til 200 µg/l)

(Viðvörðun: Fylgja ber öryggisreglum við meðferð iðefna að því er varðar etanól, asetón og krabbameinsvaldandi efni (etýlkarbamát og díklórmetan). Farga skal notuðum efnum á viðeigandi hátt í samræmi við gildandi reglur í umhverfismálum).

A. Meginregla

Própýlkarbamati er bætt í sýnið sem innri staðall, lausnin er þynnt með vatni og komið fyrir á súlskilju. Etýlkarbamatið og própýlkarbamatið eru skoluð út með díklórmetani.

Skolið er styrkt í hverfieimi. Þykknið er greint í gasskilju (GC). Notaður er massagreinisnemi með SIM-stillingu (Selected Ion Monitoring).

B. Búnaður og skilyrði við skiljun (dæmi)

- a) GC/MS-tæki (gasskilja/massagreininir) og, ef nauðsyn ber til, sýnasía og gagnavinnslukerfi eða jafngildi þess.

Hárpípusúla með sintaðri kisl, 30 m (*) × 0,25 mm að innanmáli, 0,25 µm Carbowax 20M-himna.

Framkvæmd: inntak er stillt á 180 °C, ferðafasi: helíum, 1 ml/mínútu við 25 °C, bein innsprautun (splitless/split method).

Hitastýring: 40 °C í 0,75 mínútur, eftir það er hækkað um 10 °C/mínútu upp að 60 °C, því næst um 3 °C/mínútu að 150 °C (**), hækkað í 220 °C og því hitastigi haldið í 4,25 mínútur. Sérstakur rástími etýlkarbamats er 23 til 27 mínútur en fyrir própýlkarbamát 27 til 31 mínúta.

Tengibúnaður milli gasskilju- og massagreinishluta tækisins (GC/MS): flutningsrör með hitastigið 220 °C. Færibreytur massagreinisins eru handstilltar með perflúrtribútýlamíni og næmnin hámrörkuð fyrir lægsta massa, SIM-nemi stilltur á móttöku, leysistöf og upphafstími móttöku 22 mínútur, sviftími/jón 100 ms.

- b) Hverfieimir eða annað tæki til styrkingar á lausnum, t.d. Kuderna Danish.

(Ath.: Endurheimt etýlkarbamats úr prófunarsýninu, C(g) skal vera milli 90 og 110% í greiningarferlinu.)

- c) Einhálsa perúflaska, 300 ml

- d) Mæliglas fyrir þykkni — 4 ml, kvarðað, með teflonhúðuðum hálsi og tappa

C. Prófunarefni

- a) Asetón — LC-gæði

(Ath.: kanna ber fyrir hvern hóp hvort svörun vanti gagnvart jónum með 62, 74 og 89 m/z áður en hann er notaður í GC/MS-tækið.)

- b) Díklórmetan

(Ath.: kanna ber fyrir hvern hóp hvort svörun vanti gagnvart jónum með 62, 74 og 89 m/z áður en hann er notaður í GC/MS-tækinu eftir að hafa verið styrktur 200 sinnum.)

- c) Etanól — vatnsfrítt

(*) Fyrir tiltekin sérstaklega höfug vín kann að vera ákjósanlegra að nota 50 m hárpípusúlu.

(**) Fyrir tiltekin sérstaklega höfug vín kann að vera ákjósanlegra að nota hitastýringu sem miðast við 2 °C/mínútu.

d) Etýlkarbamat (EC), staðallausnir

1. Stofnlausn — 1,00 mg/ml. Vegin eru 100 mg af EC (hreinleiki $\geq 99\%$) og sett í 100 ml mæliflösku og þynnt með asetoni.
2. Staðalvinnulausn — 10,0 $\mu\text{g/ml}$. Settur er 1 ml af EC-stofnlausninni í 100 ml mæliflösku og þynnt með asetoni upp að markinu.

e) Própýlkarbamat (PC), staðallausnir

1. Stofnlausn — 1,00 mg/ml. Vegin eru 100 mg af PC og sett í 100 ml mæliflösku og þynnt með asetoni upp að markinu.
2. Staðalvinnulausn — 10,0 $\mu\text{g/ml}$. Settur er 1 ml af PC-stofnlausninni í 100 ml mæliflösku og þynnt með asetoni upp að markinu.
3. Innri PC-staðallausn - 400 ng/ml. Settir eru 4 ml af PC-staðalvinnulausninni í 100 ml mæliflösku og þynnt með vatni upp að markinu.

f) EC og PC-staðalkvörðunarlausnir

Þynna ber EC-staðalvinnulausn (2. tölul. d-liðar) og PC-staðalvinnulausn (2. tölul. e-liðar) með díklórmetani þannig að út komi:

1. (100 ng af EC og 400 ng af PC)/ml
2. (200 ng af EC og 400 ng af PC)/ml
3. (400 ng af EC og 400 ng af PC)/ml
4. (800 ng af EC og 400 ng af PC)/ml
5. (1 600 ng af EC og 400 ng af PC)/ml

g) Prófunarsýni — 100 ng af EC/ml í 40% etanóli

Settur er 1 ml af EC-staðalvinnulausninni (2. tölul. d-liðar) í 100 ml mæliflösku og þynntur með 40% etanóli upp að markinu.

h) Súluskilja — einnota súla pökkuð með kísilgúr, rúmtak 50 ml

Ath.: Fyrir greiningu er hver hópur útdráttarsúlna athugaður með tilliti til endurheimtar EC og PC og vöntunar á svörun gagnvart jónum með 62,74 og 89 m/z. Prófunarsýni (g) með 100 ng EC/ml er útbúið. Greindir eru 5,00 ml af prófunarsýninu eins og lýst er í a-lið D-liðar og í E- og F-lið. Endurheimt á 90 til 110 ng af EC/ml telst viðunandi. Íseyg efni með óreglulegt kornaþvermál geta leitt til hægs flæðis sem hefur áhrif á endurheimt EC og PC. Ef ekki nást 90 til 110% af gildi prófunarsýnisins eftir nokkrar prófanir skal skipta um súlu eða nota leiðréttan kvörðunarferil fyrir endurheimt til að finna magn EC. Fá má leiðréttan kvörðunarferil með því að útbúa staðallausnir, eins og lýst er í f-lið, með því að nota 40% etanól í stað díklórmetans.

Greindur er 1 ml af staðalkvörðunarlausninni eins og lýst er í D-, E- og F-lið.

Nýr kvörðunarferill er útbúinn með því að nota hlutfall EC og PC í útdregnu staðallausnunum.

D. Tilreiðsla prófunarsýna

Eftirtalið magn prófunarefnis er sett í tvö aðskilin 100 ml bikarglös:

- a) vín með alkóhólinnihaldi sem nemur meira en 14% af rúmmáli: $5,00 \pm 0,01$ ml
- b) vín með alkóhólinnihaldi sem nemur í mesta lagi 14% af rúmmáli: $20,00 \pm 0,01$ ml

Í hvort bikarglas er settur 1 ml af PC-innri staðallausn (3. tölul. e-liðar í C-lið) og vatn uns náð er heildarrúmmáli sem nemur 40 ml (eða 40 g).

E. Útdráttur

Útdrátt skal framkvæma í dragaskápi með nauðsynlegri loftræstingu.

Færið sýnið, sem útbúið var samkvæmt D-lið, yfir á útdráttarsúluna.

Skolið bikarglasið með 10 ml af vatni og færið skolvatnið yfir í súluna.

Vökvinn er látinn standa í fjórar mínútur meðan gleypni á sér stað. Skolað er út með 2 x 80 ml af díklórmetani. Skolinu er safnað saman í 300 ml keiluflösku.

Skolið er látið gufa upp, uns eftir eru 2 til 3 ml, í hverfíeimi yfir vatnsbaði við 30°C. (*Ath.*: þetta má ekki sjóða þangað til það þornar).

Þykknið, sem eftir verður, er fært yfir í 4 ml mæliglas með Pasteur-pípli.

Flaskan er skoluð með 1 ml af díklórmetani og skolvökvinn færður yfir í tilraunaglasíð. Sýnið er styrkt í 1 ml við vægt köfnunarefnisstreymi.

Ef nauðsyn ber til er þykknið fært yfir í sýnatökuflösku fyrir greiningu í GC/MS-tækinu.

F. Greining í GC/MS-tæki

a) Kvörðunarferill

Sprautað er 1 µl af hvorri staðalkvörðunarlausn (f-liður C-liðar) inn í GC/MS-tækið. Teiknað er línurit þar sem EC-PC-flatarmálshlutfallið fyrir 62 m/z jónasvörðun er á lóðrétta ásnunum og magn EC í ng/ml á lárétta ásnunum (100, 200, 400, 800, 1 600 ng/ml).

b) EC-magnmæling

Sprautað er 1 µl af útdregnu þykkni, sem útbúið er samkvæmt E-lið, inn í GC/MS-tækið og EC-PC flatarmálshlutfallið fyrir 62 m/z jónasvörðun reiknað. Fundinn er styrkur EC (ng/ml) í útdrættinum með því að nota innri staðalkvörðunarferil. EC-styrkurinn í prófunarsýninu (ng/ml) er reiknaður með því að deila í EC-magnið (ng) í útdrættinum með rúmmáli prófunarsýnisins (ml).

c) Staðfesting á svörðun við EC

Ákvarðað er hvort um svörðun við 62, 74 og 89 m/z jóna er að ræða á rástíma EC. Þessi svörðun svarar til helstu brotanna, $(M - C_2H_2)^+$ og $(M - CH_3)^+$ og sameindajónarinnar $(M)^+$. Staðfest er að EC sé fyrir hendi ef hlutfallslegt magn þessara jóna vikur ekki meira en 20% frá samsvarandi hlutföllum fyrir EC-staðalinn. Nauðsynlegt kann að vera að þykkja útdráttinn enn frekar til að fá nægilega svörðun varðandi 89 m/z jón.

G. Samanburðargreining

Í töflunni koma fram stakar niðurstöður úr verklega prófunarsýninu og fyrir báðar tegundir víns.

Cochran-prófunin leiddi til þess að aðeins eitt par niðurstaðna var felld brott, fyrir vín með yfir 14% alkóhólstyrk og vín með 14% alkóhólstyrk eða minna, frá tveimur rannsóknastofum.

Hlutfallslegri samanburðarnákvæmni (RSD_R) hættir til að fara minnkandi eftir því sem styrkur etýlkarbamats eykst.

Niðurstöður aðferðar við að ákvarða etýlkarbamát (EC) í áfengum drykkjum með GC/MS-greiningu

Sýni	Meðalmagn af EC sem fannst (ng/ml)	Endurheimt íbættis EC (%)	S_r	S_R	RSD_r (%)	RSD_R (%)
Vín > 14% miðað við rúmmál	40		1,59	4,77	4,01	12,02
	80	89	3,32	7,00	4,14	8,74
	162	90	8,20	11,11	5,05	6,84
Vín = 14% miðað við rúmmál	11		0,43	2,03	3,94	18,47
	25	93	1,67	2,67	6,73	10,73
	48	93	1,97	4,25	4,10	8,86

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) Nr. 806/1999

2001/EES/26/28

frá 16. apríl 1999

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 881/98 um nákvæmar reglur um verndun annarra hefðbundinna heita sem eru notuð á tiltekna tegundir gæðavíns sem eru framleiddar í tilgreindum héruðum (gæðavín fth) (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 823/87 frá 16. mars 1987 um sérstök ákvæði um gæðavín sem framleidd eru í tilgreindum héruðum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1426/96 ⁽²⁾, einkum 8. mgr. 15. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 881/98 ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2215/98 ⁽⁴⁾, er mælt fyrir um nákvæmar reglur um verndun hefðbundinna heita sem hafa bæst við og eru notuð á tiltekna tegundir gæðavíns fth.

Nauðsynlegt er að veita hagsmunaaðilum, sem uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í reglugerðinni, lengri tíma til að bæta við skrána yfir hefðbundin heiti í viðaukanum við þá

reglugerð. Af þessum sökum er rétt að fresta framkvæmd reglugerðarinnar um sex mánuði.

Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit stjórnarnefndarinnar um vín.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

„1. október 1999“ komi í stað „1. apríl 1999“ í 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 881/98.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 16. apríl 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Franz FISCHLER

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 102, 17.4.1999, bls. 67, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 35/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á bókun 47 við EES-samninginn um afnám tæknilegra hindrana í viðskiptum með vín. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 20.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 84, 27.3.1987, bls. 59.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 184, 24.7.1996, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 124, 25.4.1998, bls. 22.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 279, 16.10.1998, bls. 4.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1477/1999

2001/EES/26/29

frá 6. júlí 1999

um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 3220/90 um skilyrði fyrir notkun tiltekinna aðferða í vínfræðum sem kveðið er á um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 822/87(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 822/87 frá 16. mars 1987 um sameiginlega skipulagningu vínmarkaðarins ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1627/98 ⁽²⁾, einkum 6. mgr. 15. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3220/90 ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2053/97 ⁽⁴⁾, er mælt fyrir um skilyrði fyrir notkun tiltekinna aðferða í vínfræðum sem kveðið er á um í reglugerð (EBE) nr. 822/87. Bæta skal við þá reglugerð þannig að hún taki til skilyrða fyrir notkun á úreasa eins og kveðið er á um í reglugerð (EBE) nr. 822/87. Takmarka skal slíka meðhöndlun við þau vín þar sem magn þvagefnis gæti leitt til of mikils magns etýlkarbamats við geymslu.
- 2) Haft hefur verið samráð við vísindanefndina um matvæli varðandi þau ákvæði sem gætu haft áhrif á almannaheilbrigði.

- 3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit stjórnarnefndarinnar um vín.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EBE) nr. 3220/90 er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi 5. mgr. bætist við 1. gr.:

„5. Notkun úreasa, sem notaður er til að draga úr magni þvagefnis í víni, eins og kveðið er á um í c-lið 4. gr. VI. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 822/87, er bundin skilyrðum V. viðauka við þessa reglugerð.“

2. Á eftir IV. viðauka bætist viðauki þessarar reglugerðar.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 6. júlí 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Franz FISCHLER

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 171, 7.7.1999, bls. 6, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 35/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á bókun 47 við EES-samninginn um afnám tæknilegra hindrana í viðskiptum með vín. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 20.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 84, 27.3.1987, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 210, 28.7.1998, bls. 8.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 308, 8.11.1990, bls. 22.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 287, 21.10.1997, bls. 15.

VIDAUKI

„V. VIDAUKI

Kröfur um úreasa

1. Alþjóðlegt númer úreasa: EB-nr. 3-5-1-5, CAS-nr. 9002-13-5.
2. Virkni: úreasi (virkur í súru umhverfi) brýtur niður þvagefni í ammoníak og koltvísýring. Virknin er að minnsta kosti 5 einingar/mg, en ein eining er skilgreind sem það magn sem losar 1 μ -mól af NH_3 á minútu við 37 °C úr 5 g/l af þvagefni við sýrustig pH 4.
3. Uppruni: *Lactobacillus fermentum*
4. Notkunarsvið: niðurbrot þvagefnis í víni sem ætlað er til langrar geymslu ef upprunalegt magn þvagefnis er meira en 1 mg/l.
5. Hámarksnotkunarmagn: 75 mg af ensimefnablöndu í lítra af víni sem meðhöndlað er, þó mest 375 einingar af úreasa í lítra af víni. Að meðhöndlun lokinni verður að fjarlægja alla eftirstandandi ensímvirkni með því að sía vínið (holustærð < 1 μm).
6. Forskriftir fyrir efna- og örverufræðilegan hreinleika:

Tap við þurrkun: innan við 10%

Þungmálmar: innan við 30 milljónarhlutar

Pb: innan við 10 milljónarhlutar

As: innan við 2 milljónarhlutar

Heildarfjöldi kólígerla: greinast ekki

Salmonella spp: ekki til staðar í 25 g sýni

Loftháð talning: innan við 5×10^4 frumur/g

Úreasi, sem leyfður er til meðhöndlunar á víni, verður að vera útbúinn við svipaðar aðstæður og úreasinn sem fjallað er um í álitu vísindanefndarinnar um matvæli frá 10. desember 1998.“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1592/1999

2001/EES/26/30

frá 20. júlí 1999

um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 2238/93 um fylgiskjöl vegna flutnings á vínafurðum og aðrar skrár sem þarf að halda(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 822/87 frá 16. mars 1987 um sameiginlega skipulagningu vínmarkaðarins⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1627/98⁽²⁾, einkum 3. mgr. 71. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2238/93⁽³⁾ er mælt fyrir um nákvæmar reglur um beitingu fylgiskjala með vínafurðum, með fyrirvara um beitingu tilskipunar ráðsins 92/12/EBE⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 96/99/EBE⁽⁵⁾, og reglur um skrár sem þarf að halda innan vingeirans.
- 2) Í 1. mgr. 18. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2238/93 er aðildarríkjunum gefinn möguleiki á að setja viðbótar- eða sérákvæði um viðkomandi afurðir sem eru í umferð á yfirráðasvæði þeirra. Í einu þessara ákvæða er mælt fyrir um að í stað upplýsinga um eðlismassa þrúgulagar megi, á aðlögunartímabili, koma tilvísun til eðlismassa í Oechsle-gráðum. Upprunalegur aðlögunartími rann út 31. ágúst 1996. Smærri framleiðendur landbúnaðarafurða hafa einkum fylgt þessari hefð. Um tíma fóru fram umræður um ýmsar þarfir breytingar á þessari reglugerð en þær leiddu ekki til neinnar endanlegrar niðurstöðu vegna þess að beðið var eftir því að ný sameiginleg skipulagning markaðarins tæki gildi. Ný sameiginleg skipulagning markaðarins hefur nú verið samþykkt og tekur gildi 1. ágúst 2000. Á grundvelli þessa ber að endurinnleiða viðkomandi ákvæði þangað til nýja skipulagningin tekur gildi. Því skal 31. júlí 2000 koma í stað viðkomandi dagsetningar.

- 3) Nýr lokunarbúnaður fyrir lítil ílát undir vínafurðir er í notkun í bandalaginu. Því ber að breyta I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2238/93 þannig að hann megi teljast til „viðurkennds lokunarbúnaðar“ í skilningi hliðar 2. gr. þeirrar reglugerðar.
- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit stjórnarnefndarinnar um vín.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EBE) nr. 2238/93 er breytt sem hér segir:

1. Í d-lið 1. mgr. í 18. gr. komi dagsetningin „31. júlí 2000“ í stað „31. ágúst 1996“,
2. Í stað 1. liðar I. viðauka komi eftirfarandi:
„1. Sívalir tappar úr korki eða öðru hvarflausu efni, með eða án tæknilegs umbúnaðar, einkum í formi loks eða skífu. Þessi tæknilegi umbúnaður skal gerður ónot- hæfur við opnun og má vera úr:
 - áli,
 - málmblöndu,
 - krumpuplasti,
 - pólývínýlklóríði með áltoppi,
 - vaxi sem hæfir til matvælavinnslu, hvort sem það er þakið öðrum hvarflausum efnum eða ekki.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.
Gjört í Brussel 20. júlí 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Franz FISCHLER

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 188, 21.7.1999, bls. 33, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 35/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á bókun 47 við EES-samninginn um afnám tæknilegra hindrana í viðskiptum með vín. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 20.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 84, 27.3.1987, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 210, 28.7.1998, bls. 8.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 200, 10.8.1993, bls. 10.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 76, 23.3.1992, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 8, 11.1.1996, bls. 12.

ÁKVÖRÐUN RÁÐSINS

2001/EES/26/31

frá 21. desember 1998

um að stuðla að dvöl í öðru Evrópulandi sem lið í starfstengdri þjálfun, að meðtöldum námssamningi(*)

(1999/51/EB)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 127. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189. gr. c í sáttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með sáttmálanum er bandalaginu falið það verkefni að koma í framkvæmd starfsmenntunarstefnu sem styður við og kemur til viðbótar aðgerðum aðildarríkja jafnframt því að virða að fullu ábyrgð þeirra á þessu sviði, einkum með því að stuðla að hreyfanleika fólks í starfsþjálfun, án þess þó að stefnt sé að samræmingu laga eða reglugerða aðildarríkjanna.
- 2) Með ákvörðun sinni 63/266/EBE ⁽⁴⁾ samþykkti ráðið meginreglur og setti sér ýmis grundvallarmarkmið sem miða að framkvæmd sameiginlegrar starfsmenntunarstefnu. Með ákvörðun 94/819/EB ⁽⁵⁾ samþykkti ráðið Leonardo da Vinci-áætlunina um framkvæmd starfsmenntunarstefnu Evrópubandalagsins.

- 3) Leiðtogaráðið, sem kom saman í Flórens, fór þess á leit við framkvæmdastjórnina að hún kannaði þátt náms á námssamningi í atvinnusköpun. Í orðsendingu sinni „Efling starfsþjálfunar á námssamningi í Evrópu“ lagði framkvæmdastjórnin áherslu á mikilvægi náms á námssamningi.

- 4) Í ályktun ráðsins frá 18. desember 1979 um náms-tengd störf fyrir ungt fólk ⁽⁶⁾ er mælt með því að aðildarríki hvetji til þess að starfsþjálfun sé tengd starfs-reynslu með skilvirkum hætti.

- 5) Með ályktun ráðsins frá 15. júlí 1996 ⁽⁷⁾ er skorað á aðildarríkin að stuðla að gagnsæi starfsþjálfunarskírteina.

- 6) Í niðurstöðunum, sem ráðið samþykkti 6. maí 1996 um hvítbók framkvæmdastjórnarinnar „Kennsla og nám: leiðin til þekkingarsamfélagsins“ ⁽⁸⁾, er lögð áhersla á nauðsyn samvinnu milli skóla og atvinnulífs. Í viðmiðunarreglunum um atvinnumál frá árinu 1998 ⁽⁹⁾ og í viðmiðunarreglunum um atvinnumál frá árinu 1999 er þess farið á leit við aðildarríkin að þau bæti atvinnuhorfur ungmenna með því að veita þeim þjálfun í samræmi við þarfir markaðarins. Í því samhengi hvatti ráðið aðildarríkin til að koma á fót eða byggja upp starfsþjálfun á námssamningi þar sem það ætti við.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 17, 22.1.1999, bls. 45, var nefnd í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 36/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins. Sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 22.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 67, 3. 3. 1998, bls. 7.

⁽²⁾ Álit var skilað 29. apríl 1998 (Stjtið. EB C 214, 10. 7. 1998, bls. 63).

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 30. apríl 1998 (Stjtið. EB C 152, 18. 5. 1998, bls. 48), sameiginleg afstaða ráðsins frá 29. júní 1998 (Stjtið. EB C 262, 19. 8. 1998, bls. 41) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 5. nóvember 1998 (Stjtið. EB C 359, 23. 11. 1998).

⁽⁴⁾ Stjtið EB 63, 20. 4. 1963, bls. 1338/63.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 340, 29. 12. 1994, bls. 8.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB C 1, 3. 1. 1980, bls. 1.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB C 224, 1. 8. 1996, bls. 7.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB C 195, 6. 7. 1996, bls. 1.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB C 30, 28. 1. 1998, bls. 1.

- 7) Starfsmenntaskólar og fyrirtæki atvinnulífsins geta, hver með sínum hætti, verið vettvangur fyrir fólk til að afla sér almennrar, tæknilegrar, félagslegrar og persónulegrar þekkingar og færni. Starfstengd þjálfun, að meðtöldum námssamningi, á stóran þátt í árangursríkri aðlögun fólks, í félagslegu og atvinnulegu tilliti, að atvinnu og vinnumarkaði. Hún getur komið ýmsum markhópum að gagni og nýst vel á ýmsum stigum kennslu og þjálfunar, þar með talið á stigi æðri menntunar.
- 8) Í ályktun ráðsins frá 5. desember 1994 ⁽¹⁾, um gæði og aðdráttarafl starfsmenntunar og starfsþjálfunar, er lögð áhersla á mikilvægi starfstengdrar þjálfunar, að þörf sé á því að hvetja til dvalar í öðrum aðildarríkjum um ákveðinn tíma við starfsþjálfun og að fella beri slíka námsdvöl inn í starfsmenntaáætlanir einstakra aðildarríkja.
- 9) Í því skyni að stuðla að þessum hreyfanleika er æskilegt að útbúið verði skjal, svonefnt „Evrópskt starfsmenntavegabréf“ (EUROPASS Training), til að skrá á vettvangi bandalagsins slíka dvöl eða dvalir við starfsþjálfun í öðru aðildarríki.
- 10) Mikilvægt er að tryggja að vel takist til með slíkar dvalir í öðrum löndum. Aðildarríkin bera sérstaka ábyrgð á þessu sviði. Framkvæmdastjórninni ber, í nánú samstarfi við aðildarríkin, að taka upp aðferð við að skiptast á upplýsingum og samhæfa aðgerðir og ráðstafanir sem aðildarríkin þróa til að hrinda þessari ákvörðun í framkvæmd.
- 11) Leiðtoga ráðið viðurkenndi, á aukafundi sínum um atvinnumál, að lítil og meðalstór fyrirtæki gegndu ótvíræðu hlutverki við sköpun varanlegra starfa.
- 12) tarfstengd þjálfun, að meðtöldu námi á námssamningi, í örfyrirtækjum, litlum og meðalstórum fyrirtækjum og handverksfyrirtækjum, á mikilsverðan þátt í því að gera fólk gjaldgengt á vinnumarkaði. Taka ber tillit til sérþarfa fyrirtækja á þessu sviði.
- 13) Upplýsa ber lærlinga með tilhlýðilegum hætti um viðeigandi ákvæði sem eru í gildi í gistiríkinu.
- 14) Í stofnskrá bandalagsins um félagsleg grundvallarréttindi launþega er viðurkennt mikilvægi þess að berjast gegn hvers kyns misrétti, einkum misrétti á grundvelli kynferðis, litarháttar, kynþáttar, skoðana eða trúar.
- 15) Í tilmælum ráðsins frá 30. júní 1993 um aðgang að stöðugri starfsmenntun ⁽²⁾ er hvatt til aukins aðgangs og skilvirkar þátttöku kvenna í stöðugri starfsmenntun. Þess vegna er mikilvægt að nægilega sé hugað að því að jafna tækifæri til þátttöku í áætluninni um dvöl í öðru Evrópulandi og grípa til viðeigandi ráðstafana í því skyni.
- 16) Framkvæmdastjórninni ber að tryggja, í samstarfi við aðildarríkin, að heildarsamræmi sé milli framkvæmdar þessarar ákvörðunar og áætlana bandalagsins og framtaksverkefna á sviði menntamála, starfsmenntunar og æskulýðsmála.
- 17) Nauðsynlegt er að tryggja stöðugt eftirlit með framkvæmd þessarar ákvörðunar. Framkvæmdastjórnin er því hvött til að leggja matsskýrslu fyrir Evrópuþingið, ráðið og efnahags- og félagsmálanefndina og til að setja fram þær tillögur sem nauðsynlegar þykja varðandi framtíðina.
- 18) Þremur árum eftir samþykkt þessarar ákvörðunar skulu áhrif hennar og reynslan af henni metin þannig að unnt sé að samþykkja ráðstafanir til úrbóta ef þurfa þykir.
- 19) Í þessari ákvörðun er að finna fjárhagsviðmiðun í skilningi 2. liðar yfirlýsingar Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar frá 6. mars 1995, en með henni á að greiða fyrir tilkomu starfsmenntavegabréfanna en þetta hefur þó ekki áhrif á valdsvið fjárveitingavaldsins eins og það er skilgreint í sáttmálanum. Fjárstuðningur bandalagsins er bundinn við upphafstímabil sem hefst 1. janúar 2000 og stendur til 31. desember 2004.
- 20) Samkvæmt dreifræðisreglunni og hlutfallsreglunni, sem fjallað er um í 3. gr. b í sáttmálanum, verður markmiðum fyrirhugaðra „Evrópskra starfsmenntavegabréfa“ einungis náð með samræmdum aðgerðum á vettvangi bandalagsins vegna fjölbreytilegs fyrirkomulags starfsmenntunar í aðildarríkjunum. Með þessari ákvörðun er ekki gengið lengra en nauðsynlegt er til að ná þessum markmiðum.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 374, 30. 12. 1994, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 181, 23. 7. 1993, bls. 37.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Markmið

1. Með þessari ákvörðun er innleitt skjal, nefnt „Evrópskt starfsmenntavegabréf“, á grundvelli þeirra sameiginlegu meginreglna sem tilgreindar eru í 3. gr. Það er hugsað sem skrá, á vettvangi bandalagsins, yfir það eða þau tímabil námsdvalar sem einstaklingur í starfstengdri þjálfun, að meðtöldum námssamningi, hefur dvalist í öðru aðildarríki en því þar sem hann hlýtur verklega þjálfun (svonefnd „dvöl í öðru Evrópulandi“).

2. Notkun þessarar skrár og þátttaka í „dvöl í öðru Evrópulandi“ er valfrjálst og leggur hvorki kvaðir á þátttakendur né veitir þeim nein réttindi önnur en þau sem skilgreind eru hér á eftir.

2. gr.

Skilgreiningar

Að teknu tilliti til mismunar milli kerfa og fyrirkomulags starfstengdrar þjálfunar að meðtöldum námssamningi í aðildarríkjunum er merking eftirfarandi hugtaka í þessari ákvörðun sem hér segir:

1. „dvöl í öðru Evrópulandi“: sérhver námsdvöl sem er hluti starfsþjálfunar sem einstaklingur lýkur í öðru aðildarríki (gistiríki) en því þar sem hann hlýtur starfstengda þjálfun (upprunaaðildarríkinu) og þar sem samkomulag ríkir um að nota Evrópska starfsmenntavegabréfið;
2. „einstaklingur í starfstengdri þjálfun“: einstaklingur sem hlýtur starfsþjálfun, án tillits til aldurs eða skólastigs, þar á meðal á stigi æðri menntunar. Þessi starfsmenntun, viðurkennd eða vottuð af lögbærum yfirvöldum í upprunaaðildarríkinu, í samræmi við lög þess, reglur og starfsvenjur, felur í sér skipulögð tímabil þjálfunar innan fyrirtækis og, eftir því sem við á, í starfsmenntaskólum eða -miðstöðvum, hver sem staða einstaklingsins kann að vera (hvort sem hann er á ráðningarsamningi eða námssamningi, nemi eða stúdent);
3. „leiðbeinandi“: einstaklingur hjá vinnuveitanda, hvort heldur einkafyrirtæki, opinberu fyrirtæki, starfsmenntaskóla eða -miðstöð í gistiríkinu, sem hefur það starf með höndum að aðstoða, upplýsa, leiðbeina og fylgjast með lærlingum meðan á dvöl þeirra í öðru Evrópulandi stendur;
4. „Evrópskt starfsmenntavegabréf“: skjal sem staðfestir að handhafi þess hafi lokið einni dvöl eða fleiri við starfstengda þjálfun að meðtöldum námssamningi, í öðru aðildarríki, með þeim skilyrðum sem tilgreind eru í þessari ákvörðun.

5. „gístiaðili“: aðili í gistiríkinu, (m.a. einkafyrirtæki, opinbert fyrirtæki, starfsmenntaskóli eða -miðstöð) sem hefur hafið samstarf við þann aðila sem ábyrgð ber á starfsþjálfun í upprunaaðildarríkinu, vegna dvalar í öðru Evrópulandi.

3. gr.

Inntak og sameiginlegar meginreglur

Eftirtalin skilyrði skulu gilda um Evrópska starfsmenntavegabréfið:

1. sérhver dvöl í öðru Evrópulandi skal vera hluti af þeirri starfsþjálfun, sem stunduð er í upprunaaðildarríkinu, í samræmi við lög þess, reglur og starfsvenjur;
2. sá aðili, sem skipuleggur starfsþjálfunina í upprunaaðildarríkinu og gístiaðilinn, skulu, innan ramma samstarfsins, koma sér saman um inntak, markmið, lengd og hagnýt atriði varðandi dvöl í öðru Evrópulandi;
3. námsdvöl í öðru Evrópulandi skal vera undir eftirliti og í umsjón leiðbeinanda.

4. gr.

Evrópska starfsmenntavegabréfið

1. Sá aðili, sem sér um að skipuleggja starfsþjálfun í upprunaaðildarríkinu, skal gefa út handa öllum einstaklingum, sem ljúka námsdvöl í öðru Evrópulandi, upplýsingaskjal bandalagsins, svonefnt „Evrópskt starfsmenntavegabréf“, sem er lýst í viðaukanum að því er varðar inntak og framsetningu.
2. Í Evrópska starfsmenntavegabréfinu skal:
 - a) tilgreina þá starfsþjálfun sem dvöl í öðru Evrópulandi er hluti af, þá menntun og hæfi, prófskírteini, starfsheiti eða önnur skírteini, sem aflað er með slíkri þjálfun;
 - b) mæla svo fyrir að dvöl í öðru Evrópulandi skuli vera þáttur í þeirri starfsþjálfun sem stunduð er í upprunarríkinu, í samræmi við lög þess, reglur og starfsvenjur;
 - c) skilgreina inntak dvalar í öðru Evrópulandi og gefa upp helstu upplýsingar um þá starfsreynslu og þjálfun sem aflað er meðan á dvölinni stendur og, þar sem við á, um þá færni sem neminn hefur öðlast og hvernig námsmat fer fram;
 - d) tilgreina lengd dvalar í öðru Evrópulandi sem gístiaðili skipuleggur meðan á starfsreynslu eða -þjálfun stendur;
 - e) geta gístiaðilans;
 - f) tilgreina starfssvið leiðbeinanda;
 - g) vera gefið út af þeirri stofnun sem ber ábyrgð á skipulagningu starfsþjálfunarinnar í upprunarríkinu. Í því skal, fyrir sérhverja dvöl í öðru Evrópulandi, vera skrá, sem

er óaðskiljanlegur hluti af Evrópska starfsmennta-vegabréfinu, þar sem gistiaðilinn færir inn upplýsingar og er undirrituð af honum og handhafa.

5. gr.

Samræmi og fylling

Framkvæmdastjórninni ber, með tilhlýðilegu tilliti til sérstakra aðferða og úrræða, sem við eiga um áætlanir bandalagsins og framtaksverkefni á sviði menntamála og starfsmenntunar og í samstarfi við aðildarríkin, að tryggja að heildarsamræmi sé milli framkvæmdar þessarar ákvörðunar og framangreindra áætlana og verkefna.

6. gr.

Stuðningsaðgerðir og hliðarráðstafanir

1. Framkvæmdastjórnin skal bera ábyrgð á gerð, viðeigandi dreifingu og eftirliti með Evrópska starfsmennta-vegabréfinu í náninni samvinnu við aðildarríkin. Í þessu skyni skal hvert aðildarríki tilnefna eina stofnun eða fleiri sem beri ábyrgð á framkvæmd þessara ráðstafana á landsvísi, í náninni samvinnu við aðila vinnumarkaðarins og, þar sem við á, við samtök aðila sem eru í forsvari fyrir uppbyggingu nemaskiptanna.

2. Í því skyni skal hvert aðildarríki gera ráðstafanir til að:
- a) auðvelda aðgang að Evrópska starfsmenntavegabréfinu með því að dreifa viðeigandi upplýsingum;
 - b) hægt sé að meta aðgerðirnar sem gripið hefur verið til og
 - c) greiða fyrir jöfnun tækifæra, einkum með því að efla vitund allra hlutaðeigandi aðila um gildi þeirra.

3. Framkvæmdastjórnin skal, í nánu samstarfi við aðildarríkin, koma á fót samræmingar- og upplýsingakerfi.

4. Við framkvæmd ákvæða þessarar ákvörðunar skulu framkvæmdastjórnin og aðildarríkin taka tillit til mikilvægis lítilla og meðalstórra fyrirtækja og handverksfyrirtækja og til sérstakra þarfa þeirra.

7. gr.

Fjármögnun

Fjárhagsviðmiðunin fyrir framkvæmd 1., 3. og 4. mgr. 6. gr. er 7,3 milljón eður á tímabilinu 1. janúar 2000 til 31. desember 2004.

Árlegar fjárveitingar skulu háðar samþykki fjárveitinga-valdsins og rúmast innan ramma fjárhagsáætlunarinnar.

8. gr.

Þessi ákvörðun kemur til framkvæmda 1. janúar 2000.

9. gr.

Mat

Premur árum eftir samþykkt þessarar ákvörðunar skal framkvæmdastjórnin leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu um framkvæmd hennar, meta áhrif hennar á eflingu hreyf-anleika fólks í starfstengdri þjálfun að meðtöldum náms-samningi, setja fram tillögur um ráðstafanir til úrbóta til þess að gera ákvörðunina skilvirkari og setja fram þær tillögur sem þurfa þykir, þar með taldar tillögur um fjár-veitingar.

10. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 21. desember 1998.

Fyrir hönd ráðsins,

M. BARTENSTEIN

forseti.

VIDAUKI

„EVROPSKT STARFSMENNTAVEGABRÉF“

Lýsing á skjalinu

Skjalið er í formi bæklinga í A5 stærð.

Það er 12 síður að lengd auk kápu.

Framan á kápu skulu vera:

- orðin „Evrópskt starfsmenntavegabréf“,
- kennimerki Evrópubandalagsins.

Innan á fremri hlið kápu skal vera:

Almenn lýsing á „Evrópska starfsmenntavegabréfinu“ (á því tungumáli sem notað var við starfsþjálfunina í uppruna-aðildarríkinu).

„Þessu upplýsingaskjali bandalagsins, sem nefnist „Evrópskt starfsmenntavegabréf“, var komið á í samræmi við ákvörðun 1999/51/EB um að hrinda í framkvæmd dvöl í öðru Evrópulandi sem lið í starfstengdri þjálfun, að meðtöldum námssamningi (Stjtið. EB L 17, 22. 1. 1999, bls. 45). Það er hugsað sem skrá bandalagsins yfir þá námsdvöl eða -dvalir sem einstaklingur í starfstengdri þjálfun, að meðtöldum námssamningi, hefur dvalist í öðru aðildarríki en því þar sem hann stundar verklegt nám.

Það er gefið út af ... (nafn aðila sem ber ábyrgð á skipulagningu starfsnámsins í uppruna-aðildarríkinu).

(Dagsetning og undirskrift)“

Síða 1 (á tungumáli stofnunarinnar sem sendi nemann)

Upplýsingar um handhafa:

- kenninafn,
- eignarnafn,
- undirskrift.

Allar fyrirsagnir verða birtar innan á aftari hlið kápu á öllum öðrum opinberum tungumálum stofnana Evrópusambandsins.

Síða 2 (á tungumáli gístiaðila):

1. dvöl í öðru Evrópulandi

- a) starfsþjálfun sem fór fram;
- b) þessi dvöl í öðru Evrópulandi er hluti af þeirri starfsþjálfun sem stunduð er í uppruna-aðildarríkinu;
- c) inntak dvalar í öðru Evrópulandi og helstu upplýsingar um þá starfsreynslu og -þjálfun sem aflað er meðan á dvölinni stendur og, þar sem við á, um þá færni sem neminn hefur öðlast og hvernig námsmat fer fram;
- d) lengd dvalarinnar;
- e) upplýsingar um gístiaðilann;
- f) nafn og starfssvið leiðbeinanda;
- g) undirskrift gístiaðila og handhafa.

Síða 3 (á tungumáli stofnunarinnar sem sendi nemann):

1. dvöl í öðru Evrópulandi

Sömu upplýsingar og á síðu 2, á tungumáli stofnunarinnar sem sendi nemann.

Síða 4 (á tungumáli handhafa):

1. dvöl í öðru Evrópulandi

Sömu upplýsingar og á síðu 2, á tungumáli handhafa ef um annað tungumál er að ræða en það sem er notað á síðu 1 og 2 og að því tilskildu að það sé meðal opinberra tungumála stofnana Evrópusambandsins.

Síður 5, 6 og 7:

2. dvöl í öðru Evrópulandi (ef við á)

Síður 8, 9 og 10:

3. dvöl í öðru Evrópulandi (ef við á)

ÁKVÖRDUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS nr. 1295/1999/EB

2001/EES/26/32

frá 29. apríl 1999

**um samþykkt aðgerðaáætlunar bandalagsins varðandi sjaldgæfa sjúkdóma innan
aðgerðaramma á sviði almannaeilbrigðis (1999–2003) (*)**

EVROÞUPINGID OG RAD EVROÞUSAMBANDSINS
HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
129. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

með hliðsjón af álit svæðanefndar ⁽³⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 189.
gr. b í sáttmálanum ⁽⁴⁾, á grundvelli sameiginlegs texta
sáttanefndarinnar frá 4. febrúar 1999,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Ráðstafanir bandalagsins skulu beinast að sjúkdómavörnum en aðgerðir þess geta með einstökum hætti bætt meðferð vandamála sem, í einstökum löndum, eru ekki stærri í sniðum en svo að nauðsynlegri greiningu eða skilvirkum aðgerðum verður ekki við komið.
- 2) Í skilningi þessarar áætlunar er með sjaldgæfum sjúkdómum, en þar á meðal eru sjúkdómar sem eiga sér erfðafræðilegar orsakir, átt við lífshættulega sjúkdóma eða sjúkdóma sem valda langvarandi fötlun en eru svo fátíðir að sérstakt, sameiginlegt átak þarf til að takast á við þá þannig að koma megi í veg fyrir umtalsverðan fjölda sjúkdómstilvika eða mikla tíðni burðarmálsdauða eða ótímabærs dauða eða verulega skerðingu á lífsgæðum einstaklinga eða félagslegum og efnahagslegum tækifærum þeirra.

- 3) Sem viðmiðun má líta svo á að ef sjúkdómstíðni er undir 5 af 10 000 í bandalaginu telst hún vera fátíðni.

- 4) Þar eð fátíðir sjúkdómar eru jafn sjaldgæfir og raun ber vitni og upplýsingar skortir um þá kann fólk, sem haldið er slíkum sjúkdómum, að fara á mis við þau úrræði og þá heilbrigðisþjónustu sem það þarf á að halda.

- 5) Samkvæmt skilgreiningu þjást hlutfallslega fáir af sjaldgæfum sjúkdómum, samanborið við þann fjölda sem er með algengari sjúkdóma. Á hinn bóginn eru slíkir sjúkdómar samanlagt talsvert algengir og snerta hátt hlutfall almennings.

- 6) Sjaldgæfir sjúkdómar eru taldir hafa lítil áhrif á samfélagið í heild vegna þess hversu fátíðir þeir eru hver um sig. Hins vegar valda þeir sjúklingum og aðstandendum þeirra umtalsverðum erfiðleikum.

- 7) Auka þarf skilning á sjaldgæfum sjúkdómum, enda geta þeir verið merki um hættu, frá sjónarmiði almannaeilbrigðis.

- 8) Starfsemi bandalagsins skal, samkvæmt o-lið 3. gr. sáttmálans, stuðla að öflugri heilsuvernd.

- 9) Í 129. gr. sáttmálans er kveðið skýrt á um valdsvið bandalagsins á þessu sviði þar eð því ber að stuðla að samvinnu aðildarríkjanna og að styðja aðgerðir þeirra ef nauðsyn krefur með því að greiða fyrir því að þau samhæfi stefnumið sín og áætlanir og hlúi að samvinnu við þriðju lönd og þar til bærar alþjóðastofnanir á sviði almannaeilbrigðis. Aðgerðir bandalagsins skulu beinast að sjúkdómavörnum, eflingu heilbrigðisfræðslu og upplýsingamiðlun.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 155, 22.6.1999, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 37/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 23.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 203, 3.7.1997, bls. 6, og Stjtið. EB C 160, 27.5.1998, bls. 8.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 19, 21.1.1998, bls. 4.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 64, 27.2.1998, bls. 96.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 11. mars 1998 (Stjtið. EB C 104, 6.4.1998, bls. 133), sameiginleg afstæða ráðsins frá 30. apríl 1998 (Stjtið. EB C 227, 20.7.1998, bls. 1) og ákvörðun Evrópuráðsins frá 8.10.1998 (Stjtið. EB C 328, 26.10.1998, bls. 148). Ákvörðun ráðsins frá 22. apríl 1999 og ákvörðun Evrópuþingsins frá 14. apríl 1999.

- 10) Aðgerðir bandalagsins skulu miða að því að bæta lífsgæði allra borgara Evrópusambandsins.
- 11) Með því að efla þekkingu og skilning á sjaldgæfum sjúkdómum og stuðla að enn frekari útbreiðslu upplýsinga um þá og með því að þróa aðgerðir til viðbótar öðrum áætlunum og aðgerðum bandalagsins og framtaksverkefnum, sem hafa bein áhrif á framgang markmiða þessarar áætlunar, þó þannig að ekki sé um óþarfa tvíverknað að ræða, mun áætlunin stuðla að því að markmið bandalagsins, sem fram koma í 129. gr. sáttmálans, nái fram að ganga.
- 12) Ráðast ber í aðgerðaáætlun gegn sjaldgæfum sjúkdómum í tengslum við samfellda heildarnálgun sem tekur til framtaksverkefna á sviði lyfja við sjaldgæfum sjúkdómum og rannsókn á læknisfræði.
- 13) Í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 24. nóvember 1993 um ramma áætlunar um að efla almannaheilbrigði eru sjaldgæfir sjúkdómar taldir forgangsverkefni á þessu sviði í bandalaginu.
- 14) Í ályktun sinni frá 16. janúar 1996 um aðgerðaáætlun á sviði félagsmála til meðallangs tíma 1995-1997⁽¹⁾ beindi Evrópuþingið þeim tilmælum til framkvæmdastjórnarinnar að hún legði, með viðeigandi hætti, fram aðgerðaáætlunina gegn sjaldgæfum sjúkdómum sem kveðið er á um í orðsendingunni.
- 15) Í samræmi við dreiffræðisregluna skal bandalagið því aðeins beita sér fyrir aðgerðum á sviðum sem það hefur ekki eitt lögsögu yfir, til dæmis aðgerðum gegn sjaldgæfum sjúkdómum, að vegna umfangs þeirra og áhrifa sé hagkvæmara að fela bandalaginu þær.
- 16) Bandalagið getur aukið vægi aðgerða aðildarríkjanna gegn sjaldgæfum sjúkdómum með því að samhæfa innlendar aðgerðir, miðla upplýsingum og reynslu, ákveða sameiginlega forgangsverkefni, koma upp neti ef þörf krefur, velja sérstök verkefni til að vinna að í öllu bandalaginu og með því að hvetja til þátttöku alla þá sem eiga hlut að máli og safna liði meðal þeirra, einkum fagfólks í heilbrigðisþjónustu, rannsóknarmanna og annarra sem, með beinum eða óbeinum hætti, tengjast þessum sjúkdómum.
- 17) Eins fljótt og auðið er eftir að þessari áætlun er hrundið af stað ber að stuðla að því að komið verði á fót og auðveldaður aðgangur að samfelldu evrópsku viðbótarupplýsinganeti fyrir sjaldgæfa sjúkdóma, meðal annars með hjálp gagnagrunna sem þegar eru til.
- 18) Stuðla ber að samvinnu við þar til bærar alþjóðastofnanir á sviði almannaheilbrigðis, einkum Alþjóðahæilbrigðismálastofnunina og við þriðju lönd og að fjölþjóðlegu samstarfi sjálfbæðaliðahópa sem styðja þá sem, beint eða óbeint, tengjast sjaldgæfum sjúkdómum.
- 19) Sú háþróaða tækni, sem nú er fyrir hendi, getur, eins og að framan greinir, lagt mikilsverðan skerf til aukinnar þekkingar og skilnings á sjaldgæfum sjúkdómum og enn frekari miðlun upplýsinga um þá. Nota ber þessa tækni til að ná fram þeim markmiðum og aðgerðum sem fyrirhugaðar eru með þessari áætlun. Ráðast ber í aðgerðaáætlun gegn sjaldgæfum sjúkdómum, í tengslum við samfellda heildarnálgun sem tekur til framtaksverkefna á sviði rannsókna á lyfjum við sjaldgæfum sjúkdómum sem óvíst er að skili nægilegum arði og á sviði rannsókna í læknisfræði.
- 20) Kerfisbundin söfnun gagna um heilsufar er framkvæmd innan ramma aðgerðaáætlunar bandalagsins um heilsugæslu (1997-2001) sem samþykkt var með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins 1400/97/EB⁽²⁾. Tryggja ber að þeir aðilar, sem framkvæma þessa áætlun og framangreinda aðgerðaráætlun bandalagsins um heilsugæslu, skiptist reglulega á upplýsingum og gögnum.
- 21) Gildistími þessarar áætlunar skal vera fimm ár til að nægjanlegur tími gefist til að ná fram settum markmiðum.
- 22) Með það fyrir augum að auka gildi og áhrif áætlunarinnar ber að leggja jafnharðan mat á þær aðgerðir sem stofnað er til, með sérstöku tilliti til skilvirkni þeirra og þess hvernig miðar að ná fram settum markmiðum.
- 23) Það á að vera unnt að aðlaga þessa áætlun eða breyta henni bæði í ljósi þess mats sem á hana er lagt og hugsanlegrar framvindu sem kann að eiga sér stað í tengslum við áætlun bandalagsins á sviði almannaheilbrigðis.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 32, 5.2.1996, bls. 24.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 193, 22.7.1997, bls. 1.

- 24) Tilkoma sérstakra ráðstafana bandalagsins ætti að tryggja að aðildarríkjunum sé þegar í stað gert viðvart, komi til neyðarástands, þannig að vernd almennings sé tryggð.
- 25) Þessar ráðstafanir bandalagsins, sem eiga að stuðla að skjótri miðlun upplýsinga, hefur engin áhrif á réttindi og skyldur einstakra aðildarríkja, samkvæmt tvíhliða og marghliða samningum.
- 26) Mikils er um vert að framkvæmdastjórnin tryggi að áætlunin nái fram að ganga í náninni samvinnu við aðildarríkin.
- 27) Hinn 20. desember 1994 gerðu Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnin bráðabirgðasamkomulag ⁽¹⁾ um ráðstafanir til framkvæmdar gerðum sem eru samþykktar á grundvelli málsmeðferðarinnar sem um getur í 189. gr. b í sáttmálanum
- 28) Í þessari ákvörðun er mælt fyrir um fjárhagsramma, sem gildir meðan áætlunin varir, sem, eins og fram kemur í 1. lið yfirlýsingar Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar frá 6. mars 1995 ⁽²⁾, er grundvallarviðmiðun fyrir fjárveitingavaldið við árlega fjárlagagerð.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Gildistími og markmið áætlunarinnar,

- Samþykkja skal aðgerðaáætlun bandalagsins gegn sjaldgæfum sjúkdómum, þar með talið gegn sjúkdómum sem eiga sér erfðafræðilegar orsakir, hér á eftir nefnd „áætlunin“, fyrir tímabilið 1. janúar 1999 til 31. desember 2003 sem lið í aðgerðum á sviði almannaeilbrigðis.
- Markmið áætlunarinnar er að stuðla að viðtækri heilsuvernd með tilliti til sjaldgæfra sjúkdóma, í samræmi við aðrar ráðstafanir bandalagsins, með því að stuðla að aukinni þekkingu til dæmis með því að koma á fót samfelldu, evrópsku viðbótarupplýsinganeti fyrir sjaldgæfa sjúkdóma og auðvelda aðgang að upplýsingum um slíka sjúkdóma einkum fyrir fagfólk í heilbrigðisþjónustu, rannsóknarmenn og aðra sem, með beinum eða óbeinum hætti, tengjast þessum sjúkdómum, með því að hvetja til og efla fjölþjóðlegt samstarf stuðningshópa sjálfbóðaliða og fagfólks, í þágu þeirra sem í hlut eiga, með því að tryggja ákjósanlegustu meðferð þegar upp kemur hópur tilfella og með því að stuðla að eftirliti með sjaldgæfum sjúkdómum.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 102, 4.4.1996, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 102, 4.4.1996, bls. 4

3. Þær aðgerðir, sem á að framkvæma samkvæmt áætluninni, er að finna í viðaukanum.

2. gr.

Framkvæmd

- Framkvæmdastjórninni ber að tryggja að aðgerðirnar sem um getur í viðaukanum séu framkvæmdar í náninni samvinnu við aðildarríkin í samræmi við ákvæði 5. gr.
- Framkvæmdastjórninni ber að eiga samstarf við stofnanir og samtök sem eru virk á sviði sjaldgæfra sjúkdóma.

3. gr.

Samræmi og fyllingarákvæði

Framkvæmdastjórnin skal tryggja samræmi og fyllingu í aðgerðum sem heyra undir þessa áætlun og annarra áætlana bandalagsins og aðgerða, einkum á sviði almannaeilbrigðis annars vegar og framtaksverkefna á sviði lyfja við sjaldgæfum sjúkdómum og rannsókna í læknisfræði hins vegar.

4. gr.

Fjárhagsáætlun

- Fjárhagsramminn til að framkvæma þessa áætlun, á því tímabili sem um getur í 1. gr., er 6,5 miljón evrur.
- Fjárveitingavaldið skal heimila árlegar fjárveitingar sem rúmast innan ramma fjárhagsáætlunarinnar.

5. gr.

Nefnd

- Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar sem er skipuð tveimur fulltrúum frá hverju aðildarríki undir formennsku fulltrúa framkvæmdastjórnarinnar.
- Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal varðandi:
 - starfsreglur nefndarinnar;
 - árlega starfsáætlun þar sem aðgerðum er forgangsraðað;
 - tilhögun, viðmiðanir og málsmeðferð að því er varðar val og fjármögnun verkefna samkvæmt áætluninni, meðal annars verkefni sem fela í sér samstarf við þar til bærar alþjóðastofnanir á sviði almannaeilbrigðis og þátttöku þeirra landa sem um getur í 2. mgr. 6. gr.;

- d) matsaðferðir;
- e) með hvaða hætti útbreiðsla og yfirfærsla niðurstaðna fer fram;
- f) málsmeðferð við samræmingu áætlana og framtaksverkefna sem hafa bein áhrif á framgang markmiða þessarar áætlunar;
- g) hvernig samstarfi við stofnanir og samtök sem um getur í 2. mgr. 2. gr. skuli háttað.

Nefndin skal skila álitinu sínu á fyrirnefndum drögum innan þeirra tímamarka sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er. Álitid skal samþykkt með þeim meirihluta sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 148. gr. sáttmálans þegar um er að ræða ákvarðanir sem ráðinu ber að samþykka að tillögu framkvæmdastjórnarinnar. Atkvæði fulltrúa aðildarríkjanna í nefndinni vega eins og mælt er fyrir um í þeirri grein. Formaðurinn greiðir ekki atkvæði.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja ráðstafanir sem öðlast gildi þegar í stað. Séu þessar ráðstafanir hins vegar ekki í samræmi við álit nefndarinnar, skal framkvæmdastjórnin tilkynna ráðinu um þær án tafar. Ef svo ber undir:

- skal framkvæmdastjórnin fresta framkvæmd ráðstafananna, sem hún hefur ákveðið að gera, um tvo mánuði frá dagsetningu orðsendingarinnar,
- er ráðinu heimilt að taka aðra ákvörðun með auknum meirihluta innan þeirra tímamarka sem mælt er fyrir um í næsta undirlið hér á undan.

3. Auk þess er framkvæmdastjórninni heimilt að ráðfæra sig við nefndina um öll önnur málefni sem varða framkvæmd áætlunarinnar.

Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar leggur fyrir nefndina drög að þeim ráðstöfunum sem gera skal. Nefndin skal skila álitinu sínu á drögunum innan þeirra tímamarka sem formaðurinn setur eftir því hversu brýnt málið er, með atkvæðagreiðslu ef þörf krefur.

Álitid skal skráð í fundargerð; þar að auki hefur hvert aðildarríki rétt til að láta bóka afstöðu sína í fundargerðina.

Framkvæmdastjórnin skal taka ýtrasta tillit til álits nefndarinnar. Henni ber að greina nefndinni frá því með hvaða hætti álit hennar var haft til hliðsjónar.

4. Fulltrúi framkvæmdastjórnarinnar skal veita nefndinni reglulega upplýsingar um:

- veitta fjárhagsaðstoð samkvæmt áætluninni (fjárhæð, gildistíma, sundurliðun og styrkþega),

— tillögur framkvæmdastjórnarinnar eða frumkvæði og framkvæmd áætlana á öðrum sviðum sem hafa beina þýðingu fyrir það að markmið áætlunarinnar nái fram að ganga, í þeim tilgangi að tryggja það samræmi og þá fyllingu sem um getur í 3. gr.

6. gr.

Alþjóðlegt samstarf

1. Í samræmi við 228. gr. sáttmálans skal, við framkvæmd þessarar áætlunar, hvatt til og efnt til samvinnu við þriðju lönd og þar til bærar alþjóðastofnanir á sviði almannaheilbrigðis, einkum Alþjóðaheilbrigðismálastofnunina, hvað varðar aðgerðir á þeim sviðum sem þessi áætlun nær til og í samræmi við málsmeðferðina í 5. gr.

2. Samstarfsríkjum í Mið-Evrópu er frjálst að taka þátt í áætluninni í samræmi við þau skilyrði sem um getur í samstarfssamningum eða viðbótarbókunum við þá sem fjalla um þátttöku í áætlunum bandalagsins.

Kýpur og Möltu er frjálst að taka þátt í áætluninni á grundvelli aukafjárveitinga samkvæmt sömu reglum og gilda um löndin í Fríverslunarsamtökum Evrópu (EFTA) og í samræmi við málsmeðferð sem semja skal um við þessi lönd.

7. gr.

Eftirlit og mat

1. Við framkvæmd þessarar ákvörðunar skal framkvæmdastjórnin gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja eftirlit og gera jafnharðan mat á áætluninni og taka tillit til markmiðanna sem um getur í 1. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið bráðabirgðaskýrslu á þriðja ári áætlunarinnar og lokaskýrslu að henni lokinni. Framkvæmdastjórnin skal fella inn í skýrslurnar tvær upplýsingar um fjármögnun bandalagsins á hinum ýmsu sviðum og um samræmi og fyllingu aðgerða bandalagsins við aðrar aðgerðir sem um getur í 3. gr., ásamt niðurstöðum matsins sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar. Einnig ber að senda efnahags- og félagsmálanefndinni og svæðanefndinni skýrslurnar. Bráðabirgðaskýrslan skal einnig taka til þróunar mála innan aðgerðaramma bandalagsins á sviði almannaheilbrigðis.

3. Á grundvelli bráðabirgðaskýrslunnar, sem um getur í 2. mgr., getur framkvæmdastjórnin, ef nauðsyn krefur, gert viðeigandi tillögur um breytingar eða aðlögun á áætluninni.

Gjört í Lúxemborg 29. apríl 1999.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. M. GIL-ROBLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

W. MÜLLER

forseti.

VIÐAUKI

AÐGERÐIR

1. Að stuðla að þróun og auðvelda aðgang að samfelldu, evrópsku viðbótarupplýsinganeti um sjaldgæfa sjúkdóma, sem styðst meðal annars við gagnagrunna sem eru til. Upplýsingarnar skulu innihalda færslur þar sem fram koma, sjúkdómsheiti, samheiti, almenn lýsing á sjúkdómnum, einkenni, orsakir, faraldursfræðileg gögn, fyrirbyggjandi ráðstafanir, hefðbundin meðferðarúrræði, klínískar prófanir, greiningarstofur og sérhæfð ráðgjöf, rannsóknaráætlanir og skrá yfir heimildir þangað sem hægt er að leita frekari upplýsinga um sjúkdóminn. Gera skal kunnugt sem víðast að þessar upplýsingar séu fáanlegar, þar með talið á netinu.
2. Að standa að hjálfun og endurmenntun fagfólks, til að bæta sjúkdómsgreiningu á frumstigi, kennsl, inn grip og forvarnir á sviði sjaldgæfra sjúkdóma.
3. Að stuðla að fjölþjóðlegri samvinnu og tengslamyndun milli hópa einstaklinga sem, beint eða óbeint, hafa tengst sömu sjaldgæfu sjúkdómunum eða milli sjálfboðaliða og hlutaðeigandi fagfólks og að samræmdum aðgerðum á vettvangi bandalagsins til að hvetja til samfellu í starfi og fjölþjóðlegu samstarfi.
4. Að styðja eftirlit með sjaldgæfum sjúkdómum, á vettvangi bandalagsins og í aðildarríkjunum, og efla kerfi sem vara við þegar upp koma klasar tilfella og stuðla að tengslamyndun og hjálfun meðal sérfræðinga sem fást við meðhöndlun sjaldgæfra sjúkdóma og skjót viðbrögð þegar upp kemur klasi tilfella.

Sameiginleg yfirlýsing Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar

Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnin lýsa því yfir að meðal forgangsmála, sem fjalla þarf um innan ramma framtíðaráætlunar um almannaeilbrigði, muni sérstaklega vera hugað að sjaldgæfum sjúkdómum og sjúkdómum tengdum mengun og tekið tilhlýðilegt tillit til þess hvaða þýðingu það hefur fyrir fjárlög.

Yfirlýsing framkvæmdastjórnarinnar

Framkvæmdastjórnin tilkynnir Evrópuþinginu einu sinni á ári um ákvarðanir sem lúta að framkvæmd áætlunarinnar.

ÁKVÖRÐUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 253/2000/EB

frá 24. janúar 2000

um framkvæmd annars þreps aðgerðaáætlunar bandalagsins á sviði menntamála — Sókrates(*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 149. og 150. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽³⁾,

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾,

á grundvelli sameiginlegs texta sáttanefndarinnar frá 10. nóvember 1999,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í stofnsáttmála Evrópubandalagsins er mælt fyrir um að aðgerðir bandalagsins skuli meðal annars stuðla að þróun góðrar menntunar og starfsþjálfunar. Ráðstafanir samkvæmt þessari áætlun eiga að efla Evrópuþáttinn í menntuninni og stuðla að þróun góðrar menntunar í því skyni að efla símenntun.
- 2) Með ákvörðun nr. 819/95/EB komu Evrópuþingið og ráðið á fót aðgerðaáætlun bandalagsins – Sókratesi ⁽⁵⁾.
- 3) Leiðtoga ráðið viðurkenndi, á aukafundi sínum um atvinnumál sem var haldinn í Lúxemborg 20. og 21. nóvember 1997, að símenntun og starfsþjálfun gæti verið góður stuðningur við stefnu aðildarríkjanna í atvinnumálum í þá veru að auka gjaldgengi á vinnu-

markaði, aðlögunarhæfni og framtakssemi og til að stuðla að jöfnum tækifærum.

- 4) Í orðsendingu sinni „Fram til þekkingar í Evrópu“ setti framkvæmdastjórnin fram viðmiðunarreglur um uppbyggingu opins og öflugs menntunarvettvangs í Evrópu sem geri kleift að ná markmiðinu um símenntun og starfsþjálfun.
- 5) Í hvítbókinni „Kennsla og nám – leiðin til þekkingarsamfélagsins“ greinir framkvæmdastjórnin frá því að með tilkomu þekkingarsamfélagsins sé stuðlað að því að afla nýrrar þekkingar og þar með hvatt til þess að nota hvert tækifæri til náms. Í grænbókinni „Menntun, starfsþjálfun, rannsóknir – hindranir á hreyfanleika milli landa“ dró framkvæmdastjórnin fram þá kosti sem hreyfanleiki hefur í för með sér fyrir borgarana og fyrir samkeppnishæfni í Evrópusambandinu.
- 6) Markmið framkvæmdastjórnarinnar, í samræmi við óskir Evrópuþingsins, er að um það bil 10% af skólum taki þátt í Comenius-aðgerðinni og um það bil 10% háskólanema taki þátt í Erasmus-aðgerðinni.
- 7) Nauðsynlegt er að stuðla að virkri þátttöku borgaranna í samfélaginu og efla baráttuna fyrir því að mannréttindi séu virt og gegn hvers konar útskúfun, að meðtöldum kynþáttaförðómum og útlendingahatri. Einkum skal berjast fyrir jafnrétti og stuðla að jöfnum tækifærum kvenna og karla. Einkum skal beina athyglinni að einstaklingum með sérþarfir.
- 8) Evrópuþingið og ráðið, með ákvörðun sinni um æskuna, og ráðið, með ákvörðun sinni 1999/382/EB um starfsþjálfun ⁽⁶⁾, hafa komið á fót aðgerðaáætlunum bandalagsins á sviði menntunar og starfsþjálfunar sem, ásamt Sókrates-áætluninni, stuðla að þekkingu í Evrópu.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 28, 3.2.2000, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 38/2000 frá 31. mars 2000 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 24.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 314, 13.10.1998, bls. 5.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 410, 30.12.1998, bls. 2.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 51, 22.2.1999, bls. 77.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 5. nóvember 1998 (Stjtið. EB C 359, 23.11.1998, bls. 60), sameiginleg afstaða ráðsins frá 21. desember 1998 (Stjtið. EB C 49, 22.2.1999, bls. 42), ákvörðun Evrópuþingsins frá 25. febrúar 1999 (Stjtið. EB C 153, 1.6.1999, bls. 24) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 15. desember 1999 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 17. desember 1999.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 87, 20.4.1995, bls. 10. Ákvörðuninni var breytt með ákvörðun 576/98/EB (Stjtið. EB L 77, 14.3.1998, bls. 1).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 146, 11.6.1999, bls. 33.

- 9) Nauðsynlegt er, til að auka ávinning af aðgerðum bandalagsins, að framkvæmdastjórnin tryggji í samstarfi við aðildarríkin að aðgerðir á öllum stigum innan ramma þessarar ákvörðunar séu í réttu sambengi við og til fyllingar öðrum viðeigandi stefnumálum, skjölum og aðgerðum á vegum bandalagsins.
- 10) Nauðsynlegt er að sjá til þess að hægt sé að skipuleggja sameiginlega starfsemi sem tekur til Sókrates-áætlunarinnar og annarra áætlana eða aðgerða bandalagsins sem varða menntunarþáttinn, til að stuðla að samvirkni og auka ávinning af aðgerðum bandalagsins.
- 11) Í samningnum um Evrópska efnahagssvæðið (EES-samningnum) er kveðið á um nánari samvinnu á sviði menntunar, starfsþjálfunar og æskulýðsmála milli Evrópubandalagsins og aðildarríkja þess annars vegar og þeirra landa Fríverslunarsamtaka Evrópu sem eiga aðild að Evrópska efnahagssvæðinu (EFTA/EES-lönd) hins vegar.
- 12) Gera skal ráðstafanir til að eftirtaldir aðilar geti tekið þátt í þessari áætlun: samstarfslöndin í Mið- og Austur-Evrópu í samræmi við skilyrðin sem eru sett í Evrópusamningunum, í viðbótarbókunum við þá og í ákvörðunum viðkomandi samstarfsráða, Kýpur á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við málsmæðferð sem samið verður um við það land, auk Möltu og Tyrklands á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við ákvæði sáttmálans.
- 13) Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skulu vinna saman að því að láta fara fram reglubundið eftirlit og mat á þessari áætlun til þess að hægt sé að gera breytingar, einkum á forgangi framkvæmdar ráðstafananna. Matið skal ná yfir utanaðkomandi mat sem er unnið af sjálfstæðum óhlutdrægum aðilum.
- 14) Aðildarríkin geta ekki náð markmiðum fyrirhugaðra aðgerða varðandi framlag Evrópusamstarfs til góðrar menntunar nægilega vel, meðal annars vegna þess að þörf er fyrir marghliða samstarf, marghliða hreyfanleika og gagnkvæma miðlun upplýsinga alls staðar í bandalaginu, og því er auðveldara að ná þeim á vettvangi bandalagsins í samræmi við dreifræðis- og meðalhöfsregluna, en þær eru skilgreindar í 5. gr. sáttmálans, vegna þess að aðgerðir og ráðstafanir bandalagsins eru með fjölbjóðlegu sniði. Með þessari ákvörðun er ekki gengið lengra en nauðsynlegt er til að ná þessum markmiðum.
- 15) Lagfæring á evrópska viðurkenningarkerfinu fyrir námseiningar (ECTS) er árangursrík leið til að tryggja að öllum markmiðunum með hreyfanleika sé náð. Hvetja ber háskóla, sem taka þátt í áætluninni, til að nýta sér kerfið eftir því sem frekast er unnt.

- 16) Í þessari ákvörðun er mælt fyrir um fjárhagsramma sem gildir meðan áætlunin varir og er helsta viðmiðun fjárveitingavaldsins við árlega fjárlagagerð í skilningi 33. liðar samstarfssamnings milli stofnana Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar frá 6. maí 1999 um eftirlit með fjárlögum og endurbætur á afgreiðslu fjárlaga ⁽¹⁾.
- 17) Samþykkja ber nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari ákvörðun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um það hvernig skuli fara með framkvæmdavald sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽²⁾.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Áætluninni komið á fót

1. Með þessari ákvörðun er komið á fót öðrum áfanga aðgerðaáætlunar bandalagsins á sviði menntunar, Sókrates-áætlunarinnar, sem hér á eftir er nefnd „þessi áætlun“.
2. Þessi áætlun skal koma til framkvæmda á tímabilinu frá 1. janúar 2000 til 31. desember 2006.
3. Þessi áætlun á að stuðla að framgangi þekkingar í Evrópu með þróun Evrópuþáttarins í menntun og starfsþjálfun á grundvelli formlegrar og óformlegrar menntunar og starfsþjálfunar. Hún á að stuðla að uppbyggingu þekkingar, færni og hæfni sem væntanlega leiðir til þess að borgararnir taka virkan þátt í samfélaginu og verða gjaldgengir á vinnumarkaði.
4. Þessi áætlun á að styðja við og koma til viðbótar aðgerðum af hálfu aðildarríkjanna og innan þeirra jafnframt því að virða að fullu ábyrgð þeirra á innihaldi og skipulagi menntunar- og starfsþjálfunarkerfa og margbreytileika þeirra með tilliti til tungumáls og menningar.

2. gr.

Markmiðin með áætluninni

Til þess að stuðla að þróun góðrar menntunar og hvetja til símenntunar, en virða jafnframt ábyrgð aðildarríkjanna, skulu markmið áætlunarinnar vera sem hér segir:

- a) að styrkja Evrópuþáttinn á öllum stigum menntunar og auðvelda greiðan fjölbjóðlegan aðgang að menntabrunnum Evrópu en stuðla jafnframt að jöfnum tækifærum á öllum sviðum menntunar;
- b) að stuðla að meiri og betri þekkingu á tungumálum Evrópusambandsins, einkum þeim tungumálum sem eru lítið útbreidd og lítið kennd, í því skyni að auka skilning og skapa meiri samstöðu meðal þjóða Evrópusambandsins og efla þvermenningarlega þáttinn í menntuninni;

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 172, 18.6.1999, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

- c) að stuðla að samstarfi og hreyfanleika á sviði menntunar, einkum með því að:
- hvetja til skipta milli menntastofnana,
 - stuðla að opnu námi og fjarnámi,
 - að hvetja til þess að viðurkenning prófskírteina og námsstíma verði endurbætt,
 - að þróa gagnkvæma miðlun upplýsinga,
- og stuðla að því að fjarlægja hindranir í þessu tilliti;
- d) að stuðla að nýjungum í þróun starfshátta og efnis á menntasviðinu, þar með talið notkunar nýrrar tækni og að rannsaka málefni sem varða sameiginlega stefnu á sviði menntunar.

3. gr.

Aðgerðir bandalagsins

1. Markmiðunum með þessari áætlun, eins og þau eru sett fram í 2. gr., ber að ná með eftirfarandi aðgerðum, en innihaldi þeirra og framkvæmd er lýst í viðaukanum:

- Aðgerð 1 Skólamenntun (Comenius);
- Aðgerð 2 Æðri menntun (Erasmus);
- Aðgerð 3 Fullorðinsfræðsla og aðrar námsleiðir (Grundtvig);
- Aðgerð 4 Tungumálakennsla og tungumálanám (Lingua);
- Aðgerð 5 Opið nám og fjarnám; upplýsinga- og samskiptatækni á sviði menntunar (Minerva);
- Aðgerð 6 Athuganir og nýjungar;
- Aðgerð 7 Sameiginlegar aðgerðir;
- Aðgerð 8 Hliðarráðstafanir.

2. Þessum aðgerðum skal hrint í framkvæmd með eftirtöldum ráðstöfunum, í formi fjölbjóðlegra aðgerða sem geta sameinað nokkrar þessara ráðstafana:

- a) stuðningi við hreyfanleika fólks milli landa á sviði menntunar í Evrópu;
- b) stuðningi við notkun upplýsinga- og samskiptatækni (ICT) á menntasviðinu;
- c) stuðningi við að þróa samstarfsnet milli landa til að auðvelda gagnkvæma miðlun reynslu og góðra starfsvenja;
- d) eflingu tungumálakunnáttu og því að auka skilning á annarri menningu;
- e) stuðningi við tilraunaverkefni sem byggja á samstarfi milli landa með nýsköpun og gæði á sviði menntunar að leiðarljósi;

- f) stöðugum endurbótum á viðmiðunarefni bandalagsins með
- athugun og greiningu á innlendum menntastefnum,
 - athugun og útbreiðslu góðra starfsvenja og nýjunga,
 - viðtækri og gagnkvæmri miðlun upplýsinga.

4. gr.

Aðgangur að áætluninni

1. Samkvæmt þeim skilyrðum og því fyrirkomulagi sem er tilgreint í viðaukanum miðast þessi áætlun einkum við:

- a) nemendur, háskólanema eða aðra námsmenn;
- b) kennslukrafta;
- c) allar tegundir menntastofnana sem hvert aðildarríki tilgreinir;
- d) einstaklinga og stofnanir sem bera ábyrgð á menntakerfum og menntastefnum á staðbundnum, svæðisbundnum og innlendum vettvangi aðildarríkjanna.

2. Opinberum stofnunum eða einkastofnunum, sem eiga samstarf við menntastofnanir, er einnig heimilt að taka þátt í viðeigandi aðgerðum samkvæmt þessari áætlun, einkum:

- staðbundnum og svæðisbundnum stofnunum og samtökum,
- samtökum sem starfa á sviði menntunar, þar með talin samtök háskólanema, skólanemenda, kennara og foreldra,
- fyrirtækjum og samtökum fyrirtækja, atvinnugreinasamtökum og verslunar- og iðnaðarráðum,
- aðilum vinnumarkaðarins og samtökum þeirra á öllum stigum,
- rannsóknarmiðstöðvum og –stofnunum.

5. gr.

Framkvæmd áætlunarinnar og samstarf við aðildarríkin

1. Framkvæmdastjórnin skal:

- tryggja að aðgerðir bandalagsins, sem falla undir þessa áætlun, komi til framkvæmda í samræmi við viðaukann,
- hafa samráð við aðila vinnumarkaðarins og hlutað-eigandi samtök á sviði menntunar á evrópskum vettvangi og leggja álit sitt fyrir nefndina sem um getur í 1. mgr. 8. gr.

2. Aðildarríkin skulu:

- gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að áætlunin beri árangur í aðildarríkjunum og virkja í því skyni alla aðila sem eiga hlut að menntun í samræmi við innlendar venjur,
- ákveða viðeigandi tilhögun samræmdrar stjórnunar fyrir framkvæmd á aðgerðum áætlunarinnar í aðildarríkjunum (landsskrifstofur Sókrates-áætlunarinnar),

- leitast við að gera þær ráðstafanir sem þau telja viðeigandi til að ryðja úr vegi lagalegum og stjórnsýslulegum hindrunum á þátttöku í þessari áætlun,
 - gera ráðstafanir til að tryggja að möguleg samvirkni við aðrar áætlanir bandalagsins eigi sér stað í aðildarríkjunum.
3. Framkvæmdastjórnin skal, í samstarfi við aðildarríkin, tryggja :
- að aðgerðir sem eru framkvæmdar innan ramma fyrri áætlunar á sviði menntunar (Sókrates, sem var komið á fót með ákvörðun 819/95/EB) falli saman við þær aðgerðir sem verða framkvæmdar samkvæmt þessari áætlun,
 - að miðlað verði niðurstöðum úr aðgerðum sem eru framkvæmdar innan ramma fyrri áætlunar á sviði menntunar (Sókrates, sem var komið á fót með ákvörðun 819/95/EB) og þeim aðgerðum sem verða framkvæmdar samkvæmt þessari áætlun,
 - að veittar verði viðeigandi upplýsingar og umræða fari fram um aðgerðir sem eru styrktar samkvæmt þessari áætlun og að þeim verði fylgt eftir.

6. gr.

Sameiginlegar aðgerðir

Liður í því ferli að byggja upp þekkingu í Evrópu getur verið það að framkvæma ráðstafanirnar, sem gert er ráð fyrir í þessari áætlun, sem sameiginlegar aðgerðir, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 8. gr., ásamt skyldum áætlunum og aðgerðum bandalagsins, einkum Leonardo da Vinci-áætluninni og áætluninni um æskuna auk áætlana bandalagsins á sviði rannsóknar og þróunar og nýrrar tækni.

7. gr.

Framkvæmdarráðstafanir

1. Samþykkja ber ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til framkvæmdar þessari ákvörðun, að því er varðar þau málefni sem talin eru upp hér á eftir, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 8. gr:
- a) árlega starfsáætlun, þar með talið forgangs röðun, þemu fyrir sameiginlegar aðgerðir, viðmiðanir og málsmeðferð við val;
 - b) fjárstuðning sem bandalagið lætur í té (fjárhæð, tímabil og viðtakendur) og almenningar viðmiðunarreglur um framkvæmd áætlunarinnar;
 - c) árlega fjárveitingu og skiptingu fjár milli hinna ýmsu aðgerða sem áætlunin tekur til;
 - d) skiptingu fjár milli aðildarríkjanna vegna fyrirhugaðra aðgerða sem ekki eru miðstýrðar;
 - e) fyrirkomulag við eftirlit og mat á áætluninni og við miðlun og yfirfærslu niðurstaðna;
 - f) tillögur framkvæmdastjórnarinnar um val á verkefnum, þar með talin verkefni samkvæmt aðgerð 7 (sameiginlegar aðgerðir).

2. Samþykkja ber ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til framkvæmdar þessari ákvörðun, að því er varðar öll önnur málefni, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 8. gr.

8. gr.

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.
2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 4. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af 8. gr. hennar.
3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 3. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af 8. gr. hennar.
4. Nefndin setur sér starfsreglur.

9. gr.

Samstarf við nefndir um aðrar áætlanir og upplýsingar um önnur framtaksverkefni bandalagsins

1. Nefndin skal koma á reglulegu og skipulegu samstarfi við nefndina sem komið var á fót innan ramma Leonardo da Vinci-áætlunarinnar um framkvæmd starfsþjálfunarstefnu bandalagsins og við nefndina sem komið var á fót innan ramma aðgerðaáætlunar bandalagsins á sviði æskulýðsmála.
2. Til að tryggja samræmi þessarar áætlunar og annarra ráðstafana sem um getur í 11. gr. skal framkvæmdastjórnin gefa nefndinni upplýsingar reglulega um frumkvæði bandalagsins á sviði menntunar, starfsþjálfunar og æskulýðsmála, þar á meðal samstarf við þriðju lönd og alþjóðastofnanir.

10. gr.

Fjárframlag

1. Fjárhagsramminn til að hrinda þessari áætlun í framkvæmd, á því tímabili sem er tiltekið í 1. gr., er 1850 milljón evrur.
2. Árlegar fjárveitingar skulu háðar samþykki fjárveitingavaldsins og rúmast innan ramma fjárhagsáætlunarinnar.

11. gr.

Samræmi og fylling

1. Framkvæmdastjórnin skal, í samstarfi við aðildarríkin, tryggja fullt samræmi og fyllingu við aðrar viðkomandi stefnur, skjöl og aðgerðir bandalagsins. Áætlunin skal stuðla að því að stefnumiðum bandalagsins verði náð á sviðum jafnréttis, jafnra tækifæra kvenna og karla og að því er varðar eflingu félagslegrar aðlögunar.

Framkvæmdastjórnin skal tryggja öflug tengsl milli þessarar áætlunar og þeirra áætlana og aðgerða á sviði menntunar sem heyra undir samstarf bandalagsins við þriðju lönd og lögbær alþjóðasamtök.

2. Þegar ráðstafanir samkvæmt þessari áætlun eru framkvæmdar skulu framkvæmdastjórnin og aðildarríkin taka tillit til þess forgangs sem var ákveðinn í viðmiðunarreglum um atvinnumál sem ráðið samþykkti sem lið í samræmdri stefnumörkun um atvinnumál.

12. gr.

Þátttaka EFTA-/EES- landanna, samstarfsríkjanna í Mið- og Austur-Evrópu (CEEC), Kýpur, Möltu og Tyrklands

Eftirtöldum löndum er frjálst að taka þátt í þessari áætlun:

- EFTA-/EES-löndunum í samræmi við skilyrðin sem eru sett í EES-samningnum,
- samstarfslöndunum í Mið- og Austur-Evrópu í samræmi við skilyrðin sem eru sett í Evrópusamningunum, í viðbótarbókunum við þá og í ákvörðunum viðkomandi samstarfsráða,
- Kýpur á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við málsmeðferð sem samið verður um við það land,
- Möltu og Tyrklandi á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við ákvæði sáttmálans.

13. gr.

Alþjóðlegt samstarf

Samkvæmt þessari áætlun og í samræmi við málsmeðferðina í 2. mgr. 8. gr. er framkvæmdastjórninni heimilt að starfa með þriðju löndum og hinum lögbæru alþjóðastofnunum, einkum Evrópuráðinu.

14. gr.

Eftirlit og mat

1. Framkvæmdastjórnin skal hafa reglubundið eftirlit með þessari áætlun í samstarfi við aðildarríkin. Taka skal niðurstöður eftirlits og mats til greina við framkvæmd þessarar áætlunar.

Eftirlitið skal ná til skýrslanna sem um getur í 3. mgr. og til sérstakrar starfsemi.

2. Framkvæmdastjórnin skal láta fara fram reglubundið mat á þessari áætlun í samstarfi við aðildarríkin. Þetta er gert til að meta gildi aðgerða, skilvirkni og áhrif með tilliti til

markmiðanna sem um getur í 2. gr. Matið skal einnig ná til áhrifa áætlunarinnar í heild.

Í matinu er einnig kannað hvort aðgerðir samkvæmt þessari áætlun og aðgerðir samkvæmt öðrum viðkomandi stefnum, skjölum og aðgerðum bandalagsins komi til fyllingar hver annarri.

Í samræmi við viðmiðanirnar samkvæmt málsmeðferðinni, sem er lýst í 2 mgr. 8. gr., mun fara fram óháð reglubundið mat utanaðkomandi aðila á þessari áætlun.

3. Aðildarríkin skulu leggja fyrir framkvæmdastjórnina, eigi síðar en 31. desember 2003 og 30. júní 2007, eftir því sem við á, skýrslur um framkvæmd og áhrif þessarar áætlunar.

4. Framkvæmdastjórnin skal leggja fyrir Evrópuþingið, ráðið, efnahags- og félagsmálanefndina og svæðanefndina:

- skýrslu, við inngöngu nýrra aðildarríkja, um efnahagslegar afleiðingar inngöngunnar fyrir áætlunina ásamt, ef við á, fjártillögum um hvernig hægt er að mæta efnahagslegum afleiðingum inngöngunnar fyrir áætlunina, í samræmi við ákvæði samstarfssamningsins milli stofnana frá 6. maí 1999 milli Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar um eftirlit með fjárlögum og endurbætur á afgreiðslu fjárlaga og niðurstöður fundar leiðtogaráðsins í Berlín í mars 1999. Evrópuþingið og ráðið taka ákvörðun um slíkar tillögur eins skjótt og auðið er,
- bráðabirgðaskýrslu um þann árangur sem hefur náðst og efnislega og tölulega þáttinn í framkvæmd þessarar áætlunar eigi síðar en 30. júní 2004,
- orðsendingu um framhald þessarar áætlunar eigi síðar en 31. desember 2006,
- lokaskýrslu eigi síðar en 31. desember 2007.

15. gr.

Gildistaka

Ákvörðun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 24. janúar 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. GAMA

forseti.

VIDAUKI

I. INNGANGUR OG ALMENN ÁKVÆÐI

1. Markmiðunum, sem mælt er fyrir um í 2. gr., skal náð með aðgerðunum sem lýst er í þessum viðauka á grundvelli ráðstafana bandalagsins sem lýst er í 3. gr.
2. Ákvæðin um tímaáætlunina, skilyrðin fyrir því að leggja inn umsóknir og viðmiðanir um hæfi og val skal ákveða í samræmi við 2. mgr. 8. gr. og framkvæmdastjórnin birta reglulega í „viðmiðunarreglum um Sókrates-umsóknir“. Auk þess verða birtar beiðnir um tillögur ásamt upplýsingum um skilafrest tillagna.
3. Í tengslum við starfsemi sem felur í sér hreyfanleika einstaklinga ber að veita viðeigandi undirbúning í tungumálum til þess að tryggt sé að styrkþegar öðlist nauðsynlega kunnáttu í tungumálinu eða tungumálunum, sem kennt er á, á gististofnuninni. Gera skal viðeigandi skipulagsráðstafanir á heimastofnuninni og gististofnuninni til að tryggja að sem mestur ávinningur verði af viðkomandi starfsemi.
4. Verkefni, sem eru samræmd á vegum háskóla samkvæmt ýmsum aðgerðum áætlunarinnar, skulu vera hluti af þeim „stofnanasamningi“ hlutaðeigandi stofnana sem kveðið er á um í aðgerð 2.
5. Heimilt er að gera stuðningsráðstafanir til að efla aðgang og þátttöku einstaklinga með sérþarfir að því er menntunina varðar. Ef við á eru sértækar aðgerðir heimilar til þess að stuðla að jöfnum tækifærum kvenna og karla. Einkum ber að efla starfsemi þar sem sérstök áhersla er lögð á aðra menningu eða sem stuðlar að betri kunnáttu í öðrum tungumálum, einkum tungumálum bandalagsins sem eru lítið útbreidd og óviðá kennd. Efla skal allt opið nám og fjarnám í öllum aðgerðum áætlunarinnar, svo og viðeigandi notkun upplýsinga- og samskiptatækni. Í öllum aðgerðum áætlunarinnar ber að leggja sérstaka áherslu á miðlun niðurstaðna.

II. AÐGERÐIR BANDALAGSINS

Í þessum viðauka er fjallað um tvær megintegundir aðgerða:

- fyrsta tegundin, aðgerðir 1 til 3, miðast við þrjú grunnstig símenntunar (skóla, háskóla, annað);
- önnur tegundin, aðgerðir 4 til 8, varðar heildarráðstafanir á sviðum á borð við tungumál, upplýsinga- og samskiptatækni til að nota við kennslu, þar með talin sérstök margmiðlun fyrir kennslu og gagnkvæm miðlun upplýsinga, auk þverlægra málefna á borð við nýjungar, miðlun niðurstaðna, sameiginlegar aðgerðir og mat á áætluninni.

AÐGERÐ 1: „COMENIUS“: SKÓLAMENNTUN

Aðgerð 1.1 **Samstarf milli skóla**

Aðgerð 1.2 **Grunnmenntun, starfsþjálfun og framhaldsmenntun kennslukrafta í skólum**

Aðgerð 1.3 **Net fyrir samstarf milli skóla og fyrir þjálfun kennslukrafta í skólum**

AÐGERÐ 2: „ERASMUS“: ÆÐRI MENNTUN

Aðgerð 2.1 **Evrópskt samstarf milli háskóla**

Aðgerð 2.2 **Hreyfanleiki háskólanema og -kennara**

Aðgerð 2.3 **Þemanet**

AÐGERÐ 3: „GRUNDTVIG“: FULLORÐINSFRÆÐSLA OG AÐRAR NÁMSLEIÐIR

AÐGERÐ 4: „LINGUA“: TUNGUMÁLAKENNSLA OG TUNGUMÁLANÁM

AÐGERÐ 5: „MINERVA“: OPIÐ NÁM OG FJARNÁM, UPPLÝSINGA- OG SAMSKIPTATÆKNI Á SVIÐI MENNTUNAR

AÐGERÐ 6: ATHUGANIR OG NÝJUNGAR

Aðgerð 6.1: **Athugun á menntakerfum, menntastefnu og nýjungum**

Aðgerð 6.2: **Framtaksverkefni sem fela í sér nýjungar og mæta nýjum þörfum**

AÐGERÐ 7: SAMEIGINLEGAR AÐGERÐIR

AÐGERÐ 8: HLIÐARRÁÐSTAFANIR

AÐGERÐ 1: „COMENIUS“: SKÓLAMENNTUN

Með Comenius er leitast við að betrumbæta og styrkja Evrópuþáttinn í skólamenntun, einkum með því að hvetja til fjölbýðlegs samstarfs milli skóla og stuðla að aukinni fagmennsku kennslukrafta í skólum og efla tungumálanám og skilning á annarri menningu.

Aðgerð 1.1 Samstarf milli skóla

1. Bandalagið hvetur til þess að komið verði á marghliða samstarfi milli skóla. Slíkt samstarf getur einnig tekið til annarra viðeigandi stofnana, svo sem menntastofnana kennara, stofnana og yfirvalda á viðkomandi stað, fyrirtækja eða menningarstofnana auk foreldrasamtaka, nemendasamtaka og annarra viðkomandi samtaka.
2. Bandalaginu er heimilt að veita fjárhagsaðstoð til:
 - a) verkefna þar sem áhersla er lögð á eitt eða fleiri mál er varða sameiginlega hagsmuni hlutaðeigandi skóla, til dæmis:
 - þátttöku skólanemenda í undirbúningi verkefnis og starfsemi sem tengist verkefninu, þar með talinn hreyfanleiki eftir því sem við á,
 - hreyfanleika kennara vegna undirbúnings á og eftirlits með verkefni eða vegna kennslu í öðru aðildarríki, þar með talin starfsþjálfun hjá fyrirtækjum,
 - samningu kennsluefnis og gagnkvæma miðlun góðra starfsvenja;
 - b) verkefna sem miðast sérstaklega við kennslu og nám í opinberum tungumálum bandalagsins, ásamt írsku (einu af tungumálunum sem voru notuð við samningu sáttmálanna um stofnun Evrópubandalaganna) og lúxemborgsku (tungumáli sem er talað á öllu yfirráðasvæði Lúxemborgar), þar með talið, í landamæra-héruðum aðildarríkjanna, opinberum tungumálum bandalagsins sem eru töluð í nágrennahéruðum annarra aðildarríkja. Verkefnin geta verið tvíhliða, einkum þegar þau varða tungumál sem eru lítið útbreidd eða óviðá kennd, og þau skulu taka til nemendaskipta auk þeirrar starfsemi sem um getur í a-lið;
 - c) verkefna sem miðast við að efla skilning á annarri menningu, ekki síst verkefna sem hafa þann tilgang að berjast gegn kynþáttafordómum og útlendingahatri eða að sinna sérþörfum barna farandlaunþega, sígauna, einstaklinga sem þurfa að ferðast starfs síns vegna og einstaklinga sem hafa ekki fasta búsetu starfs síns vegna;
 - d) verkefna sem beinast að málefnum nemenda með sérstakar menntunarþarfir, einkum með tilliti til þess að þeir aðlagist almennu skólakerfi.
3. Skólar, sem æskja þess að taka þátt í þessari aðgerð, skulu leggja fram stutta lýsingu á þeirri starfsemi sem þeir ráðgera að sinna á næsta skólaári innan ramma þessarar áætlunar („Comenius-áætlunarinna“). Comenius-áætlunin á að gera landsskrifstofum Sókrates-áætlunarinna kleift að taka til greina heildarþróunina í Evrópuþarfi viðkomandi skóla þegar fram fer val samkvæmt þessari aðgerð.

Aðgerð 1.2: Grunnmenntun, starfsþjálfun og framhaldsmenntun kennslukrafta í skólum

1. Bandalagið skal styðja marghliða verkefni stofnana og aðila sem fást við grunnmenntun eða starfsþjálfun kennslukrafta í skólum. Hvetja ber til þátttöku skóla og annarra aðila á sviði menntunar, sem lýst er í 4. gr. ákvörðunarinnar, ásamt þátttöku eftirlitsaðila á svæðisbundnum og staðbundnum vettvangi eftir því sem við á.
2. Bandalaginu er heimilt að veita fjárhagsaðstoð til:

aðgerða sem stuðla að hreyfanleika:

 - a) hreyfanleika vegna grunnmenntunar, þar á meðal starfsþjálfunartíma, aðstoð við tungumálakennslu og starfsþjálfun hjá fyrirtækjum;
 - b) hreyfanleika vegna starfsþjálfunar og endurþjálfunar menntaðra kennslukrafta í skólum;
 - c) hreyfanleika í takmarkaðan tíma, þar með talin hraðnámskeið, fyrir tungumálakennara, kennara sem hljóta endurþjálfun sem tungumálakennarar, sérmenntaða kennara sem hyggjast fljótlega snúa sér aftur að tungumálakennslu og aðra fagkennara sem þurfa að kenna á erlendu tungumáli eða óska eftir því;

marghliða samstarfsverkefna varðandi:

 - d) þátttöku í samningu námsáætlana, skipulagningu námskeiða, mótun aðferðareininga eða samningu kennsluefnis með tilliti til þess að styrkja Evrópuþáttinn í skólamenntun;
 - e) þjálfun og gagnkvæma miðlun upplýsinga að því er varðar skólastjórnun og skylda þjónustu á borð við leiðbeiningar og ráðgjöf;

- f) menntun, þjálfun og gagnkvæma miðlun upplýsinga sem á að auka skilning innan skólamenntunar á annarri menningu eða stuðla að aðlögun og betri námsárangri barna farandlaunþega, sígauna og einstaklinga sem þurfa að ferðast starfs síns vegna og einstaklinga sem hafa ekki fasta búsetu starfs síns vegna;
- g) starfsemi sem varðar þjálfun og mótun þeirra sem kenna nemendum í áhættuhópum og nemendum með sérstakar menntunarþarfir.

Aðgerð 1.3: Net fyrir samstarf milli skóla og þjálfun kennslukrafta í skólum

Bandalaginu ber að stuðla að nettengingu fyrir samstarf milli skóla og fyrir verkefni er varða starfsþjálfun kennslukrafta í skólum, sem hvort um sig nýtur stuðnings í aðgerðum 1.1 og 1.2, til að samstarf um sameiginleg hagsmunamál, miðlun niðurstaðna, góðar starfsvenjur og umræður um gæði og nýjungar í skólamenntun geti átt sér stað. Þróa ber net til þjálfunar kennara, eftir því sem við á, í nánú samstarfi við „þemanet“ fyrir háskóla sem gert er ráð fyrir í Erasmus-aðgerðinni.

AÐGERÐ 2: „ERASMUS“: ÆÐRI MENNTUN

Með Erasmus er leitast við að auka gæði Evrópuþáttarins í æðri menntun og að styrkja þann þátt, að hvetja til fjölbreytts samstarfs milli háskóla, að ýta undir hreyfanleika innan háskólamenntunargeirans í Evrópu og auka gagnsæi og viðurkenningu á háskólanámi og -menntun alls staðar í bandalaginu.

Þeir háskólar sem taka þátt gera „stofnanasamninga“ við framkvæmdastjórnina um alla viðurkennda Erasmus-starfsemi. Slíkir samningar gilda yfirleitt í þrjú ár og hægt verður að endurnýja þá.

Aðgerð 2.1: Evrópskt samstarf milli háskóla

1. Bandalagið styður samstarfsverkefni háskóla, að meðtalinni þróun nýsköpunarverkefna, unnin af háskólum ásamt samstarfsaðilum í öðrum aðildarríkjum, með þátttöku annarra aðila á sviði menntunar eftir því sem við á og lýst er í 4. gr. ákvörðunarinnar.
2. Bandalaginu er heimilt að veita fjárhagsaðstoð til:
 - a) skipulagningar á hreyfanleika háskólanema og háskólakennara;
 - b) sameiginlegrar þróunar og framkvæmdar námsáætlana, kennsluáfanga, hraðnámskeiða eða annars skólastarfs, þar með talin þverfagleg starfsemi og kennsla námsefnis á öðrum tungumálum;
 - c) sameiningar, útvíkkunar og frekari þróunar evrópska viðurkenningarkerfisins fyrir námseiningar (ECTS) sem á að auðvelda viðurkenningu á háskólanámi í öðrum aðildarríkjum.

Aðgerð 2.2: Hreyfanleiki háskólanema og háskólakennara

1. Bandalagið styður hreyfanleika milli landa:
 - a) háskólanema, í samræmi við 2. lið;
 - b) háskólakennara, séu þeir ráðnir til kennslustarfa sem geta haft þau áhrif að styrkja Evrópuþáttinn eða að námskeiðum verði fjölgað í viðkomandi háskólum.
2. Háskólanemar sem, að loknu fyrsta námsári sínu hið minnsta, dvelja í 12 mánuði í öðru aðildarríki innan ramma þessarar aðgerðar, teljast vera „Erasmus-nemar“, án tillits til þess hvort þeir njóta fjárhagslegs stuðnings í samræmi við 3. lið. Slík tímabil eru að fullu viðurkennd samkvæmt háskólasamningunum sem eru liður í stofnanasamningunum og geta, eftir atvikum, tekið til starfsþjálfunar hjá stofnunum. Erasmus-nemar þurfa ekki að greiða skólagjöld til gistiháskóla. Tekið er sérstakt tillit til háskólanema með sérþarfir.
3. Bandalaginu er heimilt að veita fjárhagsaðstoð til:
 - hreyfanleika háskólanema. Þegar aðildarríkin veita bandalagsstyrki er þeim heimilt að taka viðeigandi tillit til fjárhags umsækjenda. Þar eð framlag bandalagsins er einungis fyrir hluta kostnaðarins vegna hreyfanleika háskólanema eru aðildarríkin hvött til þess að aðstoða við útvegum nauðsynlegs fjármagns. Á námstíma sínum í gistiríkinu halda háskólanemar áfram að fá styrki eða lán sem þeir eiga kost á í heimaríkinu;
 - hreyfanleika háskólakennara;
 - undirbúningsráðstafana, í samræmi við 4. lið IV. þáttar B.

Aðgerð 2.3: Þemanet

Bandalagið stuðlar að þróun og sameiningu þemana sem hvert um sig gerir stórum hópi háskóla kleift að starfa saman að málefnum í tengslum við eina eða fleiri námsgreinar eða að öðrum sameiginlegum hagsmunamálum í því skyni að miðla nýjungum, auðvelda útbreiðslu góðra starfsvenja, hvetja til umræðu um gæði og nýjungar í æðri menntun, bæta kennsluáðferðir og örva þróun sameiginlegra áætlana og sérnámskeiða. Þá ber að hvetja fulltrúa fræðafélaga, fagfélaga og stéttarsamtaka, samfélagsins og atvinnulífsins til þátttöku. Sérstök áhersla verður lögð á miðlun niðurstaðna.

AÐGERÐ 3: „GRUNDTVIG“: FULLORÐINSFRÆÐSLA OG AÐRAR MENNTUNARLEIÐIR

1. Til viðbótar aðgerð 1 (skólamenntun) og aðgerð 2 (æðri menntun) leitast Grundtvig við að styrkja Evrópuþáttinn í símenntun, að stuðla með öflugra fjölþjóðlegu samstarfi að nýjungum og því að fjölga öðrum námsleiðum og gera þær aðgengilegri og betri og að efla tungumálanám. Aðgerðin beinist þannig að þeim sem, án tillits til þess á hvaða aldurs skeiði þeir eru, leita eftir þekkingu og hæfni innan formlegrar eða óformlegrar menntunar eða með sjálfsnámi og auka þar með skilning sinn á annarri menningu og gjaldgengi sitt á vinnumarkaði ásamt því að rækta með sér hæfileika til að ná árangri á menntabrautinni og til að taka fullan og virkan þátt í samfélaginu.
2. Bandalaginu er heimilt að veita fjárhagsaðstoð til fjölþjóðlegra verkefna og framtaksverkefna sem hafa það markmið:
 - a) að örva löngun fullorðinna einstaklinga til þátttöku í símenntunarstarfi og ýta undir þátttöku þeirra í því;
 - b) að einstaklingar, sem skortir grunnmenntun og hæfi, verði sér úti um hæfni eða endurnýi hana;
 - c) að þróa, skiptast á og miðla nýjum námsaðferðum og góðum starfsvenjum, þar með talið að þróa og kynna námsáfangar og viðeigandi námsefni;
 - d) að þróa upplýsinga- og stuðningsþjónustu fyrir fullorðna námsmenn og þá sem standa að fullorðinsfræðslu, að meðtalinni þjónustu í tengslum við leiðbeiningar og ráðgjöf;
 - e) að þróa tæki og aðferðir fyrir mat, staðfestingu eða vottun á þekkingu, færni og hæfni sem fullorðnir námsmenn afla sér, þar með talið með tilraunakennslu, sjálfsnámi eða óformlegri menntun;
 - f) að bæta kunnáttu í öðrum tungumálum bandalagsins eða auka alþjóðavitund meðal fullorðinna námsmanna og þeirra sem standa að fullorðinsfræðslu;
 - g) að víkka út grunnmenntun, starfsþjálfun og framhaldsmenntun kennslukrafta í þessum geira;
 - h) að stuðla að heimsóknum og skiptum, einnig þeirra sem starfa við fullorðinsfræðslu eða þjálfa þá sem kenna fullorðnum;
 - i) að stuðla að verkefnum fyrir fullorðna námsmenn með sérstakar menntunarþarfir.
3. Bandalagið hvetur til þess að komið verði á fót evrópsku neti til að styrkja tengslin milli aðila á þessu sviði, svo að þeir geti starfað saman á traustari grunni að sameiginlegum hagsmunamálum, og til að auka skilning þeirra á Evrópuþættinum í menntuninni.

AÐGERÐ 4: „LINGUA“: TUNGUMÁLAKENNSLA OG TUNGUMÁLANÁM

1. Markmiðið með Lingua-áætluninni er að styðja heildarráðstafanir um tungumálanám, til þess að stuðla að því að efla og halda fjölbreytileika í tungumálum innan bandalagsins, bæta tungumálakennslu og tungumálanám og auðvelda aðgang að ævilöngu tungumálanámi sem sniðið er að þörfum hvers einstaklings. Einkum ber að leitast við að styrkja fjölþjóðleg tengsl meðal tungumálakennara og meðal þeirra sem móta stefnuna í tungumálakennslu í öllum menntunargeirum alls staðar í bandalaginu. Þannig kemur Lingua bæði til viðbótar við og auðgar ráðstafanir um eflingu tungumálanáms samkvæmt öðrum aðgerðum þessarar áætlunar, einkum aðgerðum 1, 2 og 3.
2. Með tungumálakennslu er í þessu sambandi átt við kennslu og nám í öllum opinberum tungumálum bandalagsins, ásamt írsku (einu af tungumálunum sem voru notuð við samningu sáttmálanna um stofnun Evrópubandalaganna) og lúxemborgsku (tungumáli sem er talað á öllu yfirráðasvæði Lúxemborgar). Í áætluninni skal leggja sérstaka áherslu á að efla þau tungumál sem hafa litla útbreiðslu og eru óviðá kennd.

3. Bandalaginu er heimilt að veita fjárhagsaðstoð til eftirtalinnna fjölbjóðlegra verkefna og starfsemi sem lýtur að tungumálanámi:
 - a) starfsemi sem eykur skilning og vekur athygli á mikilvægi tungumálanáms og tækifærum til tungumálanáms;
 - b) starfsemi þar sem leitast er við að efla og/eða breiða út nýjungar og góðar starfsvenjur, til dæmis að læra tungumál snemma eða að skilja mörg tungumál;
 - c) samningar og skipta á námsskrám, samningar nýs kennsluefnis og endurbóta á aðferðum og tækjum til að viðurkenna tungumálakunnáttu;
 - d) gagnkvæmrar miðlunar upplýsinga og stofnunar fjölbjóðlegra neta upplýsingamiðstöðva;
 - e) þróunar ráðstafana til að stuðla að þeirri kunnáttu í erlendum tungumálum sem þörf er á við sérstakar aðstæður og í sérstöku samhengi, að svo miklu leyti sem ráðstafanirnar tengjast ekki sérstökum starfsgreinum;
 - f) umfjöllunar um málefni er varða tungumálakennslu og tungumálanám og koma upp í kjölfarið á stækkun bandalagsins.

ADGERÐ 5: „MINERVA“: OPIÐ NÁM OG FJARNÁM, UPPLÝSINGA- OG SAMSKIPTATÆKNI Á SVIÐI MENNTUNAR

1. Markmiðið með þessari aðgerð er að styðja heildarráðstafanir í tengslum við opið nám og fjarnám (ODL) og notkun upplýsinga- og samskiptatækni, að meðtalinni margmiðlun, á sviði menntunar. Þannig kemur hún til viðbótar við og auðgar samsvarandi ráðstafanir sem gert er ráð fyrir í öðrum aðgerðum þessarar áætlunar.

Þessar ráðstafanir hafa þríþættan tilgang:

- að glæða skilning kennara, námsmanna, þeirra sem taka ákvarðanir á sviði menntunar og alls almennings á þeim áhrifum sem opið nám, fjarnám og ekki síst upplýsinga- og samskiptatækni hefur á menntunina og á gagnrýna og ábyrga notkun tækja og aðferða sem nýta slíka tækni í menntunarskyni,
- að auka skilning á þörfinni fyrir að tryggja að umfjöllun um uppeldis- og kennslufræði fái nægilega mikið vægi við þróun námsgagna sem byggist á notkun upplýsinga- og samskiptatækni, einkum margmiðlun, og
- að efla aðgang að betri aðferðum, menntabrunnum og niðurstöðum rannsókna, einkum með fjölbjóðlegri miðlun upplýsinga, reynslu og góðra starfsvenja.

2. Bandalaginu er heimilt að veita fjárhagsaðstoð til:

- a) verkefna og rannsókna sem hafa að markmiði að fá þá sem starfa við menntun til að skilja og nýta sér þær aðferðir til nýsköpunar sem nú er beitt, einkum þær sem varða notkun upplýsinga- og samskiptatækni í kennslu og námi, þróun nýrra tækja og efnistaka og aðferðir til að ákveða viðmiðanir fyrir gæðamat á námsgögnum og þjónustu sem byggist á upplýsinga- og samskiptatækni;
- b) verkefna til að þróa og prófa nýjar aðferðir, námsáfangar og brunna fyrir opið nám og fjarnám svo og upplýsinga- og samskiptatækni;
- c) verkefna til að þróa og tengja saman þjónustu og kerfi sem veitir kennurum, þeim sem taka ákvarðanir og öðrum sem starfa við menntun upplýsingar um kennsluaðferðir og brunna fyrir opið nám og fjarnám og upplýsinga- og samskiptatækni;
- d) starfsemi til að styðja gagnkvæma miðlun hugmynda og reynslu í tengslum við opið nám og fjarnám og notkun upplýsinga- og samskiptatækni í kennslu, einkum neta upplýsingamiðstöðva, kennaraskóla, sérfræðinga, þeirra sem taka ákvarðanir og þeirra sem vinna að samræmingu verkefna er varða sameiginleg hagsmunamál.

ADGERÐ 6: ATHUGANIR OG NÝJUNGAR

Þessi aðgerð stuðlar að auknum gæðum og gangsaði menntakerfa og styður nýjungar á sviði menntunar í Evrópu með gagnkvæmri miðlun upplýsinga og reynslu, með því að kunna skil á góðum starfsvenjum, samanburðargreiningu kerfa og stefna á þessu sviði og með umræðu og greiningu á sameiginlegum hagsmunamálum sem varða menntastefnu og ráðinu ber að ákveða.

Aðgerð 6.1: Athugun á menntakerfum, menntastefnum og nýjungum

1. Í þessari aðgerð, með hámarksnýtingu fyrirbyggjandi skipulags hvenær sem því verður við komið, felst:
 - a) söfnun lýsandi gagna og tölfræðilegra gagna og samanburðargreining á menntakerfum og –stefnum í aðildarríkjunum;
 - b) þróun aðferða til að meta gæði menntunar, þar með talin þróun viðeigandi viðmiðana og vísbenda;
 - c) þróun og uppfærsla gagnabanka og annarra upplýsingabrunna varðandi nýsköpunartilraunir;
 - d) miðlun reynslu af viðkomandi starfsemi sem er styrkt af bandalaginu og aðildarríkjunum;
 - e) liðkun á viðurkenningu prófskírteina, menntunar og hæfis og námstíma á öllum stigum menntunar í öðrum aðildarríkjunum.
2. Í þessu skyni er bandalaginu heimilt að veita fjárhagsaðstoð til:
 - a) upplýsinganetsins um menntun í Evrópu, „Eurydice“, sem samanstendur af Evrópuskrifstofunni sem framkvæmdastjórnin kemur á fót og landsskrifstofum sem aðildarríkin koma á fót, til þess að það nýtist að fullu við framkvæmd þessarar aðgerðar. Netið er einkum notað til að safna og miðla upplýsingum um menntakerfi og –stefnur, þróa gagnagrunna, gera samanburðarrannsóknir og búa til vísbenda. Ef nauðsyn ber til mun Eurydice leita eftir viðeigandi utanaðkomandi sérfræðiaðstoð;
 - b) skipulagningar á og þátttöku í „Arion“, sem eru marghliða námsferðir fyrir þá sem taka ákvarðanir og háttsetta stjórnendur menntastofnana í öllum menntunargeirum, í því skyni að auðvelda gagnkvæma miðlun upplýsinga og reynslu um sameiginleg hagsmunamál aðildarríkjanna. Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin munu tryggja viðeigandi miðlun niðurstaðna úr ferðunum og stuðla að samspili þeirra við aðrar aðgerðir innan þessarar áætlunar;
 - c) nettengingar stofnana og annarra viðurkenndra aðila sem fást við að greina menntakerfi og –stefnur, auk aðila sem tala þátt í því að meta gæði menntunar;
 - d) rannsóknna, greininga, tilraunaverkefna, málþinga, sérfræðingaskipta og annarra viðeigandi aðgerða í tengslum við sameiginleg hagsmunamál varðandi menntastefnu, sem fær þá sem taka ákvarðanir til að sameinast um þau forgangsmál sem ráðið ákveður. Framkvæmdastjórninni er heimilt að leita aðstoðar sérfræðingahóps til þess að tryggja áreiðanleika þess greiningarstarfs sem fer fram á grundvelli þessarar starfsemi. Reglurnar um stofnun hópsins verða ákveðnar í samræmi við 2. mgr. 8. gr. ákvörðunarinnar;
 - e) starfsemi sem á að stuðla að viðurkenningu prófskírteina, menntunar og hæfis og námstíma, einkum rannsóknir, greiningar, tilraunaverkefni og gagnkvæm miðlun upplýsinga og reynslu. Bandalagsnet innlendra upplýsingamiðstöðva fyrir viðurkenningu á háskólanámi (NARIC) nýtist að fullu við þessa starfsemi. Það mun einkum safna saman og miðla staðfestum upplýsingum sem eru nauðsynlegar að því er varðar viðurkenningu á háskólanámi, einnig með tilliti til samvirkni við faglega viðurkenningu prófskírteina.
3. Við framkvæmd þessarar aðgerðar verður einkum haft náið samstarf við Hagstofu Evrópubandalaganna (Eurostat), Evrópumíðstöð um þróun starfsmenntunar (Cedefop), Starfsmenntunarstofnun Evrópu (ETF) og viðeigandi alþjóðastofnanir, þar með talið einkum Evrópuráðið, Efnahags- og framfarastofnunina (OECD) og Menningarmálastofnun Sameinuðu þjóðanna (UNESCO).

Aðgerð 6.2: Framtaksverkefni sem fela í sér nýjungar og mæta nýjum þörfum

Til viðbótar þeim samstarfsverkefnum sem kveðið er á um í öðrum aðgerðum þessarar áætlunar getur bandalagið stutt fjölbjóðleg verkefni og rannsóknir sem eiga að stuðla að þróun nýjunga í einum eða fleiri sérmenntunargeirum. Ráðið ákveður hvaða málefni skuli hafa forgang og ber að endurskoða þau reglulega til að unnt sé að laga þau að nýjum þörfum sem verða til á tímabilinu sem áætlunin varir.

AÐGERÐ 7: SAMEIGINLEGAR AÐGERÐIR

1. Í samræmi við 6. gr. ákvörðunarinnar getur bandalagið, á grundvelli þessarar áætlunar, stutt sameiginlegar aðgerðir ásamt öðrum bandalagsáætlunum og -aðgerðum sem stuðla að þekkingu í Evrópu, einkum Leonardo da Vinci- áætluninni og æskulýðsáætluninni.

2. Framkvæma má slíkar sameiginlegar ráðstafanir með sameiginlegum beiðnum um tillögur um sérvalin þemu sem varða sameiginlega hagsmuni og engin áætlun nær yfir til fulls, sem verða ákveðin í samræmi við 2. mgr. 8. gr. ákvörðunarinnar með samþykki nefnda um aðrar viðkomandi áætlanir og aðgerðir.
3. Gerðar verða viðeigandi ráðstafanir sem á svæðisbundnum og staðbundnum vettvangi stuðla að samskiptum og samspiли þeirra sem taka þátt í þessari áætlun og í Leonardo da Vinci-áætluninni og æskulýðsáætluninni.

AÐGERÐ 8: HLIÐARRÁÐSTAFANIR

1. Bandalaginu er heimilt að veita fjárhagsaðstoð til eftirtalinna framtaksverkefna í því skyni að styrkja markmið þessarar áætlunar, enda sé réttur til aðstoðar við slík framtaksverkefni ekki fyrir hendi samkvæmt öðrum aðgerðum áætlunarinnar:
 - a) fræðslu- og áróðursstarfs sem miðar að því að efla samstarf á sviði menntunar, að meðtöldum stuðningi til viðeigandi keppna og annarra viðburða sem eiga að styrkja Evrópuþáttinn í menntuninni;
 - b) fjölþjóðlegrar starfsemi félagasamtaka og annarra óopinberra aðila á sviði menntunar, auk aðila sem veita leiðbeiningar og ráðgjöf um menntun;
 - c) ráðstefna og málþinga um nýjungar í þeim geirum sem áætlunin tekur til;
 - d) starfsemi sem hefur það markmið að þjálfra einstaklinga sem taka þátt í að stjórna evrópskum samstarfsverkefnum á sviði menntunar;
 - e) ráðstafana til að nýta og miðla niðurstöðum úr verkefnum og starfsemi sem fer fram með stuðningi þessarar áætlunar eða fyrri áfanga hennar;
 - f) starfsemi sem felur í sér samvinnu við þriðju lönd og þar til bær alþjóðasamtök, einkum Evrópuráðið, í samræmi við 13. gr. ákvörðunarinnar.
2. Bandalagið veitir fjárhagsaðstoð til stuðnings starfsemi landsskrifstofa Sókrates-áætlunarinnar, sem eru settar á stofn í aðildarríkjunum í samræmi við 5. gr. ákvörðunarinnar, og til þess að tryggja skilvirkt eftirlit og mat á þessari áætlun.
3. Framkvæmdastjórninni getur, meðan áætlunin stendur yfir, leitað til sérfræðinga og fyrirtækja sem veita tækni-aðstoð sem unnt er að fjármagna innan heildarfjárhagsramma áætlunarinnar. Framkvæmdastjórnin getur enn fremur skipulagt námskeið, málstofur og aðra fundi sérfræðinga sem geta orðið til þess að auðvelda framkvæmd áætlunarinnar og hrinda af stað viðeigandi aðgerðum á sviði upplýsinga-, útgáfu- og dreifingarmála.

III. MÁLSMEÐFERÐ VIÐ VAL

Málsmeðferð fyrir tillögur og val á starfsemi sem um getur í þessum viðauka er sem hér segir:

1. Aðgerðir sem ekki eru miðstýrðar

Eftirtalдар aðgerðir, sem ákvarðanir um val aðildarríkjanna falla undir, teljast „ekki miðstýrðar“:

- a) — Aðgerð 1.1 (samstarf milli skóla)
 - Aðgerð 1.2, a-, b- og c-liður 2. liðar (aðgerðir til að auka hreyfanleika með tilliti til samstarfs um starfsþjálfun kennslukrafta í skólum)
 - Aðgerð 3, h-liður 2. liðar (heimsóknir og skipti í tengslum við fullorðinsfræðslu)
 - Aðgerð 6.1, b-liður 2. liðar (Arion-námsferðir)
 - undirbúningsheimsóknir samkvæmt öllum aðgerðum.

Beiðnir um fjárhagsaðstoð samkvæmt þessum aðgerðum ber að afhenda landsskrifstofum Sókrates-áætlunarinnar sem aðildarríkin tilnefna í samræmi við 5. gr. ákvörðunarinnar. Með fulltingi landsskrifstofa Sókrates-áætlunarinnar láta aðildarríkin fara fram val og veita þeim umsækjendum fjárhagsaðstoð sem eru valdir í samræmi við almennar viðmiðunarreglur, sem eru settar samkvæmt 2. mgr. 8. gr. ákvörðunarinnar.

- b) Aðgerð 2.2, 3. liður (hreyfanleiki háskólanema og háskólakennara)

Fjárhagsaðstoð aðildarríkjanna til háskólanema og háskólakennara vegna hreyfanleika í tengslum við samstarfssamningana sem um getur í aðgerð 2.1 og til að skipuleggja hreyfanleika háskólanema og háskólakennara verður veitt með fulltingi landsskrifstofa Sókrates-áætlunarinnar, sem eru tilnefndar samkvæmt 5. gr. ákvörðunarinnar, að teknu tilliti til frammistöðu hlutaðeigandi háskóla, í samræmi við almennar viðmiðunarreglur, sem eru settar samkvæmt 2. mgr. 8. gr. ákvörðunarinnar.

2. Miðstýrðar aðgerðir

Eftirtalдар aðgerðir, sem stýra ákvörðunum framkvæmdastjórnarinnar um val, teljast „miðstýrðar“:

- a) — Aðgerð 1.2, d-, e-, f- og g-liður 2. liðar (marghliða samstarf)
 - Aðgerð 3, a- til g-liðar og i-liður 2. liðar (marghliða samstarf)
 - Aðgerð 4 (Lingua)
 - Aðgerð 5 (Minerva)
 - Aðgerð 6.2 (framtaksværðing sem fela í sér nýjungar).

Eftirfarandi málsmeðferð gildir um val á verkefnum samkvæmt þessum aðgerðum:

- i) þeir sem vinna að samræmingu verkefna afhenda framkvæmdastjórninni tillögu um verkefni og senda afrit til landsskrifstofu Sókrates-áætlunarinnar sem viðkomandi aðildarríki hefur tilnefnt;
- ii) framkvæmdastjórnin metur tillögur um verkefni með aðstoð óháðra sérfræðinga. Heimilt er að landsskrifstofur afhendi framkvæmdastjórninni mat sitt á þessum tillögum;
- iii) víki framkvæmdastjórnin frá því mati sem landsskrifstofan í landinu þar sem verkefnið er samræmt leggur á gæði og hentugleika verkefnis skal framkvæmdastjórnin, að beiðni aðildarríkisins, ráðfæra sig við hlutaðeigandi aðildarríki. Þetta samráðsferli skal ekki vara lengur en tvær vikur;
- iv) framkvæmdastjórnin leggur tillögu fyrir nefndina um endanlegt val (á verkefnum sem ber að styðja og um fjárhæðir sem ber að úthluta) í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 8. gr. ákvörðunarinnar;
- v) að fengnu álit nefndarinnar skal framkvæmdastjórnin útbúa skrá yfir verkefni sem hafa verið valin og skipta fênu sem er til úthlutunar.

Í ákveðnum tilvikum, sem einkum má rekja til umfangs og eðlis viðkomandi starfsemi, er heimilt að samþykkja málsmeðferð í tveimur áföngum. Í slíkum tilvikum fer fram afhending og val á undan áður nefndri málsmeðferð. Ákvörðun þar að lútandi og um tilhögun framangreinds fyrirframvals verða teknar í samræmi við 2. mgr. 8. gr. ákvörðunarinnar.

- b) — Aðgerð 1.3 (net fyrir samstarf milli skóla og fyrir þjálfun kennslukrafta í skólum)
 - Aðgerð 2.1 (evrópskt samstarf milli háskóla)
 - Aðgerð 2.3 (Erasmus-þemanet)
 - Aðgerð 3.3 (net fyrir fullorðinsfræðslu)
 - Aðgerð 6.1, a-, c-, d- og e-liður 2. liðar (athugun)
 - Aðgerð 8 (hliðarráðstafanir)

Tillögur um verkefni samkvæmt þessum aðgerðum verða afhentar framkvæmdastjórninni. Þegar um aðgerðir 1.3, 2.3 og 3.3 er að ræða mun framkvæmdastjórnin meta tillögur um verkefni með aðstoð óháðra sérfræðinga. Framkvæmdastjórnin tekur ákvarðanir um tillögur að verkefnum að fengnu álit nefndarinnar í samræmi við 2. mgr. 8. gr. ákvörðunarinnar.

Málsmeðferð í tveimur áföngum, sem um getur í lokamálsgrein a-liðar í 2. lið III. þáttar, gildir um aðgerðir 1.3, 2.3 og 3.3 með þeim skilyrðum sem eru sett fram í þeirri málsgrein.

3. Sameiginlegar aðgerðir

Málsmeðferð um val samkvæmt aðgerð 7 í áætluninni (sameiginlegar aðgerðir) verður ákveðin í samræmi við 2. mgr. 8. gr. ákvörðunarinnar. Ef svo ber undir er heimilt að laga málsmeðferðina, sem er sett fram hér að framan, að sérstökum kröfum viðkomandi sameiginlegrar aðgerðar. Framkvæmdastjórnin mun eftir megni leitast við að tryggja hámarkssamræmingu milli þessara málsmeðferða og þeirra málsmeðferða sem eru samþykktar innan ramma annarra áætlana eða aðgerða bandalagsins sem eru framkvæmdar um leið og viðkomandi sameiginlegar aðgerðir.

- 4. Framkvæmdastjórnin mun, með aðstoð aðildarríkjanna, leitast við að tryggja að ákvarðanir um val séu tilkynntar umsækjendum eigi síðar en fimm mánuðum eftir að skilafrestur á umsóknum, samkvæmt viðkomandi aðgerð, rennur út. Þegar verkefni eru valin í samræmi við tveggja áfanga málsmeðferðina, sem kveðið er á um í a- og b-lið 2. liðar, visar þetta einungis til annars valáfanga (fullgerð tillaga um verkefni).
- 5. Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin, þegar um er að ræða aðgerðir sem ekki eru miðstýrðar, munu leitast við að tryggja hámarkssamræmingu milli málsmeðferða og frest á afhendingu og vali á umsóknum um stuðning innan ramma þessarar áætlunar og áætlana bandalagsins á sviði starfsþjálfunar og æskulýðsmála.

IV. FJÁRHAGSÁKVÆÐI**A. Aðgerðir sem ekki eru miðstýrðar**

1. Sjóðum bandalagsins, sem ætlaðir eru til þess að veita fjárstuðning úr, samkvæmt aðgerðum sem í 1. lið III. þáttar teljast ekki miðstýrðar, er skipt á milli aðildarríkanna í samræmi við eftirfarandi reglur:
 - a) í hlut hvers aðildarríkis kemur lágmarksfjárhæð sem ber að ákvarða í samræmi við fjárlagaheimildir vegna viðkomandi aðgerðar;
 - b) eftirstöðvunum verður skipt á milli ýmissa aðildarríkja á grundvelli:
 - i) mismunar á framfærslukostnaði milli upprunaríkisins og gistiríkisins;
 - ii) fjarlægðar og ferðakostnaðar milli upprunaríkisins og gistiríkisins, miðað við minnsta kostnað við viðkomandi ferð;
 - iii) heildarfjölda:
 - nemenda og kennara í skólum, að því er varðar aðgerð 1.1 (samstarf milli skóla) og a-, b- og c-lið 2. liðar aðgerðar 1.2 (aðgerðir til að auka hreyfanleika með tilliti til samstarfs um starfspjálfun kennslukrafta í skólum);
 - háskólanema, að því er varðar 3. lið aðgerðar 2.2 (hreyfanleiki háskólanema). Einungis skal að takmörkuðu leyti taka mið af fjölda útskrifaðra sem undir- og viðbótarpætti, sem skal ákveðinn í samræmi við 2. mgr. 8. gr. ákvörðunarinnar, sem eftir atvikum skilyrði úthlutun til aðildarríkjanna;
 - háskólakennara, að því er varðar 3. lið aðgerðar 2.2 (hreyfanleiki háskólakennara);
2. Sjóðir bandalagsins, sem er skipt með þessum hætti, eru í umsjá aðildarríkjanna með fulltingi landsskrifstofa Sókrates-áætlunarinnar sem kveðið er á um í 5. gr. ákvörðunarinnar.
3. Í samstarfi við aðildarríkin gerir framkvæmdastjórnin nauðsynlegar ráðstafanir til að hvetja til jafnvægrar þátttöku á vettvangi bandalagsins, innlendum vettvangi og, ef við á, svæðisbundnum vettvangi og, þegar um æðri menntun er að ræða, á breiðu námssviði. Sá hluti sem fer til þessara ráðstafana má ekki fara yfir 5% af árlegum fjárframlögum til hverrar aðgerðar um sig.
4. Framkvæmdastjórnin mun, að fengnu áliti nefndarinnar í samræmi við 2. mgr. 8. gr. ákvörðunarinnar, setja reglur um úthlutun fjár til aðildarríkja til starfsemi til að auka hreyfanleika, sem kveðið er á um í h-lið 2. liðar aðgerðar 3 (námsferðir og skipti í tengslum við fullorðinsfræðslu) og annarri undirgrein 2. liðar aðgerðar 6.1 (Arion), til að skipuleggja hreyfanleika háskólanema og háskólakennara í samræmi við b-lið 1. liðar III. þáttar, til að styrkja undirbúningsferðir og til undirbúningsráðstafana sem um getur í lið B.4 í IV. þætti.

B. Önnur ákvæði

1. Með tilhlýðilegu tilliti til úrvals og fjölda umsókna um fjárhagsstuðning verður höfð hliðsjón af eftirfarandi viðmiðunarreglum við úthlutun fjármuna í samræmi við 2. mgr. 8. gr. ákvörðunarinnar:
 - a) þeir fjármunir sem fara til aðgerðar 1 (Comenius) skulu nema minnst 27% af heildarfjárveitingu til þessarar áætlunar;
 - b) þeir fjármunir sem fara til aðgerðar 2 (Erasmus) skulu nema minnst 51% af heildarfjárveitingu til þessarar áætlunar;
 - c) þeir fjármunir sem fara til aðgerðar 3 (Grundtvig) skulu nema minnst 7% af heildarfjárveitingu til þessarar áætlunar;
 - d) þeir fjármunir sem fara til landsskrifstofa Sókrates-áætlunarinnar samkvæmt aðgerð 8.2 og til tækniáðstoðar samkvæmt aðgerð 8.3 skulu nema minnst 4,5% af árlegri heildarfjárveitingu til þessarar áætlunar.

Framangreindir hundraðshlutar eru leiðbeinandi og nefndin getur breytt þeim í samræmi við málsmæðferðina í 2. mgr. 8. gr. ákvörðunarinnar.

2. Fjárhagsaðstoð bandalagsins, sem er veitt til verkefna samkvæmt þessari áætlun, ber alla jafna að nota að hluta til greiðslu áætlaðs nauðsynlegs kostnaðar vegna viðkomandi starfsemi og hana má veita í þrjú ár hið mesta, með fyrirvara um reglubundna endurskoðun á þeim árangri sem náðst hefur. Að öllu jöfnu skal framlag bandalagsins ekki vera herra en 75% heildarkostnaðar við tiltekið verkefni, nema um hliðarráðstafanir sé að ræða. Aðstoð má veita fyrir fram til undirbúningsheimsókna vegna viðkomandi verkefna.

Sú fjárhæð, sem greiðist af árlegri fjárveitingu til áætlunarinnar vegna starfsemi samkvæmt f-lið aðgerðar 8.1, skal ekki vera hærri en 250 000 evrur.

3. Taka skal tillit til sérstakra aðstæðna einstaklinga með sérþarfir þegar ákveðið er hversu há fjárhagsaðstoð bandalagsins skuli vera.
4. Þegar um er að ræða starfsemi sem tekur til hreyfanleika einstaklinga er bandalaginu heimilt að veita fjárhagsaðstoð til að tryggja nægan undirbúning fyrir dvöl í öðru aðildarríki. Slíkar undirbúningsráðstafanir geta tekið til námskeiða í tungumálum, upplýsinga um félagslegar og menningarlegar aðstæður í gistiríki o.s.frv.

V. SKILGREININGAR

Í þessari ákvörðun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „fyrirtæki“: öll fyrirtæki í eigu hins opinbera eða í einkaeign, óháð stærð þeirra, réttarstöðu og í hvaða atvinnugrein þau starfa, og allar tegundir efnahagsstarfsemi, þar á meðal félagshagfræðilega kerfið;
2. „þeir sem taka ákvarðanir“: allir flokkar starfsmanna sem fást við stjórnun, mat, þjálfun, leiðsögn og eftirlit á sviði menntunar og einstaklingar sem bera ábyrgð á staðbundnum, svæðisbundnum og innlendum vettvangi og í ráðuneytum á þessu sviði;
3. „leiðbeiningar og ráðgjöf“: margs konar starfsemi á borð við upplýsingar, mat og aðstoð við námsmenn við val á menntunar- og starfsþjálfunaráætlunum og á atvinnutækifærum;
4. „símenntun“: menntunar- og starfsþjálfunarmöguleikar sem einstaklingum bjóðast um ævina og gera þeim kleift að afla sér, viðhalda og aðlagja þekkingu sína, færni og hæfni;
5. „opið nám og fjarnám“: öll sveigjanleg menntun, hvort sem í henni felst notkun upplýsinga- og samskiptatækni eða ekki;
6. „verkefni“: starfsemi á grundvelli fjölþjóðlegs samstarfs sem er þróuð sameiginlega eða af samtökum eða stofnunar sem tengjast með formlegum eða óformlegum hætti;
7. „nemandi“: einstaklingur sem er innritaður sem nemandi í „skóla“ eins og hann er skilgreindur í þessum viðauka;
8. „upplýsingamiðstöð“: stofnun sem fæst við samningu, söfnun eða dreifingu upplýsingaskjala, efnis eða aðferða í tengslum við það athafnasvið sem starfsemi þessarar áætlunar beinist að, svo sem tungumál eða upplýsinga- og samskiptatækni í tengslum við menntun;
9. „skóli“: allar tegundir stofnana sem veita almenna menntun (leikskóli, grunnskóli eða framhaldsskóli), starfs- eða tæknimenntun og, í undantekningartilvikum þegar um er að ræða ráðstafanir til að efla tungumálanám, stofnanir sem eru ekki skólar en veita iðnnemum á námssamningi þjálfun;
10. „aðilar vinnumarkaðarins“: á innlendum vettvangi, samtök launamanna og vinnuveitenda í samræmi við landslög og/eða venjur og, á vettvangi bandalagsins, samtök launamanna og vinnuveitenda sem taka þátt í skoðanaskiptum um félagsleg málefni á vettvangi bandalagsins;
11. „háskólanemi“: einstaklingur sem er skráður í „háskóla“ eins og hann er skilgreindur í þessum viðauka án tillits til þess hvert námssviðið er, í því skyni að leggja stund á æðra nám sem veitir háskólagráðu eða -próf, að meðtalinni doktorsgráðu;
12. „kennari/kennslukraftur“: einstaklingur sem, í krafti starfa síns, tekur beinan þátt í menntaferli í aðildarríkjunum í samræmi við uppbyggingu viðkomandi menntakerfa;
13. „háskóli“: hvers konar æðri menntastofnun, í samræmi við landslög eða venjur, sem veitir menntun og hæfi eða prófskírteini á því menntastigi án tillits til þess hvað slíkar stofnanir kunna að vera kallaðar í aðildarríkjunum;
14. „háskólakennari“: allir flokkar starfsmanna sem eru ráðnir sem slíkir við „háskóla“ eins og hann er skilgreindur í þessum viðauka.

ÁKVÖRÐUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS nr. 293/2000/EB **2001/EES/26/34**
frá 24. janúar 2000
um samþykkt aðgerðaáætlunar bandalagsins (Daphne-áætlunarinnar) (2000 til 2003) um
fyrirbyggjandi ráðstafanir til að verjast ofbeldi gegn börnum, ungu fólki og konum(*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFNA,

ber að stuðla að mjög víðtækri heilsuvernd með bandalagsaðgerðum.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 152. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

með hliðsjón af álit svæðanefndarinnar ⁽³⁾

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Líkamlegt, kynferðislegt og andlegt ofbeldi gegn börnum, ungmennum og konum er brot á rétti þeirra til lífs, öryggis, frelsis, mannlegrar reisnar og líkamlegrar og tilfinningalegrar friðhelgi og er alvarleg ógnun gegn líkamlegri heilsu og geðheilsu fórnarlamba ofbeldis af þessu tagi. Áhrifin af slíku ofbeldi eru svo útbreidd í öllu bandalaginu að um stórfellt heilsuvandamál er að ræða.
- 2) Brýnt er að viðurkenna hin alvarlegu áhrif sem ofbeldi hefur á einstaklinga, fjölskyldur og samfélagið allt, bæði í bráð og lengd, hvað varðar heilsufar, andlegan og félagslegan þroska og möguleika viðkomandi á tækifærum til jafns við aðra, auk mikils kostnaðar fyrir þjóðfélagið í heild bæði í félagslegu og efnahagslegu tilliti.
- 3) Samkvæmt skilgreiningu Alþjóðaheilbrigðismála-stofnunarinnar (WHO) telst heilbrigði vera ástand fullkominnar líkamlegrar, andlegrar og félagslegrar vellíðunar en ekki einungis það að vera laus við veikindi eða fötlun. Samkvæmt p-lið 3. gr. sáttmálans

- 4) Þessar grundvallarreglur eru viðurkenndar í samningi Sameinuðu þjóðanna frá 1979 um afnám allrar mismununar gagnvart konum, í samningi Sameinuðu þjóðanna frá 1989 um réttindi barnsins, í Vínaryfirlýsingunni frá 1993 um upprætingu ofbeldis gegn konum, í yfirlýsingunni og aðgerðaáætluninni sem samþykkt var á IV. ráðstefnunni um málefni kvenna sem haldin var í Peking árið 1995, í yfirlýsingu og framkvæmdaáætlun gegn kynlífsölu og -notkun ólöggráða barna sem samþykktar voru á Stokkhólmráðstefnunni árið 1996 og Lissabon-yfirlýsingunni frá 1998 á heimspingi ráðherra æskulýðsmála um stefnumörkun og áætlanir um æskulýðsmál.

- 5) Evrópusambandið hefur gripið til aðgerða á sviði dóms- og innanríkismála, einkum með sameiginlegu aðgerðunum frá 24. febrúar 1997 er varða aðgerðir til að berjast gegn mansali og kynlífsnotkun á börnum ⁽⁵⁾. Aðildarríkin ákvarða hvert um sig refsiramma hegningarlaga sinna sem lúta að ofbeldisverkum.

- 6) Í ályktunum sínum frá 18. janúar 1996 um mansal ⁽⁶⁾, frá 19. september 1996 um ólöggráða börn sem eru fórnarlömb ofbeldis ⁽⁷⁾, frá 12. desember 1996 um ráðstafanir til að vernda ólöggráða börn í Evrópusambandinu ⁽⁸⁾, frá 16. september 1997 um þörfina á að hefja herferð í Evrópusambandinu gegn því að ofbeldi gegn konum sé látið viðgangast ⁽⁹⁾ og frá 16. desember 1997 um sölu á konum til kynlífsnota ⁽¹⁰⁾, hvatti Evrópuþingið framkvæmdastjórnina til að semja og koma í framkvæmd aðgerðum gegn ofbeldi af þessu tagi.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 34, 9.2.2000, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 39/2000 frá 11. apríl 2000 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 25.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 259, 18.8.1998, bls. 2, Stjtið. EB C 89, 30.3.1999, bls. 42 og Stjtið. EB C 162, 9.6.1999, bls. 11.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 169, 16.6.1999, bls. 35.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 89, 30.3.1999, bls. 42.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 16. apríl 1999 (Stjtið. EB C 219, 30.7.1999, bls. 497). Sameiginleg afstaða ráðsins frá 13. september 1999 (Stjtið. EB C 317, 4.11.1999, bls. 1). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 17. nóvember 1999 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB) og ákvörðun ráðsins frá 13. desember 1999.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 63, 4.3.1997, bls. 2.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB C 32, 5.2.1996, bls. 88.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB C 320, 28.10.1996, bls. 190.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB C 20, 20.1.1997, bls. 170.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB C 304, 6.10.1997, bls. 55.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB C 14, 19.1.1998, bls. 39.

- 7) Í orðsendingu sinni frá 24. nóvember 1993 um ramma aðgerðar til eflingar almannaheilbrigði benti framkvæmdastjórnin meðal annars á að forvarnir gegn líkamstjóni væri mikilvægur málaflokkur á sviði almannaheilbrigðis. Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 372/1999/EB frá 8. febrúar 1999 um aðgerðaáætlun bandalagsins um að koma í veg fyrir meiðsl á fólki ⁽¹⁾ var samþykkt innan þess ramma.
- 8) Með því að auka enn frekar þekkingu og skilning á ofbeldi og stuðla að frekari miðlun upplýsinga um ofbeldi gegn börnum, ungmennum og konum og með því að þróa aðgerðir til fyllingar áætlunum og aðgerðum bandalagsins sem fyrir eru, en forðast þó tvítekninu að óþörfu, mun þessi áætlun stuðla mjög að því að draga úr misnotkun og tryggja betri heilsuvernd, með tilliti til líkamlegra, andlegra og félagslegra þátta og betri lífsskilyrða.
- 9) Beinar aðgerðir varðandi ofbeldi gegn börnum, ungmennum og konum hljóta, eðli málsins samkvæmt, að vera verkefni sem aðildarríkin vinna hvert um sig á lands-, svæðis- eða staðarvísu.
- 10) Bandalagið getur aukið vægi aðgerða aðildarríkjanna er varða forvarnir gegn ofbeldi, þar með talið kynferðislegt ofbeldi og misnotkun á börnum, ungmennum og konum, með því að skiptast á upplýsingum og miðla fenginni reynslu, leita nýrra leiða, ákveða sameiginlega forgangsverkefni, koma upp netkerfi ef við á, velja sérstök verkefni til að vinna að í öllu bandalaginu og með því að hvetja til þátttöku og safna liði meðal allra sem hlut eiga að máli.
- 11) Áætlun þessi getur fengið aukið vægi með því að vekja athygli á góðum starfsvenjum og hvetja til ástundunar þeirra, leita nýrra leiða og miðla reynslu sem máli skiptir af aðgerðum sem gripið er til í aðildarríkjunum, þar með talið upplýsingaskipti um ýmis lög og þann árangur sem náðst hefur.
- 12) Í samræmi við dreiffræðisregluna og meðalhófsregluna í 5. gr. sáttmálans ætti því að vera auðveldara að ná markmiðum fyrirhugaðra ráðstafana á vettvangi bandalagsins. Ákvörðun þessi takmarkast við þær lágmarksaðgerðir sem þörf er á til að þessum markmiðum verði náð og gengur ekki lengra en nauðsyn krefur.
- 13) Nauðsynlegt er að hvetja til virkrar samvinnu á þessu sviði milli framkvæmdastjórnarinnar, aðildarríkjanna og frjálsra félagasamtaka, einkum samtaka sem vinna að velferð og bættum lífsskilyrðum barna, ungmenna og kvenna og samstillta stefnumörkun og ráðstafanir á þessu sviði með því að auka samvinnu milli frjálsra félagasamtaka, annarra samtaka og lands-, svæðis- og staðaryfirvalda.
- 14) Til þess að markmiðum áætlunarinnar verði náð og tiltæk úrræði nýtt á sem hagkvæmastan hátt þarf að velja af kostgæfni þau svið sem starfað skal á og velja verkefni þar sem aukið vægi næst fyrir bandalagið og benda á leiðir til að prófa sig áfram auk þess að miðla hugmyndum um nýbreytni í forvörnum gegn ofbeldi eftir þverfaglegum leiðum.
- 15) Efla ber samvinnu við til þess bærar alþjóðastofnanir á sviðum sem áætlunin tekur til og þriðju lönd svo og við alla þá sem líklegir eru til að taka þátt í forvörnum gegn ofbeldi.
- 16) Rétt er að kveða á um að þeim ríkjum sem sækja um aðild verði heimiluð þátttaka í áætluninni áður en til aðildar kemur, í samræmi við skilyrði í viðeigandi samningum, einkum samstarfssamningum og viðbótarbókunum við þá samninga.
- 17) Með það fyrir augum að auka gildi og áhrif aðgerðaáætlunarinnar ber að leggja jafnóðum mat á þær aðgerðir sem stofnað er til með sérstöku tilliti til skilvirkni þeirra og þess hvernig miðar að ná þeim markmiðum sem stefnt er að og, eftir því sem við á, gera þær breytingar sem teljast nauðsynlegar.
- 18) Þessi áætlun skal vara í fjögur ár svo að nægur tími gefist til koma í framkvæmd þeim aðgerðum sem þarf til að ná markmiðunum sem stefnt er að.
- 19) Samþykkja ber nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari ákvörðun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽²⁾.
- 20) Í þessari ákvörðun er mælt fyrir um fjárhagsramma sem gildir meðan áætlunin varir og sem í skilningi 33. liðar samstarfssamnings milli stofnana Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar frá 6. maí 1999 um eftirlit með fjárlögum og endurbætur á afgreiðslu fjárlaga ⁽³⁾ er helsta viðmiðun fjárveitingavaldsins.

ÁKVEÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Áætluninni komið á fót

1. Aðgerðaáætlun bandalagsins til að berjast gegn ofbeldi gegn börnum, ungmennum og konum er hér með samþykkt fyrir tímabilið 1. janúar 2000 til 31. desember 2003.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 46, 20.2.1999, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 172, 18.6.1999, bls. 1.

2. Áætlun þessi miðar að því að tryggja sem víðtækasta vernd líkamlegrar og andlegrar heilsu með því að vernda börn, ungmenni og konur gegn ofbeldi (að meðtöldu ofbeldi í formi kynlífsnotkunar og kynferðislegs ofbeldis), með því að fyrirbyggja ofbeldi og veita fórnarlömbum ofbeldis stuðning, einkum að fyrirbyggja að viðkomandi verði aftur beittur ofbeldi. Enn fremur er markmiðið að aðstoða frjáls félagasamtök og vera hvatning þeim og öðrum sem starfa á þessu sviði. Þannig mun áætlunin stuðla að félagslegri velliðan.

3. Aðgerðunum, sem á að framfylgja samkvæmt áætluninni, eins og fram kemur í viðaukanum, er ætlað að efla eftirfarandi:

- a) fjölþjóðlegar aðgerðir til að koma á þverfaglegum netum og tryggja upplýsingaskipti og ástundun bestu starfsvenja og samvinnu á vettvangi bandalagsins;
- b) fjölþjóðlegar aðgerðir sem miða að því að auka vitund almennings;
- c) viðbótaraðgerðir.

2. gr.

Framkvæmd

1. Framkvæmdastjórninni ber að tryggja að aðgerðirnar sem um getur í 3. mgr. 1. gr. séu framkvæmdar í náinni samvinnu við aðildarríkin í samræmi við ákvæði 5. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal, að höfðu samráði við aðildarríkin, eiga samstarf við stofnanir og samtök sem vinna á sviði forvarna gegn ofbeldi gagnvart börnum, ungmennum og konum og til stuðnings fórnarlömbum ofbeldis. Hún skal einkum hvetja til fjölþjóðlegrar samvinnu á milli frjálsra félagasamtaka og lands-, svæðis- og staðaryfirvalda.

3. Framkvæmdastjórnin skal taka tillit til þess starfs sem unnið er á þessu sviði á lands-, svæðis- og staðarvisu. Hún skal einnig tryggja markhópunum jafna málsmeðferð.

4. Þær ráðstafanir sem verða gerðar skulu taka til margra aðildarríkja.

3. gr.

Fjárhagsáætlun

1. Hér með er ákveðið að fjárhagsramminn fyrir framkvæmd þessarar áætlunar til fjögurra ára (2000 til 2003) skuli vera 20 milljón evrur.

2. Árlegar fjárveitingar skulu ákveðnar af fjárveitinga-valdinu og rúmast innan ramma fjárhagsáætlunarinnar.

3. Framlag bandalagsins er breytilegt eftir því hvers eðlis aðgerðin er. Það má ekki fara yfir 80% af heildarkostnaði aðgerðarinnar.

4. gr.

Samræmi og fylling

Framkvæmdastjórnin skal sjá til þess að samræmi ríki á milli þeirra ráðstafana sem gerðar verða þeim til fyllingar í tengslum við áætlunina sem og annarra ráðstafana sem

tengjast öðrum áætlunum og aðgerðum bandalagsins á þessu sviði, þar á meðal framtíðarþróun á sviði almannaheilbrigðis.

5. gr.

Framkvæmdarráðstafanir

1. Samþykkja ber ráðstafanir, sem eru nauðsynlegar til framkvæmdar þessari ákvörðun að því er varðar þau málefni sem talin eru upp hér á eftir, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 6. gr.

- a) árlega starfsáætlun um framkvæmd ráðstafana sem áætlunin tekur til, þar með talið áhrif á fjárlög og valviðmiðanir;
- b) almennt jafnvægi milli hinna ýmsu þátta áætlunarinnar;
- c) málsmeðferð við samræmingu áætlana og framtaks-verkefna sem hafa bein áhrif á framgang þessarar áætlunar;
- d) tilhögun samstarfs við þriðju lönd og alþjóðastofnanir sem um getur í 8. gr.;
- e) aðferðir við eftirlit og mat á áætluninni.

2. Samþykkja ber ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til framkvæmdar þessari ákvörðun að því er varðar öll önnur málefni, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 6. gr.

6. gr.

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 4. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn sem um getur í 3. mgr. 4. gr. ákvörðunar 1999/468/EB skal vera tveir mánuðir.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 3. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

4. Nefndin setur sér starfsreglur.

7. gr.

Þátttaka EFTA-/EES-landanna, samstarfsríkjanna í Mið- og Austur-Evrópu (CEEC), Kýpur, Möltu og Tyrklands

Eftirtöldum aðilum er frjálst að taka þátt í þessari áætlun:

— EFTA-/EES-löndunum í samræmi við skilyrðin sem eru sett í EES-samningnum,

- samstarfslöndunum í Mið- og Austur-Evrópu í samræmi við skilyrðin sem eru sett í Evrópusamningunum, í viðbótarbókunum við þá og í ákvörðunum viðkomandi samstarfsráða,
- Kýpur, á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við málsmæðferð sem síðar verður ákveðin í samráði við það land;
- Möltu og Tyrklandi, á grundvelli aukafjárveitinga í samræmi við ákvæði sáttmálans.

8. gr.

Alþjóðlegt samstarf

Meðan á framkvæmd áætlunarinnar stendur er, með fyrirvara um 300. gr. sáttmálans, rétt að auka samvinnu við þriðju lönd og til þess bærar alþjóðastofnanir á sviðum sem áætlunin tekur til svo og við alla þá sem líklegir eru til að taka þátt í forvörnum og vernd gegn hvers konar ofbeldi.

9. gr.

Eftirlit og mat

1. Við framkvæmd þessarar ákvörðunar skal framkvæmdastjórnin gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja eftirlit og meta áætlunina jafnóðum og taka tillit til bæði almennu og sértæku markmiðanna sem um getur í 1. gr. og í viðaukanum.

2. Á öðru ári áætlunarinnar skal framkvæmdastjórnin leggja matsskýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið.

3. Framkvæmdastjórnin skal leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið lokaskýrslu þegar áætluninni er lokið.

4. Framkvæmdastjórninni ber að fella inn í skýrslurnar, sem um getur í 2. og 3. mgr., upplýsingar um fjármögnun bandalagsins á ýmsum sviðum og hvernig aðgerðir bandalagsins koma til fyllingar öðrum aðgerðum, sem um getur í 4. gr., ásamt niðurstöðum matsins. Einnig ber henni að senda efnahags- og félagsmálanefndinni og svæðanefndinni skýrslurnar.

10. gr.

Gildistaka

Ákvörðun þessi öðlast gildi þann dag sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Gjört í Brussel 24. janúar 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. GAMA

forseti.

VIÐAUKI

SÉRTÆK MARKMIÐ OG AÐGERÐIR

I. FJÖLBJÓÐLEGAR AÐGERÐIR TIL AÐ KOMA UPP ÞVERFAGLEGUM NETUM OG TRYGGJA UPPLÝSINGASKIPTI, BESTU STARFSVENJUR OG SAMVINNU Á VETTvangi BANDALAGSINS

Markmið: *Að styðja og hvetja til samvinnu bæði frjálsra félagasamtaka og annarra samtaka, auk stjórnvalda, sem eru virk í baráttunni gegn ofbeldi*

1. Styðja stofnun þverfaglegra neta og styrkja þau og hvetja til samvinnu frjálsra félagasamtaka við ýmis samtök og opinberar stofnanir á lands-, svæðis- og staðarvisu til að auka þekkingu og skilning beggja á hlutverki hins og auðvelda skipti á upplýsingum sem skipta máli.
2. Hvetja til ástundunar bestu starfsvenja og upplýsingaskipta um þær, að meðtöldum tilraunaverkefnum á vettvangi bandalagsins um forvarnir gegn ofbeldi og stuðning við börn, ungmenni og konur og verndun þeirra.

Netin skulu einkum halda úti starfsemi til að leysa ofbeldisvandann með því að:

1. búa til sameiginlegan ramma til að greina ofbeldi sem tekur til skilgreiningar á mismunandi tegundum ofbeldis, orsaka þess og allra afleiðinga;
2. mæla raunveruleg áhrif mismunandi tegunda ofbeldis í Evrópu á fórnarlömbin og þjóðfélagið svo að finna megi andsvar gegn þessu fyrirbæri;
3. meta tegundir og skilvirkni ráðstafana og starfsvenja við forvarnir og greiningu ofbeldis, að meðtöldu ofbeldi í formi kynlífsnotkunar og kynferðislegs ofbeldis, og veita fórnarlömbum ofbeldis stuðning og ekki síst að fyrirbyggja að fórnarlambið verði aftur beitt ofbeldi.

II. FJÖLBJÓÐLEGAR AÐGERÐIR SEM MIÐA AÐ ÞVÍ AÐ AUKA VITUND ALMENNINGS

Markmið: *Að vekja almenning til vitundar um ofbeldi og forvarnir gegn ofbeldi gagnvart börnum, ungmennum og konum svo og fórnarlömbum mansals til kynlífsnotkunar, kynlífssölu og annarrar kynferðislegrar misnotkunar.*

1. Að hvetja til upplýsingaherferða í samvinnu við aðildarríkin og tilraunaverkefna sem gefa aukið vægi á vettvangi alls bandalagsins og starfsemi til að vekja almenning, einkum börn, ungmenni, kennara og aðra hópa fólks sem málið varðar svo og fjölmiðla, til vitundar um hugsanlega hættu á ofbeldi og leiðir til að forðast það, t.d. með lagalegum ráðstöfunum, kennslu í heilsufræði og þjálfun í baráttu gegn ofbeldi.
2. Að þróa upplýsingabrunna fyrir allt bandalagið til að aðstoða frjáls félagasamtök og opinberar stofnanir og veita þeim upplýsingar, sem verða tiltækar öllum almenningi, sem stjórnvöld og frjáls félagasamtök og æðri menntastofnanir hafa safnað um ofbeldi, forvarnir gegn því og aðstoð við fórnarlömbin svo og leiðir til að fyrirbyggja ofbeldi og veita upplýsingar um allar ráðstafanir og áætlanir á vegum bandalagsins á þessu sviði. Þannig ætti að vera unnt að koma upplýsingum inn í öll upplýsingakerfi sem máli skipta.
3. Rannsóknir á ofbeldi og kynferðislegri misnotkun svo og leiðum til að fyrirbyggja ofbeldi, m.a. í þeim tilgangi að finna skilvirkustu aðferðirnar og leiðirnar til að koma í veg fyrir ofbeldi, styðja fórnarlömb ofbeldis, einkum að fyrirbyggja að fórnarlamb verði aftur beitt ofbeldi og kanna hvaða félagslegan og efnahagslegan kostnað ofbeldið hefur í för með sér í þeim tilgangi að finna andsvar gegn fyrirbærinu.
4. Að bæta aðferðir við að greina ofbeldi, tilkynna það og takast á við afleiðingar þess.

III. VIÐBÓTARAÐGERÐIR

Á meðan áætlunin stendur yfir er framkvæmdastjórninni heimilt, samkvæmt 2. og 5. gr. ákvörðunarinnar að leita til fyrirtækja sem veita tækniaðstoð sem unnt er að fjármagna innan heildarfrjárhagsramma áætlunarinnar. Henni er heimilt, með sömu skilyrðum, að leita eftir sérfræðiaðstoð. Framkvæmdastjórnin getur enn fremur skipulagt námskeið, málstofur og aðra fundi sérfræðinga sem eru líklegir til þess að auðvelda framkvæmd áætlunarinnar og styrkja aðgerðir á sviði upplýsinga-, útgáfu- og dreifingarmála.

ÁKVÖRÐUN RÁÐSINS

2001/EES/26/35

frá 9. desember 1999

um að innleiða aðgerðaáætlun bandalagsins á sviði almannavarna(*)

(1999/847/EB)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

í framtíðinni kann að gera mönnum kleift að koma í veg fyrir margvíslegar hamfarir, þar með talin flóð.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 308. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins⁽²⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽³⁾,með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Aðgerðum bandalagsins á þessu sviði frá árinu 1985 ber að halda áfram í því skyni að efla samstarf aðildarríkjanna. Þær ályktanir sem hafa verið samþykktar frá árinu 1987⁽⁵⁾ ásamt ákvörðun ráðsins 98/22/EB frá 19. desember 1997 um að koma á fót aðgerðaáætlun bandalagsins á sviði almannavarna⁽⁶⁾ eru grundvöllur þess samstarfs.

2) Einstakar aðgerðir, sem bandalagið grípur til við framkvæmd áætlunarinnar, stuðla að verndun einstaklinga, umhverfis og eigna komi til náttúruhamfara og við vá af völdum tæknibilunar og að aukinni vitund um samspil mannlegra athafna og náttúruafllanna, sem

3) Samkvæmt stefnu- og aðgerðaáætlun bandalagsins í tengslum við umhverfið og sjálfbæra þróun⁽⁷⁾, sem framkvæmdastjórnin hefur lagt fram, er fyrirhugað að bandalagið auki einkum umsvif sín í sambandi við neyðarástand í umhverfismálum. Samkvæmt sömu áætlun er mælt til þess að í því starfi verði tekið mið af vísindarannsóknnum og tækniþróun.

4) Með aðgerðaáætlun bandalagsins verður haldið áfram að þróa samstarf á þessu sviði með enn skilvirkari hætti. Áætlunina skal að miklu leyti byggja á þeirri reynslu sem þegar hefur verið aflað.

5) Í samræmi við dreifræðisregluna á samstarf bandalagsins að styðja við og koma til viðbótar stefnu aðildarríkjanna á sviði almannavarna svo að hún verði skilvirkari. Samnýting reynslu og gagnkvæm aðstoð stuðlar að fækkun dauðsfalla og dregur úr meiðslum, eignatjóni, efnahagstjóni og umhverfisspjöllum í öllu bandalaginu, sem gerir markmiðin um félagslega samheldni og samstöðu áþreifanlegri.

6) Einangruð svæði og afskekkustu svæði í sambandinu hafa ýmis séreinkenni sökum legu sinnar, staðhátta og félagslegra og efnahagslegra aðstæðna, sem hefur neikvæð áhrif og gerir erfitt um vik að flytja þangað björgunarsveitir og -búnað þegar mikil hætta steðjar að.

7) Aðgerðaáætlun bandalagsins eykur gagnsæi auk þess að treysta og styrkja ýmsar aðgerðir með markmiðsáttmálans í huga.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 327, 21.12.1999, bls. 53, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 40/2000 frá 11. apríl 2000 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 27, 15.6.2000, bls. 26.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 28, 3.2.1999, bls. 29.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 279, 1.10.1999, bls. 210.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 169, 16.6.1999, bls. 14.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB C 293, 13.10.1999, bls. 53.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB C 176, 4.7.1987, bls. 1; Stjtið. EB C 44, 23.2.1989, bls. 3; Stjtið. EB C 315, 14.12.1990, bls. 1; Stjtið. EB C 313, 10.11.1994, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 8, 14.1.1998, bls. 20.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB C 138, 17.5.1993, bls. 5.

- 8) Aðgerð til að draga úr áhættu og koma í veg fyrir tjón, auk þess að koma upplýsingum á framfæri og undirbúa þá sem bera ábyrgð á og koma að almannavörnum í aðildarríkjunum, er mikilvæg og liður í auknum viðbúnaði vegna slysa. Enn fremur er mikilvægt að hefja bandalagsaðgerð til að bæta tækni og aðferðir í tengslum við viðbrögð og skyndihjálp í kjölfar neyðarástands.
- 9) Einnig er mikilvægt að grípa til aðgerða sem beinast að hinum almenna borgara, þannig að evrópskir ríkisborgarar geti eftir eigin varnir.
- 10) Fastanet tengiliða aðildarríkjanna um almannavarnir mun áfram gegna ákveðnu hlutverki í málefnum sem tengjast almannavörnum.
- 11) Samþykking ber nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari ákvörðun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um það hvernig skuli fara með framkvæmdavald sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.
- 12) Frá 1. janúar 2000 koma ákvæði þessarar ákvörðunar í stað aðgerðaáætlunarinnar, sem komið var á fót með ákvörðun 98/22/EB og lýkur 31. desember 1999.
- 13) Í þessari ákvörðun er að finna fjárhagsviðmiðun, í skilningi 34. liðar samstarfssamningsins milli Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar frá 6. maí 1999 ⁽²⁾ um eftirlit með fjárlögum og endurbætur á afgreiðslu fjárlaga, fyrir allt tímabilið sem áætlunin varir án þess þó að hafa áhrif á heimildir fjárveitingavaldsins eins og skilgreint er í sáttmálanum.
- 14) Í sáttmálanum er ekki gert ráð fyrir öðrum heimildum vegna samþykktar þessarar ákvörðunar en þeim sem um getur í 308. gr.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

1. Aðgerðaáætlun bandalagsins á sviði almannavarna (hér á eftir nefnd „áætlunin“) er hér með komið á fót fyrir tímabilið 1. janúar 2000 til 31. desember 2004.

2. Þessari áætlun er ætlað að styðja við og koma til viðbótar viðleitni aðildarríkjanna á lands-, svæðis- og staðarvísu í þeim tilgangi að verja menn, eignir og þar með umhverfi komi til náttúruhamfara og við vá af völdum tæknibilunar, samanber þó innri skiptingu valdsviðs í aðildarríkjunum. Einnig er stefnt að því að greiða fyrir samstarfi, miðlun reynslu og gagnkvæmri aðstoð milli aðildarríkjanna á þessu sviði.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 172, 18.6.1999, bls. 1.

3. Áætlunin tekur ekki til ráðstafana sem miða að samræmingu laga og reglna aðildarríkjanna eða skipulagi viðbúnaðar innanlands í aðildarríkjunum.

2. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal sjá um framkvæmd aðgerða samkvæmt þessari áætlun.

2. Áætluninni er komið til framkvæmda með þriggja ára breytilegri áætlun sem ber að endurskoða ár hvert og samþykka í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 4. gr.

3. Fjárhagsviðmiðun fyrir framkvæmd téðrar áætlunar er 7,5 milljónir evra.

Fjárveitingavaldið skal heimila árlegar fjárveitingar sem rúmast innan ramma fjárhagsáætlunarinnar.

4. Aðgerðir sem falla undir áætlunina og fjárhagsákvæði um framlag bandalagsins eru sett fram í viðaukanum.

3. gr.

1. Í breytilegu áætluninni um framkvæmdina skulu settar fram einstakar aðgerðir sem ráðist skal í.

2. Einstakar aðgerðir skulu einkum valdar með tilliti til eftirfarandi viðmiða:

- a) að þær stuðli að því að draga úr hættu á að menn, eignir og þar með umhverfi verði fyrir tjóni komi til náttúruhamfara og við vá af völdum tæknibilunar;
- b) að þær stuðli að því að auka viðbúnað þeirra sem taka þátt í almannavörnum í aðildarríkjunum, í þeim tilgangi að auka hæfni þeirra til að bregðast við í neyðartilvikum;
- c) að þær stuðli að því að greina og rannsaka orsakir hamfara;
- d) að þær stuðli að því að bæta leiðir og aðferðir við spár, tækni og aðferðir í tengslum við viðbrögð og skyndihjálp í kjölfar neyðarástands;
- e) að þær stuðli að því að auka skilning, fræðslu og upplýsingar til almennings, til þess að almennir borgarar geti eftir eigin varnir.

3. Hver einstök aðgerð skal fara fram í náinni samvinnu við aðildarríkin.

4. Eftir því sem við á skulu aðgerðir samkvæmt þessari áætlun stuðla að því að:

- fella almannavarnamarkmið inn í stefnu og aðgerðir bandalagsins og aðildarríkjanna á öðrum sviðum, einkum að meðtöldu áhættumati í tengslum við mat á áhrifum af búnaði og starfsemi,
- ásamt því að samræma áætlunina við aðrar aðgerðir bandalagsins.

5. Í hverri aðgerð skal tekið mið af niðurstöðum bandalagsins og niðurstöðum úr innlendum rannsóknum á viðeigandi sviðum.

4. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 4. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB.

Fresturinn sem um getur í 3. mgr. 4. gr. ákvörðunar 1999/468/EB skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

5. gr.

Framkvæmdastjórnin skal leggja mat á framkvæmd þessarar áætlunar við miðbik og lok hennar og leggja skýrslu fyrir

Evrópuþingið og ráðið eigi síðar en 30. september 2002 og 31. mars 2004.

6. gr.

Þessi ákvörðun kemur til framkvæmda 1. janúar 2000.

7. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 9. desember 1999.

Fyrir hönd ráðsins,

O. HEINONEN

forseti.

VIÐAUKI

Aðgerð ⁽¹⁾	Fjárhagsákvæði
<p>A. Helstu verkefni sem hafa almenna skírskotun</p> <p>Helstu verkefni sem hafa almenna skírskotun í öllum eða mörgum aðildarríkjum og hafa þau áhrif að almannavarnir verða betur í stakk búnar til að mæta tilteknum þáttum við hamfarir, svo sem:</p> <ul style="list-style-type: none"> — forvarnarstarfi, — viðbúnaði, — viðbrögðum, — skyndihjálpi, — greiningu og rannsóknum á orsökum hamfara (áhættu-greiningu og greiningu á því hvar vörnum er ábótavant), — greiningu á félagsfahagslegum afleiðingum hamfara, — að bæta leiðir og aðferðir þegar spár eru gerðar. 	<p>Hámarksfjárframlag bandalagsins: 75% af heildarkostnaði aðgerðarinnar.</p>
<p>B. Þjálfun</p> <p>1. <i>Málstofur og námskeið</i> ⁽²⁾</p> <p>Skipulagning málstofa eða námskeiða fyrir sérfræðinga, tæknifræðinga og tæknimenn frá aðildarríkjunum, þannig að innan hverrar greinar sé hægt að miðla reynslu með sérstakri umfjöllun sem lýtur að tækni og aðferðum með það að markmiði:</p> <ul style="list-style-type: none"> — að auka viðbúnað — að skapa skilyrði til þess að koma upp netkerfi sem gerir rekstrarlegt samstarf milli aðildarríkjanna skilvirkara í neyðartilvikum. <p>2. <i>Skipti á sérfræðingum og tæknimönnum</i></p> <p>Skipulagning sérfræðiaðstoðar utan aðalstöðva við neyðarþjónustu eða aðrar viðkomandi stofnanir í öðrum aðildarríkjum í því skyni að sérfræðingar geti aflað sér reynslu, lagt mat á aðra tækni eða kynnt sér aðferðir hjá annarri neyðarþjónustu eða öðrum viðkomandi stofnunum.</p> <p>Skipulagning skipta á sérfræðingum, tæknifræðingum og tæknimönnum aðildarríkjanna, sem gerir þeim kleift að halda eða sækja stutt þjálfunarnámskeið.</p> <p>3. <i>Æfingar</i> ⁽²⁾</p> <p>Markmiðið með æfingunum er að bera saman aðferðir, örva samstarf milli aðildarríkja og styðja samræmingarferli innlendra almannavarnarþjónustu meðal annars með tilliti til þess að viðbrögð í neyðartilvikum verði bæði skilvirkari og skjótari.</p>	<p>Hámarksfjárframlag bandalagsins: 75% af heildarkostnaði aðgerðarinnar, þó aldrei meira en 75.000 evrur fyrir hverja aðgerð.</p> <p>Að hámarki 75% af ferða- og dvalarkostnaði sérfræðinga og 100% af kostnaðinum við að samræma kerfið.</p> <p>Hámarksfjárframlag bandalagsins: 50% af kostnaði vegna þátttöku áheyrnarfulltrúa frá öðrum aðildarríkum og til að skipuleggja málstofur sem þessu tengjast, undirbúa æfinguna, semja loka-skýrsluna o.s.frv.</p>
<p>C. Aðrar aðgerðir:</p> <p>1. <i>Tilraunaverkefni</i> ⁽²⁾</p> <p>Verkefni sem eiga að hafa þau áhrif að afköstin verði meiri og viðbrögðin skjótari á fyrstu stigum hættuástands í ýmsum héruðum aðildarríkja. Þessum verkefnum er einkum ætlað að bæta aðferðir, tækni og málsmæðferð, jafnvel á einangruðustu og afskekktustu svæðum og eyjum. Umfang þeirra og inntak skal vera þess eðlis að þau varði öll eða nokkur aðildarríki og ætlunin er að þau nái sem mestri útbreiðslu og verði rækilega kynnt alls staðar í sambandinu.</p> <p>Hvetja skal til fjölbjóðlegra verkefna eins og unnt er.</p>	<p>Hámarksfjárframlag bandalagsins: 50% af heildarkostnaði hvers tilraunaverkefnis, þó aldrei meira en 200.000 evrur fyrir hvert verkefni.</p>

Aðgerð ⁽¹⁾	Fjárhagsákvæði
<p>2. <i>Stuðningsaðgerðir</i> ⁽²⁾</p> <p>Stuðningsaðgerðir á borð við undirbúningsvinnu í tengslum við ný svæði eða einstakar aðgerðir til eftirfylgdar öðrum verkefnum, málstofum eða æfingum.</p> <p>3. <i>Ráðstefnur og viðburðir</i></p> <p>Ráðstefnur og aðrir viðburðir í tengslum við almannavarnir, sem taka til nokkurra aðildarríkja.</p> <p>4. <i>Upplýsingar</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — Aðgerðir sem stuðla að betri upplýsingum til almennings, betri menntun og auknum skilningi, til þess að hjálpa borgurunum að vernda sjálfa sig á árangursríkari hátt, hvar svo sem þeir kunna að vera staddir í bandalaginu, auk þess að stuðla að öryggi borgaranna í bandalaginu — Miðlun upplýsinga, útgáfa og gerð sýningarefnis um samstarf bandalagsins á sviði almannavarna. <p>5. <i>Aðrar aðgerðir</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — Aðrar aðgerðir sem auka skilning á árangri almannavarna-starfs, svo sem tölfraðilegar upplýsingar, efnahagsleg greining — Mat á áætluninni — Dreifing upplýsinga um þær aðgerðir sem búið er að ákveða, á tungumáli þeirra aðildarríkja sem aðgerðirnar varða. <p>D. Útkall sérfræðinga</p> <p>Sérfræðingar eru kallaðir út í neyðartilvikum til að styrkja það kerfi sem yfirvöld aðildarríkis eða þriðja lands, sem standa frammi fyrir náttúruhamföllum eða vá af völdum tæknibilunar, hafa byggt upp.</p>	<p>Hámarksfjárframlag bandalagsins: 50% af heildarkostnaði hvernar aðgerðar, þó aldrei meira en 30.000 evrur fyrir hverja aðgerð.</p> <p>Hámarksfjárframlag bandalagsins: 30% af heildarkostnaði viðburðarins, þó aldrei meira en 50.000 evrur fyrir hverja aðgerð.</p> <p>Hámarksfjárframlag bandalagsins: 75% af heildarkostnaði aðgerðarinnar.</p> <p>Fjárframlag bandalagsins: 100% af kostnaði.</p> <p>Fjárframlag bandalagsins: 100% af kostnaði.</p> <p>Fjárframlag bandalagsins: 100% af kostnaði vegna útkalls sérfræðings.</p>

⁽¹⁾ Styrkhæfar aðgerðir verða að vera í samræmi við þá forgangsörðun sem stjórnarnefndin ákveður á hverju ári.

Séraðgerðir sem eru styrkhæfar með tilliti til annarra gerninga bandalagsins njóta ekki fjárstuðnings innan ramma þessarar áætlunar. Að því er varðar D-lið þýðir þetta að aðgerðir sem eru styrkhæfar, meðal annars með tilliti til ECHO, njóta ekki fjárstuðnings innan ramma þessarar áætlunar.

⁽²⁾ Einu styrkhæfu aðgerðirnar eru þær sem varða öll aðildarríkin eða mörg þeirra.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1931/1999

2001/EES/26/36

frá 9. september 1999

um breytingu á I., II. og III viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu(*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu (¹), eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1308/1999 (²), einkum 6. og 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í bandalaginu í dýrallyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis.
- 2) Ekki skal ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa fyrr en dýrallyfjanefnd hefur kannað allar viðeigandi upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif þessara leifa á iðnaðarvinnslu matvæla.
- 3) Við ákvörðun á leyfilegu hámarksmagni dýrallyfja-leifa í matvælum úr dýraríkinu, er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundirnar sem leifarnar kunna að finnast í, magnið sem má vera í hverjum viðkomandi vef úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvef) og hvaða eiginleikar leifarinnar skipta máli við eftirlit með leifum (leifamerki).
- 4) Til að auðvelda eftirlitið með leifum, sem kveðið er á um í viðeigandi löggjöf bandalagsins, skal að jafnaði ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í lifur eða nýrum. Hins vegar eru lifur og nýru oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því ætti einnig ávallt að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í vöðva- eða fituvef.
- 5) Þegar um er að ræða dýrallyf fyrir varpfugla, mjólkandi dýr eða býflugur skal einnig ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í eggjum, mjólk eða hunangi.

- 6) Bæta ber karprófeni, emamektíni, sefkínómi, teflúbensúroni og apramýsini við í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 7) Bæta ber histidíni, adenosíni, 5'-mónó-, 5'-dí- og 5'-trífosfötum þess, glýsini, glútamíni, glútamínsýru, alaníni, doxaprami, sýtidíni, 5'-mónó-, 5'-dí- og 5'-trífosfötum þess, systeíni, kólíni, kýmótrypsíni, argíníni, hýalúronsýru, karnitíni, apramýsini, brómíði, kalíumsalti, asamepífosí, asparssýru, aspargíni, sítrúllíni, pepsíni, valíni, úridíni, 5'-mónó-, 5'-dí- og 5'-trífosfötum þess, týrosíni, trýptófani, trypsíni, týmidíni, þreóníni, þíoktínsýru, súlfógæjakóli, seríni, prólíni, gvanósíni, 5'-mónó-, 5'-dí- og 5'-trífosfötum þess, fenýlalaníni, vetrabútínhydróklóríði, órótínsýru, ornitíni og metíóníni og lýsini og levsíni og ísólevsíni og inósítóli og inósíni og 5'-mónó-, 5'-dí-, 5'-trífosfötum þess og píperónýlbútóxíði við í II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 8) Svo að unnt sé að ljúka vísindarannsóknum ber að bæta kúmafosi, sýmíasóli og kanamýsini við í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 9) Veita skal 60 daga frest áður en þessi reglugerð öðlast gildi svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á markaðsleyfum sem hafa verið veitt fyrir viðkomandi dýrallyf í samræmi við tilskipun ráðsins 81/851/EBE (³), eins og henni var síðast breytt með tilskipun 93/40/EBE (⁴).
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMBÝKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

I., II. og III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á sextugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 240, 10.9.1999, bls. 3, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 41/2000 frá 19. maí 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 32, 13.7.2000, bls. 1.

(¹) Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1.

(²) Stjtið. EB L 156, 23.6.1999, bls. 1.

(³) Stjtið. EB L 317, 6.11.1981, bls. 1.

(⁴) Stjtið. EB L 214, 24.8.1993, bls. 31.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 9. september 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Karel VAN MIERT

framkvæmdastjóri.

—

VIÐAUKI

I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

1. Sýkingarlýf

1.2. Sýklalyf

1.2.02. Sefalósporín

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyflegt hámarks- magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Sefkínóm	Sefkínóm	Svín	50 µg/kg 50 µg/kg 100 µg/kg 200 µg/kg	Vöðvi Húð og fíta Lifur Nýra“	

1.2.10. Aminóglýsíð

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyflegt hámarks- magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Apramýsín	Apramýsín	Nautgripir	1 000 µg/kg 1 000 µg/kg 10 000 µg/kg 20 000 µg/kg	Vöðvi Fíta Lifur Nýra	Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér neyslumjólk“

2. Sníklalyf

2.2. Útsníklalyf

2.2.4. Asýlþvagefnisafleiður

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyflegt hámarks- magn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Teflúbensúrón	Teflúbensúrón	Laxfiskar	500 µg/kg	Vöðvi og roð í eðlilegum hlutföllum“	

2.3. Inn- og útsníklalyf

2.3.1. Avernektín

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt há- marksmagn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Enamektín	Enamektín B1a	Laxfiskar	100 µg/kg	Vöðvi og roð í eðlilegum hlutföllum“	

4. Bólguþýðandi lyf

4.1. Bólguþýðandi lyf sem eru ekki sterar

4.1.1. Afleiða arýþróþíonsýru

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt há- marksmagn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Karþrófen	Karþrófen	Nautgripir Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér neyslumjólk Dýr af hestaætt	500 µg/kg 1 000 µg/kg 1 000 µg/kg 1 000 µg/kg 500 µg/kg 1 000 µg/kg 1 000 µg/kg 1 000 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Vöðvi Fita Lifur Nýra“	

II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

1. Ólífræn efni

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
„Brómíð, kalíumsalt	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis“	

2. Lífræn efhasambönd

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
„Apramýsín	Svín, kanínur Nautgripir Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér neyslumjólík Kjúklingar Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér egg til mannelldis	Eingöngu til inntöku
Asameþífós	Laxfiskar	
Doxapram	Allar tegundir spendýra sem gefa af sér afurðir til mannelldis	
Píperónýlbútóxíð	Nautgripir, sauðfé, geitur, dýr af hestaætt	Aðeins til staðbundinnar notkunar ⁴
Súlfógæjakóll	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelldis	
Vetrabútínihýdróklóríð	Svín	

3. Efni sem eru almennt talin skaðlaus

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
„Aðenósín og 5'-mónó-, 5'-dí- og 5'-trífosföt þess	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelldis	
Alanín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelldis	
Argínín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelldis	
Asparagín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelldis	
Asparssýra	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelldis	
Karnítín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelldis	
Kólín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelldis	
Kýmóttrypsín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelldis	

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
Sítrúllín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannellds	
Systeín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannellds	
Sýtidín og 5'-mónó-, 5'-dí- og 5'-trífosföt þess	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannellds	
Glútaminsýra	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannellds	
Glútamín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannellds	
Glýsín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannellds	
Gvanósín og 5'-mónó-, 5'-dí- og 5'-trífosföt þess	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannellds	
Histidín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannellds	
Hýalúrónsýra	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannellds	
Inósín og 5'-mónó-, 5'-dí- og 5'-trífosföt þess	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannellds	
Inósítól	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannellds	
Ísólevsín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannellds	
Levsín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannellds	
Lýsín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannellds	
Metiónín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannellds	
Ornitín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannellds	
Óróínsýra	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannellds	
Pepsín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannellds	
Fenýlalanín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannellds	
Prólin	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannellds	
Serín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannellds	
Þióktínsýra	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannellds	
Þreónín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannellds	
Thýmidín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannellds	

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategund	Önnur ákvæði
Trypsín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelis	
Tryptófan	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelis	
Týrósin	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelis	
Úríðín og 5'-mónó-, 5'-dí- og 5'-trífosföt þess	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelis	
Valín	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til mannelis“	

III. viðauka við reglugerð (EB) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

- 1. Sýkingarlýf
- 1.2. Sýklalyf
- 1.2.05. Amínóglýsif

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks- marksmagn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Kanamýsín	Kanamýsín	Kanínur	100 µg/kg 100 µg/kg 600 µg/kg 2 500 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks- magn leifa falla úr gildi 1.1.2002“
		Nautgripir, sauðfjá	100 µg/kg 100 µg/kg 600 µg/kg 2 500 µg/kg 150 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk	
		Svín, kjúklingar	100 µg/kg 100 µg/kg 600 µg/kg 2 500 µg/kg	Vöðvi Húð og fita Lifur Nýra	

- 2. Sniklalyf
- 2.2. Útsniklalyf
- 2.2.2. Afleiða ímínófenýlþíasólídíns

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks- marksmagn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Sýmiasól	Sýmiasól	Býflugur	1 000 µg/kg	Hunang	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks- magn leifa falla úr gildi 1.7.2001“

2.2.4. Lífræn fosföt

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategund	Leyfilegt hámarks- marksmagn leifa	Markvefur	Önnur ákvæði
„Kúmafos	Kúmafos	Býflugur	100 µg/kg	Hunang	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks- magn leifa falla úr gildi 1.7.2001“

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2001/EES/26/37

frá 15. september 1999

um sameiginlega tækniforskrift fyrir tengikröfur fyrir TETRA-aðgang að neyðarþjónustu(*)

(tilkynnt með númeri C(1999) 2987)

(1999/645/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/13/EB frá 12. febrúar 1998 um endabúnað til fjarskipta og búnað gervihnattajarðstöðva og gagnkvæma viðurkenningu á samræmi þeirra ⁽¹⁾, einkum öðrum undirlið 2. mgr. 7. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Framkvæmdastjórnin hefur samþykkt ákvæði um það fyrir hvaða gerð endabúnaðar sameiginleg tækniforskrift skuli gilda, svo og tilheyrandi yfirlýsingu um gildissvið í samræmi við fyrsta undirlið 2. mgr. 7. gr.
- 2) Samþykkja ber samsvarandi samhæfða staðla, eða hluta þeirra, til framkvæmdar grunnkröfunum sem breyta á í sameiginlegar tækniforskriftir.
- 3) Til að tryggja órofinn aðgang að mörkuðum fyrir framleiðendur er nauðsynlegt að heimila bráðabirgða-fyrirkomulag varðandi búnað sem er viðurkenndur í samræmi við innlendar gerðarviðurkenningarreglur.
- 4) Tillagan hefur verið lögð fyrir samþykkisnefnd endabúnaðar (ACTE) samkvæmt 2. mgr. 29. gr.
- 5) Sameiginlega tækniforskriftin, sem samþykkja á með þessari ákvörðun, er í samræmi við álit samþykkisnefndar endabúnaðar (ACTE).

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

1. Þessi ákvörðun gildir um endabúnað sem er ætlaður til að tengjast við almennt fjarskiptanet og fellur undir gildis-

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 255, 30.9.1999, bls. 40, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 42/2000 frá 19. maí 2000 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 32, 13.7.2000, bls. 2.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 74, 12.3.1998, bls. 1.

svið samhæfða staðalsins sem vísað er til í 1. mgr. 2. gr.

2. Með þessari ákvörðun er mælt fyrir um sameiginlega tækniforskrift fyrir tengikröfur fyrir TETRA-búnað (fléttuð þráðlaus landnet) vegna tengingar við neyðarþjónustu á tíðnisviðinu frá 380 MHz til 383 MHz og 390 MHz til 393 MHz.

2. gr.

1. Sameiginlega tækniforskriftin tekur til samhæfða staðalsins sem hlutaðeigandi staðlastofnun hefur samið til framkvæmdar grunnkröfunum, sem um getur í c-lið til f-liðar 5. gr. tilskipunar 98/13/EB, að því marki sem við á. Tilvísun í staðalinn er að finna í viðaukanum.

2. Endabúnaður, sem fellur undir gildissvið þessarar ákvörðunar, skal vera í samræmi við sameiginlegu tækniforskriftina sem um getur í 1. mgr., uppfylla grunnkröfurnar sem um getur í a- og b-lið 5. gr. tilskipunar 98/13/EB og uppfylla kröfur allra annarra gildandi tilskipana, einkum tilskipana ráðsins 73/23/EBE ⁽²⁾ og 89/336/EBE ⁽³⁾.

3. gr.

Tilkynntir aðilar, sem eru tilnefndir til að koma í framkvæmd málsmeðferð sem um getur í 10. gr. tilskipunar 98/13/EB, skulu, að því er varðar endabúnað sem 1. mgr. 1. gr. þessarar ákvörðunar gildir um, beita samhæfða staðlinum sem um ræðir í viðaukanum, eða tryggja að honum sé beitt, eigi síðar en þessi ákvörðun öðlast gildi.

4. gr.

1. Innlendar gerðarviðurkenningarreglur, sem gilda um búnað sem fellur undir gildissvið samhæfða staðalsins sem um getur í viðaukanum, falli úr gildi frá og með 15. desember 1999.

2. Halda má áfram að setja á markað innanlands og taka í notkun endabúnað sem er viðurkenndur í samræmi við slíkar innlendar gerðarviðurkenningarreglur.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 77, 26.3.1973, bls. 29.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 139, 23.5.1989, bls. 19.

5. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 15. september 1999.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Karel VAN MIERT

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

Tilvísun í gildandi samhæfðan staðal

Samhæfði staðallinn, sem um getur í 2. gr. þessarar ákvörðunar, er:

Terrestrial trunked radio (TETRA); emergency access

Fléttuð þráðlaus landnet (TETRA); neyðaraðgangur

ETSI

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu

Aðalskrifstofa ETSI

TBR 35 — September 1998

(að undanskildum formála og liðum 4.2.2, 5.4.2 og A.2.3)

Viðbótarupplýsingar

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu er viðurkennd samkvæmt tilskipun ráðsins og Evrópuþingsins 98/34/EB ⁽¹⁾.

Samhæfði staðallinn, sem um getur hér að framan, er saminn samkvæmt umboði sem gefið er út í samræmi við viðeigandi málsmeðferð í tilskipun 98/34/EB.

Unnt er að fá orðréttan texta framangreinds samhæfðs staðals með því að snúa sér til:

Fjarskiptastaðlastofnun Evrópu,
650, Route des Lucioles,
F-06921 Sophia Antipolis Cedex

eða

Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna,
DGXIII/A/2 — (BU 31, 1/7)
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel

eða einhverrar annarrar stofnunar sem annast afhendingu ETSI-staðla, en skrá yfir þær stofnanir má finna á Netinu á slóðinni www.ispo.cec.be.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 37.

TILSKIPUN RÁÐSINS 1999/70/EB

2001/EES/26/38

frá 28. júní 1999

um rammasamninginn um tímabundna ráðningu sem ETUC, UNICE og CEEP hafa gert(*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 139. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í framhaldi af gildistöku Amsterdamsáttmálans voru ákvæði samningsins um félagsmálastefnuna, sem fylgir bókuninni um félagsmálastefnuna sem aftur fylgir stofnsáttmála Evrópubandalagsins, felld inn í 136.–139. gr. stofnsáttmála Evrópubandalagsins.
- 2) Aðilar vinnumarkaðarins geta, í samræmi við 2. mgr. 139. gr. áttmálans, óskað sameiginlega eftir að samningar, sem eru gerðir á vettvangi bandalagsins, komi til framkvæmda með ákvörðun ráðsins að tillögu framkvæmdastjórnarinnar.
- 3) Í 7. lið stofnskrár bandalagsins um félagsleg grundvallarréttindi launamanna er meðal annars kveðið á um að stofnun hins innri markaðar skuli leiða til bættra lífshæðis og starfsskilyrða launamanna í Evrópubandalaginu. Þessu markmiði skuli náð með því að samræma þessi kjör og skilyrði innbyrðis samhliða því að umbætur eru gerðar, einkum að því er varðar annars konar ráðningu en ótímabundna ráðningu, til dæmis tímabundna ráðningu, hlutastörf, framleiðu starfsmanna og árstíðabundin störf.
- 4) Ráðið hefur hvorki getað tekið ákvörðun um tillögu að tilskipun um tiltekin ráðningarsambönd með tilliti til röskunar á samkeppni⁽¹⁾ né um tillögu að tilskipun um tiltekin ráðningarsambönd með tilliti til starfsskilyrða⁽²⁾.
- 5) Í niðurstöðum leiðtogaráðsins, sem kom saman í Essen, var lögð á það áhersla að gerðar yrðu ráðstafanir sem miða að því að „vöxtur geti stuðlað að fleiri atvinnutækifærum, einkum með sveigjanlegu skipulagi vinnunnar, þannig að bæði sé tekið tillit til óska launamanna og til krafna á sviði samkeppni.“
- 6) Í ályktun ráðsins frá 9. febrúar 1999 um viðmiðunarreglur um ráðningar fyrir árið 1999 eru aðilar vinnumarkaðarins á öllum viðeigandi stigum hvattir til þess að gera samninga um að nútímavæða skipulag vinnunnar, meðal annars með sveigjanlegu vinnumarkaðslaginu, með það að markmiði að auka

framleiðni fyrirtækja og samkeppnishæfni og skapa nauðsynlegt jafnvægi milli sveigjanleika og öryggis.

- 7) Framkvæmdastjórnin hefur, í samræmi við 2. mgr. 3. gr. samningsins um félagsmálastefnuna, haft samráð við aðila vinnumarkaðarins um hvert skuli stefnt með aðgerðum bandalagsins með tilliti til sveigjanlegs vinnutíma og starfsöryggis.
- 8) Að höfðu slíku samráði aðhyllist framkvæmdastjórnin þá skoðun að æskilegt sé að grípa til bandalagsaðgerða og hefur í framhaldi af því haft frekara samráð við aðila vinnumarkaðarins um efni fyrirhugaðrar tillögu í samræmi við 3. mgr. 3. gr. umrædds samnings.
- 9) Hin almennu heildarsamtök, þ.e. Samtök evrópskra iðn- og atvinnurekenda (UNICE), Evrópusamtök fyrirtækja með opinbera eignaraðild (CEEP) og Evrópusamtök verkalýðsfélaga (ETUC), hafa með sameiginlegu bréfi til framkvæmdastjórnarinnar, dagsettu 23. mars 1998, tilkynnt henni að þau óski eftir því að málsmeðferðin, sem kveðið er á um í 4. gr. umrædds samnings, verði hafin. Þau fóru fram á það við framkvæmdastjórnina, í sameiginlegu bréfi sínu, að fá þriggja mánaða frest til viðbótar. Framkvæmdastjórnin varð við þeirri beiðni og framlengdi frestinn til að ná samningum til 30. mars 1999.
- 10) Áðurnefnd heildarsamtök gerðu með sér rammasamning um tímabundnar ráðningar 18. mars 1999. Þau sendu framkvæmdastjórninni sameiginlega beiðni um að þessi rammasamningur kæmi til framkvæmdar með ákvörðun sem ráðið tekur að fenginni tillögu framkvæmdastjórnarinnar, í samræmi við 2. mgr. 4. gr. samningsins um félagsmálastefnuna.
- 11) Ráðið hefur, í ályktun sinni frá 6. desember 1994 um „tiltekna þætti í félagsmálastefnu Evrópusambandsins: Framlag til efnahagslegrar og félagslegrar samleitni í sambandinu“⁽³⁾, farið þess á leit við aðila vinnumarkaðarins að þeir nýti sér þau tækifæri sem þeir hafa til að gera samninga þar eð þeir standi að jafnaði nær félagslegum veruleika og átti sig betur á félagslegum vandamálum.
- 12) Í inngangsorðum að rammasamningum um hlutastörf, sem gerður var 6. júní 1997, lýstu undirritunaraðilarnir yfir því að þeir hygðust meta hvort þörf væri á svipuðum samningi vegna annars konar sveigjanlegra starfa.
- 13) Aðilar vinnumarkaðarins vildu beina athyglinni sérstaklega að tímabundnum ráðningum en hafa einnig gefið til kynna að þeir muni íhuga hvort þörf sé á svipuðum samningi fyrir þá sem starfa á vegum framleigufyrirtækja.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 175, 10.7.1999, bls. 43, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 43/2000 frá 19. maí 2000 um breytingu á XVIII. viðauka (Öryggi og hollustuhættir á vinnustöðum, vinnuréttur og jafnrétti kynjanna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 32, 13.7.2000, bls. 3.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 224, 8.9.1990, bls. 6. og Stjtið. EB C 305, 5.12.1990, bls. 8.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 224, 8.9.1990, bls. 4.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 368, 23.12.1994, bls. 6.

- 14) Undirritunaraðilarnir óskuðu eftir að gera ramma-samning um tímabundnar ráðningar þar sem settar yrðu fram meginreglur og lágmarkskröfur um ráðningarsamninga og ráðningarsambönd fyrir tímabundnar ráðningar. Þeir hafa látið í ljós vilja sinn til að auka gæði tímabundinna ráðninga með því að beita megin-reglunni um bann við mismunun og með því að setja rammaákvæði sem eiga að koma í veg fyrir misnotkun sem byggist á endurnýjun tímabundinna ráðningarsamninga eða ráðningarsambanda jafnharðan og þeim lýkur.
- 15) Rétti gjörningurinn til framkvæmdar þessum rammamningi er tilskipun í skilningi 249. gr. sáttmálans. Hún er bindandi fyrir aðildarríkin að því er varðar þau markmið sem eiga að nást en lætur þeim eftir form þeirra og útfærslu.
- 16) Ljóst er, í samræmi við dreifræðisregluna og meðalhófsregluna sem mælt er fyrir um í 5. gr. sáttmálans, að aðildarríkin geta ekki náð markmiðum þessarar tilskipunar með viðhlítandi hætti og því nást þau betur á vettvangi bandalagsins. Þessi tilskipun gengur ekki lengra en nauðsynlegt er til að ná þessum markmiðum.
- 17) Að því er varðar hugtökin, sem eru notuð í ramma-samningnum en eru ekki skilgreind sérstaklega, er aðildarríkjunum frjálst, samkvæmt þessari tilskipun, að skilgreina þau í samræmi við landslög og venjur eins og gert er í öðrum tilskipunum um félagsmál þar sem notuð eru svipuð hugtök, að því tilskildu að skilgreiningarnar samrýmist efnisákvæðum ramma-samningsins.
- 18) Framkvæmdastjórnin hefur, í samræmi við orðsendingu sína frá 14. desember 1993 um beitingu samningsins um félagsmálastefnuna og orðsendingu sína frá 20. maí 1998 um aðlögun og eflingu félags-málaumræðunnar á vettvangi bandalagsins, samið drög að tillögu að tilskipun þar sem tekið er tillit til umboðs samningsaðilanna, heimilda þeirra og lögmætis hvers ákvæðis rammamningsins. Til samans skulu samningsaðilarnir hafa fullnægjandi umboð.
- 19) Framkvæmdastjórnin hefur, í samræmi við orðsend-ingu sína um framkvæmd bókunarinnar um félags-málastefnuna, gert Evrópuþinginu og félagsmála-nefndinni viðvart með því að senda þeim texta samningsins ásamt tillögu sinni að tilskipun og greinargerð.

- 20) Evrópuþingið samþykkti 6. maí 1999 ályktun um rammamning milli aðila vinnumarkaðarins.
- 21) Framkvæmd rammamningsins stuðlar að því að markmiðum 136. gr. sáttmálans verði náð.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Markmiðið með þessari tilskipun er að koma í framkvæmd rammamningnum um tímabundna ráðningarsamninga sem var gerður 18. mars 1999 milli almennu þverfaglegu samtakanna (UNICE, CEEP og ETUC) og fylgir hann með sem viðauki.

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 10. júlí 2001 eða sjá til þess að aðilar vinnumarkaðarins hafi í síðasta lagi þann dag tekið upp nauðsynleg ákvæði með samningi enda ber aðildarríkjunum að gera nauðsynlegar ráðstafanir svo að þau geti ætíð tryggt framkvæmd þeirra reglna sem kveðið er á um í tilskipuninni. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Aðildarríkin geta, að höfðu samráði við aðila vinnumark-aðarins, fengið allt að eins árs viðbótarfrest, ef þörf krefur, vegna sérstakra örðugleika eða ef samningnum er komið í framkvæmd með kjarasamningi. Þau skulu tilkynna fram-kvæmdastjórninni um slíkar aðstæður án tafar.

Þegar aðildarríkin samþykkja þau ákvæði sem um getur í fyrstu málsgrein skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinber-lega. Aðildarríkin setja reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnar-iðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 28. júní 1999.

Fyrir hönd ráðsins,
M. NAUMANN
forseti.

VIDAUKI

ETUC (EVRÓPUSAMBAND VERKALÝÐSFÉLAGA) – UNICE (SAMTÖK EVRÓPSKRA IÐN- OG ATVINNUREKENDA) – CEEP (EVRÓPUSAMTÖK FYRIRTÆKJA MEÐ OPINBERRI EIGNARABILD)

Rammasamningur um tímabundnar ráðningar

Inngangsorð

Í þessum rammasamningi er lýst því hlutverki sem aðilar vinnumarkaðarins geta gegnt samkvæmt evrópsku vinnumálaáætluninni sem samþykkt var á sérlegum leiðtogafundi í Lúxemborg 1997 enda stuðlar hann, í kjölfar rammasamningsins um hlutastörf, enn frekar að betra jafnvægi milli sveigjanlegs vinnutíma og starfsöryggis launamanna.

Samningsaðilar gera sér ljóst að ótímabundnir ráðningarsamningar eru og verða hið almenna fyrirkomulag á ráðningarsamböndum milli vinnuveitenda og launþega. Þeir gera sér einnig ljóst að tímabundnir ráðningarsamningar uppfylla, í ákveðnum tilvikum, þarfir bæði vinnuveitenda og launamanna.

Í þessum samningi eru settar fram almennar meginreglur og lágmarkskröfur er varða tímabundnar ráðningar og jafnframt er viðurkennt að við nákvæma útfærslu þeirra verður að taka mið af séraðstæðum í hverju ríki, hverri atvinnugrein og af árstíðabundnum aðstæðum. Í samningnum kemur fram vilji aðila vinnumarkaðarins til að setja almenn rammaákvæði til að tryggja jafna meðferð launamanna, sem eru ráðnir tímabundið, með því að vernda þá gegn mismunun og til að tryggja að tímabundnir ráðningarsamningar séu notaðir á þann hátt að bæði vinnuveitendur og launamenn geti vel við unað.

Þessi samningur gildir um launamenn sem eru ráðnir tímabundið nema þá sem framleigufyrirtæki útvega öðrum fyrirtækjum. Samningsaðilarnir hyggjast íhuga hvort þörf sé á svipuðum samningi fyrir störf á vegum framleigufyrirtækja.

Þessi samningur varðar starfskjör launamanna sem eru ráðnir tímabundið og jafnframt er viðurkennt að aðildarríkin taka ákvarðanir um málefni er varða lögbundið félagslegt öryggi. Í þessu tilliti vísa aðilar vinnumarkaðarins til yfirlýsingarinnar um atvinnumál, sem gefin var á fundi leiðtogaráðsins í Dyflinni árið 1996, þar sem meðal annars er lögð áhersla á nauðsyn þess að gera almannatryggingakerfi hagstæðari með tilliti til atvinnumála með því að byggja upp kerfi félagslegrar verndar sem hægt er að aðlagja nýrri tilhögun vinnunnar og veita þeim sem vinna samkvæmt slíkri tilhögun viðhlitandi vernd. Samningsaðilar ítreka þá afstöðu, sem kom fram í rammasamningnum um hlutastörf frá 1997, að aðildarríkin ættu að hrinda viðfangsefnum þessarar yfirlýsingar í framkvæmd þegar í stað.

Einnig er viðurkennt að nýjungar er þörf að því er varðar félagsleg verndarkerfi atvinnugreina til að laga þau að núverandi aðstæðum og einkum til að gefa kost á yfirfærslu réttinda.

ETUC, UNICE og CEEP fara fram á það við framkvæmdastjórnina að hún leggi þennan rammasamning fyrir ráðið svo að það geti með ákvörðun gert þessi ákvæði bindandi í þeim aðildarríkjum sem eru aðilar að samningnum um félagsmálalastefnuna sem fylgir bókun (nr. 14) um félagsmálalastefnuna sem aftur fylgir stofnsáttmála Evrópubandalagsins.

Samningsaðilar fara þess á leit við framkvæmdastjórnina að hún fari, í tillögu sinni um framkvæmd þessa samnings, fram á að aðildarríkin samþykki þau lög og stjórnsýslufyrirmæli, sem nauðsynleg eru til að fara að ákvörðun ráðsins, innan tveggja ára frá því að hún er samþykkt eða sjái til þess ⁽¹⁾ að aðilar vinnumarkaðarins geri nauðsynlegar ráðstafanir, í formi samnings, eigi síðar en við lok þessa tímabils. Aðildarríkin geta, ef þörf krefur og að höfðu samráði við aðila vinnumarkaðarins og vegna sérstakra örðugleika eða ef samningnum er komið í framkvæmd með kjarasamningi, fengið allt að því eins árs viðbótarfrest til að fara að þessu ákvæði.

Samningsaðilar fara þess á leit að haft verði samráð við aðila vinnumarkaðarins áður en aðildarríkin setja lög eða stjórnsýslufyrirmæli til að fara að þessum samningi.

Með fyrirvara um hlutverk innlendra dómstóla og Evrópudómstólsins fara samningsaðilar þess á leit að í fyrstu atrennu vísi framkvæmdastjórnin öllum málum, er varða túlkun þessa samnings á evrópskum vettvangi, til þeirra til umsagnar.

Almennar forsendur

1. Með hliðsjón af samningnum um félagsmálalastefnuna sem fylgir bókun (nr. 14) um félagsmálalastefnuna sem aftur fylgir stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 4. mgr. 3. gr. og 2. mgr. 4. gr.,
og að teknu tilliti til eftirfarandi:
2. Í 2. mgr. 4. gr. samningsins um félagsmálalastefnuna er kveðið á um að samningar, sem eru gerðir á vettvangi bandalagsins, geti komið til framkvæmda, að sameiginlegri beiðni undirritunaraðilanna, með ákvörðun ráðsins að tillögu framkvæmdastjórnarinnar.

⁽¹⁾ Í skilningi 4. mgr. 2. gr. samningsins um félagsmálalastefnuna sem fylgir bókun (nr. 14) um félagsmálalastefnuna sem aftur fylgir stofnsáttmála Evrópubandalagsins.

3. Í öðru umsagnarskjali sínu um sveigjanlegan vinnutíma og öryggi launamanna lýsti framkvæmdastjórnin yfir því að hún hygðist leggja fram tillögu um lögformlega bindandi bandalagsráðstöfun.
4. Í álit Eyrópuþingsins um tillögu að tilskipun um hlutastörf hvatti það framkvæmdastjórnina til að leggja þegar fram tillögu að tilskipunum um annars konar sveigjanleika í starfi, svo sem tímabundnar ráðningar og störf á vegum framleigufyrirtækja.
5. Í niðurstöðum sérlega leiðtogafundarins um atvinnumál, sem samþykktar voru í Lúxemborg, hvatti leiðtogaráðið aðila vinnumarkaðarins til að gera samninga um að nútímavæða skipulag vinnunnar, meðal annars með sveigjanlegu vinnufyrirkomulagi, með það að markmiði að auka framleiðni og samkeppnishæfni fyrirtækja og skapa nauðsynlegt jafnvægi milli sveigjanleika og öryggis.
6. Ótímabundnir ráðningarsamningar eru hið almenna form ráðningarsambanda og stuðla að lífsgæðum viðkomandi launamanna og bæta árangur.
7. Tímabundnir ráðningarsamningar, sem eiga sér stoð í hlutlægum forsendum, er ein aðferðin til að koma í veg fyrir misnotkun.
8. Tímabundnir ráðningarsamningar eru ráðningarform sem á tilteknum sviðum og í tilteknum starfsgreinum og starfsemi getur hentað bæði vinnuveitendum og launamönnum.
9. Konur eru meira en helmingur launamanna sem eru ráðnir tímabundið í Eyrópubandalaginu og því getur þessi samningur stuðlað að því að konur og karlar fái jöfn tækifæri.
10. Þessi samningur lætur aðildarríkjunum og aðilum vinnumarkaðarins eftir að ákveða með hvaða hætti almennum meginreglum hans, lágmarkskröfum og ákvæðum skuli beitt svo að taka megi tillit til aðstæðna í hverju aðildarríki og til aðstæðna í tilteknum greinum og störfum, svo sem í árstíðabundinni starfsemi.
11. Í þessum samningi er tekið mið af því að nauðsynlegt er að endurbæta stefnuna að því er varðar félagslegar þarfir, efla samkeppnishæfni atvinnulífs í bandalaginu og forðast efnahagsleg eða lagaleg höft eða höft á sviði stjórnsýslu sem gætu hamlað vexti litilla og meðalstórra fyrirtækja og komið í veg fyrir stofnun þeirra.
12. Aðilar vinnumarkaðarins eru best til þess fallnir að finna lausnir þar sem tekið er mið af þörfum bæði vinnuveitenda og launamanna og skal því fela þeim sérstakt hlutverk við framkvæmd og beitingu þessa samnings.

HAFA UNDIRRITUNARAÐILARNIR KOMIÐ SÉR SAMAN UM EFTIRFARANDI

Markmið (1. ákvæði)

Markmiðið með þessum ramma-samningi er:

- a) að bæta gæði tímabundinna ráðninga með því að tryggja beitingu meginreglunnar um bann við mismunun;
- b) að setja rammaákvæði til að koma í veg fyrir misnotkun sem byggist á endurnýjun tímabundinna ráðningar-samninga eða ráðningarsambanda jafnharðan og þeim lýkur.

Gildissvið (2. ákvæði)

1. Þessi samningur gildir um launamenn sem eru ráðnir tímabundið og eru með ráðningarsamning eða í ráðningarsambandi í skilningi laga eða kjarasamninga eða í samræmi við venjur í hverju aðildarríki um sig.
2. Aðildarríkjunum, að höfðu samráði við aðila vinnumarkaðarins, og/eða aðilum vinnumarkaðarins er heimilt að kveða á um að þessi samningur gildi ekki um:
 - a) grunnstarfsnám og námssamninga;
 - b) ráðningarsamninga og ráðningarsambönd sem hefur verið komið á innan ramma sérstakrar opinberrar áætlunar eða áætlunar um þjálfun, aðlögun og endurmenntun sem nýtur opinbers stuðnings.

Skilgreiningar (3. ákvæði)

Í þessum samningi er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „Launamaður sem er ráðinn tímabundið”: einstaklingur sem hefur ráðningarsamning eða er í ráðningarsambandi, sem stofnað er til beint milli vinnuveitanda og launamanns, þar sem lok ráðningar-samningsins eða ráðningarsambandsins eru ákveðin út frá hlutlægum viðmiðunum, svo sem að samningurinn eða sambandið gildi til tiltekins dags, til loka tiltekins verks eða fram til þess að tiltekinn atburður á sér stað.
2. „Sambærilegur launamaður sem er ráðinn ótímabundið”: launamaður sem hefur ótímabundinn ráðningarsamning eða er í ótímabundnu ráðningarsambandi við sama fyrirtæki og vinnur sama eða sambærilegt verk/starf, með tilhlýðilegu tilliti til hæfis/kunnáttu.

Ef enginn sambærilegur launamaður er ráðinn ótímabundið hjá sama fyrirtæki skal gera samanburð með vísun til gildandi kjarasamnings á viðeigandi sviði eða, ef hann er ekki fyrir hendi, með vísun til landsлага, kjarasamninga eða venja.

Reglan um bann við mismunun (4. ákvæði)

1. Að því er varðar starfskjör skulu launamenn, sem eru ráðnir tímabundið, ekki sæta lakari meðferð en sambærilegur launamaður, sem er ráðinn ótímabundið, af þeirri ástæðu einni að þeir hafi gert tímabundinn ráðningarsamning eða stofnað til tímabundins ráðningarsambands nema slíkt sé réttlæt看legt á grundvelli hlutlægra ástæðna.
2. Meginreglan um hlutfallstíma, *pro rata temporis*, skal gilda eftir því sem við á.
3. Aðildarríkin, að höfðu samráði við aðila vinnumarkaðarins, og/eða aðilar vinnumarkaðarins skulu skilgreina með hvaða hætti þessu ákvæði skuli beitt, með hliðsjón af lögum bandalagsins og landslögum, kjarasamningum og venjum.
4. Ákvæði, þar sem krafist er ákveðins starfsaldurs í tengslum við tiltekin starfskjör, skulu vera þau sömu fyrir launamenn sem eru ráðnir tímabundið og fyrir launamenn sem eru ráðnir ótímabundið nema mismunandi ákvæði um starfsaldur séu réttlæt看legt á grundvelli hlutlægra ástæðna.

Ráðstafanir til að koma í veg fyrir misnotkun (5. ákvæði)

1. Til að koma í veg fyrir misnotkun, sem byggist á endurnýjun tímabundinna ráðningarsamninga eða ráðningarsambanda jafnharðan og þeim lýkur, skulu aðildarríkin, að höfðu samráði við aðila vinnumarkaðarins og í samræmi við landslög, kjarasamninga eða venjur, og/eða aðilar vinnumarkaðarins samþykkja eina eða fleiri af eftirfarandi ráðstöfunum, ef ekki er kveðið á um sambærilegar ráðstafanir í lögum til að koma í veg fyrir misnotkun, með þeim hætti að tekið sé tillit til þarfa í tilteknum greinum og/eða meðal tiltekinnna hópa launamanna:
 - a) setja ákvæði um hlutlægar ástæður sem réttlæta endurnýjun slíkra samninga eða sambanda;
 - b) setja ákvæði um hámark fyrir heildartíma ráðningarsamninga eða –sambanda og endurnýjun þeirra;
 - c) setja ákvæði um hversu oft megi endurnýja slíka samninga eða sambönd.
2. Aðildarríkin, að höfðu samráði við aðila vinnumarkaðarins, og/eða aðilar vinnumarkaðarins skulu, eftir því sem við á, ákveða við hvaða aðstæður megi líta svo á:
 - a) að ráðningarsamningar eða ráðningarsambönd séu “endurnýjuð jafnharðan og þeim lýkur”;
 - b) að ráðningarsamningar eða ráðningarsambönd teljist ótímabundnir samningar eða sambönd.

Upplýsingar og atvinnutækifæri (6. ákvæði)

1. Losni stöður í fyrirtækinu skulu vinnuveitendur upplýsa launamenn, sem eru ráðnir tímabundið, um það til að tryggja að þeir fái sama tækifæri til að fá fast starf og aðrir launamenn. Þessar upplýsingar má veita með almenntri auglýsingu á hentugum stað í fyrirtækinu eða starfsstöðinni.
2. Vinnuveitendur ættu, eftir fõngum, að auðvelda launamönnum, sem eru ráðnir tímabundið, að afla sér viðeigandi starfsmenntunar í því skyni að efla fagkunnáttu sína og auka möguleika sína á framgangi og hreyfanleika í starfi.

Upplýsingar og samráð (7. ákvæði)

1. Launamenn, sem eru ráðnir tímabundið, skulu taldir með við útreikninga á því hvort starfsmenn séu nægilega margir í fyrirtækinu til þess að heimilt sé, samkvæmt landslögum, að stofna fulltrúaráð eins og kveðið er á um í landslögum og lögum bandalagsins.
2. Aðildarríkin, að höfðu samráði við aðila vinnumarkaðarins, og/eða aðilar vinnumarkaðarins skulu skilgreina með hvaða hætti beri að beita ákvæði 7.1, í samræmi við landslög, kjarasamninga og venjur og með hliðsjón af ákvæði 4.1.
3. Vinnuveitendur ættu, eftir fõngum, að gefa gaum að því að veita starfandi fulltrúaráðum starfsmanna viðeigandi upplýsingar um tímabundin störf í fyrirtækinu.

Framkvæmdarákvæði (8. ákvæði)

1. Aðildarríkjunum og/eða aðilum vinnumarkaðarins er heimilt að viðhalda ákvæðum eða taka upp ákvæði sem eru hagstæðari launamönnum en ákvæði þessa samnings.
2. Þessi samningur skal gilda með fyrirvara um sérákvæði bandalagsins, einkum ákvæði bandalagsins um jafna meðferð og jöfn tækifæri karla og kvenna.
3. Framkvæmd ákvæða þessa samnings skal ekki teljast gild ástæða til að draga úr almenntri vernd sem launamenn njóta á því sviði sem þessi samningur tekur til.
4. Þessi samningur hefur ekki áhrif á rétt aðila vinnumarkaðarins til að gera samninga á viðeigandi vettvangi, einnig evrópskum, sem miða að því að aðlaga ákvæði þessa samnings og/eða auka við þau með þeim hætti að tekið sé mið af sérþörfum hlutaðeigandi aðila vinnumarkaðarins.

5. Beita skal ákvæðum laga, kjarasamninga og venjum til að fyrirbyggja deilur og við úrlausn ágreiningsmála sem rísa af beitingu þessa samnings.
6. Undirritunaraðilarnir skulu endurskoða framkvæmd þessa samnings fimm árum eftir dagsetningu ákvörðunar ráðsins, fari einn aðila samningsins fram á það.

Fritz VERZETNITSCH

Forseti ETUC

Emilio GABAGLIO

Framkvæmdastjóri ETUC

Georges JACOBS

Forseti UNICE

Dirk F. HUDIG

Framkvæmdastjóri UNICE

Antonio CASTELLANO AUYANET

Forseti CEEP

Jytte FREDENSBORG

Framkvæmdastjóri CEEP

18. mars 1999

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 1216/1999**frá 10. júní 1999****um breytingu á reglugerð nr. 17, fyrstu reglugerð til framkvæmdar á ákvæðum
81. og 82. gr. sáttmálans (*)(**)**

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 83. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,*og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

- 1) Í 2. mgr. 4. gr. reglugerðar nr. 17 ⁽⁴⁾ eru allmargir samningar, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir undanþegin þeirri tilkynningarskyldu sem um getur í 1. mgr. 4. gr. og fullnægja verður áður en unnt er að veita undanþágu.
- 2) Þessi undanþága á einkum og sér í lagi við um samninga, ákvarðanir og samstilltar aðgerðir þegar einungis aðilar frá einu aðildarríki eiga í hlut og samningarnir, ákvarðanirnar eða samstilltu aðgerðirnar lúta ekki að innflutningi eða útflutningi milli aðildarríkja, eða þar sem ekki fleiri en tvö fyrirtæki eiga aðild að þeim og þeir samningar sem um ræðir takmarka aðeins rétt annars samningsaðilans til að ákvarða verð eða viðskiptaskilmála vöru sem hann hefur fengið til endursölu frá hinum samningsaðilanum. Þessi undanþága tekur ekki til flestra samninga, sem falla undir 1. mgr. 81. gr. sáttmálans, sem tvö eða fleiri fyrirtæki standa að sem eru, að því er samninginn varðar, starfrækt á mismunandi stigum framleiðslu- eða dreifingarferlisins, og varða þau skilyrði sem gilda um kaup, sölu og endursölu aðilanna á tilteknum vörum eða þjónustu („lóðréttir samningar“).

- 3) Hinn 22. janúar 1997 gaf framkvæmdastjórnin út grænbók um lóðréttar hömlur í samkeppnisstefnu EB sem leiddi til víðtækrar almennrar umræðu um beitingu 1. og 3. mgr. 81. gr. sáttmálans um lóðréttta samninga. Aðildarríkin, Evrópuþingið, efnahags- og félagsmálanefndin, svæðanefndin og hagsmunaaðilar hafa almennt sýnt jákvæð viðbrögð gagnvart umbótum á samkeppnisstefnu bandalagsins á þessu sviði.

- 4) Slíkar umbætur verða að standast skilyrðin tvö um að tryggja skilvirka vernd samkeppni og að veita fyrirtækjum nægilegt réttaröryggi. Til að ná þessum markmiðum hefur ráðið veitt framkvæmdastjórninni umboð til að lýsa því yfir, með reglugerð og í samræmi við 3. mgr. 81. gr. sáttmálans, að 1. mgr. 81. gr. gildi ekki um tiltekna flokka lóðréttta samninga.

- 5) Við umbætur á rammaákvæðum, sem gilda um lóðréttta samninga, skal auk þess tekið tillit til þess að nauðsynlegt er að einfalda stjórnsýslueftirlit sem aftur myndi leiða til fækkunar á fjölda tilkynninga um lóðréttta samninga. Þeim tilvikum ætti að fækka þar sem hvati er fyrir hendi til að tilkynna lóðréttta samninga sem eru í samræmi við stefnu framkvæmdastjórnarinnar og fordæmi Evrópuðómstólsins og dómstóls á fyrsta dómstigi. Til að ná þessu markmiði skal veita framkvæmdastjórninni umboð til að veita einstakar undanþágur frá lóðréttum samningum, sem falla undir 1. mgr. 81. gr. sáttmálans, frá þeim degi sem þeir voru gerðir.

- 6) Tilkynningarskylda áður en undanþága fæst leggur óþarfa stjórnunarbyrði á herðar fyrirtækjum sem eru aðilar að lóðréttum samningum.

- 7) Samningarnir, sem um getur í 2. mgr. 4. gr. reglugerðar nr. 17, eru undanþegnir þeirri tilkynningarskyldu sem fullnægja verður áður en unnt er að veita undanþágu. Tilgangurinn með þessari undanþágu er að fækka tilkynningum, sem gerir framkvæmdastjórninni kleift að leggja áherslu á eftirlit með þeim samningum sem hamla samkeppni mest. Þessi breyting hefur ekki í för með sér tilslakanir á eftirliti því sem framkvæmdastjórninni ber skylda til að viðhafa samkvæmt 1. mgr. 81. gr.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 148, 15.6.1999, bls. 5, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 44/2000 frá 19. maí 2000 um breytingu á bókun 21 við EES-samninginn um framkvæmd samkeppnisreglna sem gilda um fyrirtæki. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagsins nr. 32, 13.7.2000, bls. 4.

(**) Athugasemd ritstjórnar: Fyrirsögn reglugerðar nr. 17 hefur verið breytt með tilliti til endurtölusettingar greina stofnsáttmála Evrópubandalagsins í samræmi við 12. gr. Amsterdam-sáttmálans; upprunalega tilvísunin var í 85. og 86. gr. sáttmálans.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 365, 26.11.1998, bls. 30.

⁽²⁾ Álitin var skilað 15. apríl 1999 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽³⁾ Stjtið. EB C 116, 28.4.1999.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB 13, 21.2.1962, bls. 204/62. Reglugerðinni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

- 8) Því skal rýmka gildissvið 2. mgr. 4. gr. reglugerðar nr. 17 og undanþiggja alla lóðréttu samninga frá þeirri tilkynningaskyldu sem fullnægja verður áður en undanþága fæst.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í stað 2. liðar í 2. mgr. 4. gr. reglugerðar nr. 17 komi eftirfarandi:

- „2. a) þegar tvö eða fleiri fyrirtæki standa að samningnum eða samstilltu aðgerðunum og hvert þeirra er starfrækt, að því er samninginn varðar, á mismunandi stigum framleiðslu- eða dreifingarferlisins og

varða þau skilyrði sem gilda um kaup, sölu og endursölu aðilanna á tiltekinni vöru eða þjónustu;

- b) ekki fleiri en tvö fyrirtæki eiga aðild að þeim og samningar þeir sem um ræðir setja einungis skorður við rétti framsalshafa eða leyfishafa einkaréttar í iðnaði, einkum þess er hefur einkaleyfi, rétt til nytjamynsturs, hönnunar eða vörumerkja, eða aðila er öðlast hefur rétt samkvæmt samningi eða úthlutun til að beita ákveðinni aðferð eða þekkingu í iðnaðarframleiðslu.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Lúxemborg 10. júní 1999.

Fyrir hönd ráðsins,

K.-H. FUNKE

forseti.

ÁKVÖRDUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS Nr. 508/2000/EB

2001/EES/26/40

frá 14. febrúar 2000

um að innleiða áætlunina Menning 2000(*)

EVROPUÞINGID OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
fyrsta undirlið 5. mgr. 151. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í
251. gr. sáttmálans á grundvelli sameiginlegs texta sáttá-
nefndarinnar frá 9. desember 1999 ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Menning hefur mikilvægt gildi í sjálfu sér fyrir alla
íbúa Evrópu, er mikilvægur þáttur í samrunum í
Evrópu og liður í því að staðfesta og styrkja evrópska
samfélagsgerð og alþjóðleg áhrif bandalagsins.
- 2) Menning er bæði efnahagslegur þáttur og þáttur í
félagslegri aðlögun og þegnskap. Hún gegnir þess
vegna mikilvægu hlutverki þegar tekist er á við ný
viðfangsefni sem bandalagið stendur frammi fyrir, svo
sem hnattvæðingu, upplýsingasamfélagið, félagslega
samheldni og atvinnusköpun.
- 3) Til að mæta þeim þörfum sem skapast vegna menning-
arþáttarins í Evrópusambandinu verður bandalagið að
taka tillit til menningarlegra sjónarmiða í aðgerðum
sínnum samkvæmt öðrum ákvæðum sáttmálans en í
151. gr., einkum í því skyni að halda í heiðri og stuðla
að fjölbreytni menningar innan þess. Í þessu tilliti ber
framkvæmdastjórninni að hvetja til útbreiðslu upp-
lýsinga um þá möguleika sem menningunni sem
atvinnugrein stendur til boða innan þróunarsjóðanna, í
samræmi við reglugerð ráðsins (EB) nr. 1260/1999 frá
21. júní 1999 um almenn ákvæði um þróunar-
sjóðina ⁽⁴⁾, og gera athuganir þar að lútandi.

- 4) Þar eð menning verður sífellt mikilvægari fyrir
evrópskt samfélag og vegna þeirra krefjandi
viðfangsefna sem bandalagið stendur frammi fyrir við
upphaf 21. aldar ber að auka skilvirkni og samræmi
ráðstafana bandalagsins á menningarsviðinu með því
að smíða einn ramma um leiðbeiningar og áætlanir
fyrir tímabilið 2000 – 2004 og hafa jafnframt í huga að
stöðugt þarf að taka meira tillit til menningar í stefnu-
miðum bandalagsins. Í ákvörðun ráðsins frá 22.
september 1997 um framtíð Evrópuaðgerðar á sviði
menningarmála ⁽⁵⁾ er framkvæmdastjórnin hvött til
þess að leggja fram tillögu þess efnis að tekinn verði
upp einn gerningur um áætlanir og fjármögnun vegna
framkvæmdar 151. gr. sáttmálans.

- 5) Ef borgararnir eiga að styðja til fulls samrunann í
Evrópu og taka fullan þátt í honum ber að leggja meiri
rækt við sameiginleg menningarleg gildi og sameigin-
legar rætur sem meginþátt í sjálfsmynd þeirra og
þátttöku í samfélagi byggðu á frelsi, lýðræði, umburð-
arlyndi og samstöðu. Skapa þarf betra jafnvægi milli
efnahags og menningar innan bandalagsins til að þessir
þættir geti bætt og stutt hvorn annan.
- 6) Með sáttmálanum er Evrópusambandinu falið að skapa
æ nánara samband milli þjóða Evrópu og stuðla að því
að menning aðildarríkjanna nái að blómstra, samtímis
því að halda í heiðri fjölbreytni þjóða og svæða og
halda sameiginlegri arfleidd á lofti. Sérstaklega ber að
standa vörð um stöðu lítilla menningarsvæða og
tungumála sem eru lítið útbreidd.
- 7) Bandalagið helgar sig því þróun opins, fjölbreytts og
sameiginlegs menningarsvæðis Evrópubúa á grund-
velli dreifræðisreglunnar, samstarfi þeirra sem tengjast
menningargeiranum og setningu lagaramma sem stuðl-
ar að menningarstarfsemi, samtímis því að halda í
heiðri menningarlega fjölbreytni og samþættingu
menningarþáttarins og stefnumála bandalagsins, eins
og kveðið er á um í 4. mgr. 151. gr. sáttmálans.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 63, 10.3.2000, bls. 1, var nefnd
í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 46/2000 frá 19. maí 2000
um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á
sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins. Sjá EES-viðbæti við
Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 32, 13.7.2000, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 211, 7.7.1998, bls. 18.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 51, 22.2.1999, bls. 68.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 5. nóvember 1998 (Stjtið. EB C 359,
23.11.1998, bls. 28), sameiginleg afstaða ráðsins frá 28. júní 1999
(Stjtið. EB C 232, 13.8.1999, bls. 25) og ákvörðun Evrópuþingsins frá
28. október 1999 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).
Ákvörðun ráðsins frá 24. janúar 2000 og ákvörðun Evrópuþingsins frá 3.
febrúar 2000.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 161, 26.6.1999, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB C 305, 7.10.1997, bls. 1.

- 8) Til að þetta sameiginlega menningarsvæði geti orðið að veruleika er mikilvægt að efla skapandi starfsemi, halda fram evrópskum menningararfi, efla gagnkvæman skilning á menningu og sögu Evrópuþjóða og stuðla að menningarsamskiptum með það fyrir augum að auka útbreiðslu þekkingar og hvetja til samvinnu og skapandi starfs.
- 9) Í þessu tilliti ber að stuðla að enn frekari samvinnu við þá sem taka þátt í menningarstarfsemi með því að hvetja til þess að gerðir verði samstarfssamningar um framkvæmd sameiginlegra verkefna, styðja hnitmiðaðri aðgerðir með greinilegri evrópskri skírskotun, séraðgerðir og nýjungar og hvetja til skoðanaskipta og umræðu um valin málefni er varða evrópska hagsmuni.
- 10) Menningaráætlanirnar Kaleidoscope, Ariane og Raphael, sem eru settar fram í ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins 719/96/EB ⁽¹⁾, 2085/97/EB ⁽²⁾ og 2228/97/EB ⁽³⁾, mörkuðu fyrsta raunverulega áfangann í framkvæmd menningaraðgerðar bandalagsins. Samt sem áður ber að einfalda og efla viðleitni bandalagsins á sviði menningar með hliðsjón af niðurstöðum úr mati áðurnefndra áætlana og á grundvelli þess árangurs sem náðst hefur með þeim.
- 11) Í samræmi við tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar „Dagskrá 2000“ ber að auka skilvirkni ráðstafana á vettvangi bandalagsins, einkum með því að beina því fjármagni, sem er til ráðstöfunar til innri stefnumála bandalagsins, meðal annars aðgerða á sviði menningarmála.
- 12) Umtalsverðrar reynslu hefur verið aflað, einkum með mati á fyrstu áætlunum á sviði menningarmála, víðtæku samráði allra hagsmunadila og niðurstöðum menningarráðstefnu Evrópusambandsins, sem var haldin 29. og 30. janúar 1998.
- 13) Í tengslum við menningarstarfsemi bandalagsins ber að taka tillit til sérstakra aðstæðna hvers menningarsvæðis og þar af leiðandi til ólíkra þarfa þessara svæða.
- 14) Í niðurstöðum leiðtogaáætlans í Kaupmannahöfn 21. og 23. júní 1993 var hvatt til þess að bjóða þeim löndum Mið- og Austur-Evrópu sem hafa undirritað samstarfssamningana að taka þátt í áætlunum bandalagsins. Bandalagið hefur undirritað samstarfssamninga við tiltekin þriðju lönd sem innihalda ákvæði um menningu.
- 15) Með þessari ákvörðun er því tekinn upp einn gerningur um fjármögnun og áætlanir um samvinnu á sviði menningarmála, er nefnist „áætlunin Menning 2000“, fyrir tímabilið 1. janúar 2000 til 31. desember 2004.
- 16) Í þessari ákvörðun er mælt fyrir um fjárhagsramma sem gildir meðan áætlunin varir og er grunnviðmiðun í skilningi 33. liðar samstarfssamningsins milli Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar frá 6. maí 1999 um eftirlit með fjárlögum og bætta fjárlagagerð ⁽⁴⁾.
- 17) Samþykking ber nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari ákvörðun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽⁵⁾.
- 18) Þar eð aðildarríkin geta ekki náð markmiðum fyrirhugaðrar aðgerðar svo vel sé, sökum umfangs og áhrifa hennar, er þeim betur náð innan bandalagsins samræmi við dreifraðisregluna og hlutfallsregluna sem eru settar með 5. gr. sáttmálans. Þessi ákvörðun takmarkast við lágmarksaðgerðir sem eru nauðsynlegar til að ná þessum markmiðum og ekki er gengið lengra en nauðsynlegt er til að ná þeim.
- 19) Áætlunin Menning 2000 á að vera eina áætlunin á sviði menningarmála sem er starfrækt frá árinu 2000. Því ber að fella ákvörðun 2228/97/EB úr gildi.

ÁKVEDIÐ EFTIRFARANDI:

*1. gr.***Gildistími og markmið**

Hér með er tekinn upp einn gerningur um fjármögnun og áætlanir um samvinnu á sviði menningarmála, hér á eftir nefnd „áætlunin Menning 2000“ fyrir tímabilið 1. janúar 2000 til 31. desember 2004.

Áætlunin Menning 2000 er framlag til þess að efla sameiginlegt menningarsvæði Evrópuþjóða. Henni er ætlað að styrkja samstarf skapandi listamanna, fyrirtækja á sviði menningarmála, kynningaraðila í opinbera geiranum og einkageiranum, dreifingarkerfa á sviði menningarmála og annarra samstarfsaðila svo og menningarstofnana aðildarríkjanna og annarra þátttökuríkja í því skyni að ná eftirtöldum markmiðum:

- a) að stuðla að menningarumræðu og gagnkvæmri þekkingu á menningu og sögu Evrópuþjóða;
- b) að efla sköpunarstarf, útbreiðslu menningar milli landa og hreyfanleika listamanna, skapandi einstaklinga, fyrirtækja á sviði menningarmála, fagmanna og verka þeirra, með sérstaka áherslu á ungt fólk og þá sem standa höllum færi í félagslegu tilliti og á menningarlega fjölbreytni;
- c) að leggja áherslu á menningarlega fjölbreytni og þróun nýrra tjáningaraðferða á sviði menningarmála;

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 99, 20.4.1996, bls. 20.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 291, 24.10.1997, bls. 26.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 305, 8.11.1997, bls. 31.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB C 172, 18.6.1999, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

- d) að sameinast um og beina athygli á evrópskum vettvangi að sameiginlegum menningararfi sem hefur evrópskt gildi; að breiða út verkkunnáttu og efla góðar starfsvenjur við verndun og varðveislu menningararfsins;
- e) að taka tillit til hlutverks menningar í félagslagfræðilegri þróun;
- f) að stuðla að umræðu og skoðanaskiptum milli ólíkra menningarsvæða og koma á miðlun milli evrópskrar menningar og annarrar menningar;
- g) að viðurkenna menningu skýlaust sem efnahagslegan þátt og þátt í félagslegri aðlögun og þegnskap;
- h) að auðvelda aðgang að og þátttöku í menningarlífinu fyrir eins margra borgara í Evrópusambandinu og unnt er.

Áætlunin Menning 2000 skal með virkum hætti tengjast ráðstöfunum sem eru gerðar til þess að önnur stefnumál bandalagsins á sviði menningarmála náist.

2. gr.

Menningaraðgerðir og menningarviðburðir

Markmiðunum, sem eru talin upp í 1. gr., skal ná með eftirfarandi aðferðum:

- a) séraðgerðum sem felast í nýjungum og/eða tilraunastarfsemi;
- b) samþættum aðgerðum sem falla undir skipulagða menningarsamstarfssamninga til margra ára;
- c) sérstökum menningarviðburðum með evrópskri og/eða alþjóðlegri skírskotun.

Aðgerðunum og framkvæmd þeirra er lýst í I. viðauka. Þær eru ýmist sértækar (varða eitt menningarsvið) eða þverlægar (varða nokkur menningarsvið).

3. gr.

Fjárhagsáætlun

Fjárhagsramminn til að hrinda áætluninni Menning 2000 í framkvæmd, á því tímabili sem um getur í 1. gr., er 167 miljón evrur.

Árlegar fjárveitingar skulu háðar samþykki fjárveitingavaldsins og rúmast innan ramma fjárhagsáætlunarinnar.

4. gr.

Framkvæmd

- 1. Samþykkja ber ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til framkvæmdar þessari ákvörðun, að því er varðar þau mál-efni sem talin eru upp hér á eftir, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 5. gr:
- a) forgangsroðun og almennar viðmiðunarreglur varðandi allar ráðstafanir sem lýst er í I. viðauka og árlegar áætlanir í framhaldi af þeim,
- b) almennt jafnvægi milli allra aðgerða,
- c) reglur og viðmiðanir um val hinna ýmsu verkefna sem lýst er í I. viðauka (aðgerð I.1, I.2 og I.3),
- d) fjárstuðning bandalagsins (fjárhæð, gildistíma, skiptingu og styrkþega),

- e) nákvæmar reglur um eftirlit með áætluninni Menning 2000 og mat á henni ásamt niðurstöðum úr matskýrslunni sem kveðið er á um í 8. gr. og aðrar ráðstafanir til að lagfæra áætlunina með tilliti til matsskýrslunnar.

- 2. Samþykkja ber ráðstafanir sem eru nauðsynlegar til framkvæmdar þessari ákvörðun, að því er varðar öll önnur málefni, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 5. gr:

5. gr.

Nefnd

- 1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.
- 2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 4. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af 8. gr. hennar.
- 3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 3. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af 8. gr. hennar.
- 4. Nefndin setur sér starfsreglur.

6. gr.

Samræmi og fylling

Við framkvæmd áætlunarinnar Menning 2000 ber framkvæmdastjórninni, í samstarfi við aðildarríkin, að tryggja heildarsamræmi og fyllingu með tilliti til viðkomandi stefnumála og aðgerða bandalagsins sem hafa áhrif á sviði menningarmála. Þetta kann að hafa í för með sér þann kost að telja með viðbótarverkefni sem eru fjármöggnuð með öðrum áætlunum bandalagsins.

7. gr.

Þriðju lönd og alþjóðastofnanir

Löndum Evrópska efnahagssvæðisins, ásamt Kýpur og samstarfsríkjunum í Mið- og Austur-Evrópu, er frjálst að taka þátt í áætluninni Menning 2000 í samræmi við þau skilyrði sem sett eru í samstarfssamningunum eða viðbótarbókunum við þá, sem búið er að gera eða til stendur að gera við þau lönd og varða þátttöku í áætlunum bandalagsins.

Samkvæmt áætluninni Menning 2000 er einnig frjálst að eiga samstarf við önnur þriðju lönd, sem hafa undirritað aðildar- eða samstarfssamninga sem innihalda ákvæði um menningu, á grundvelli viðbótar sjóða sem verða til í samræmi við málsmeðferð sem samið er um við hlutað-eigandi lönd.

Samkvæmt áætluninni Menning 2000 skal heimilt að efna til samstarfs við alþjóðastofnanir á sviði menningarmála, svo sem UNESCO eða Evrópuráðið, á grundvelli sameiginlegs framlags og í samræmi við reglur einstakra stofnana eða samtaka um framkvæmd þess menningarstarfs og menningarviðburða sem um getur í 2. gr.

8. gr.

Mat og eftirlit

Eigi síðar en 31. desember 2002 skal framkvæmdastjórnin leggja fyrir Evrópuþingið, ráðið, efnahags- og félagsmálanefndina og svæðanefndina nákvæma matsskýrslu um niðurstöður áætlunarinnar Menning 2000, með hliðsjón af markmiðum hennar, ásamt tillögu að breytingu á þessari ákvörðun ef þurfa þykir.

Við lok áætlunarinnar Menning 2000 skal framkvæmdastjórnin leggja skýrslu um framkvæmd hennar fyrir Evrópuþingið, ráðið, efnahags- og félagsmálanefndina og svæðanefndina. Að auki skal framkvæmdastjórnin ár hvert leggja stutta eftirlitsskýrslu um stöðuna á framkvæmd áætlunarinnar Menning 2000 fyrir Evrópuþingið, ráðið, efnahags- og félagsmálanefndina og svæðanefndina.

Í þessum matsskýrslum skal einkum leggja áherslu á aukinn ávinning, einkum af menningarlegum toga, og félagshagfræðilegan árangur sem hefur náðst með fjárstuðningi bandalagsins.

9. gr.

Niðurfelling

Ákvörðun 2228/97/EB falli úr gildi frá 1. janúar 2000.

10. gr.

Gildistaka

Ákvörðun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún kemur til framkvæmda 1. janúar 2000.

Gjört í Brussel 14. febrúar 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. GANA

forseti.

I. VIÐAUKI

STARFSEMI OG FRAMKVÆMDARRÁÐSTAFANIR Í TENGLUM VIÐ ÁÆTLUNINA
MENNING 2000

I. Lýsing á aðgerðum og viðburðum

I.1. Séraðgerðir er varða nýjungar og/eða tilraunastarfsemi

Bandalagið styður ár hvert viðburði og verkefni sem eru unnin sem liður í samstarfi eða í formi netkerfa. Rekstraraðilar frá að minnsta kosti þremur ríkjum, sem taka þátt í áætluninni Menning 2000, skulu koma að þessum verkefnum á grundvelli forgangsatriða sem eru sett fram í samráði við nefndina sem um getur í 5. gr., án þess að þetta hafi áhrif á möguleika samstarfsríkjanna til að taka þátt í áætluninni í samræmi við málsmæðferðina sem gert er ráð fyrir í 7. gr. Þessar aðgerðir taka að jafnaði eitt ár, sem hægt er að framlengja um tvö ár til viðbótar. Þessar sértæku aðgerðir (sem varða eitt menningarsvið) eða þverlægu aðgerðir (sem varða nokkur menningarsvið) eiga að taka til nýsköpunar og/eða tilraunastarfsemi og beinast fyrst og fremst að eftirfarandi:

- i) að leggja megináherslu á að menning verði aðgengilegri og að Evrópubúar notfæri sér hana í meira mæli þrátt fyrir ólíkan félagslegan, svæðisbundinn og menningarlegan bakgrunn, einkum ungt fólk og þeir sem verst eru settir;
- ii) að efla og breiða út ný tjaningarform, innan og samhliða hefðbundnum menningarsviðum (á borð við tónlist, sviðslistir, formlist og sjónlistir, ljósmyndun, byggingarlist, bókmenntir, bækur, lestur, menningararfinn, þar með talið menningarumhverfi og barnamenning);
- iii) að styðja verkefni sem er ætlað að bæta aðgang að bókum og lestri, auk þess að þjálfa fagmenn sem starfa á þessu sviði;
- iv) að styðja samvinnuverkefni sem hafa þann tilgang að vernda, skapa einingu um, leggja áherslu á og varðveita, á evrópskum vettvangi, sameiginlegan menningararf sem hefur gildi fyrir Evrópu;
- v) að styðja gerð margmiðlunarefnis, sem tekur mið af þörfum ólíkra hópa viðtakenda, og gera þar með evrópska listsköpun og evrópskan menningararf sýnilegri og aðgengilegri fyrir alla;
- vi) að örva frumkvæði, stofna til umræðu og efla samstarf fyrirtækja á sviði menningar- og félagsmenningarmála sem vinna að félagslegri aðlögun, einkum aðlögun ungs fólks;
- vii) að efla þvermenningarlega umræðu og gagnkvæma miðlun milli evrópskra menningarsvæða og annarra menningarsvæða, einkum með því að hvetja til samstarfs um sameiginleg hagsmunamál milli menningarstofnana og/eða annarra fyrirtækja í aðildarríkjunum og í þriðju löndum;
- viii) að stuðla að útbreiðslu menningarviðburða í beinni útsendingu með nýrri tækni upplýsingasamfélagsins.

Stuðningur bandalagsins við tiltekna aðgerð má ekki fara yfir 60% af fjárhagsáætlun. Í flestum tilvikum má stuðningurinn hvorki vera undir 50.000 evrum né yfir 150.000 evrum á ári.

I.2. Samþættar aðgerðir sem falla undir skipulagða menningarsamstarfssamninga milli landa til margra ára

Áætlunin Menning 2000 á að efla tengsl og samstarf með stuðningi við menningarnetkerfi, einkum netkerfi fyrirtækja, menningaraðila og menningarstofnana, þar sem meðal annars koma við sögu fagmenn í hinum ýmsu þátttökuríkjum í því skyni að skipulögð menningarstarfsemi geti orðið að raunveruleika bæði innan og utan bandalagsins. Þessi ráðstöfun varðar verkefni sem miklar gæðakröfur eru gerðar til, sem hafa evrópska skirskotun og þar sem koma við sögu minnst fimm þátttökuríki í áætluninni Menning 2000.

Með menningarsamstarfssamningum er stefnt að skipulögðum aðgerðum til margra ára á sviði menningarmála á vegum fyrirtækja nokkurra aðildarríkja og annarra ríkja sem taka þátt í áætluninni Menning 2000. Samningarnir skulu fjalla um aðgerðir milli landa á einu menningarsviði (sértækar aðgerðir), á borð við tónlist, sviðslistir, formlist og sjónlistir, bókmenntir, bækur og lestur, þar með talið þýðingar og menningararfur. Að auki skulu þeir, meðal annars með notkun nýrra miðla, stuðla að framkvæmd þverfaglegra samþættra aðgerða (þverlægra aðgerða byggðum á samvirkni), þ.e. tengja saman nokkur menningarsvið.

Samstarfssamningar, sem eru ráðgerðir með þessum hætti til allt að þriggja ára, skulu gilda um einhverja eða alla þá starfsemi sem hér greinir:

- i) sameiginlega framleiðslu og dreifingu verka og menningarviðburða í Evrópusambandinu (til dæmis sýninga, hátíða o.fl.), sem verða þar með aðgengileg eins mörgum borgurum og kostur er.
- ii) hreyfanleika listamanna, skapandi einstaklinga og fyrirtækja á sviði menningarmála;
- iii) frekari starfsþjálfun fagmanna á sviði menningarmála og miðlun reynslu, bæði í fræðilegu og hagnýtu tilliti;

- iv) uppbyggingu menningarsvæða og –minnisvarða innan bandalagsins í því skyni að efla vitund um evrópska menningu;
- v) rannsóknarverkefni, herferðir til vitundarvakningar hjá almenningi, kennslu og útbreiðslu þekkingar, málþing, ráðstefnur, fundi um menningarmál sem hafa þýðingu í evrópsku tilliti;
- vi) beitingu nýrrar tækni;
- vii) verkefni þar sem áhersla er lögð á menningarlega fjölbreytni og fjöltyngi og stuðlað að gagnkvæmum skilningi á sögu, rötum, sameiginlegum menningargildum og sameiginlegum menningararfi Evrópuþjóða.

Framkvæmdastjórnin veitir stuðning til framkvæmdar menningarsamstarfssamningum, að höfðu samráði við nefndina sem um getur í 1. mgr. 5. gr. ákvörðunarinnar. Stuðningurinn á ekki eingöngu að taka til hluta af fjármögnun verkefnisins heldur einnig til útgjalda sem tengjast því að stofna til langvarandi samstarfs, jafnvel til margra ára, sem hefur rekstrarform að lögum í einu af aðildarríkjum sambandsins.

Til að samningur geti verið styrkhæfur verða fyrirtæki frá að minnsta kosti fimm ríkjum, sem taka þátt í áætluninni Menning 2000, að koma að starfseminni sem hann gildir um.

Þeir sem bera ábyrgð á menningarsamstarfssamningum til margra ára, sem bandalagið styrkir í meira en eitt ár, verða í lok hvers árs að leggja fyrir framkvæmdastjórnina yfirlit um þá starfsemi sem hefur farið fram og útgjöld til hennar, svo að hægt sé að veita styrkinn áfram meðan verkefnið varir.

Stuðningur bandalagsins má ekki fara yfir 60% af fjárhagsáætlun menningarsamstarfssamningsins. Hann má ekki vera hærri en 300 000 evrur á ári.

Stuðninginn má hækka um 20% hið mesta til að mæta kostnaði sem stofnað er til við umsýslu vegna menningarsamstarfssamninganna.

I.3. Sérstakir menningarviðburðir með evrópskri og/eða alþjóðlegri skirskotun

Þessir viðburðir, sem eru umfangsmiklir, ættu að hafa mikil áhrif meðal Evrópuþjóða, stuðla að því að efla vitund þeirra um að tilheyra einu samfélagi og gera þá meðvitaða um menningarlega fjölbreytni aðildarríkjanna og um þvermenningarlega og alþjóðlega umræðu.

Meðal þessara viðburða eru einkum:

- i) menningarborg Evrópu og menningarmánuður Evrópu;
- ii) skipulagning málþinga þar sem fjallað er um sameiginleg hugðarefni á menningarsviðinu í þeim tilgangi að skapa menningarumræðu bæði innan og utan bandalagsins;
- iii) skipulagning menningarviðburða sem heyra til nýjunga, hafa sterkt aðdráttarafl og eru almennt aðgengilegir borgurunum, einkum á sviði menningararfs, liststarfsemi og sögu Evrópuþjóða og sem einkum skapa tengsl milli menntunar, lista og menningar;
- iv) að viðurkenna og beina athygli að listrænum hæfileikum í Evrópu, einkum hjá ungu fólki, meðal annars með því að veita Evrópuverðlaun á ýmsum menningarsviðum: bókmenntum, þýðingum, byggingarlist o.fl.;
- v) stuðningur við verkefni sem eru viðurkennd af hlutaðeigandi yfirvöldum þátttökuríkja og varða verndun og varðveislu sérlega mikilvægs menningararfs þar eð þau stuðla að þróun og útbreiðslu nýsköpunarhugmynda, -aðferða og -tækni á evrópskum vettvangi og hægt er að lýsa sem „rannsóknarstofum evrópsks menningararfs“.

Forgangsroðun þessara viðburða verður ákveðin að höfðu samráði við nefndina sem um getur í 5. gr. þessarar ákvörðunar.

Stuðningur bandalagsins við tiltekinn menningarviðburð má ekki fara yfir 60% af fjárhagsáætlun. Hann má hvorki vera undir 200 000 evrum né yfir 1 milljón evra á ári vegna viðburða sem um getur í i-lið. Að því er varðar viðburði sem um getur í ii- til v-lið verða samsvarandi mörk í flestum tilvikum ekki undir 150 000 evrum á ári og í engu tilviki yfir 300 000 evrum á ári. Leiðbeinandi úthlutun til þessarar starfsemi skal vera 10% af fjárhagsramma áætlunarinnar.

Þeim þrenns konar aðgerðum og viðburðum, sem er lýst í liðum I.1, I.2 og I.3, er ýmist framfylgt með sértækri (varðar eitt menningarsvið) eða þverlægri aðferð (varðar nokkur menningarsvið).

Leiðbeinandi lýsingu á þessum aðferðum er að finna í II. viðauka.

II. Samræming við aðra gerninga bandalagsins á sviði menningarmála

Framkvæmdastjórnin sér um að tryggja samræmi við aðra gerninga bandalagsins, sem gilda á sviði menningarmála, bæði með sérstökum aðgerðum, menningarsamstarfssamningum og sérstökum menningarviðburðum, einkum í því augnamiði að stuðla að og skipuleggja samvinnu milli geira þar sem hagsmunir eru sameiginlegir og beinast að sama marki, svo sem:

- menningar og ferðaþjónusta (með menningarferðum),
- menningar, menntunar og æsku (einkum með því að kynna í skólum og framhaldsskólum hljóð- og myndmiðla- og margmiðlunarefni um evrópska menningu með skýringum skapandi listamanna eða flytjenda),
- menningar og starfs (þar sem ýtt er undir atvinnusköpun í menningargeiranum, einkum á nýjum sviðum menningarmála),
- menningar og tengsla út á við,
- menningarskýrslna á grundvelli gagnkvæmrar miðlunar sambærilegra hagskýrsluupplýsinga á vettvangi bandalagsins,
- menningar og innri markaðarins,
- menningar og rannsókna,
- menningar og útflutnings á menningarverðmætum.

III. Orðsendingar

Þeir sem njóta stuðnings bandalagsins verða að taka það skýrt fram og á eins áberandi hátt og unnt er í öllum upplýsingum eða orðsendingum um verkefnið.

IV. Sérfræðiaðstoð og hliðaraðgerðir

Framkvæmdastjórninni er heimilt, við framkvæmd áætlunarinnar Menning 2000, að nýta sér utanað-komandi tækniaðstoð sem er fjármögnuð innan heildarfjárhagsramma áætlunarinnar, þó ekki með meiru en sem nemur 3% af honum. Henni er og heimilt að leita eftir aðstoð sérfræðinga með sömu skilyrðum.

Þessu til viðbótar getur framkvæmdastjórnin skipulagt matsrannsóknir auk þess að skipuleggja málþing, vísindaráðstefnur eða aðra sérfræðingafundi sem gætu komið að gagni við framkvæmd áætlunarinnar Menning 2000. Framkvæmdastjórnin getur enn fremur skipulagt aðgerðir með tilliti til upplýsingar, birtingar og dreifingar.

V. Tengiliðir

Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin munu sjálfboðuð skipuleggja og hraða gagnkvæmri miðlun upp-lýsinga, sem kemur að notum við framkvæmd áætlunarinnar Menning 2000, með aðstoð tengiliða á menningarsviðinu sem sjá um:

- að kynna áætlunina,
- að auðvelda aðgang að áætluninni og hvetja til þess, með skilvirkri dreifingu upplýsinga, að eins margir fagmenn og fyrirtæki á sviði menningarmála og unnt er taki þátt í starfsemi henni tengdri,
- skilvirk tengsl við ýmsar stofnanir sem veita aðstoð til menningargeira aðildarríkjanna og stuðla þannig að fyllingu milli ráðstafana sem eru gerðar samkvæmt áætluninni Menning 2000 og innlendra hliðarráðstafana,
- að veita upplýsingar og koma á tengslum, þegar það er viðeigandi, milli fyrirtækja sem taka þátt í áætluninni Menning 2000 og þeirra sem taka þátt í öðrum áætlunum bandalagsins sem rúma verkefni á sviði menningarmála.

VI. Allsherjarsundurliðun fjárhagsáætlunar

VI.1. Í upphafi aðgerðar, og eigi síðar en 1. mars ár hvert, leggur framkvæmdastjórnin fyrir nefndina bráðabirgðaskiptingu ráðstöfunarfjár, eftir því um hvers kyns starfsemi er að ræða, að teknu tilliti til markmiðanna sem eru sett fram í 1. gr. ákvörðunarinnar.

VI.2. Fénu, sem er til ráðstöfunar, verður skipt á milli aðgerða, samanber þó eftirfarandi leiðbeinandi viðmiðunarreglur:

- a) fé sem er úthlutað til nýsköpunar og/eða tilraunastarfsemi skal ekki vera meira en 45% af árlegri fjárveitingu til áætlunarinnar Menning 2000;
- b) fé sem er úthlutað til samþættra aðgerða er falla undir skipulagða menningarsamstarfssamninga til margra ára skal ekki vera minna en 35% af árlegri fjárveitingu til áætlunarinnar Menning 2000;
- c) fé sem er úthlutað til sérstakra menningarviðburða með evrópskri og/eða alþjóðlegri skírskotun skal vera um 10% af árlegri fjárveitingu til áætlunarinnar Menning 2000;
- d) önnur útgjöld, þar með talinn kostnaður vegna tengiliða, ættu að vera um 10% af árlegri fjárveitingu til áætlunarinnar Menning 2000.

VI.3. Framangreindir hundraðshlutar eru leiðbeinandi og nefndin getur breytt þeim samkvæmt málsmæðferðinni sem mælt er fyrir um í 4. gr. ákvörðunarinnar.

II. VIÐAUKI

LEIÐBEINANDI LÝSING Á SÉRTÆKUM OG ÞVERLÆGUM AÐFERÐUM

Þremur aðferðum, samkvæmt áætluninni Menning 2000, er ýmist framfylgt með sértækri (varðar eitt menningarsvið) eða þverlægri aðferð (varðar nokkur menningarsvið).

Hér á eftir er leiðbeinandi yfirlit um það sem felst í þessum aðferðum:

I. Sértæk aðferð

Hér er átt við sviðstengda aðferð þar sem leitast er við að taka tillit til sérþarfa einstakra menningarsviða, einkum:

- a) Á sviðum tónlistar, sviðslista, formlistar og sjónlista, byggingarlistar auk annarra listrænna tjáningarforma, til dæmis margmiðlunar, ljósmyndunar, barnamenningar og götulistar. Með þessari aðferð skal, að teknu tilliti til séreinkenna hvers menningarsviðs:
 - i) stuðla að miðlun og samstarfi milli fyrirtækja á sviði menningarmála;
 - ii) styðja hreyfanleika listamanna og verka þeirra í Evrópu;
 - iii) bæta möguleikana til starfsþjálfunar og frekari starfsþjálfunar, einkum í tengslum við aukinn hreyfanleika þeirra sem starfa á sviði menningarmála (að kennurum og nemendum meðtöldum);
 - iv) örva sköpunarstarf, jafnframt því að styðja starfsemi sem er til framdráttar evrópskum listamönnum og verkum þeirra á áður nefndum sviðum í Evrópu og styðja stefnu þar sem leitast er við að efna til umræðu og skoðanaskipta við aðra menningarheima og miðla þeim og þiggja af þeim;
 - v) styðja framtaksverkefni þar sem sköpunarstarf er leið til félagslegrar aðlögunar.
- b) Að því er varðar bækur, lestur og þýðingar miðast þessi aðferð við:
 - i) að stuðla að miðlun og samstarfi milli stofnana og/eða einstaklinga frá ýmsum aðildarríkjum og öðrum löndum sem taka þátt í áætluninni, auk þriðju landa;
 - ii) að efla vitund um og dreifingu á bókmenntaverkum og sögu Evrópuþjóða með því að styðja þýðingar bókmenntaverka, leikrita og uppflettirita, einkum á evrópskum tungumálum með litla útbreiðslu og tungumálum Mið- og Austur-Evrópulanda;
 - iii) að stuðla að hreyfanleika og frekari starfsþjálfun þeirra sem starfa á bóka- og lestrarsviðinu;
 - iv) að kynna bækur og lestur, einkum fyrir ungu fólki og verr settum þjóðfélagsópum.

Heimilt er breyta þeim skilyrðum, sem eru sett fram í fyrstu málsgrein viðauka I.1, um þann lágmarksfjölda fyrirtækja frá þátttökuríkjunum sem er nauðsynlegur til að kynna verkefni samkvæmt áætluninni Menning 2000, þannig að tekið sé tillit til þeirrar sérstöku nauðsynjar að þýða bókmenntaverk.

- c) Að því er varðar menningararf sem hefur gildi fyrir Evrópu, þar með talið vitsmunalegur menningararfur og menningararfur sem er ekki vitsmunlegur, hreyfanlegur menningararfur og óhreyfanlegur menningararfur (safnhús og söfn, bókasöfn, skjalasöfn, einnig ljósmyndasöfn, hljóð- og myndmiðlasöfn með menningarefni), fornleifar og fornleifar undir vatni, minjar um byggingarlist, allir menningarstaðir og -landslag (menningar- og náttúruverðmæti), er leitast við:
 - i) að hvetja til samstarfsverkefna sem miða að varðveislu og endurvakningu evrópsks menningararfs;
 - ii) að stuðla að þróun alþjóðlegs samstarfs milli stofnana og/eða fyrirtækja í því skyni að leggja fram skerf til þess að þekkingu sé miðlað og fundnar séu bestu leiðir til þess að varðveita og vernda menningararfinn;
 - iii) að bæta aðgang að menningararfi með evrópskri skírskotun og hvetja almenning, einkum börn, ungt fólk, þá sem búa við menningarskort og þá sem búa í dreifbýli eða á jaðarsvæðum bandalagsins, til virkrar þátttöku;
 - iv) að hvetja til hreyfanleika og starfsþjálfunar á sviði menningararfsins fyrir þá sem starfa í menningargeiranum;
 - v) að hvetja til alþjóðlegs samstarfs um þróun nýrrar tækni og nýjunga í hinum ýmsu geirum menningararfsins og að því er varðar verndun hefðbundins handverks og aðferða;
 - vi) að taka mið af menningararfinum í öðrum stefnumálum og áætlunum bandalagsins;
 - vii) að hvetja til samstarfs við þriðju lönd og viðeigandi alþjóðastofnanir.

Við úthlutun fjár verður með jafnvægum hætti tekið tillit til sérþarfa hinna ýmsu geira menningarlífsins (sviðs- og sjónlista, bóka og lestrar, menningararfs o.s.frv.).

II. Þverlæg aðferð

Með þessari aðferð er leitast við að efla samvirkni og þróa menningarlega sköpun, bæði með því að efla þverfaglega starfsemi þar sem margir menningargeirar koma við sögu og með því að styðja sameiginlega starfsemi þar sem ýmsar áætlanir og stefnur bandalagsins koma til sögunnar (einkum þær sem varða menntun, æskuna, starfsþjálfun, atvinnutækifæri o.fl.)

Leiðbeinandi úthlutun til þessarar starfsemi skal vera 10% af fjárhagsramma áætlunarinnar.

2001/EES/26/23	Ákvörðun ráðsins 1999/280/EB frá 22. apríl 1999 um málsmeðferð við upplýsingar og samráð um kostnað við hráolíubirgðir og um neysluverð á jarðolíuafurðum í bandalaginu	91
2001/EES/26/24	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/566/EB frá 26. júlí 1999 um framkvæmd ákvörðunar ráðsins 1999/280/EB um málsmeðferð við upplýsingar og samráð um kostnað við hráolíubirgðir og um neysluverð á jarðolíuafurðum í bandalaginu	95
2001/EES/26/25	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/698/EB frá 13. október 1999 um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki bandalagsins fyrir fartölvur	100
2001/EES/26/26	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/774/EB frá 24. nóvember 1994 varðandi staðlaða fylgibréfið sem um getur í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 259/93 um umsjón og eftirlit með flutningi úrgangs innan, til og út úr Evrópubandalaginu	105
2001/EES/26/27	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 761/1999 frá 12. apríl 1999 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 2676/90 um að ákveða aðferðir bandalagsins við víngræiningu.	112
2001/EES/26/28	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 806/1999 frá 16. apríl 1999 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 881/98 um nákvæmar reglur um verndun annarra hefðbundinna heita sem eru notuð á tiltekna tegundir gæðavíns sem eru framleidd í tilgreindum héruðum (gæðavín fth)	123
2001/EES/26/29	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1477/1999 frá 6. júlí 1999 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 3220/90 um skilyrði fyrir notkun tiltekinna aðferða í vínfræðum sem kveðið er á um í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 822/87	124
2001/EES/26/30	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1592/1999 frá 20. júlí 1999 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 2238/93 um fylgiskjöl vegna flutnings á vínafræðum og aðrar skrár sem þarf að halda	126
2001/EES/26/31	Ákvörðun ráðsins 1999/51/EB frá 21. desember 1998 um að stuðla að dvöl í öðru Evrópulandi sem lið í starfstengdri þjálfun, að meðtöldum námssamningi	127
2001/EES/26/32	Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins 1295/1999/EB frá 29. apríl 1999 um samþykkt aðgerðaáætlunar bandalagsins varðandi sjaldgæfa sjúkdóma innan aðgerðaramma á sviði almannahæilbrigðis (1999Ð2003)	133
2001/EES/26/33	Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 253/2000/EB frá 24. janúar 2000 um framkvæmd annars þreps aðgerðaáætlunar bandalagsins á sviði menntamála – Sókrates	139
2001/EES/26/34	Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 293/2000/EB frá 24. janúar 2000 um samþykkt aðgerðaáætlunar bandalagsins (Daphne-áætlunarinnar) (2000Ð2003) um fyrirbyggjandi ráðstafanir til að verjast ofbeldi gegn börnum, ungu fólki og konum	154
2001/EES/26/35	Ákvörðun ráðsins 1999/847/EB frá 9. desember 1999 um að innleiða aðgerðaáætlun bandalagsins á sviði almannavarna	159
2001/EES/26/36	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1931/1999 frá 9. september 1999 um breytingu á I., II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýralyfja í matvælum úr dýrarfkinu	164
2001/EES/26/37	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/645/EB frá 15. september 1999 um sameiginlega tækniforskrift fyrir tengikröfur fyrir TETRA-aðgang að neyðarþjónustu	172
2001/EES/26/38	Tilskipun ráðsins 1999/70/EB frá 28. júní 1999 um rammisamninginn um tímabundna ráðningu sem ETUC, UNICE og CEEP hafa gert	174

2001/EES/26/39	Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1216/1999 frá 10. júní 1999 um breytingu á reglugerð nr. 17, fyrstu reglugerð til framkvæmdar á ákvæðum 81. og 82. gr. sáttmálans	180
2001/EES/26/40	Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 508/2000/EB frá 14. febrúar 2000 um að innleiða áætlunina Menning 2000	182

3. Sameiginlega EES-þingmannanefndin

4. Ráðgjafarnefnd EES

II EFTA-STOFNANIR

1. Fastanefnd EFTA-ríkjanna

2. Eftirlitsstofnun EFTA

3. EFTA-dómstóllinn

III EB-STOFNANIR

1. Ráðið

2. Framkvæmdastjórnin

3. Dómstóllinn

PUBLICATION **UNIT**

EFTA Publication Unit

Rue de Trèves 74

1040 Brussels

Belgium

Tel: +32 2 286 17 19

Fax: +32 2 286 17 06